

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198304

UNIVERSAL
LIBRARY

॥ श्रीः ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ.

ಉಡುಪಿ.

ದಾಸರಪದಗಳು.

ಪುರಂದರದಾಸರಕೀರ್ತನೆ

ಭಾಗ ೪.

ಕರ್ತೃಚಿಹ್ನೆ

ವರದನೆಯ ಭಾಷಣ.

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1929.

ಬೆಲೆ: ೧೦ ಆಣೆ.

(All rights reserved)

Printed & Published by

P. Guru Rao,

at the

Srikrishna Press, Udupi.

ಪ್ರ ಸ್ತಾವ ನೆ .

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾದ ಕೀರ್ತನಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಪುರಂದರದಾಸವರ್ಯರ ಬಹುಲಕ್ಷ ಕೀರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೀರ್ತನರತ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ೧-೨-೩ನೆ ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರ ಸಲಹೆಯಿಂದ ೪ನೆ ಭಾಗವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಥಮಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಹಿಂದಿನ ೩ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದುದರಿಂದಲೂ, ಕೆಲವು ಪುರಂದರದಾಸರ ಅಂಕಿತ ಮಾತ್ರವಿದ್ದು ಬೇರೆ ದಾಸರ ಕೀರ್ತನಗಳೆಂದು ಹಲವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಮುಂಚಿನ ೩ ಭಾಗಗಳಷ್ಟು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಲಾಗದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ, ಕಾಲಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಾಸನಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಪವಿತ್ರ ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸಜ್ಜನರ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಸಾಹಸಪಟ್ಟರೂ ಕೈನಾಗದಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಿರಲು, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವರ ಬೆಂಬಲವಿದೆ ಯೆಂಬ ಸಜ್ಜನರ ವಚನವಂತೆ ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರು ಹಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದುದರಿಂದ ಮರಳಿ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡು ಮೊದಲಿನ ೩ ಭಾಗಗಳಷ್ಟೇ ೪ನೆ ಭಾಗವನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿ ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಗುರುಗಳ ಚರಣಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ಮೊದಲೂ ಅನೇಕ ಸಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾರ್ಥ ಆರ್ಕಾಡುಜಿಲ್ಲಾ ಪೋಲೋರುತಾಲೂಕಾ ಪೋಲೋರಲ್ಲಿರುವ ಓಘೂರು ಮಿರಾಸಿದಾರರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹಜೀಬು ರಂಗರಾಯ

(ii)

ರೆಂಬ ಮಹಾಶಯರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದುದರಿಂದ ಈ ಲನೆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಖನೆ ಭಾಗವನ್ನು ಕೂಡ ಮುದ್ರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ಅನೇಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಶಕ್ತಿನುಸಾರ ಈ ಸತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಪಕ್ರಮಿಸಿದ ನನಗೆ ಕೀರ್ತನಸಂಗ್ರಹವುಳ್ಳ ಮಹನೀಯರು ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ಆ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಸರ್ವಪ್ರೇರಕನಾದ ಮಧ್ವಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಲೆಂದು ಆತನಡಿದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು.

ಇತಿ ಸುಜನವಿಧೇಯ,

ಉ ದು ಸಿ , } ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್ ,
ತಾ. 1—8—'29. } ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಅ. ಪದಸಂಖ್ಯೆ.		ಊ. ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	
ಅಂಗನೆಯರೊಲ್ಲ ನೆರದು	೧೫೦	ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು ನಾವು	೭೩
ಆಚ್ಯತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ	೧೭೬	ಎ.	
ಅಂದದಿಂದ ನಾ ನಿನ್ನ ನೆರೆ	೧೪೮	ಎಂತಾದರು ಚಿಂತೆ ಬಿಡದು	೬೩
ಅಂದಿಗಲ್ಲದೆ ಮನದ	೮೭	ಎಂಥಾ ಸಣ್ಣನನೆ ನಿನ್ನ	೩೦
ಅದರಿದೇನು ಫಲ	೧೬೨	ಎಂಥಾ ಜಿಲುಪಿಗೆ ಮಗಳನೆ	೩೩
ಅನಂತಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ (ಗದ್ಯ)	೬೬	ಎಂದಿಗೆ ಧನ್ಯನಹೆ	೨೩
ಅನುಭವದಡುಗೆಯು	೧೧೭	ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಭಾಗ್ಯ ಯಾರಿಗೂ	೨೭
ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ ಅಧಿಕ	೨೧	ಎನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿತು	೨
ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮು	೧೬೩	ಎರಡೂ ಒಂದಾಗದು ರಂಗ	೧೫೨
ಆ.		ಎಲ್ಲರು ಮಾಡುವುದು ಹೊಟ್ಟೆ	೫೮
ಆತನ ಪಾಡುವೆ ಅನವರತ	೯೬	ಎಲ್ಲಾನು ಬಲ್ಲೆನೆಂಬುವಿರಲ್ಲ	೭೪
ಆರು ಬದುಕಿದರಯ್ಯ ಹರಿ	೯೪	ಎಲ್ಲಿ ನಿರಾಟಪೂಜೆ ಹೃದಯ	೬೭
ಆರು ಬದುಕಿದರೇನು	೧೭೦	ಎಲ್ಲಿ ತ್ರೀತುಲಸಿಯ ವನವು	೧
ಆರು ಬಿಟ್ಟರೂ ಹರಿ ನೀ	೪೯	ಎಲೆ ಎಲೆ ಮನವೆ ನೀ	೭೨
ಆನನಾವನಿಗಾದ ಆವನಿ	೧೬೪	ಎಲೊ ಎಲೊ ಜೀವಾತ್ಮ ನೀ	೪೨
ಇ.		ಎಷ್ಟಾದರು ಮುನ್ನ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲ.	೮೮
ಇಕ್ಕೊ ನವನೀತಜೋರ	೮	ಏ.	
ಇದಕೊಲ್ಕೆ ಭವರೋಗಕೌಷಧ	೧೭೭	ಏಕೆ ಚಿಂತೆಯ ಪಡುವಿ ನೀ	೩೫
ಇದೇ ಸಮಯ ರಂಗ ಬಾರಲೊ	೧೦೬	ಏನಂದಳೆಯ ಸೀತೆ	೬೫
ಇನ್ನೇನು ಗತಿಯನಗೆಲೋ	೧೮೦	ಏನನಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೊ	೨೬
ಇಬ್ಬಹೆಂಡಿರ ಸುಖನ	೭೮	ಏನ ಪೇಳಲೆ ಗೋಪಿ ನಿನ್ನ	೧೦೭
ಇರಬೇಕು ಇರದಿರಬೇಕು	೪೭	ಏನಾಯಿತೂ ಈ ಜನಕೆ	೮೦
ಇನಗ್ಯಾಕೆ ತ್ಯಂಗಾರ	೩೪	ಏನು ಬರೆದಿಯೊ ಬ್ರಹ್ಮ	೧೩
ಇಷ್ಟು ಪಾವನವನೆ	೪೬	ಏನು ಮೆಚ್ಚಿದೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ	೧೪೦
ಇಷ್ಟು ಪಾಪನ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಾಕು	೧೨೨	ಏನು ಪ್ರತವೇನು ಸಾಧನ	೮೧
ಈ.		ಏಳೇಳು ತರಧಿಯು	೭೯
ಈಸಲಾರೆನೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲಿ	೧೫೧	ಒ.	
ಈ ಸಿರಿಯ ನಂಬಿ ಹಿಗ್ಗಲು ಬೇಡ	೧೩೪	ಒಡೆಯ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ	೧೨೩

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	
ಒಂದೆ ಮನದಲಿ ಭಜಿಸು	೧೧೨
ಒಂಭತ್ತು ಬಾಗಿಲೊಳು ಒಂದೇ	೫೬
ಕ.	
ಕಥಾ ಶ್ರವಣ ಮಾಡೋ	೧೦
ಕಬ್ಬು ಡೊಂಕಾದರೆ ತೀಯು	೧೯
ಕಲಿಯುಗದೊಳು ಹರಿನಾನು	೭೫
ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಣೆರೇ	೧೦೮
ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ ನಮ್ಮ	೨೮
ಕುರುಡುನಾಯಿ ತಾ ಸಂತೆಗೆ	೯೮
ಕೂಡಿ ಆಡಲೊಲ್ಲರೇ	೧೬೫
ಕೃಷ್ಣನ ಭಜಪಗೆ	೧೪೧
ಕೇಳನೋ ಹರಿ ತಾಳನೊ	೮೩
ಕೇಳಿ ಕೋಪಿಸಬೇಡ ಪೇಳ	೮೨
ಕೊಟ್ಟವರು ಸರಿಯೆ	೧೩೫
ಕೊಡು ಬೇಗ ದಿವ್ಯನುತಿ	೭೬
ಕೋತಿಹಾಗೆ ಕುಣಿದಾಡಬೇಡ	೫೯
ಗ.	
ಗುದ್ದಿದವನೆ ಬಿಲ್ಲ	೧೪
ಗುಮ್ಮನೆಲ್ಲಿಹ ತೋರಮ್ಮ	೧೨೦
ಗೋಕುಲದಲಿ ನಾನಿರಲಾರೆ	೩೨
ಗೋಪಿಯರು ಕೃಷ್ಣನ ವಿರಹ	೧೦೯
ಘ.	
ಘಟಕಾಚಲದಿ ನಿಂತ	೧೪೨
ಛ.	
ಛೇ ಹಳಿ ಧೂ ಖೋಡಿ ಪಾಪಿ	೫೫
ಜ.	
ಜಂಗಮರು ನಾವು ಜಗದೊಳು	೧೫೩
ಜಗದನ್ನೋಹನನೆ ಕೃಷ್ಣ	೧೭೨
ಜಯ ಜಯ ಮಂಗಳ	೧೯೦
ಜಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ	೧೮೪
ಜನನಂತಗೆ ನಿಧಿ ಕಾಡುವದು	೬೦

ಡ. ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	
ಡಂಗುರವ ತೀಡಿ ಮೈಯೊಳು	೬೮
ತ.	
ತಂಗಾಳಿ ವಶವಲ್ಲವೆ	೩
ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲವ ಪರಿಹರಿಸುವ	೩೬
ತಾ ಪಡದು ಬಂದುದಕೆ ಉಪಾಯ	೫೭
ತಾಳ ಬೇಕು ತಕ್ಕ ಮೇಳ	೧೧
ತಾಳಿಯ ಹರಿದು ಬಿಸಾಟಿ	೫೩
ತುಂಗ ಮಂಗಳತರಂಗಿ	೪೧
ತೊಳಲದಿರು ಕೆಂಡ	೧೬೬
ದ.	
ದಾಸನೆಂತಾಗುವೆನು ಧರೆ	೧೮೩
ದುಗ್ಗಾಣಿ ಯೆಂಬುದು ದುರ್ಜನ	೧೨೪
ದುರಿತವೆತ್ತಣದೊ ದುರ್ಗತಿ	೮೯
ದೇವಕಿಯುದರ ಸಂಜಾತ	೧೮೬
ಧ.	
ಧೂಪಾರತಿಯು ನೋಡುವ	೪
ನ.	
ನಂದತನಯ ಗೋವಿಂದನ	೧೨೫
ನಡೆದು ಬಾ ನಾಲ್ವರಿದ್ದೆಡೆಗೆ	೬
ನಮ್ಮ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ದೇವ	೧೪೪
ನರವರ್ಯ ಭೀಷುಸೇನ	೭
ನಾರಾಯಣ ಯೆಂಬ	೩೧
ನಿಂದಕರಿರಬೇಕಿರಬೇಕು	೧೩೬
ನಿನ್ನ ನಾನುವಿದ್ದರೆ	೧೬೭
ನೆಚ್ಚಿದಿರು ಬೆಕ್ಕು ನೆವ ನೋಡು	೧೪೯
ನೆಂಟನು ಸಣ್ಣವನೆಂದು	೪೪
ನೆನೆಬೇಕು ನೆನೆಬೇಕು	೧೬೮
ನೋಡದಿರು ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ	೧೪೩
ನೋಡಿ ದಣಿಯವು ಕಂಗಳು	೪೮
ನೋಡಿರೆಯ್ಯು ಹನುಮಂತನ	೩೮

ಪ.	ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	
ಪಂಕಜಮುಖಿಯರೆಲ್ಲರು	೧೮೮	ಮಲಗಿ ಯೆದ್ದನು ಕಾಣೆ	೭೦
ಪದುಮನಾಭ ಪರಮು	೯೭	ಮಾನಭಂಗವ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ	೧೦೦
ಪರಾಕು ಭೀಮನೆಂದು	೩೯	ಮಾಮಧು ಭಾಪುರೇ	೮೫
ಪಾಪೋಸು ಹೋದುವಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ	೧೩೧	ಮಾಯದ ಸಂಸಾರ ಮಮು	೧೩೭
ಪಾಲಿಸೆ ಯೆನ್ನ ತ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ	೧೨೬	ಮುಂಜಾನೆ ಯೆದ್ದು	೧೭೫
ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನುವು ಬಡ	೧೭	ಮುಂದೆ ಭಲಾ ಯೆಂದು ಹಿಂದಾಡಿ	೫೦
ಬ.		ಮುಪ್ಪಿನ ಗಂಡನ ಬಣ್ಣನು	೧೦೧
ಬಡವ ನಿನ್ನಗೊಬ್ಬರ	೧೬೯	ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯಬೇಕು	೬೨
ಬಣ್ಣ ಸಲಳವೆ ನಿನ್ನ	೧೫೪	ಮೊಸರ ಸುರಿದು ಓಡುವ	೪೫
ಬವ್ವು ಬಂದಿತಲ್ಲ ರಂಗಯ್ಯ	೧೭೧	ಯೆ	
ಬರಿದೆ ನೀ ಬಯಸದಿರಿಹಲೋಕ	೫೪	ಯತೋದಿ ನಿನ್ನ ಕಂದಗೆ	೧೧೯
ಬಾರಯ್ಯ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ	೪೦	ಯಾಕೆ ಕಕುಲಾತಿ ಪಡುವೆ	೯೧
ಬಾರವ್ವ ಭಾಗೀರಥಿ	೨೨	ಯಾಕೆ ನಿರ್ದಯನಾದೆ ಎಲೊ	೧೦೨
ಬಾರೋ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮನ	೧೭೩	ಯಾಕೆ ಕಡೆಗಣ್ಣೆಂದ ನೋಡುವೆ	೧೫೬
ಬುದ್ಧಿವಾತು ಹೇಳಿದರೆ,	೧೪೫	ಯಾತಕ ನೋಡುತಿ ಯಮನ	೧೩೮
ಬೂಚಿ ಬಂದಿದೆ ರಂಗ	೧೧೦	ಯಾರ ಮಗನಮ್ಮ ರಂಗಯ್ಯ	೧೨೧
ಬೈಯಿರೊ ಬೈಯಿರೊ	೨೦	ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು	೬೯
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗೆ ಆರಸಿ	೧೮೨	ಯಾರತ್ತ ಪೋದರೇನು	೧೨೭
ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದ ಸಭೆಯೊಳ	೯೦	ರ.	
ಭ.		ರಂಗ ಕೊಳಲನೂದಲಾಗಿ	೧೮೧
ಭಳಿಭಳಿರೆ ಎನ್ನ	೨೯	ರಂಗನ ನೋಡಿರೆ ರಾಜ	೫೧
ಭ್ರಷ್ಟರಾದರು ಮನುಜರು	೧೭೪	ರಂಗ ಬಂದ ಮನೆಗೆ	೧೫೯
ಮ.		ರಾನು ರಾನು ರಾನು ರಾನು	೧೨
ಮಂಗಳ ತ್ರೀತುಳಸೀದೇವಿಗೆ	೧೮೫	ಲ.	
ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ	೧೮೯	ಲಂಗೋಟಿ ಬಲು ವೊಳ್ಳಿದಣ್ಣ	೯೫
ಮಂದಮತಿಯೋ ನಾನು	೯೯	ಲಗ್ನೆಯೋ ವೈಕುಂಠ ಲಗ್ನೆಯೋ	೧೫೮
ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಕಾಲನ	೧೪೬	ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಾರೋ ತುಭ	೧೩೨
ಮಗನೆಂದಾಡಿಸುವಳು	೧೧೩	ಲಾಲಿ ಲಾಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿಯೆ	೧೮೭
ಮನನ ನಿಲಿಸುವದು	೨೪	ಲಾಲಿಸಿದಳು ಮಗನ	೧೧೫
ಮನವೆ ಚಂಚಲ ಮತಿಯು	೧೫೫	ವ.	
ಮರುಳುಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯೆಲ್ಲೆ	೧೧೧	ವರುಷ ಕಾರಣವಲ್ಲ ಹರಿಭಜನೆಗೆ	೮೬
		ವಾಸಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ	೧೧೮

ಶ.	ಪದಸಂಖ್ಯೆ.		ಪದಸಂಖ್ಯೆ.
ತ್ಯಾಗಾರವಾಗಿದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯು	೬೧	ಸ್ತುರಿಸುವ ಜನಕೆಲ್ಲ ಭವ	೯೨
ಶೋಭನವೇ ಇದು	೧೧೪		
ಶೋಭಾನ ಶೋಭಾನವೆ	೩೭	ಹ.	
ಶ್ರೀಕಾಂತ ಯೆನಗಿಷ್ಟು	೧೩೯	ಹನುಮಂತದೇವ ನಮೋ	೪೩
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ ತೋರಿಸಿ.	೧೪೭	ಹರಿಕಥಾಮೃತಸೇವೆ ಹರಿ	೯೩
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಯೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟು	೨೫	ಹರಿ ಕುಣಿದ ನಮ್ಮ ಹರಿ	೧೧೬
		ಹರಿಚಿತ್ತ ಸಕ್ಕ ಹರಿಚಿತ್ತ	೧೦೫
ಸ.		ಹರಿನಾಮದರಗಿಣಿಯು	೧೦೪
ಸಂಸಾರವೆಂಬಂಥ ಭಾಗ್ಯ	೭೭	ಹರಿ ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು	೧೩೦
ಸತ್ಯವೆಂಬುದೆ ಸ್ನಾನ	೯೪	ಹರಿಪಾದವಿರಲಿಕ್ಕೆ ಪರ	೧೬೧
ಸಲ್ಲದೋ ಕೃಷ್ಣ ಸಲ್ಲದೋ	೧೫೭	ಹರಿಯೇ ಗತಿ ಸಿರಿ	೧೨೯
ಸಾಕು ಸಂಸಾರ ತೆರೆಯು	೯	ಹರಿಹರರು ಸನುರೆಂದು	೧೮
ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ ಸಂಗವ	೧೦೩	ಹರಿಹರಿ ನಿನ್ನನು ವಲಿಸಲು	೬೪
ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಶ್ರೀಹರಿ ಸೇನೆ	೫೨	ಹಸಿವೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನು	೫
ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದರುಂಟೆ	೧೭೯	ಹೆಂಡತಿ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡುತಿ	೧೫
ಸುಮ್ಮನಿರು ಸುಮ್ಮನಿರು	೧೬೦	ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ	೭೧
ಸುಮ್ಮನೆ ಬರುವದೆ ಮುಕ್ತಿ	೧೬	ಹೊರಗ್ಗೋಗಿ ಆಡದಿರ್ಬರಿ	೧೨೮
ಸುಲಭವಲ್ಲವೊ ಮಹಾನಂದ	೧೩೩	ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಲಿ ಈ ಮಗು	೧೭೮

ಸ ಪೂ ಣ ಿ ವು .

॥ ೨೮ ॥

॥ ಶ್ರೀಗುರುರಾಜೋ ವಿಜಯತೇ ॥

ಶ್ರೀವಾಂಡುರಂಗವಿಟ್ಟಲಾತ್ಮಕ

ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾಗವು.

೧. ರಾಗ ಭೂಪಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತುಲಸಿಯ ವನವು | ಅಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುವರು ಶಿರನಾರಾಯಣರು |
|| ಪಲ್ಲ || ಗಂಗೆಯಮುನೆ ಗೋದಾವರಿ ಕಾವೇರಿ | ಕಂಗಳೊಳಿಸುವ ಮಣಿ
ಕರ್ಣಿಕೆಯು || ತುಂಗಭದ್ರೆ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ | ಮುಂಗಾಡಿಸುವ
ಮೂಲ ವೃಕ್ಷದಲಿರುವರು || ೧ || ಸರಸಿಜಭವ ಭವ ಸುರಪ ಪಾವಕ
ಚಂ | ದಿರ ಸೂರ್ಯ ನೊದಲಾದವರು || ಶಿರಮಣನ ಆಜ್ಞದಿ ಅಗಲ
ದಂತೆ | ತರುಮಧ್ಯದೊಳು ನಿತ್ಯ ನೆಲಸಿಪ್ಪರು || ೨ || ಪುಗ್ಗೇದ ಯಜು
ರ್ವೇದ ಸಾಮ ಅಥರ್ವಣ | ಅಘಹಳಿಸುವ ವೇದ ಘೋಷಗಳು | ಅಗ್ರ
ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯ ಅಲ್ಲಿ | ತೀರ್ಥದಿ ಒಲಿವ ಶ್ರೀಪುರಂದರ
ವಿಠಲ || ೩ ||

10/3. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಎನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿತು | ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸಲಾಗದೆ | ಪಲ್ಲ || ಎನ್ನ
ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿತನ್ನರನು ಬಯಸಲ್ಯಾಕೆ | ತನ್ನ ತಾನೊಲಿದ ವ್ಯಾಸ
ಮುನಿರಾಯನ ಕೈಯ್ಯ ಸೇರಿರೊ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಿರಿಯರಸನ ಕರುಣ

ದಾಳು ಸರಸಿಜ ಸಂಭವನ ಪಿತನ | ಸುರರೊಡೆಯನ ಸಕಲ ವೇದ ಅರ
ಸುವಂಥ ಹರಿಯ || ಪರದೇವತೆ ಇದೆ ಇದೆಯೆಂದು ಕರಕಮಲದೊ
ಳಿಟ್ಟು ತೋರುವ | ಪರಮಹಂಸ ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಚರಣವ ನೆರೆನಂಬಿ
ರೆಲ್ಲರು || ೧ || ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯವ ನಿ | ಧಾನದಿ ನಮಗಿತ್ತು
ಪೊರೆವ | ದಾನವಾರಿಯ ಗುಣಗಣವ ಬಲ್ಲ ಮೌನಿಗಳ | ವರಶಿರೋರ
ನ್ನನ || ತಾನೆ ದೇವರೆಂಬ ಅಸುರರ | ಕಾನನವ ತರಿದೊಟ್ಟುವ | ಆನಂದ
ತೀರ್ಥರಪಟ್ಟ | ದಾನೆ ವ್ಯಾಸರಾಯರಲು || ೨ || ಹಿಂದೆ ಸಾವಿರ ಜಿಹ್ವೆ
ಯಲಿ ಮು | ಕುಂದನಹಿರಾಜ ಪೊಗಳು | ವಂದದಿಂದ ಹರಿಯ ಗುಣಗ |
ಳೆಂದು ತುತಿಸಿ ಸುಜನರ ಕೃಪೆ | ಯಿಂದ ಪೊರವುತ್ತ ಭಿನವ ಪು | ರಂದರ
ವಿಠಲನ್ನ ಜಗಕೆ | ತಂದು ತೋರುವ ವೈಷ್ಣವಕುಮು | ದೇಂದು ವ್ಯಾಸ
ರಾಯರಲು || ೩ ||

೩. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ತ್ರೇಗಾಳಿ ವಶವಲ್ಲವೆ || ಪಲ್ಲ || ಅಂಗಳದೊಳಗೆ ಬೆಳ | ದಿಂಗಳು
ತುಂಬಿತು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಚಂದನದಿಂದ ಕು | ಚಂಗಳ ತವಿಸಲು |
ಇಂದು ಕಿರಣ ಬಂದು ಕಂದಿಸಲು || ಮಂದಮಾರುತದಲಿ | ನಂದಿರಲಾ
ರೆನೆ | ಹೊಂದಿದ ತಾಪವು ಹೋಹದೇನೆ ಹೆಣ್ಣೆ || ೧ || ಭಂಗಾರ ಒಡ
ಲಿಗೆ ಭಾರವಾಗಿ ಯಿದೆ | ಶೃಂಗರಿಸಿ ಕೊಳಶೇರಲಿಲ್ಲ | ಅಂಗಜ ಶರತಾಪ
ತಾಳಲಾರೆ ನಾನು | ಉಂಗುರವು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವೇನೆ ಹೆಣ್ಣೆ || ೨ ||
ಮುನ್ನೆ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯ ಕೂಡಿ | ಇನ್ನು ಬಾರೆಂದರೆ ಬಾರನ್ಯಾಕೆ |
ಅನ್ನಪಾನ ರುಚಿಯಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ | ನಿನ್ನಾಣೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದು
ಹೆಣ್ಣೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ |

೪. ರಾಗ ಗಮನಶ್ರವ, ಅಟಛಾಪುತಾಳ.

ಧೂಪಾರತಿಯ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿ | ನಮ್ಮ | ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣದೇವರ
ಪೂಜೆಯು || ಪಲ್ಲ || ಮದ್ದಳೆ ಜಾಗಟೆ ತಾಳ ದಂಡಿಗೆ ಭೇರಿ | ದಿಂಧಿಮಿ
ಧಿಮಿಕೆಂಬ ವಾದ್ಯಗಳು || ಹೊದ್ದಿದ್ದ ಧವಳಶಂಖದ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ |

ಪದ್ಮನಾಭದೇವರ ಪೂಜೆಯ || ೧ || ಆಗಿಲು ಚಂದನ ಗಂಧ ಗುಗ್ಗುಳ
ಸಹಿತಾಗಿ | ಮಘಮಘಿಸುವ ಧೂಪದಾರತಿಗೆ || ಮಿಗಿಲಾದ ಏಕಾರತಿಯ
ಬತ್ತಿಗಳಿಂದ | ಜಗನ್ನಾಥ ನಮ್ಮ ದೇವರ ಪೂಜೆಯ || ೨ || ಹರಿ ಸರ್ವೋ
ತ್ತಮನೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆಧಾರನೆ | ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ ಪಾವನನೆ || ನೆರೆ
ಯಾಗಿ ಸಲಹುವ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಚರಣಕಮಲಕಾರತಿಯೆತ್ತುವ ||೩||

೫. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಏಕತಾಳ.

ಹಸಿವೆ ಆಗುತಿದೆ ಅಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ಹಸನಾದ ಅವಲಕ್ಕಿ ಬೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಿ
ಕೊಡೆ || ಪಲ್ಲ || ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಅನ್ನ ಕೈಸುಡುತಿದೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡೆ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಖಾರಸಾರು ಮಾಡಬೇಡ ಉಣ್ಣಬಾರೆನೆ | ಎನಗೆ |
ಸೀಸಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ಯಾಗನುಂಬುವೆ || ೧ || ತೋಡ ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದರೆ
ನೆಲಕೆ ಒತ್ತುವೆ | ಎನಗೆ | ಗಟ್ಟಿತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದರೆ ಬೇಗ ನುಂಗುವೆ || ೨ ||
ನೀರು ಮೊಸರು ಹಾಕಿದರೆ ನೆಲಕೆ ಒತ್ತುವೆ | ಎನಗೆ ಗಟ್ಟಿಮೊಸರು ಹಾಕಿ
ದರೆ ತಟ್ಟನುಂಗುವೆ || ೩ || ತಟ್ಟನೇಳೊ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಬಟ್ಟಲು ತೋಳ
ದೇನು | ನಿನಗೆ | ಉಕ್ಕುವ ಹಾಲಿನ ಕನೆಯ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹು
ವೆನು || ೪ || ಕಂದರೆಲ್ಲ ಕರೆಯ ಬಂದು ಅಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ಬಾಳೆ | ಹಣ್ಣು
ಬೆಲ್ಲ ಚೂರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡೆ || ೫ || ಕಂದರೆಲ್ಲ ಕರೆಯ ಬಂದು ತಾಯಿ
ಕೇಳೆ | ಸಕ್ಕರೆ | ಕೊಬ್ಬರಿಯ ಕುಟ್ಟಿ ಸೆರಗಲಿ ಹಾಕೆ || ೬ || ವೃಂದಾವನ
ದೊಳಗೆ ಬಂದು ಅಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ಬಲು | ಚಂದದ ಗೊಂಬೆಯ ಹೂಡಿ
ಕಟ್ಟಿಕೊಡೆ || ೭ || ಒಳಗೆ ಆಡು ಒಳಗೆ ಆಡು ಬಾರೊ ರಂಗ | ಅಲ್ಲಿ |
ಹೊರಗೆ ಬೂಚಿ ಮುಖದ ಹುಲಿ ತಿರುಗುತಿದೆ || ೮ || ಓಡಿ ಬಾರೊ ಓಡಿ
ಬಾರೊ ಪುರಂದರವಿಠಲ | ಅಲ್ಲಿ | ಆಡಿನ ಮುಖದ ಹುಲಿ ತಿರುಗುತಿದೆ || ೯ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬. ರಾಗ ನಾಟಕುರಂಜಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ನಡೆದು ಬಾ ನಾಲ್ವಂದಿಡೆಗೆ ಯೆನ್ನಯ್ಯನೆ | ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ತೊಡಕ
ನಿರ್ಘೃತಿಸಿಕೊಂಬೆನೊ ತೋಯಜಾಪ್ಪ || ಪಲ್ಲ || ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಯೆನ್ನ

ಮತ್ಯಾರು ನಿನ್ನ । ಪಾದಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಹಲವು ಕಾಲ ॥ ಸಾಧಿಸಿದ
 ಧ್ವನಿ ಸಲೆಯನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ । ಆಧಾರವಾದುದ ಅದನ್ಯಾಕೆ ಕೊಡಲೊಲ್ಲ ॥
 ೧ ॥ ಸಾಲವ ಕೊಡವಲ್ಲಿ ಸಲಿತೌಳಿಯ ಮಾಡಿ । ಕಾಲವ ಕಳೆವೆ ನೀ
 ಕಪಟದಿಂದ ॥ ಮೇಲಾದ ವಿಬುಧರು ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ನಿನ್ನ । ಕಾಲಿಗೆ
 ಯೆನ್ನ ಕೊರಳ ಹತ್ತ ಕಟ್ಟುವೆ ॥ ೨ ॥ ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದಲಿ
 ಯೆನ್ನ । ಮನಕೆ ಬಪ್ಪಂತೆ ನೀ ಘನ ನಂಬಿಗೆ ಯಿತ್ತೆ ॥ ಅನುಮಾನವ್ಯಾ
 ಕೆನ್ನು ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಈಗ । ವನಜಾಕ್ಷ ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ೬ ॥

೨. ರಾಗ ಆರಭಿ, ತ್ರಿವೃಡತಾಳ.

ನರವರ್ಯ ಭೀಮಸೇನ ನಾರಿಗೆ ಕುಸುಮವ । ತರುವೆನೆನುತ ಬೇಗ
 ತೆರಳಿದನು ॥ ಸಲ್ಲ ॥ ಕರಿರಾಜನಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾನನ ಮಧ್ಯದಲಿ । ಗಿರಿ
 ವರವನೇರಿದನೆ ಉರುಪುಂಗವ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕನಕದ ವೃಕ್ಷವ ಕರದಲಿ
 ಪಿಡಿದನು । ಧನುಸು ಬಾಣಂಗಳ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು । ಮನೋವೇಗದಿಂದ
 ಬಂದ ಮಾನುಷ್ಯ ಕರ್ಮ ಸಿಂಧು । ಹನುಮನೆಂಬವನ ಕಂಡ ಹರುಷ
 ದಿಂದ ॥ ೧ ॥ ಕದಳಿಯ ಬನದಲ್ಲಿ ಕಂಡನೆ ಹನುಮನ । ನದರಿಲ್ಲದೆ
 ಕುಳಿತು ನಿದ್ರೆಗೈವನಾ ॥ ಮುದದಿಂದ ನುಡಿಸೆ ಬೆದರಿಸಿ ನುಡಿದನು । ಇದಿ
 ರಾಗಿಷ್ಟ ಕಪಿಯ ಯೇಳೆಂದು ಭೀಮ ॥ ೨ ॥ ಭೀಮನ ಮಾತ ಕೇಳಿ
 ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹನುಮ । ಸಾಮದಿ ನುಡಿದನೆ ಸೋಮ ವಂಶನ ॥ ಈ
 ವ್ಯುಗಂಗಳ ತಂದೆ ಈ ವಿಧದಿಂದ ಬಂದ । ದಾರ ಕಂದನೋ ನೀನು
 ಪೇಳೆಂದನು ॥ ೩ ॥ ಕುರುರಾಯ ವಂಶದಿ ಕುಂತಿಯ ಜಠರದಿ । ಮರು
 ತಜ ಪ್ರಾಣೇಶರ ಮಗ ಭೀಮನು ॥ ದುರುಳ ಕಿರ್ವೀರ ದುಷ್ಪ ಹಿಡಿಯಬಕ ।
 ಕರುಳುಗಳ ಬಗೆದು ಬಂದವ ನಾನು ॥ ೪ ॥ ಹನುಮ ಕಾಣಲೊ ನಾನು
 ಹರಿರೂಪ ರಾಘವರ । ಮನವರಿತು ಸೇನೆ ಮಾಡಿದಾ ದೂತ ॥ ವನ
 ಧಿಯ ದಾಟಿ ಬಂದೆ ವನಜಾಕ್ಷಿಗುಂಗುರವಿತ್ತೆ । ವನವ ಕಿತ್ತಿದೆ ಲಂಕೆ
 ಉರಿ ಮಾಡಿದೆ ॥ ೫ ॥ ರಾಮರ ದಯದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರನು ಗೆದ್ದೆ । ಭೂಮಿ
 ದಾರೆ ಹಿಡಿದೆ ಜನ್ನಿ ಶಾಲೆಯ ॥ ಆದರೇನಾಯಿತು ನಾಟಕಾದ್ರಿ ಸರಿ

ಯಾದ । ಭಾಗವತ ತೋರಿಸಿದ ಗುರು ಮುಖ್ಯಗೆ । ೬ । ಕಂಡೆನಯ್ಯ
ನಿನ್ನ ರೂಪ ಕಾಣದ ಮನುಜಗೆ । ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ ದಾರಿ
ತೋರಿದ ॥ ಪಾಂಡವನೆನಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತದ ಮಧ್ಯದಲಿ । ಚಂಡ
ದೈತ್ಯರ ಸುತ್ತಿ ಚೆಂಡನಾಡಿದ ॥ ೭ ॥ ಶೀತಳ ಸರೋವರ ಶೀಘ್ರದಿಂದಲಿ
ದಾಟಿ । ನೂತನ ಕುಸುಮಗಳ ನೂರಾರು ತಂದು ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ
ತನ್ನ ಪ್ರೀಯಳಿಗತ್ತನು । ಭ್ರಾತುಗಳ ಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯವೇನೆಂದ ॥ ೮ ॥
ಒಬ್ಬನೆ ಸಕಲ ಓದಿದ ಮನುಜಗೆ । ಇಬ್ಬರ ಭಾಗವ ತೋರಿ ಈ ರೀತಿ
ಯಿಂದ ॥ ಸಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಪದವಿತ್ತ ಪುರಂದರವಿಠಲ । ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ವೇದಾಂತ
ನಿಧಿಗೊಲಿದ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೮. ರಾಗ ನವರೋಜು, ಏಕತಾಳ.

ಇಕ್ಕೊ ನವನೀತ ಜೋರ ಸಿಕ್ಕಿದನಮ್ಮ । ಹೆ । ಮ್ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ
ನಮ್ಮಕ್ಕರ ತೀರಿಸಿಕೊಂಬ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಂದಿ
ರಗಳೆಲ್ಲ ಪೊಕ್ಕು । ತಿಂದ ವಿಸಾಸಲ ಬಿಣ್ಣೆ । ದಂಭೆ ಮಾಡಿ ಪೋದನಕ್ಕು ।
ಬಹು । ದಂಭೆ ಮಾಡಿ ಪೋದನಕ್ಕು ॥ ೧ ॥ ಗಾಢದಿಂದಲಿವನ । ಹೆಡೆ
ಮುಡಿಯ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ । ಓಡಿಹೋದರೆ ಶಿಕ್ಕು ಕಿಡ । ಗೇಡಿ ರಂಗನ
ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿ । ಕಿಡ । ಗೇಡಿ ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿ ॥ ೨ ॥ ಯಾರು ಇಲ್ಲದ
ವೇಳೆಯಲಿ । ದಾರಿಯ ನೋಡುತ್ತ ನಿವ ॥ ಸೂರೆ ಮಾಡುವ ಹಾಲು
ಮೊಸರು । ಜೋರ ರಂಗನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿರೆ । ಧೀರ ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಡಬ್ಯಾ
ಡಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಗಂಡನಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಳೆ ನೋಡಿ । ಬಂಡು ಮಾಡಿ ಸೀರೆ ಕದ್ದು ॥
ಕೊಂಡು ಹಾಲು ಕೆನೆಯ ಕದ್ದು । ಲಂಡ ರಂಗನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿರೆ । ಪುಂಡ
ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿರೆ ॥ ೪ ॥ ಕಾದುಕೊಂಡಿವ ಬಾಹೋ । ಹಾದಿಯ
ನೋಡಿ ನಾ ದಣಿದೆ । ಆದುದೆಮ್ಮಯ ಕಾಮ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಬ । ಕ್ರೋಧ
ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಬ ॥ ೫ ॥ ಒರಳಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು । ಒರಳ ಕೊಂಡೋಡು
ವನಿಂಥ ॥ ದುರುಳ ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿ । ಮರುಳು ಮಾಡಿ ಹೋದ
ನಮ್ಮ । ಬಹು ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಹೋದ ನಮ್ಮ ॥ ೬ ॥ ಇಂದಿನ ದಿನ

సుదిన । మందరధర దోరత కారణ ॥ తందే పురందరవిఠలన్న
అప్పికోంబ । సంతోషదಿಂದ అప్పికోంబ ॥ ౭ ॥   శ్రీః ॥

౯. రాగ హిందుస్థాన్ దేశి, రూపకతాళ.

సౌకు సంసార తేరెయ నూకలారెను । బీకు నిన్న జరణ
కమల । బ్యారన్యత్ర గతియ కాణి ॥ పల్ల ॥ కుట్టిదందినింద కష్ట ।
పట్టి కంగేట్టి మనది గుట్టి వేళ్ళినయ్య ఒం । దిష్ట్య లాలిసో ।
కొట్టి కళత కణ్ణ నేలకే । తట్టిదల్లదే బిడదు నోరే । యిట్టి
కాయదిరే దూరు । ముట్టివదు శ్రీలక్ష్మీరమణ ॥ ౧ ॥ తందే
తాయీ బంధుబళగ । వేందు పాశకే సిల్కి । ఒండు దినద సుఖ
వను । బండు కాణినో ॥ కందర్పజనక నిను । కరుణవిట్టి
కాయదిరే ॥ కుండు నిందే బందరే దూరు । తండు కోడువరు
లక్ష్మీరమణ ॥ ౨ ॥ తుండు తుత్తు కూళిగాగి । కండవర కాడి
బీడి । హిండి హిప్పిమాడి వనవ । హినగొళిసిదే । టుండు బారద
లూటవన్న । కాణ బారద కర్మవన్న । గుండేగారర కేరిగి
సిక్కి । జిండిగింత హగురవాదే ॥ ౩ ॥ వాసిపంథకాగి యేన్న ।
భాషేయన్న జనరు నోడి । ఆశీమాడికోండరే ని । రాశీయా
యితో ॥ నోషదಿಂದ మడువ ధుముకి । ఈసలారే ముళుగి
ముళుగి । ఘాసియాగుతేనే కేళు । వాసుదేవ సుప్రసన్న ॥ ౪ ॥
ఇష్ట్య దినది జనర కేయ । నిష్ట్యరాద మాతకేళి । కష్టకాల
బంతు ఫళిగే । కళేయలారెను ॥ ఇష్టర మేలిన్న మనసు । ఎరక
విల్లదే కేళు । ఇష్ట నినకుదు పురందర । విఠల నినల్లదిల్ల ॥ ౫ ॥

౧౦. రాగ యమునాకల్యాణి, ఏకతాళ.

రౌఠాశ్రవణ మాడో । కరి ॥ పథా వ్యేకుంతకీదు నోడి ।
కరి । కథాశ్రవణమాడో ॥ పల్ల ॥ సరసిజనాభన సర్వద ప్రోగ
ళుత । దురిత దుఃఖగళిడాడో ॥ ౧ ॥ జ్ఞానభక్తు వ్యేరాగ్యవేన

ಶ್ರೀಮಃ | ದಾನಂದತೀರ್ಥರ ಪಾಡೋ || ೨ || ಪರಮ ಪುರುಷ ಶ್ರೀಪು
ರಂದರವಿಠಲನ | ಚರಣಕಮಲವನ್ನು ಪಾಡೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ |

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೧. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಠ್ರಾಳಬೇಕು | ತಕ್ಕ | ಮೇಳಬೇಕು || ಪಲ್ಲ || ಗಳಶುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು |
ತಿಳಿದು ಹೇಳಲು ಬೇಕು || ಕಳವಳ ಬಿಡಬೇಕು | ಕಲಿವೊಗ ಇರಬೇಕು ||
|| ೧ || ಯತಿವ್ರಾಸು ಇರಬೇಕು | ಗತಿಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು || ರತಿಪತಿಸಿತ
ನೊಳು | ಅತಿ ವೋಹವಿರಬೇಕು || ೨ || ಹರಿದಾಸನಾಗಲು ಬೇಕು |
ಹರುಷವೆಚ್ಚಲು ಬೇಕು || ಪುರಂದರವಿಠಲನಲ್ಲಿ | ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತವಿರಬೇಕು || ೩ ||

೧೨. ರಾಗ ವಸಂತ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಠ್ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮ | ರಾಮ ಯೆನ್ನಿರೊ | ಸೀತಾ || ಪಲ್ಲ ||
ನೇಮದಿಂದ ಭಜಿಸುವವರ ಕಾಮಿತಗಳ ಕೊಡುವ ನಾಮ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಇರುವ ಜೀವ | ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಮರಣವ್ಯಾಳೆ || ಪುಲ್ಲನಾಭ ಕೃಷ್ಣ
ನೆಂಬೊ | ಸೊಲ್ಲುಬಾಯಿಗೆ ಒದಗದೊ || ೧ || ವಾತಪಿತ್ಥವೆರಡು ಕೂಡಿ |
ಕ್ಷೇಷ್ಮ ಬಂದು ಮೊದಗಿದಾಗ || ಧಾತು ಕುಂದಿದಾಗ ರಘು | ನಾಥ
ನೆಂದು ಒದಗದೊ || ೨ || ಇಹದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಉಂಟು | ಪರದಲ್ಲಿ ಸುಖ
ವುಂಟು || ವರ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಸ್ಮರಣೆ ಬಾಯಿಗೆ ಒದಗದೊ || ೩ ||

೧೩. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಠ್ರನು ಬರೆದಿಯೊ ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂತು ನಿರ್ದಯನಾಗಿ || ಪಲ್ಲ || ಅಭಿ | ಮಾನ
ವನು ತೊರೆದು ನಾ ಪರರ ಬೇಡುವದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗೇಣೊಡಲು
ಹೊರುವದಕೆ ಹೋಗಿ ಪರರನು ಪಂಚ | ಬಾಣ ಸಮರೂಪ ನೀನೆಂದು
ಮೊಗಳೆ || ಆಣೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ನಾಳೆ ಬಾರೊಂದೆನಲು | ಗಾಣವನು ತಿರುಗುವಾ
ಯೆತ್ತಿನಂತೆ ಬಳಲುವದ || ೧ || ಬಲ್ಲಿದವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾದು

ಬೇಸತ್ತು | ಸೊಲ್ಲು ಸೊಲ್ಲೇಗ ಅವರ ಕೊಂಡಾಡುತ || ಇಲ್ಲ ಈ ವ್ಯಾಳೆ
ಯಲಿ ನಾಳೆ ಬಾರೆಂದೆನಲು | ಹಲ್ಲಿಯನು ತಿಂದ ಇಲಿಯಂತೆ ಕೊರಗು
ವದ || ೨ || ಹಿಂದೆ ಬರದ ಬರಹ ಹ್ಯಾಗಾದರಾಗಲೀ | ಮುಂದೆನ್ನ ವಂಶ
ದಲಿ ಜನಿಸುವವರ || ಸಂದೇಹ ಬ್ಯಾಡ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೆ | ಕಂದರ್ಪ
ಜನಕ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣನಾಣೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪. ರಾಗ ನಾದನಾನುಕ್ರಿಯೆ, ಏಕತಾಳ.

ಗುದ್ದಿದವನೆ ಬಲ್ಲ | ಗುದ್ದಿಸಿಕೊಂಡವನೆ ಬಲ್ಲ | ಸುದ್ದಿಗೆ ಠಾವಿಲ್ಲ |
ಬೌದ್ಧರೆ ಕೇಳಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ || ಜೀವದೊರಸೆ ಕೊಂದ | ಹವಣಿಸಿ |
ನೆವಸದ ನುಂಗಿದ || ಬಹು ಭಾಷೆಯ ಕಡಿದ | ಶಿವ ಶಿವ ತಾನಾಗೆ
ಬಿರಿದ || ೧ || ಆರಿಗೆ ವೊರೆಯಿಡಲಿ | ಪಿರಿದಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಡಲಿ ||
ಭಾರವು ತಿರಿಗಿರಲಿ | ಕಾರಣ ಇದಿರಲಿ ಇರಲಿ || ೨ || ಕರ್ಮವು ಛೇದಿ
ಸಿದ | ವೈರಕೆ ಗುರಿಯನೆಮಾಡಿದ || ಧರ್ಮವ ಭಾವಿಸಿದ ಪುರಂ | ದರ
ವಿಠಲನೆ ನಿಜಬುದ್ಧ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫. ರಾಗ ನಾದನಾನುಕ್ರಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯೆಂಡತಿ | ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡುತಿ || ಯೆನ್ನ | ಕೊಂಡ ಕೋತಿಯಂತೆ ಕುಣಿ
ಸುತ್ತಾಡಿಸುತಿ || ಪಲ್ಲ || ಹೊತ್ತರೆ ಯೇಳುತಿ ಹೊರಗೆ ತಿರುಗ್ಯಾಡುತಿ |
ಹೊತ್ತು ಹೋಯಿತು ಭತ್ತ ತಾ ಯೆನುತಿ || ಉತ್ತಮ ಹಿರಿಯರ ಮಾತು
ವಿಾರುತಿ | ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯಂತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿ || ೧ || ಇಲ್ಲದ್ದು
ಬೇಡುತಿ ಸುಳ್ಳು ಮಾತಾಡುತಿ | ಒಳ್ಳೆ ಉಟವನುಂಡು ಕುಳಿತೇನಂತೀ ||
ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಕೆಲಸವ ಮಾಡಲೊಲ್ಲೆನಂತಿ | ಎಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಧಾಂಗಿ
ಮಾಡುತಿ || ೨ || ಹಿರಿಯತನಕೆ ಮನ ಗರುವಿಕೆ ಮಾಡುತಿ | ಪರಿವಾರ
ದವರನೆಲ್ಲವ ಕಾಡುತಿ || ಶಿರಿ ವರದಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ದೂರಾಗಿ | ದುರಿ
ತಕ್ಕೆ ನೀ ಗುರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಬರುವದೆ ಮುಕ್ತಿ || ಪಲ್ಲ || ನಮ್ಮ ಅಚ್ಯುತಾನಂತನ್ನ ನೆನೆಯದೆ ಭಕ್ತಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮನದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿರಬೇಕು | ಪಾಪಿ | ಜನರ ಸಂಸರ್ಗವ ನೀಗಲು ಬೇಕು || ಅನುಮಾನವನು ಬಿಡಬೇಕು | ನಮ್ಮ | ಮನವ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು || ೧ || ಕಾಮ ಕ್ರೋಧವ ಬಿಡಬೇಕು | ಹರಿ | ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳ ಮಾಡಬೇಕು || ಹೇಮದಾಶೆಯ ಬಿಡಬೇಕು | ನಮ್ಮ | ಕಮಲನಾಭನ ನೆರೆ ನಂಬಲು ಬೇಕು || ೨ || ಮಂದಮತಿಯ ಬಿಡಬೇಕು | ದೇಹ | ಬಾಂಧವ ಸಂದೇಹಗಳ ಬಿಡಬೇಕು || ನಂದಿಸಿದರೆ ಹಿಗ್ಗಬೇಕು | ಕೋಪ | ಬಂದರೆ ಸೈರಣೆಗಳ ತಾಳಬೇಕು || ೩ || ಹರಿಯೆ ಗುರುಯೆನ್ನಬೇಕು | ಅಂಧ | ಗುರುವೇ ಪರದೈವವೆಂತೆನ್ನಬೇಕು || ಪರವಸ್ತು ಒಲ್ಲೆನೆನ್ನಬೇಕು | ದೇಹ | ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಅಸ್ಥಿರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು || ೪ || ವ್ಯಾಪಾರವನು ಬಿಡಬೇಕು | ನಮ್ಮ | ಪುರಂದರವಿಠಲನ ನಂಬಲುಬೇಕು || ಪಾಪರಹಿತನಾಗಬೇಕು | ಜ್ಞಾನ | ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಲಿ ಓಡ್ಯಾಡಬೇಕು || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೭. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ವ್ರಾಜೀನ ಕರ್ಮವು ಬಿಡಲರಿಯದು | ಯೋಚನೆಯ ಮಾಡಿ ನೀಬಳಲ ಬ್ಯಾಡ || ಪಲ್ಲ || ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುತಿರಲು | ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ || ಇನ್ನು ದೇಹವನು ಆಶ್ರಿಸಿ ಫಲವೇನು | ಉನ್ನಂತ ಹರುಷದಲಿ ಮನದಿ ಯೋಚಿಸುವಾ || ೧ || ಲೋಕಾದಿ ಲೋಕಗಳ ತಿರುಗುವ ರವಿರಥಕೆ | ಯೇಕಗಾಲಿಗೆ ಯೇಳುಕುದುರೆ ಕಟ್ಟಿ | ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲಿ ತಿರುಗುವ ಅರುಣನಿಗೆ | ಬೇಕಾದ ಚರಣಗಳು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಹರಿಯು || ೨ || ಸೇತುವೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹಾರಿ ಹನುಮಂತ | ಖ್ಯಾತಿಯನೆ ಮಾಡಿ ರಾವಣನ ಗೆದ್ದು | ಸೀತೆಯನು ತಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೌಪೀನವ ಬಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಹರಿಯು || ೩ || ನಿತ್ಯದಲಿ ಗರುಡ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ |

ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಇದ್ದ ಜಗವರಿಯಲು || ಅತ್ಯಂತ ಸೇವಕನೆಂದು
ಮೂಗಿನ ಡೊಂಕು | ಯೆತ್ತಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೪ ||
ಇಂತೆಂದು ಈ ಪರಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ತಿಳಿದು | ಭ್ರಾಂತನಾಗದೆ ಬಯ
ಕೆಗಳನು ಜರಿದು || ಶಾಂತ ಮೂರುತಿ ಶಿರಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಸಂತ
ತದಿ ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸೆಲವೊ ಮನುಜ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮. ರಾಗ ಕಾಂಜೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಹರಿ ಹರರು ಸಮರೆಂದು ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳು | ಹರನ ಹೃದಯದೊ
ಳಿರುವ ಹರಿಯ ತಾವರಿಯರು || ಪಲ್ಲ || ಶರಧಿ ಮಥನದೊಳಂದು
ಸಿಂಧುಸುತೆ ಬಂದಾಗ | ಹರಿಹರ ವಿಂಚಿ ಮೊದಲಾದ ಸುರರ || ವರ
ರಾರೆಂದು ನೋಡಿ ಶಂಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಶಿರಿದೇವಿ | ಹರಿ ಸರ್ವವರನೆಂದು
ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದಳು || ೧ || ಹರಿನಾಮ ಕ್ಷೀರವನು ಹರಿನಾಮ ನೀರನು |
ಕ್ಷೀರ ನೀರೊಂದಾದುದಂತೆ ಇಹದು ಪರರು || ಪರತತ್ವವರಿಯದ ನರ
ತಾನು ಹರಿ ಹರರು | ಸರಿಯೆಂದು ನರಕಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿಹನು || ೨ ||
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಬಾಣನಾ ತೋಳುಗಳ ಕಡಿವಾಗ | ಏಣಾಂಕಧರ
ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ಇರಲು || ಕಾಣಿಸರೆ ಜನರೆಲ್ಲ ಹರಿಪರನು ತಾನೆಂದು |
ಗುಣಪೂರ್ಣ ಪುರಂದರವಿಠಲನು ಪರನು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೯. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ರೈಬ್ಬು ಡೊಂಕಾದರೆ ಶೀಯು ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ || ಪಲ್ಲ || ನಾ ಡೊಂಕಾ
ದರೆ ನಿನ್ನ ನಾಮ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಭೇನು ಡೊಂಕಾದರೆ
ಕ್ಷೀರ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ | ನಾ ಡೊಂಕಾದರೆ || ೧ || ನದಿಯು ಡೊಂಕಾ
ದರೆ ಉದಕ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ | ನಾ ಡೊಂಕಾದರೆ || ೨ || ಕುಸುಮ
ಡೊಂಕಾದರೆ ವಾಸನೆ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ | ನಾ ಡೊಂಕಾದರೆ || ೩ || ಬಿಲ್ಲು
ಡೊಂಕಾದರೆ ಬಾಣ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ | ನಾ ಡೊಂಕಾದರೆ || ೪ || ವೇಲಾ
ಪುರದ ಜೊಕ್ಕು ಪುರಂದರವಿಠಲನಾ | ಹೊಲೆಯನಾದರೆ ನಿನ್ನ ನಾಮ
ಹೊಲೆಯೆ ವಿಠಲಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೦. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಏಕತಾಳ.

ಬೈಯಿರೋ ಬೈಯಿರೋ | ಮನಮುಟ್ಟಿ ಬೈಯಿರೋ || ಪಲ್ಲ || ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ಬೈದನ್ನ ಧನ್ಯನ ಮಾಡಿರೋ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಅವರು ಇವರು ಬೈದ
 ರೆಂಬೊ | ಹೀನ ಬುದ್ಧಿ ನನಗಿಲ್ಲ || ನಾ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಪಾಪವನ್ನು |
 ಅಳದು ಹಾಕಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿರೋ || ೧ || ಇರುವೆ ನೋಣ ಕೊಂದ ಪಾಪ |
 ಪರನಿಂದ್ಯವ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ || ಹೊಲೆಯ ಪಾಪ ಕೆಲವು ಉಂಟು |
 ಅಳೆದು ಹಾಕಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿರೋ || ೨ || ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಬೈದ ಪಾಪ |
 ಮತ್ತೆ ಹಿರಿಯರ ನುಡಿದ ಪಾಪ || ಕರ್ತು ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಚಿತ್ತ
 ದಲ್ಲಿ ನೆನೆಯದ ಪಾಪ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಛಿಜ್ಜಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ ಅಧಿಕ ಸ್ನೇಹದಕಿಂತ | ಸುಜ್ಜಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ ಜಗ
 ಳವೆ ಲೇಸು || ಪಲ್ಲ || ಉಂಬುಡುವುದಕ್ಕಿರದ ಅರಸನೋಲಗಕಿಂತ |
 ತುಂಬಿದೂರೊಳಗೆ ತಿಂದುಂಬುವದೇ ಲೇಸು || ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಾಳು ಹರ
 ಟಿಗಳ ಹರಟೇಗಿಂತ | ನಂಬಿ ಹಂದಾಸರೊಳು ಪೊಂದುವದೆ ಲೇಸು || ೧ ||
 ಒಡನೆ ಹಂಗಿಸುವವನ ಪಾಲೋಗರದಕಿಂತ | ಕುಡಿ ನೀರು ಕುಡಿದು
 ಕೊಂಡಿರುವದೇ ಲೇಸು || ಕಡು ಕುಹಕನೊಡನೆ ಸಂಗವನು ಮಾಡುವ
 ದಕಿಂತ | ಅಡವಿಯೊಳಜ್ಞಾತವಾಸವೇ ಲೇಸು || ೨ || ಮಸದು ಮತ್ಸ
 ರಿಪ ಸತಿಯೊಡನೆ ಸಂಸಾರಕಿಂತ | ಹಸನ್ನಿಲ್ಲದ ಹಾಳು ಗುಡಿಯೆ ಲೇಸು ||
 ಎಸೆದು ಭಜಿಸಲು ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ವಶವಹಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು
 ವಶವಹುದೆ ಕೇಳಿ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೨. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬೌರವ್ವ ಭಾಗೀರಥಿ ತೋರವ್ವ ಜನರಿಗೆ || ಪಲ್ಲ || ನಾ ಸ್ನಾನಮಾಡು
 ವದು ತೋರವ್ವ ಜನರಿಗೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯರು ಬಂದು

ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು | ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ ||
 || ೧ || ದಾಸರ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಲೇಸಾಗ ತಾ ಬಂದು | ಗ್ರಾಸಗೊಂಬುವ
 ಜನರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಯಲು || ೨ || ಈ ಮಹಿಮೆಯ ನೋಡಿ ಗುರು
 ವ್ಯಾಸರಾಯರು | ಶ್ರೀಪತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಕಂಡಂಥ || ೧ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೩. ರಾಗ ವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎಂದಿಗೆ ಧನ್ಯನಹೆ || ಪಲ್ಲ || ಎಂದಿಗೆ ಧನ್ಯ ನಾ ಯೆಂದಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿ |
 ಯೆಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆ ಬಾಹೊದಚ್ಚುತ್ತನೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಫಲ ಮರ
 ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿ ಕುಲದಲಿಪತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ | ಜಲದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜೀವಿಸಿ ||
 ಸುಳಿದೆ ನಾನೇಕ ದಶಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕ್ರಿಮಿಯಾಗಿ | ತೊಳಲಿದೆನು ಅಂಡಜದೊಳು
 ದಶಲಕ್ಷ್ಮಿ || ೧ || ಚರಣ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜೀವಿಸಿ | ನರ
 ನಾಗಿ ಸೇರಿದೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ್ಮಿ || ಪರಿಭವದೊಳು ಬಂದು ಹೊಂದಿದನಯ್ಯ
 ನಿನ್ನ | ಸರಸಿಜಭವನಾ ಶತಕಾಲಕಾಗಿ || ೨ || ಎಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಯೋನಿಯೊಳು | ಅಂಬುಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಗಾಗಿ || ಕುಂಭಿನಿ ಅರಿ
 ಯಲು ನೊಂದೆನಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ | ಕಂಬುಕಂಧರ ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಠಲ್ಲ || ೩ ||

೨೪. ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮನವ ನಿಲಿಸುವದು ಬಲು ಕಷ್ಟ || ಪಲ್ಲ || ಹರಿದಾಡುವಂಥ || ಅನು
 ಪಲ್ಲ || ಕಾಶಿಗೊಡಗಲು ಬಹುದು | ದೇಶ ತಿರುಗಲು ಬಹುದು | ಆಶೆ
 ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಇರಬಹುದು || ೧ || ಜಪವ ಮಾಡಲು ಬಹುದು | ತಪವ
 ಮಾಡಬಹುದು | ಉಪವಾಸ ವ್ರತದಲ್ಲಿರಬಹುದು || ೨ || ಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಲು ಬಹುದು | ದಾನಾವ ಕೊಡಲು ಬಹುದು | ಧ್ಯಾನಾದಿ
 ಪುರಂದರವಿಠಲ ಚರಣದಲ್ಲಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೫. ರಾಗ ಶ್ರೀರಂಜಿನಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಯೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನೀನಗಲದೆ || ಪಲ್ಲ || ಮನವೆಂಬೊ
 ಮಂಟಪ | ತನುವೆಂಬೊ ಹಾಸು ಮಂಚ || ಜ್ಞಾನವೆಂಬೊ ದಿವ್ಯ ದೀಪದ

ಬೆಳಕಿಲಿ | ಸನಕಾದಿ ವಂದ್ಯ ನೀ ಬೇಗ ಬಾರೋ || ೧ || ಪಂಚದೈವರು
ಯಾವಾಗಲೂ ಯೆನ್ನ | ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ || ಕೊಂಚಗಾ
ರರು ಆರು ಮಂದಿ ಅವ | ಝಿಂಚು ಮುಂಚಿಲ್ಲದೆ ಯೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ || ೨ ||
ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಯಮದಿ ಬಳಲಿದೆ | ಇನ್ನಾದರು ಯೆನ್ನ ಕೈಸಿ
ಡಿಯೋ || ಘನ್ನ ಮಹಿಮ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ | ಮನ್ನಿಸಿ ಯೆನ್ನನು
ಕಾಯಬೇಕೋ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಸುಧೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೬. ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದೇಶಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಏನನಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೋ | ಏನೋ ವಿಠಲಾ || ಪಲ್ಲ || ದೀನ ರಕ್ಷ
ಕನೆ ನಿನ್ನ | ಧ್ಯಾನವ ಕೊಡು ವಿಠಲೈಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಓದಿ ನಿನ್ನ
ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ | ವೇದವ ಅಜನಿಗಿತ್ತೆ || ವಾದಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ |
ಆದಿ ಶೇಷತಯನನೆ || ೧ || ಪಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ | ಪವನಜ
ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆ || ಆಡಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ | ಹರನೈಯನೈಯನೆ || ೨ ||
ಚಿನ್ನವಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ | ಶಿರದೇವಿಯರಸನೆ || ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿ
ನೀನೆ | ಪುರಂದರವಿಠಲಯ್ಯ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೭. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಭಾಗ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ | ನಿಶ್ಚಯವೆಚ್ಚರಿಕೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಹೆಚ್ಚದೆ ಹಿಗ್ಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚು ಕೇಳಿಚ್ಚರಿಕೆ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಧೂರೇಗಳ ಒಲುಮೆ ಉಂಟೆಂದೆಲ್ಲರೊಳು ಹಗೆ | ತರವಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ||
ಕರವ ಮುಗಿದು ಸಜ್ಜನಿಗೆ ಶಿರಬಾಗಿ | ನಡೆವೋದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ || ೧ ||
ಸಿರಿಯೆಂಬ ಸೊಡರಿಗೆ ಮಾನಾಭಿಮಾನಾದ | ಬಿರುಘಾಳಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ||
ಧರಿಯೊಳು (ನಗೆನು) ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಗರ್ವದೊಳ್ಳಡೆಯದೆ | ಇರುವದು
ಎಚ್ಚರಿಕೆ || ೨ || ಕೊಡನ ಅಂಧಕ ಹೊತ್ತು ನಡೆವ ಧಿಕ್ಕಾರದಿ | ನಡೆ
ತಪ್ಪು ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ || ಬಡವಾರೆಡರ ಕೇಳದೆ ಮುಂದಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ | ಇಡಬೇ
ಡವೆಚ್ಚರಿಕೆ || ೩ || ಲೋಕಪವಾದಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ನಡವುದು ಎ | ವೇಕ ಕೇಳಿ

ಚ್ಚರಿಕೆ || ನಾಕೇಶನಾದರು ಬಿಡದಪವಾದ ಪ | ರಾಕು ಕೇಳಿಚ್ಚರಿಕೆ || ೪ ||
 ಕಾಕು ಮನುಜರ ಚಾಡಿ ಕೇಳಿ ಕೋವೋ | ದ್ರೇಕ ಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ ||
 ಭೂಕಾಂತೆ ನಡನಡುಗುವಳು ನಿಷ್ಕರದ | ವಾಕು ಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ || ೫ ||
 ನಳ ವಾಂಛಾತರೇನಾದರೆಂಬುದ ನೀ | ತಿಳಿದು ನೋಡಿಚ್ಚರಿಕೆ || ಅಳಿ
 ವುದು ಕಾಯವು ಉಳಿವುದು ಕೀರ್ತಿಯು | ಯಿಳಿಯೊಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ || ೬ ||
 ಬಳಲಿಸಿ ಪರರನ್ನು ಘಳಿಸಿದಂಥ ಹೊನ್ನು | ಉಳಿಯದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ||
 ಉಳಿವಲ್ಪಕಾಲಕೆ ಬಡವರಾದವರನು | ಪಳಿಯದಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ || ೭ || ಪರ
 ಧನ ಪರಸತಿಗಳು ಕಲು ಸಿರಿ ಮೊಗ | ತಿರುಗುವಳೆಚ್ಚರಿಕೆ || ಬರುವ
 ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮಾರ | ಲರಿಯದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ || ೮ || ಬಲ್ಲಿದ
 ನೀನೆಂದು ಬಡವರ ಬಾಯನು | ಹೊಯ್ಯಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ || ಎಳ್ಳಷ್ಟ
 ತಪ್ಪಲು ಯಮನವರು ನರಕ | ಕೆಳದೊಯ್ಯರೆಚ್ಚರಿಕೆ || ೯ || ವರಭಿದ್ರ
 ಕುಂಭದುದಕದಂತಾಯುಷ್ಯ | ಸರಿಯಪ್ಪುದೆಚ್ಚರಿಕೆ || ವರದಪುರಂದರ
 ವಿಠಲನ ಸ್ಮರಣೆಯ | ಮರೆಯಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ || ೧೦ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೮. ರಾಗ (ಮುಸಲ್ಮಾನಿ) ಗಮನಶ್ರಮ, ಏಕತಾಳ.

ರೌಗದ ಬಂದಿದೆ | ನಮ್ಮ | ಕಮಲನಾಭನದು | ಈ | ಕಾಗದವನ್ನು
 ಓದಿಕೊಂಡು | ಕಾಲವ ಕಳೆಯಿರೋ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಮ ಕ್ರೋಧವ ಬಿಡಿ
 ರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ನೇಮನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ
 ಬಂದಿದೆ || ತಾಮಸ ಜನರ ಕೂಡದಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ನಮ್ಮ |
 ಕಾಮಾನಯ್ಯನು ತಾನೆ ಬರದ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ || ೧ || ಹೆಣ್ಣಿನಾಸೆ
 ಬಿಡಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ಹೊನ್ನಿನಾಸೆ ಬಿಡಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ
 ಬಂದಿದೆ || ಮಣ್ಣಿನಾಸೆ ಬಿಡಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ನಮ್ಮ |
 ಕಮಲನಾಭನು ತಾನೆ ಬರದ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ || ೨ || ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲ್ಕಟ್ಟಿ
 ರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಹರಿಯನ್ನಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ
 ಬಂದಿದೆ || ಲಜ್ಜೆ ಬಿಟ್ಟು ಕುಣಿಯಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ನಮ್ಮ |
 ಪುರಂದರವಿಠಲ ತಾನೆ ಬರದ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೯. ರಾಗ ನಾಟಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಭೃಳ ಭಳರೆ ಎನ್ನ ಸುಖವೆಂಬುದೇ ಸುಖವು | ಕಲಿಕಾಲಕಿದಕಿರಲೋ
ಕಾವೇರಿ ರಂಗನೆ || ಪಲ್ಲ || ತಂದೆ ನೀನೆ ಕೃಷ್ಣ ತಾಯಿ ಇಂದಿರಾದೇವಿ |
ಮಂದಜಾಸನ ಯೆನಗೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣನು || ಇಂದುಮುಖಿ ಶ್ರೀಸರಸ್ವತಿದೇ
ವಿಯತ್ತಿಗೈಯು | ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಾಯುದೇವರೇ ಗುರುವು || ೧ || ಗುರು
ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಭಾರತಿಯು ನೋಡೆ ಮೇಲಾಗಿ | ಗರುಡಾಹಿ ರುದ್ರರಣ್ಣನ
ಮಕ್ಕಳು || ಸುರರು ಸನಕಾದಿಗಳು ಪರಮ ಬಂಧವರೆನಗೆ | ಸ್ಥಿರವಾದ
ವೈಕುಂಠವೆನಗೆ ಮಂದಿರವು || ೨ || ನಿನ್ನ ಪಾದಾಂಬುರುಹ ಭಜಿಸುವುದೆ
ಸೌಭಾಗ್ಯ | ನಿನ್ನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಗಳೆ ಭೋಗ ದ್ರವ್ಯ || ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಕೇಳುವುದು
ಮಂಗಳ ಸುವಾದ್ಯಗಳು | ನಿನ್ನಂಥ ಅರಸೆನಗೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ ||

೩೦. ರಾಗ ನಾಟಿಕುರಂಜಿ, ಅಟತಾಳ.

ಎಂಥಾ ಸಣ್ಣವನೆ | ನಿನ್ನ ಮಗ | ನೆಂಥಾ ಸಣ್ಣವನೆ || ಪಲ್ಲ || ಎಂಥ
ಸಣ್ಣವನಿನಂಥವರಿಲ್ಲವು | ಹೊಂತಕಾರಿ ಬಲವಂತರಿಗಧಿಕನು || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ತರಳರಂತಿಪ್ಪನು ತರುಣೀರೊಳಾಡುವ | ಕಿರಿಬೆರಳುಗುರಿನಲಿ
ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದವ || ೧ || ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪನ ಕಾಲಿಲಿ ತುಳಿದವ | ಪಾಲಾ
ಯನವ ಮಾಡಿ ಕಾಲಯಮನ ಸುಟ್ಟು || ೨ || ನಿಚ್ಚು ಪಾವನಮಾಡಿ
ಆಶ್ಚರ್ಯ ತೋರಿದ ಯಂ | ದಚ್ಚು ಮಾಡುವಿರೆಂದು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಬೆಲ್ಲ
ನೀ || ೩ || ಬಾಯಿತೆರದನಲ್ಲ ನೀನಂಜುವಂದದಿ | ಆ ಯಮಳಾರ್ಜುನ
ರಾಯನ ಬಿಡಿಸಿದ || ೪ || ದಿಟ್ಟತನದಿ ಮೊಲೆ ಕೊಟ್ಟವಳನು ಕೊಂದ |
ಕೃಷ್ಣ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನು | ಎಂಥಾ ಸಣ್ಣವನೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೧. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟತಾಳ.

ನೌರಾಯಣ ಯೆಂಬ ನಾಮದ ಬೀಜವ | ನಾಲಿಗೆ ತುದಿಯಿಂದ ಬಿತ್ತಿ
ರಯ್ಯು || ಪಲ್ಲ || ಹೃದಯ ಹೊಲವ ಮಾಡಿ ಮನವ ನೇಗಿಲ ಮಾಡಿ |

ಶ್ವಾಸ ಉಚ್ಛ್ವಾಸ ಯೆರಡೆತ್ತು ಮಾಡಿ | ಜ್ಞಾನವೆಂಬೊ ಹಗ್ಗ ಕಣ್ಣೆ
ಮಣಿಯ ಮಾಡಿ | ಹೃದಯವೆಂಬ ಗುಂಟೇಲಿ ಹರವಿರಯ್ಯ || ೧ || ಮದ
ಮತ್ಸರವೆಂಬೊ ಮರಗಳನೆ ತರಿದು | ಕಾಮ ಕ್ರೋಧವೆಂಬೊ ಕಳೆಯ
ಕಿತ್ತು || ಪಂಜೇಂದ್ರಿಯವೆಂಬೊ ಮಂಚಿಕೆಯನೆ ಹಾಕಿ | ಚಂಚಲ
ವೆಂಬೊ ಹಕ್ಕಿಯ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿರಯ್ಯ || ೨ || ಉದಯಾಸ್ತಮನ
ವೆಂಬೊ ಎರಡು ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ | ಆಯುಷ್ಯವೆಂಬೊ ರಾಶಿ ಅಳೆಯುತಿದೆ ||
ಸ್ವಾಮಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ ನೆನದರೆ | ಪಾಪದ ರಾಶಿಯ ಪರಿಹರಿಸುವ
ನಯ್ಯ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೨. ರಾಗ ವಸಂತಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗೋಕುಲದಲಿ ನಾನಿರಲಾರೆ | ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ಕೇಳಿ | ಪಲ್ಲ || ಹಾಲು
ಮೊಸರು ನಾವಲ್ಲೆಂಬೆ | ಭರದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಕಾಲಲಿ ಬಿದ್ದು ಕುಡಿಸು
ವರು || ಅನುಪಲ್ಲ || ತನುವಿಗೆ ಬಲವೆಂದು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು | ಒಳಕ
ಳುಹುತ ಕಳವಿನಿಕ್ಕಲಿ ಮಗುವು ಒಳಗಿನ ಗುಟ್ಟು | ಬೈಲಮಾಡಿ ನಮ್ಮ
ಕದವನಿತ್ತೆ ಯೆನ್ನ ಬೇಡಲಿಸುತ್ತಾರೆ || ೧ || ಮಂದಗಮನೇರು ತಾವು
ಬಂದು ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು | ಬಾ ಗೋವಿಂದನೆಂದು ಕರೆದು ಸದನದೊ
ಳಗೆ || ಮಿಂದು ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿ ನಮ್ಮ ಅಧರವ ಸವಿದು | ಅವರ ಅಧರ
ಧರಕ್ಕೆ ನಾ ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದೆ || ೨ || ತಮ್ಮ ಪುರುಷರ ಪ್ರೀತಿ ಬಿಟ್ಟು
ಜಿನ್ನಾಗಿ ಯೆನ್ನ | ಬೆನ್ನಗೊಂಡರು ಹಗಲು ಇರುಳು || ರತಿದೇವಿ ಕೃತಿ
ಅತಿಶಯ ದುಃಖಕ್ಕೆ | ರತಿಪತಿಶರದೆ ವ್ರತದೊಳಗೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ
ನಲ್ಲದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೩. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಎಂಥಾ ಜಿಲುವಿಗೆ ಮಗಳನೆ ಕೊಟ್ಟು | ಗಿರಿರಾಜನ ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಕಂತುಹರ ಶಿವ ಜಿಲುವನೆಂದು | ಮೆಚ್ಚಿದನು ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಮೋರೆ ಐದು ಮೂರು ಕಣ್ಣು | ವಿಪರೀತನ ನೋಡ
ಮ್ಮಮ್ಮ || ಕೊರಳಲಿ ರುಂಡಮಾಲೆಯ ಧರಿಸಿದ | ಉರಗಭೂಷಣನ

ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ. ೧ || ತಲೆಯೆಂಬುದು ನೋಡಿದರೆ ಜಡೆಯು | ಹೊಳ
ವುತಿದೆ ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ. ಹಲವು ಕಾಲ ತಪಸಿಲಿರುವ ರುದ್ರನ | ವೈಬೂ
ದಿಯು ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ. ೨ || ಮನೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಮಶಾನವು | ಗಜಚ
ವಾಂಬರವ ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ. ಹಣವೆಂಬುದು ಕೈಯೊಳಗಿಲ್ಲ | ಖರ್ಪ
ರವ ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ. ೩ || ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲ | ಪರಿವಾರವು
ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ. ಆತನ ನಾಮವು ಒಂದೆ ಮಂಗಳ | ಪುರಹರನ ನೋಡ
ಮ್ಮಮ್ಮ. ೪ || ನಂದಿವಾಹನ ನೀಲಕಂಠ ನಿ | ಗುಣನ ನೋಡ
ಮ್ಮಮ್ಮ. ಇಂದಿರೆರಮಣ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಹೊಂದಿದವನ
ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ. ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೪. ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಇವಗ್ಯಾಕೆ ಶೃಂಗಾರ | ಇವಗ್ಯಾಕೆ ಭಂಗಾರ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಡ ಕರಡಿ
ಯಂತೆ ಪೋಲುವ ದೇಹಕ್ಕೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೀರೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದವಗೆ
ಪರಿಮಳಗಂಧವೇಕೆ | ಭಾರ ಪೊತ್ತವಗೆ ಪನ್ನೀರು ಯೇಕೆ || ಕೋರೆ
ದಾಡೆಯ ಘೋರ ಮುಖಕೇಕೆ ಕನ್ನಡಿ | ಕರುಳ ಹಾರ ಧರಿಸಿದವಗೆ
ಹಾರಪದಕವೇಕೆ || ೧ || ನೆಲವನಳದವಗೆ ಕಾಲಗರುಗೆಜ್ಜೆ ಯೇಕೆ |
ತಲೆ ತಾಯ ತರಿದವಗೆ ಮರಿಯಾದೆ ಯೇಕೆ || ಚೀಲಾರುವೆಯ ಉಟ್ಟವ
ಗ್ಯಾಕೆ ಪೀತಾಂಬರ | ಪಾಲ ಕದ್ದು ಕುಡಿದವಗೆ ಕುಸುಮ ಕೇಸರಿ
ಯೇಕೆ || ೨ || ಬತ್ತಲೆ ನಿಂತಿದ್ದವಗೆ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕವೇಕೆ | ಉತ್ತುಮ
ಹಯವನೇರಿದವಗೆ ಪುಷ್ಪಕವೇಕೆ || ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ |
ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವಗೆ ಬಹಿರಂಗದಾಭರಣವೇಕೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೫. ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಏಕೆ ಚಿಂತೆಯ ಪಡುವಿ ನೀ | ಮರುಳೇ || ಪಲ್ಲ || ವಿಧಿ ಬರೆದ ವಾಕು
ತಪ್ಪದು ಘಣಿಯಲಿ | ಮರುಳೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹುಟ್ಟುವುದಕಿಂತ
ಮೊದಲೆ ತಾಯಿ ಮೊಲೆಯಲಿ | ಇಟ್ಟು ಕ್ಷೀರವನ್ನು || ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಗೆ
ಮಲಗಿರಲು ನೀ ಘಳಿಸಿಕೊಂ | ಡಿಟ್ಟು ಉಣುತಿದ್ದಿಯಾ | ಮರುಳೇ || ೧ ||

ಉರಗ ವೃಶ್ಚಿಕ ಪಾವಕ ಕರಿನಂಜು | ಅರಸ ಹುಲಿ ಜೋರಭಯವು |
ಮರುಳೇ || ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲ್ಲದೇ | ಇವುಗಳು ಬಂದೆ ಬಾಧಿಸುತಿ
ಪ್ಪವೆ | ಮರುಳೇ || ೨ || ಇಂತು ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ನೀ |
ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕೆಡಲು ಬೇಡ | ಮರುಳೇ || ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆರ್ಚಿಸು
ಪೂಜಿಸು | ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಮರುಳೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀನುಭೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೬. ರಾಗ ನೋಹನ, ಆದಿತಾಳ.

ತೃಪ್ತುಗಳೆಲ್ಲವ ಪರಿಹರಿಸುವ ನ | ಮೃಪ್ಪಾನಲ್ಲನೆ ನೀನು || ಪಲ್ಲ ||
ಅಷ್ಟಾದರು ಎನ್ನವಗುಣ ಯೆಣಿಸದೆ | ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ನೀನು ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಬೆಳಗಿನ ರೂವಾದಿ ಹರಿಯ ಸ್ಮರಣೆಯ | ಮಾಡಾದಿರು
ವದು ತಪ್ಪು | ಮಲ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮೃತ್ತಿಗೆಯಲಿ | ಮಲವ
ತೊಳೆಯದಿರುವದು ತಪ್ಪು || ತುಳಸಿ ವೃಂದಾವನ ಗೋಸೇವೆಗೆ | ಅಲ
ಸ್ಯಮಾಡುತಲಿರುವದು ತಪ್ಪು | ನಳಿನ ಸಹೋದರಗರ್ಭವನೀಯದೆ |
ಕಲಿವ್ಯಾಸಂಗದಲಿರುವದು ತಪ್ಪು || ೧ || ದಿನ ದಿನ ಉದಯ ಸ್ನಾನವ
ಮಾಡದ | ತನು ವಂಚನೆಯಾ ತಪ್ಪು | ಮುನಿಸುರ ಭೂಸುರಾರಾಧಿ
ಸದೆ | ಧನ ವಂಚನೆಯ ತಪ್ಪು || ಕ್ಷಣ ಗುಣ ಜಿಜ್ಞಾಸಿಲ್ಲದೆ ದು |
ರ್ಜನರ ಸಂಸರ್ಗದ ತಪ್ಪು | ವನಜಾಕ್ಷ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡದೆ |
ಮನವಂಚನೆಯ ತಪ್ಪು || ೨ || ಕಣ್ಣಲಿ ಕೃಷ್ಣಾಕೃತಿಯ ನೋಡದೆ ಪರ |
ಹೆಣ್ಣಿನ ನೋಡಿದ ತಪ್ಪು | ಅನ್ನವನರ್ಪಿಸದೆ ಅಜ್ಞಾನದಿ | ಉಣ್ಣುವ
ನಾಲಿಗೆ ತಪ್ಪು || ನಿನ್ನ ಕಥಾಮೃತವಿಲ್ಲದೆ ಹರಟೆಯ | ಮನ್ನಿಸುವ ಕಿವಿ
ತಪ್ಪು | ಚಿನ್ಮಯ ಮೂರುತಿ ಚರಣಕ್ಕರಗದೆ | ಉನ್ಮತ್ತತೆಯ ತಪ್ಪು ||
|| ೩ || ಅನಂದನ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡದೆ | ಹೀನವಿವಾದದ ತಪ್ಪು |
ಶ್ರೀನಾಥಾರ್ಚನೆ ಇರಲೂಳಿಗವ | ಮಾಡಿದ ಕೈಯ ತಪ್ಪು || ಶ್ರೀನಿ
ರ್ಮಾಲ್ಯ ವಿರಹಿತ ಸುರಭಿಯ | ಘ್ರಾಣದ ನಾಸಿಕ ತಪ್ಪು | ಶ್ರೀನಾರಾ
ಯಣನ ನೇಷಗೈಯದನ | ನಟನೆ ಪಾದದ ತಪ್ಪು || ೪ || ಯಜ್ಞಾತ್ಮಗೆ

ಯಜ್ಞವರ್ಷಿಸದೆ ಕಾಮ್ಯು | ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು || ಅಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನ
ದಲಿ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ | ಅಘಗಳ ಘಳಿಸುವ ತಪ್ಪು || ಆಗತ ಶೌಚದ
ಕರ್ಮವ ಜರಿದು ಸ | ಮಗ್ನ ಗುಹ್ಯದ ತಪ್ಪು || ಯಜ್ಞೇಶ ಮಧ್ಯಪತಿ
ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ವಿಸ್ಮರಣೆಯ ತಪ್ಪು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೭. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶ್ರೋಭಾನ ಶೋಭಾನವೆ || ಪಲ್ಲ || ಭೂದೇವಿಯರಸ ವೆಂಕಟರಾ
ಯಗೆ || ಶೋಭಾನ ಶೋಭಾನವೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂದು ಕ್ಷೀರಾಂಬು
ನಿಧೀ ಮೊದಲಾಗಿ | ಇಂದಿರೆ ಹರುಷದಿಂದುದಿಸಿ ಬಂದು || ಕಂದರ್ಪ
ಕೋಟಿ ಲಾವಣ್ಯಮೂರುತಿಯಾದ | ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ಹಾಕಿದ
ದೇವಗೆ || ೧ || ಜನಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು | ಎಣೆಕೆಯಿಲ್ಲ
ದಲೆ ಬರುತಿರಲು || ಸನಕಾದಿವಂದ್ಯನ ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿ | ಜಾನಕಿ
ಮಾಲೆಯ ಹಾಕಿದ ರಾಮಗೆ || ೨ || ರುಕುಮನು ಶಿಶುಪಾಲಗನುಜೆ
ಈಯುವನೆಂದು | ಸಕಲ ರಾಯರಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಲಾಗಿ || ಭಕತವತ್ಸಲ
ನನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿ | ರುಕುಮಿಣಿ ಮಾಲೆಯ ಹಾಕಿದ ಕೃಷ್ಣಗೆ ||
| ೩ || ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ನೀಲಭದ್ರೆ ಕಾಳಿಂದಿಯು | ಮಿತ್ರವೃಂದೆಯು
ಲಕ್ಷ್ಮಣಿಯು ಜಾಂಬವತೀ || ಮತ್ತೆ ಆ ಸೋಳ ಸಾಹಸ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರ |
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಳಿದ ಕಲ್ಯಾಣನಿಗೆ || ೪ || ಪದುಮದೇಶದಲೊಬ್ಬ ದೇವಾಂಗ
ನೆಯ | ಪದುಮಮುಖಿ ಶ್ರುತಿಹೃತಿಯಾ || ಪದುಮನಾಭ ಶ್ರೀಪುರಂದರ
ವಿಠಲಗೆ | ಪದುಮಾವತಿಪ್ರಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೮. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಛಾಪುತಾಳ.

ನೋಡಿರಿಯ್ಯ ಹನುಮಂತನ ಮಹಿಮೆಯ | ಬೇಡಿರೊ ವರಗಳನು ||
|| ಪಲ್ಲ || ರೂಢಿಯೊಳು ಇವನನ್ನು ಪಾಡಿವೊಗಳುತಿಪ್ಪ ಜನರ | ನೋಡಿ
ನೋಡಿ ವರವನೀವ ಗಾಡಿಗಾರ ಹನುಮನ್ನು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂದು ದಶ
ರಥ ಸುತನಾಗಿ | ಬಂದು ನಿಂದು ಸಾಕೇತದಿ | ಚಂದದಿಂದಿಪ್ಪನೆಂದು

ಅಂದದಿಂ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ || ತಂದು ರಘುರಾಮನಿಗೊರೆಯಲಂದು ಯಾಗವ
ಕಾಯ್ದು | ಸುಂದರ ರಾಮನಿಗೆ ವಂದನೆಗೈವನೀತ || ೧ || ಧೀರನಾಗಿ
ಧನುವ ಮುರಿದು ಮರೆದು ಮರೆದು ದಂಡಕವ | ಸೇರಿ ಘೋರ ರಕ್ಕಸರ
ಸದೆದು ಜರಿದು ತಂದು ಕಪಿಸತಿಯೊಡನೆ || ಸೇರಿ ಸಖ್ಯವನ್ನೆ ಮಾಡಿ
ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ಕಡು | ನಾರಿಯನ್ನೆ ಹುಡುಕಿಸಿದ ಧೀರ ರಾಮದೂತ
ನೀತ || ೨ || ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ಸೇತುವೆಯನು ಕಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿ ರಾವಣಸ
ಡೆಯ | ಭೂತಳವೊಳು ಕೆಡಹಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾಂತದೊಳು || ಈತನೆಂದು
ಸೇರಿಬಂದು ವಾತತನುಜನೆವ್ಯಕ್ತ ಬಹು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪುರಂದರವಿಠ
ಲನ್ನು ದಾಸನಾದ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩೯. ರಾಗ ದೇವಗಾಂಧಾರ, ಆದಿತಾಳ.

ನೊರಾಕು ಭೀಮನೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆನ್ನು || ಪಲ್ಲ || ಸರೋ
ರುಹಾಸನ ಕೌರವನಾಶನಗಿನ್ನು ಸಂಭ್ರಮ ಮೋದಕ ಪಲ್ಲವಪಾಣೀ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ವಾಣಿಯೊಡೆಯ ಯೆನ್ನ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಿ | ವಾಣಿ ಮಾಡಿ
ದಂಡಪಾಣಿ ಸಜ್ಜನಕೆಲ್ಲ | ವಾಣಿರಮಣಿನನಗೆಲ್ಲೆಣೆಗಾಣೆನು ಅಮಿತವುಳ್ಳ
ಘೋರೆಯೆ || ಎಣೆಗಾಣೆ ಮೂರ್ಲೋಕದಿ ಸರ್ವ | ಸ್ಥಾಣು ಮೊದಲಾದ
ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಇದ್ದ | ಪ್ರಾಣಪಂಚರಿಗೆ ನೀನು ಮುಖ್ಯನಾಗಿ | ಪ್ರಾಣ
ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಸಲಹೋ ಪ್ರಾಣರಾಯ || ೧ || ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನ ವಿರಾಟನ
ಮನೆಯಲಿ | ಯಾಚಕರೂಪದೊಳ್ಳೆವರು ತಾವು | ಪಾಚಕವೇಷವ ಧರಿಸಿ
ಪಾಕವ | ಆಚರಿಸುತಲಿರಲು || ನೀಚನ ಕೃತ್ಯವ ದ್ರೌಪದಿ ಬಂದು |
ಸೂಚಿಸಲು ನೀ ಕೋಪದಿ ಸರ್ವ | ಕೀಚಕ ಮೊದಲವನನುಜನೆಲ್ಲ |
ಹೀಚಿ ಬಿಸಾಡಿದ ಮಹಿಮನೆ || ೨ || ಮಧ್ಯಗೇಹಭಟ್ಟನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ತಾ | ಉದ್ಭವಿಸಿ ತುರ್ಯಾಶ್ರಮ ಧರಿಸಿ | ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಸಾಮ
ಪ್ರ | ಸಿದ್ಧಿಯನು ಪಡೆದನುದಿನದಿ || ಅದ್ವೈತರನೆಲ್ಲ ಗೆದ್ದು ಸದದು ಈ |
ಮಧ್ವಮತವೆ ಭವರೋಗದ ಮದ್ದು | ಸದ್ವೈಷ್ಣವರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ |
ಮುದ್ದು ಪುರಂದರವಿಠಲನ ದಾಸಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೪೦. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬ್ರೂರಯ್ಯ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ || ಪಲ್ಲ || ಬಾರಯ್ಯ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ ನೀ
ಯೆನಗೆ | ಧಾರುಣಿಯೊಳು ನಿನ್ನ ಮೂರುತಿ ತೋರುತ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಮನವೆಂಬ ಮಂಟಪವಾ ನಿನಗೆ ಹಾಕಿ ಯೆನ್ನ | ತನುವನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೈಯು
ಮುಗಿವೆನ್ನೆಸೇ || ವನಜಜಭವಸುರಮುನಿಗಳು ಭಜಿಸಲು | ಘನಮು
ಹಿಮನೆ ಪಾದಕೈರಗಲಿ ಯೆನ್ನ ಶಿರ || ೧ || ಲಿಂಗದೇಹವೆಂಬೊ ಪವಳ
ಶಾಧಾರವಾ | ಅಂಗವ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಇಡುವೆ || ಮಂಗಳಮೂರುತಿ
ಅಂಗನೆ ಸಹಿತ ಭು | ಜಂಗಶಯನ ಯೆನ್ನ ಕಂಗಳಿಗುತ್ತಹವೀಯೋ ||
|| ೨ || ಉಡಿಗೆಜ್ಜೆ ರಾಗಟಿ ಪೆಂಡೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ | ಉಡುವ ಪೀತಾಂಬರ
ಕೊರಳ ಕೌಸ್ತುಭ || ದೃಢದಿಂದ ಶಂಖಚಕ್ರ ಕರಣಕುಂಡಲದಿಂದ |
ಕಡಲಶಯನ ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲೊ || ೩ || ಒಡೆಯ ನೀ
ಯೆನಗೆ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ | ಬಡವನು ನಾ ನಿನ್ನ ದಾಸನು ಸತ್ಯ ||
ಕಡು ಕರುಣದಿಂದ ದಾಸತ್ವಬೇಕೊ ಗ | ರುಡಗಮನ ವೆಂಕಟೇಶ ಯೆನ್ನ
ಮನೆಗೆ || ೪ || ಬರಿಮನೆಯಲ್ಲ ಪರಿವಾರ ಉಂಟು | ಪರಮಪುರುಷ ನಿನ್ನ
ರೂಪಗಳುಂಟು || ಶಿರದೇವಿ ಸಹಿತಾಗಿ ಪುರಂದರವಿಠಲ | ಕರುಣ
ದಿಂದಲಿ ಮನ್ಮಂದಿರದೊಳಗೆ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೧. ರಾಗ ಭೂಪಾಳಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ತ್ರೂಂಗೆ ಮಂಗಳ ತರಂಗಿ || ಪಲ್ಲ || ಹರಿಯ ಸರ್ವಾಂಗಿ ಜಯ ಜಯತು
ಜಯ ಜಯ ತುಂಗಭದ್ರೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಆದಿಯಲ್ಲೊಬ್ಬ ದೈತ್ಯ ಮೇದಿ
ನಿಯ ಕದ್ದೊಯ್ದು | ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರಲವನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಿಡದೇ || ಭೇದಿಸುತ
ಲವನ ಭೂಮಿಯನೆತ್ತಿ ಕಾಯ್ದಂಥ | ಆದಿವರಾಹನ ದಾಡೆಗಳಿಂದ
ಬಂದೇ || ೧ || ಜಲವೆಲ್ಲ ಹರಿಮಯ ಶಿಲೆಯೆಲ್ಲ ಶಿವಮಯ | ಮಳಲು
ಮಿಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಮಣಿಯ ಮಯವೂ || ಬೆಳದಿಪ್ಪ ದರ್ಭೆಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪು
ಬ್ರಹ್ಮಮಯ | ನಳಿನನಾಳವು ಸರ್ವ ವಿಷ್ಣುಮಯವೂ || ೨ || ಇದೇ

ವೃಂದಾವನ ಇದೇ ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿ । ಇದೇ ವೈಕುಂಠಕೆ ಸರಿಯೆಂದೆನಿಸಿದೇ ॥ ಇದೆ ಬದರಕಾಶ್ರವಾ ಇದೆ ವಾರಣಾಸಿಗೆ । ಅಧಿಕ ಫಲವನ್ನೀವದೇವಿ ॥ ೩ ॥ ಧರಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ವಾರಣಾಸಿಯೆಂದೆನಿಸಿದೆ । ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಪಾವನ್ನು ಚಂತೆ ನಿನ್ನ ॥ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿ ಕೋಟಿಜನ್ಮದಘನನು ಕಳೆವ । ಪರದು ಸಾಯುಜ್ಯಫಲವೀವ ದೇವಿ ॥ ೪ ॥ ಪರಮಭಕ್ತ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೊಲಿದು ಬಂದು । ನರಸಿಂಹಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ ಮೆರದೇ ॥ ಧರೆಯೊಳಗಧಿಕ ವರ ಕೂಡಲೀಪುರದಲ್ಲಿ । ವರವಪುರಂದರವಿಠಲನಿರಲಾಬಂದೆ ॥ ೫ ॥

೪೨. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಎಲೊ ಎಲೊ ಜೀವಾತ್ಮನೀ । ಸುಲಲಿತಾತ್ಮನ ನೆನದು ಸುಖಿಯಾಗೋವನವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಇಕ್ಷ್ವದಂಡ ಕೈಯೊಳರೆ ಇಂಧನವ ಮೆಲಲ್ಯಾಕೆ । ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆ ಇರಲು ಹಸಿದು ಇರಲ್ಯಾಕೆ ॥ ನಿಕ್ಷೇಪ ನಿಧಿಯಿರಲು ನಿರುತ ದಾರಿದ್ರ್ಯವ್ಯಾಕೆ । ಪಕ್ಷಿವಾಹನನಿರಲು ಪರದೈವವ್ಯಾಕೆ ॥ ೧ ॥ ಸುರಧೇನು ಕೈಸೇರಿ ಸುಖವಿಲ್ಲದಿರಲ್ಯಾಕೆ । ಗರುಡಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸೆ ಗರಳ ಭಯವ್ಯಾಕೆ ॥ ತರಣೆ ಮೊದಲುದುಯಿಸಲು ಹಲವು ಜ್ಯೋತಿಗಲ್ಯಾಕೆ । ಮುರಹರನ ಪೂಜಿಸದೆ ಮುಂದೆಗೆಡಲ್ಯಾಕೆ ॥ ೨ ॥ ಭಾವ ಶುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದಿಹ ಬಯಲ ಡಂಬಕವ್ಯಾಕೆ । ದೇವತಾಂಕಿತವಿರದ ದೇಹ ತಾನ್ಯಾಕೆ ॥ ಆವಾಗ ಹರಿಯಿರಲು ಅನ್ಯಚಿಂತೆಗಳ್ಯಾಕೆ । ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಭಜಿಸದೆ ಕೆಡಲ್ಯಾಕೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೪೩. ರಾಗ ನಾಟಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಹನುಮಂತ ದೇವ ನನೋ । ಮಹಾ । ವನಧಿಯನು ದಾಟಿ ದಾನವರ ದಂಡಿಸಿದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂಜನೆಯ ಗರ್ಭ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿ ಜನಿಸಿದೆ । ಕಂಜಸಖ ಮೂಡಲಿಕೆ ಕೈದುಡುಕಿದೆ ॥ ಭಂಜಿಸಿ ಈರೇಳು ಜಗನ್ನೆಲ್ಲ ಸಲಹಿ ಭವ । ಭಂಜನಾತ್ಮಕ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾರೊ ಗುರುವೆ ॥ ೧ ॥ ಹೇಮಕುಂಡಲ ಹೇಮ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಧರ । ಹೇಮ ಕೌಪೀನ ಕಟಿ ಸೂತ್ರಧಾರಿ ॥ ರೋಮ ರೋಮದಿ ಕೋಟಿಲಿಂಗ ಶ್ಯಾಮುಲವರ್ಣ ।

ರಾಮಭೃತ್ಯನೆ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾರೊ ಗುರುವೆ || ೨ || ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ
ನೀನಾಳಾಗಿ ಮೆರದೆ ನೀ | ಭೂಮಿಜೆಗೆ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವನಿತ್ತೆ || ಆ
ಮಹಾ ಲಂಕಾಧಿನಗರ ಪೊಳಪೊಕ್ಕು ನಿ | ಧಾರ್ಮಾಧೂಮವ ಮಾಡಿ
ಬೆಳದೆ ಮಹಾಕಾಯ || ೩ || ಅಕ್ಷಕುಮಾರನಸು ಕುಟ್ಟೊರಸಿ ಬಿಸುಟು
ಖಳ | ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪ ರಾವಣನ ರಣದಲಿ || ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೊಡ್ಡು ಮೂರ್ಛಿ
ಹೊಗಿಸಿದೆ ಜಗ | ದ್ರಕ್ಷಕನೆ ಶಿಕ್ಷಕನೆ ರಾಮದಳರಕ್ಷ || ೪ || ಶ್ರೀಮ
ದಾಚಾರ್ಯ ಹರಿ ಖರೆ ದೈವವೆಂದೆನಿಸ | ಶ್ರೀಮಹಾಲಕುಮಿ ನಾರಾಯ
ಣಾಖ್ಯ || ರಾಮ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನವಸರದಾಳು ನಿ | ಸ್ವೀಮ
ಹನುಮಂತ ಬಲವಂತ ಗುಣವಂತ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೪. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ನೆಂಟನು ಸಣ್ಣವನೆಂದು | ನಂಬಿದೆನಮ್ಮ | ಗಂಟುಗಳ್ಳಾನೆಂದರಿಯದೆ |
ಕಾಂತೆ ಕೇಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ || ಪಲ್ಲ || ಗೊಂಬೆಯ ಮದುವೆಗೆ ಯೆಂದು |
ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲ ಬಾರೆಂದು || ಬೆಂಬಿಡದೆನ್ನನು ಬಂದು | ಚುಂಬಿಸಿದನಲ್ಲೆ
ಇಂದು || ೧ || ಪುಟ್ಟಮಕ್ಕಳೊಳಗೆಲ್ಲ | ನೆಟ್ಟನೆ ಯಜಮಾನನೆಂದು ||
ಇಟ್ಟಡಿಯೊಳಗೆ ಯೆನ್ನ | ಬಟ್ಟಕುಚವ ಪಿಡಿದನಮ್ಮ || ೨ || ಅಷ್ಟರೊಳ
ಗೆನ್ನ ಬಾಲ | ಕೃಷ್ಣ ಕರದಿಂದಯ್ಯೊಯ್ಯೊ || ಮುಟ್ಟಬಾರದ ಬಳಿಯ |
ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ || ೩ || ಏನೆ ತಾನೆಂದು ಮಾತಾಡಿ | ವಿನ
ಯದಿಂದೆನ್ನ ನೋಡಿ || ಮಾನಿನಿಯೊಳಗೆ ಮಾಡಿ | ನಿನ್ನ ಮಗ
ಯೆನ್ನನು ಕೂಡಿ || ೪ || ಅಂದವೇನೆ ಈಪರಿಯೊ | ಳೆಂದು ಯೆನ್ನ ಬಿಗಿ
ದಪ್ಪಿ || ದಂದದಿ ನೆರದ ಶ್ರೀಪು | ರಂದರವಿಠಲನಮ್ಮ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೫. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ವೊಸರ ಸುರದು ಓಡುವ | ಈ ಮಾಯಾದ | ಶಿಶುವ ತೋರಿಸು
ಎನಗೆ || ಹುಸಿಯನಾಡುವದ್ಯಾಕೆ ರಂಗಗೆ | ನೊಸರೆಂಬ | ಪೆಸರು ಪೇಳ
ದರಾಗದು | ಅಮ್ಮಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಮಂದಿರವನ್ನು ದಾಟಿ ನಮ್ಮರಂಗ |
ಬಂದದುಂಟೇನೆ ಯೆಂದು || ಹಿಂದು ಮುಂದರಿಯದೆ ದೂರಬಾರದು

ನಮ್ಮ | ಕಂದ ಗೋವಳರಾಯನ || ೧ || ಬೆಣ್ಣೆಯನಿಕ್ಕಿದರೆ | ನಮ್ಮ
 ರಂಗ | ಉಣಲೊಲ್ಲನಾದಿನಕೆ || ಸಣ್ಣವನೆಂದು ಸಟಿಯು ಪೇಳಿದರೆ |
 ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳಲ್ಲವೆ || ೨ || ಕೆನೆಹಾಲು ಕೊಳ್ಳೆಂದರೆ | ನಮ್ಮ ರಂಗ |
 ಮುನಿದು ಹಾರುವನು ಕಾಣೆ || ಮನೆ ಮನೆಗಳ ಪೊಕ್ಕು ಕಷ್ಟನೆಂದರೆ
 ನಮ್ಮ | ಮನಕೆ ಸೋಜಿಗವಲ್ಲವೆ || ೩ || ಆರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ | ನಮ್ಮ
 ರಂಗ | ವೋರ್ವನೆ ಸರಿಯೆಂದರೆ || ಆರ ಮಕ್ಕಳು ಹೋದರನ್ಯಾಯ
 ದಲಿ ನೀವು | ದೂರಬಾರದು ಬಲ್ಲಿರೇ || ೪ || ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ |
 ರಂಗಯ್ಯಗೆ | ಅಪವಾದ ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲ || ನಿತ್ಯದಿ ಮಧುಸೂದನನ ಕಂಡ
 ರೆಲ್ಲ | ಸತ್ಯದಿ ಹೇಳೆನಗೆ || ೫ || ಕಂತುಪಿತನ ನಾಮವ | ಕೇಳೆಲೆ
 ಗೋಪಿ | ಅಂತರಂಗದಿ ನೆನದು || ಎಂಥವನಾದರು ದೇವಕುಲೋತ್ತಮ |
 ಅಂಥವನಲ್ಲ ಕಾಣೆ || ೬ || ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವದ್ಯಾಕೆ | ನಿಮಗೆಲ್ಲ | ಅತ್ತೆ
 ಮಾವಂದ್ಯರಿಲ್ಲೆ || ಪಥ್ಯವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ ಬಲರಾಮ | ಕೃಷ್ಣರ
 ನೋಡುವೋದು || ೭ || ಕಾಣದೆ ಇರಲಾದಿರೆ | ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ | ಪ್ರಾಣ
 ವಲ್ಲಭ ರಂಗನ || ಜಾಣಾತನವ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಣೆಸು ಬೇಗದಿ | ಪ್ರಾಣಗೋ
 ವಳರಾಯನ || ೮ || ಚಂದವಾಯಿತು ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ | ನೀವೊಬ್ಬಳೆ |
 ಕಂದನ ಪಡದೆಯಮ್ಮ | ಮಂದಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುರಂದರವಿಠಲನನು ತಂದೊಮ್ಮೆ
 ತೋರೆಮಗೆ ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ || ೯ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಗ್ರಿಷ್ಟು ಪಾವನವನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಾಕೊ | ಸೃಷ್ಟಿಶ ನೀ ಯೆನ್ನ ಉದ್ಧ
 ರಿಸಬೇಕೋ || ಪಲ್ಲ | ಒಡಲ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಪರರ ಕಡು ನೋಯಿಸಿದೆಯ್ಯು |
 ಕೊಡದೆ ಅನ್ಯರ ಋಣವನಪಹರಿಸಿದೆ || ಮಡದಿಯಾ ನುಡಿಕೇಳಿ ಒಡ
 ಹುಟ್ಟಿದವರೊಡನೆ | ಹಡದ ತಾಯಿಯ ಕೂಡೆ ಹಗೆ ಮಾಡಿದೆ || ೧ ||
 ಸ್ನಾನ ಜಪ ಹೋಮಗಳ ಮಾಡದಲೆ ಮೈಗೆಟ್ಟು | ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವ
 ನಂತು ಮೊದಲೆ ಬಿಟ್ಟು || ಏನ ಪೇಳಲಿ ಪರರ ಮಾನಿಗೆ ಮನಸಿಟ್ಟು |

ಶ್ವಾನ ಸೂಕರದಂತೆ ಪೊರದೆ ಹೊಟ್ಟೆ || ೨ || ವ್ರತನಿಯಮ ಉಪವಾಸ
 ಒಂದಿನವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಅತಿಥಿಗಳಿಗನ್ನವನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ | ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರ
 ಪೌರಾಣ ಕಥೆಗಳನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ | ವೃಥವಾಗಿ ಬಹುಕಾಲ ಗತವಾಯಿ
 ತಲ್ಲ || ೩ || ಶುದ್ಧ ವೈಷ್ಣವ ಜನ್ಮದಲ್ಲುಳ್ಳವನು ನಾನು | ಮಧ್ವಮತ
 ಗ್ರಂಥಗಳ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು || ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ತಿಳಿದು ಕಡ್ಡುಂಡು ಕಾಯ
 ವನು | ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದನಯ್ಯೊ ತಂದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ || ೪ || ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ
 ಸೇವೆ ಒಂದಿನವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಮಂದಭಾಗ್ಯರ ಭವಣೆ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ||
 ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ದೋಷ ಒಂದುಳಿಯದರುಹಿದನು | ತಂದೆ ಪುರಂದರ
 ವಿಠಲ ಮುಂದೆನ್ನ ಸಲಹೋ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೭. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಇರಬೇಕು | ಇರದಿರಬೇಕು || ಪಲ್ಲ || ಸಂ | ಸಾರದಿ ಜನಕಾದಿ ರಾಜ
 ಋಷಿಗಳಂತೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಿಥಿಲಾಪಟ್ಟಣವು ದಹಿಸಿತೆಂಬುದ ಕೇಳಿ |
 ಮಿಥಿಲೇಶ “ಮಮ ಕಿಂಚಿನ್ನ ದಹ್ಯತಿ” ಎಂಬಂತೆ | ಇರಬೇಕು || ೧ ||
 ದಧೀಚಿ ಋಷಿ ತನ್ನ ಅಸ್ಥಿ ಸುರರಿಗಿತ್ತು | ಮಧುವೈರಿ ವೈಕುಂಠ ಪುರ
 ವಿತ್ತ ತೆರದಂತೆ | ಇರಬೇಕು || ೨ || ಪುರಂದರವಿಠಲನು ದಾಸರ ಸಂಗಡ |
 ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರ ಬಂಧುಗಳಂತೆ | ಇರಬೇಕು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೮. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ನೋಡಿ ದಣಿಯವು ಕಂಗಳು | ರೂಢಿಯೊಳಗತ್ಯಧಿಕ ರಂಗೇಶನತಿ
 ಜಿಲುವ || ಪಲ್ಲ || ಕೆಂದಾವರೆಯ ಪೋಲ್ವ ಪದಗಳಿಗೆ ನವರತುನ |
 ಅಂದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಪೊಳೆಯೆ || ಅಂದದಿಂ ಸಕಲ ದೇವೋ
 ತ್ತಮರ ಮಕುಟದೊಲ | ವಿಂದ ಬೆಳಗುತಿಹ ಕೋಮಲ ಪದಾಬ್ಜಗಳ ||
 || ೧ || ಥಳಥಳಿಸ ಶಶಿಯ ಕಾಂತಿಯ ಜರೆವ ನಖ ಕಾಂತಿ | ಪೊಳೆವ
 ಜಾನುವಿನ ಜಂಘೆಯ ಸೊಂಪಿನ || ಪೊಳೆವ ಊರುಗಳ ಸೀತಾಂಬರಾ
 ಹಿತ ಮಧ್ಯೆ | ಸುಳಿ ನಾಭಿ ತ್ರಿವಳಿಮಣಿಖಚಿತ ವೃಂದಗಳಮಿಗೆ || ೨ ||
 ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನ ಕುಂಡಲ ಪ್ರಭೆಯು | ಶ್ರೀವಾಸುದೇವನಸ್ಮಿತವದನದ ||

ಪಾವನಾತ್ಮಕನ ಚಂಪಕ ನಾಸಿಕದ ಬೆಡಗು । ದೇವದೇವನ ನಯನಗಳು
 ಕಡು ಚೆಲುವ ॥ ೩ ॥ ಮದನ ಕಾರ್ಮುಕಕೆ ಮಾರ್ಮಲೆವ ಪೂರ್ಬಿನ
 ಗಾಡಿ । ಮುದವೀವ ಕರ್ಣಕುಂಡಲವು ಪೊಳೆಯೆ ॥ ಪದುಮನಾಭನ
 ಪಣೆಯ ಕಸ್ತೂರಿತಲಕವನು । ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ಮಣಿಖಚಿತ
 ವ್ಯಂದಗಳಮಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಉಭಯ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯದಿ ಶೇಷತಲ್ಪದೊಳು ।
 ಶುಭಕ್ರಿಯಾವ್ಯತ ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿ ಸಹಿತ । ಅಭಯವನು ಭಕುತರಿಗೆ ಅನ
 ವರತ ಕರೆದೀವ । ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಪದಯುಗಳ ಕಡು ಚೆಲುವ ॥ ೫ ॥

೪೯. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಓರು ಬಿಟ್ಟರೂ ಹರಿ ನೀ ಬಿಡೆಯೆನುತಿದ್ದೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ।
 ನೀನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಆರನು ಸೇರಲಿ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತುಂಬಿದ
 ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹರಗೋಲು ಮುಳುಗಿತು । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಅಲ್ಲಿ । ಹಂಬಲಿ
 ಸಿದರೆ ಕೈಕೊಡುವರಾರಿಲ್ಲವು । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೧ ॥ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ
 ಹೆಚ್ಚಾವಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತಿದೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಅಲ್ಲಿ । ಹಿಂದೆ ಹೋದರೆ
 ಹೆಚ್ಚಲಿ ಬಾಯಬಿಡುತ್ತಿದೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೨ ॥ ಇದಕಂಜಿಯೆ ಮಡು
 ವಿನಲಿ ನಾ ಹೊಕ್ಕರೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಅಲ್ಲಿ । ಅದುಭುತವಾದ ನೆಗಳು
 ನುಂಗುತ್ತಲಿದೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೩ ॥ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಿ ಪಶುಗಳ
 ಕ್ಯಾದೆಯೊ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಅಲ್ಲಿ । ವಿಷದ ಕಾಳಿಂಗನ ಹೆಡೆಯನ್ನೆ
 ತುಳಿದ್ಯೊ ಶ್ರೀ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೪ ॥ ದೆಸೆಯಲ್ಲೊಬ್ಬರ ಕಾಣೆ ತಲ್ಲಣಿಸು
 ವಾಗ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಎನ್ನ । ಶಿಶುವೆಂದು ಸಲಹಯ್ಯ ಪುರಂದರವಿ
 ಕ್ಕಲ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೫೦. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಮುಂದೆ ಭಲಾಯೆಂದು ಹಿಂದಾಡಿಕೊಂಬರ । ಸಂಗಬೇಡ । ಕುಂದು ।
 ನಂದೆಗಳಪವಾದ ನೀಡುವರ ಪ್ರ । ಸಂಗ ಬೇಡ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತುದಿ ನಾಲಿಗೆ
 ಬೆಲ್ಲ ಎದೆ ಕತ್ತರಿಯವರ । ಸಂಗ ಬೇಡ । ಹದವು ಮಾರಿದ ಮೇಲೆ
 ಹಲವನಾಡುವರ । ಸಂಗ ಬೇಡ ॥ ೧ ॥ ಸ್ವೀಯಾವಗುಣ ಬಿಟ್ಟು ಪರ

ರವಗುಣ ತೋರ್ಪರ | ಸಂಗ ಬೇಡ | ದಯೆ | ಧರ್ಮ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಅರಿಯದ ಮನುಜರ | ಸಂಗ ಬೇಡ || ೨ || ವಿನಯ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ವಿದ್ವಾಂಸರ | ಸಂಗ ಬೇಡ | ತನಗಿಲ್ಲದಂಥ ಬಂಟರ ಮಿತ್ರಜನರ | ಸಂಗ ಬೇಡ || ೩ || ಆಡಿ ಅಳುಕುವ ಅಜ್ಞಾನಿ ಮನುಜನ | ಸಂಗ ಬೇಡ | ಕೂಡೆ ಕುಮತಿಗಳ ಕುಪಿತ ಮನುಜರ | ಸಂಗ ಬೇಡ || ೪ || ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪರರ ಕೆಡಿಸುವರ | ಸಂಗ ಬೇಡ | ಚೆನ್ನ ಪುರಂದರವಿಠಲನನು ಹೊರತು ಪ್ರ | ಸಂಗ ಬೇಡ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಸುಧೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೫೦. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಅಟತಾಳ.

ರಂಗನ ನೋಡಿರೆ ರಾಜಕುವರ ನರ | ಸಿಂಗ ದೇವ ನಮ್ಮ ದೇವಕಿ ಸುತನ | ಪಲ್ಲ || ಹವ್ವಿನ ತಾಯಿತ ತೋಳ ಭಾಪುರಿಯೊ | ಘಮ್ಮನೆ ಘಲ್ಲೆಂಬ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಧ್ವನಿಯೊ || ಸುಮ್ಮಹಿಮನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಚೌಕು ಲಿಯೊ | ತಿಮ್ಮರಾಯನಿಟ್ಟು ಸೊಬಗಿನ ಬಗೆಯೊ || ೧ || ಶುಕ್ಯಾರವಾರದ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವನ | ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಲ್ಕೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಮೆಲ್ಲುವನ || ಘಕ್ಕನೆ ಸುರರಿಗೆ ಅಮೃತವಿತ್ತವನ | ರಕ್ಕಸ ಕುಲ ವೈರಿ ರಾವಣಾಂತಕನ || ೨ || ಪಾಪವಿನಾಶನಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ | ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವು ಬೇಗ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ || ಈಪರಿ ದಿನ ದಿನ ಮೂರುತಿ ನೋಡಿ | ಶ್ರೀಪತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಪಾಡಿ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೫೧. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸೌಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಶ್ರೀಹರಿಸೇವೆ | ಪಾಮರ ಜನರಿಗೆ | ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಶ್ರೀಹರಿಸೇವೆ || ಪಲ್ಲ || ಸಾಮಜ ವರದನ ಪ್ರೇಮದಿ ನೆನವದು | ತಾಮಸ ಬುದ್ಧಿಯ ತಾ ತಗ್ಗಿಸದೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂತರ ಮಲಿನವಳಿಯಬೇಕು | ಸಂತತ ಶ್ರವಣದಿ ಶ್ರೀಕಾಂತನ ಚರಿತ ಕೇಳಲು ಬೇಕು || ಸಂತಸವಿರ ಬೇಕು ಸಂತಜನರ ಗುಣ | ಸಂತತ ಮನದಿ ನಿರಂತರದಲಿ ತಾ ಚಿಂತಿಸ ಬೇಕು || ೧ || ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ | ಜ್ಞಾನವ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ |

ಹೀನವೃದ್ಧಿಗಳೆರಡಕೆ ತಾ ಸಹಿಸಿ || ದೀನತೆಯನು ವಹಿಸಿ ಮಾನಸಮಾನ
ಸಮಾನವೆಂದರಿದು ನಿ | ಧಾನದಿ ಹರಿಗುಣ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಳ್ವುದು || ೨ ||
ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂದು | ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂದು ಸ್ವರಮಣ
ನೆಂದು || ಸರ್ವಾನುಗನೆಂದು ಸರ್ವ ಮೂರುತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ |
ಸರ್ವದ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಗರ್ವವಳಯಬೇಕು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೩. ರಾಗ ಸಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ತ್ರಾಳಿಯ ಹರಿದು ಬಿಸಾಟೆ | ಇಂಥ | ಕೀಳು ದೇವತೆಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿದ || ಪಲ್ಲ || ಒಡತಿಯೆಲ್ಲಮ್ಮನೆಂದು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಕೆ ಹೊತ್ತು | ಸಿಡಿಯಾ
ಊರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೋಲಾಡುವಿ || ಕಡು ಕೋಪದಿಂದೆಮನವರು ಶಿಕ್ಷಿ
ಸಲು ನಿ | ನೊಡನೆ ಬಂದಾಗ ರಕ್ಷಿಸುವಳೆ ಮೂಳೆ || ೧ || ಹೊಸನವ
ಣೆಯ ಹುಗ್ಗಿ ಹೊಸ್ತಿಲ್ಲುಣ್ಣಿಮಿದಿನ | ಹಸನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೊಸ್ತಿಲ
ಪೂಜೆಯ || ನಿಶಿಯಲ್ಲಿ ಗೈವದು ತರವಲ್ಲ ಇದರಿಂದ | ಅಸಿಪತ್ರ ವನದಲ್ಲಿ
ಬಳಲುವೆ ಮೂಳೆ || ೨ || ಬನದ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನ ನೂರೆಂಟು ಪಲ್ಯಗ |
ಳನು ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸುವಿ || ದಿನಪನಸುತನ ದೂತರು ಎಳೆ
ದೊವಾಗ | ಬನದ ಶಂಕರಿ ಕಾಯಲರಿವಳೆ ಮೂಳೆ || ೩ || ಚಂದಮ್ಮ
ನೆ ಸರಿಟ್ಟಲಂಕಾರಗಳ ಮಾಡಿ | ನಂದನವ ನೋಡಿ ಸುಖಬಡುವ ||
ಮುಂದೆಗಾಣದೆ ಎಳದೊಯ್ದೆವು ಪುರದೊಳು | ಕೊಂದರೆಂಬುದು ಕೇಳ
ತಳಿಯಲ್ಲಿವೆ ಮೂಳೆ || ೪ || ಭಾರತದ್ದುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನ ದೇವತೆಯ
ಮಾಡಿ | ಹೂರಣದಾರತಿಯನು ಬೆಳಗಿ || ಶೀರೆ ಕಳದು ತೊಪ್ಪಲುಡು
ವಾದುಚಿತವಲ್ಲ | ರೌರವನರಕಕ್ಕೆದುವೆ ಕೇಳೆ ಮೂಳೆ || ೫ || ದುರುಳ
ಭವಾನಿಯ ಬಿರಿದೆಂದು ಕವಡಿಯ | ಸರ ಕಂಠದಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಮಠನುಟ್ಟು ||
ಭರದಲ್ಲಿ ಹಡಗಲಿ ಕಡೆಯಾಗದಲೆ ವೈ | ತರಣೆ ನರಕ ನಿನಗಹುದು
ಮೂಳೆ || ೬ || ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾಗರ ಉಪವಾಸವನು ಮಾಡಿ | ಮಣ್ಣು
ಹುತ್ತಿಗೆ ಹಾಲು ಎರೆದು ಬರುವಿ || ವನ್ನಜಾಪ್ತನ ಪುತ್ರನಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸು
ವಾಗ | ನಿನ್ನ ನಾಗರ ಮಾತಾಡುವನೇನೆ ಮೂಳೆ || ೭ || ಕಂಚಿನ

ಗಡಿಗಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವದೆಂದು | ಅರ್ಚಿಸುವೆಲೆ ನೀ ಮಾಡುವ
 ತಪ್ಪಿಗೆ || ಕಿಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಲನಾಳುಗಳು ನಿನ್ನನು ಬಹು | ನುಚ್ಚು ನುಚ್ಚು
 ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ವರೆ ಮೂಳ || ೮ || ಶಿರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೊಡೆಯನು ಹರಿಯಿರ
 ಲಾಗಿ | ಹಿರಿಯನೊಡೆಯನೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸುತಾ || ಸರತೊಟ್ಟಿಲೆರಿಸಿ ವೆಸ
 ರಿಟ್ಟು ಕರವಿ ನಿ | ನ್ನವರೆ ಯಮಕಿಂಕರರು ಕೇಳೆ ಮೂಳ || ೯ || ಕರಿ
 ಮಣೆ ಕೇಶವಿಲ್ಲದ ಮುಂಡೆ ಕರತಂದು | ಶಿರ ಸಹದೇವಿಯೆಂದರ್ಚಿಸುವಿ |
 ಹಿರಿಯರ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲಿದು ಯೆಂದೆಂದು | ನರಕದೊಳುರುಳುವಿ ನಿಶ್ಚಯ
 ವೆಲೆ ಮೂಳ || ೧೦ || ಖಂಡೆರಾಯನ ಮಾಡಿ ಕೆಂಡದ ರೊಟ್ಟಿಯು |
 ಗುಂಡಿಗಿ ತುಪ್ಪವನರ್ಪಿಸುವಿ || ಚಂಡ್ಯಮನರು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡೊದಿಡು
 ವಾಗ | ಖಂಡೆರಾಯ ಕಾದುಕೊಂಡಾನೆ ಮೂಳ || ೧೧ || ಹಡದ ಮಕ್ಕಳ
 ಮುಂಜಿ ಮದುವೆಗೆ ನೇಮಿಸಿ | ಮಡವಾಳತಿಯ ಅಧಃಕೇಶ ತಂದು ||
 ಸಡಗರದಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಿ ಕುಂಭಿಸಾಕದೊ | ಆಡಿಗಿಯ ಮಾಡಿಸುವರು
 ನಿನ್ನ ಮೂಳ || ೧೨ || ಜಲದೇವಾರೆಂದು ಮೂರೆಡೆಗೆ ದೀಪವ ತುಂಬಿ |
 ಜಲಜನಾಭನಿಗೆ ಅರ್ಪಿತಪಲ್ಲದ || ಮಲವುಂಡು ಸತ್ಯುಲ ಕೆಡಿಸುವೆ ನಿನ್ನ
 ವೈ | ಹೊಳನಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯಮನಾಳು ಮೂಳ || ೧೩ || ಪರಿಪರಿ
 ವಾಡ್ಯಸಂಯುಕ್ತ ವೈಯುಭ್ಯಸು | ಹರುಷದಿ ಈಚಲಗೊನೆಯ ತಂದು ||
 ವರ ಮಂದಿರದೊಳು ಪೂಜಿಸುವಿ ನೀ ಕಾಲನ | ನಿರಯದಿವರು ಕೊರದು
 ದಂಡಿಸರೆಲೆ ಮೂಳ || ೧೪ || ಹಿಂದಿನಾನಾಚಾರವೇನಾದರಾಯಿತು |
 ಮುಂದಾರು ಮುಕುತಿ ಪಥವ ಬಯಸಿ || ಕಂದೆರದು ನೋಡದನ್ಯ ದೈವ
 ಗಳ ಪು | ರಂದರವಿಠಲನ ಭಜಿಸೆಲೆ ಮೂಳ || ೧೫ || ಶ್ರೀಃ |

೫೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಓರಿದೆ ನೀ ಬಯಸದಿಹಲೋಕ ಸುಖವೆಂಬೊ | ಅರಗಿನ ಪಾಯಸವ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಕರಣ ಶುದ್ಧಘಳಿಸು | ಪರಲೋಕ ಸುಖವೆಂಬ | ಶ್ಯಾವಿಗಿ
 ಪಾಯಸವ || ಹೇ ಮನವೆ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಮುಂದರಿಯದೆ ಬಾಲ್ಯ ಮೂಢ
 ನೃಪನ ಸೇನೆ | ಮುಗ್ನುರಾಗಿಯ ಹಿಟ್ಟು || ಮಂದಮತಿಗಳೊಳು ಸ್ನೇಹವ

ಮಾಡಲು । ನೀ ಪೋಗುವಿ ಕೆಟ್ಟು । ಒಂದಿನ ಬಿಡದೆ ಸತ್ಯಥಾತ್ರವಣ
 ವೆಂಬ । ಪಾಥೇಯವ ಕಟ್ಟು । ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗದಲಿ
 ಮು । ಕುಂದನಂಭ್ರಿಯ ಕಟ್ಟು । ಹೇ ಮನವೆ ॥ ೧ ॥ ಅಗ್ಗದಾಶೆಗೆ
 ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಡಘನೇಂಬ । ಅಡಿಗಂಟು ದವಸವನು ॥ ನುಗ್ಗಲೊತ್ತಿ
 ಕಾವಾದಿಗಳನು ಸಂಪಾದಿಸು । ಸತ್ಯಮುವೆಂಬುದನು ॥ ಯೋಗ್ಯರಡಿಗೆ
 ಶುದ್ಧಮನದಿಂದ ಕಾರ್ಮುಕ । ದಂದದಲಿ ಶಿರವನು ॥ ಬಗ್ಗಿ ನಡೆದು
 ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಡುವ । ಸಂಸಾರ ಭಂಗವನು ॥ ಹೇ ಮನವೆ ॥ ೨ ॥ ಸಕ್ಕರೆ
 ಘೃತವಾಲಿನಿಂದತಿಶಯ ರುಚಿಯೆಂ । ದೆಸವೀ ಹರಿಕಥೆಯ ॥ ಜೊಕ್ಕ
 ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುತಿರು । ಅಲ್ಪರ ಸಂಗತಿಯ ॥ ಸೊಕ್ಕೊಳಿತ್ತ
 ಕೇಳೆಲೋ ಮದಡಾತ್ಮನೆ । ಸ್ವಾಮಿ ಸೇವಕಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಘಕ್ಕನರಿತು ಸೇರು
 ಪುರಂದರವಿಠಲನು । ಚರಣಕಮಲದ್ಯುತಿಯ ॥ ಹೇ ಮನವೇ ॥ ೩ ॥

೫೫. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಛ್ರೀ ಹಳ ಥೂ ಖೋಡಿ ಪಾಪಿ ಮನವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕುಹಕಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು
 ಬಿಡು ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗ್ಯಂತೆ ಹೆಣ್ಣು
 ತಿರಗೋಡು ಕಂಡು । ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿ ಕೈಹೊನ್ನು ದೋರಿ ॥
 ಸುಣ್ಣದ್ದರಳನ ನೇಲೆ ತಣ್ಣೆರು ಹೊಯ್ದಂತೆ । ಕಣ್ಣಲೀ ಕೆಂಡವಾ ಚೆಲಿ
 ಕೊಂಬೆ ಮನವೆ ॥ ೧ ॥ ವಾಸುದೇವನ ಪೂಜೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡೆಂದರೆ ।
 ಬೇಸತ್ತುಕೊಂಡು ತಲೆಚಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿ ॥ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕಾಸು
 ಕೊಡುವೆನೆನಲು । ದಾಸಿಯಾ ಮಗನಂತೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋದಿ ಮನವೆ ॥
 ॥ ೨ ॥ ಪಗಡೆ ಚತುರಂಗ ಕವಡಿಯನಾಡ ಕರೆದರೆ । ನಿಗರಿದವು ಕರ್ಣ
 ಗಳು ಮಜ್ಜೆಯಂತೆ ॥ ಜಗದೀಶನಾ ದಿನದಿ ಜಾಗರಕೆ ಕರೆದರೆ । ಮುಗಿ
 ಲ್ಲರಿದು ಬಿದ್ದಂತೆ ಧರೆಗಿಳಿವೆ ಮನವೆ ॥ ೩ ॥ ನೆರೆಹೊರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತ
 ವಾಗಲು ಆಗ । ಕರೆಯದೆ ಪೋಗಿನ್ನು ಹಾಳು ಹರಟೆ ॥ ಬರಗೆಟ್ಟು
 ನೂರಾರು ಸುದ್ದಿ ಹೇಳುತ ಅವನ । ಹಿರಿಯ ಮಗನಂತೆ ಉದರನ ಪೊರೆದಿ
 ಮನವೆ ॥ ೪ ॥ ಬಿಂದು ಮಾತ್ರನೆ ಸುಖವು ದುಃಖ ಪರ್ವತದಷ್ಟು ।

ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವಿದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧ || ತಂದೆ ಶಿರಿಪುರಂದರಾವಿಟ್ಟಿಲಾರಾ
ಯನ್ನು ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿ ನೀ ಸುಖಿಯಾಗೋ ಮನವೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮುಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೫೬. ರಾಗ ಮಾಯಾಮಾಳವಗೌಳ, ಆದಿತಾಳ.

ಓಂಭತ್ತು ಬಾಗಿಲೊಳು ಒಂದೇ ದೀವಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ | ನಂಬಿಕೆಲ್ಲದ ಸಂಸಾರ
ಮಾಡಿದನೆ ಸೂವಿಯಾ ಬೀಬಿ | ಪಲ್ಲ || ತನುವೆಂಬ ಕಲ್ಲಿನೊಳು ಮನ
ವೆಂಬೊ ಧಾನ್ಯವ ತುಂಬಿ | ವನವನದು ನವಬ್ಯಾಳೆ ಬೀಸಿದನೆ || ೧ ||
ಅಷ್ಟಕರ್ತೃಗಳೆಂಬೊ ಅಷ್ಟನವಧಾನ್ಯವ ತಂದು | ಕುಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿ ಕಜ್ಜಾಯ
ಕರದನೆ || ೨ || ಅಷ್ಟಕರ್ತೃಗಳೆಂಬೊ ಕಾಲವನ್ನುಳುಹಿ ನಾನು | ನಿಷ್ಠೆ
ಯಿಂದಲಿ ಅನ್ನವ ಬಾಗಿದನೆ || ೩ || ಅಷ್ಟರೊಳಗೆನ್ನ ಗಂಡ ಬಂದು
ಅಡುವ ಮಡಿಕೆಯ ಒಡದು | ಮುಟ್ಟಿ ಮುರಿದು ಮೂಲೆಗೆ ಹಾಕಿದನೆ ||
|| ೪ || ಉಡುವ ಶೀಲೆಯ ಶೆಳದು ಗಿಡದ ತೊಪ್ಪಲಸುತ್ತಿ | ತಿರಿಗಿ ಬಾರ
ದ್ದಾಂಗೆ ಮಾಡಿದನೆ || ೫ || ಮಾಡಿದೆ ಒಗತನವ ನಂಬಿಕೆಲ್ಲದ ಸಂಸಾರವ
ನೆಚ್ಚಿ | ಕೂಡಿದೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು ದಾಸರ || ೬ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೭. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ತ್ರಾ ಸಡದು ಬಂದುದಕೆ ಉಪಾಯವೇನು || ಪಲ್ಲ || ಕೋಪದಲಿ ಶ್ರೀ
ಹರಿಗೆ ಶಾಪಿಸಿದರೇನು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅನ್ನು ವಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅತಿಕ್ಲೇಶ
ಬಟ್ಟರೇನು | ಧ್ಯಾನದೊಲತ್ತು ಬೇಡಿ ಧೊರೆಗಳದ್ದರೇನು || ತನ್ನ ತಲೆ
ಯಡಿದವಾಡಿ ತಪವು ಮಾಡಿದರೇನು | ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಹುಡಿಯೊಳ್ಳೊರಳಾ
ಡಿದರೇನು || ೧ || ಸರಿಯ ಸುಜನರ ಕಂಡು ಸಂಕಟವಬಟ್ಟರೇನು | ಬಂದೆ
ನಿಂದೆಯ ಮಾಡಿ ಭ್ರಷ್ಟನಾದರೇನು || ಇರುಳು ಹಗಲೊಂದಾಗಿ ಮದ
ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೇನು | ಆರಿಯದಾ ಮನುಜರಿಗೆ ಆಲ್ಪರಿದರೇನು || ೨ || ಕಂಡ
ದೈವಂಗಳಿಗೆ ಕರವ ಮುಗಿದಾರೇನು | ಚಂಡಿತನದಲಿ ಜಗವ ಚರಿಸಿದ
ರೇನು || ಭೂ | ಮಂಡಲಕೆ ಅಧಿಸತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಕೊಂಡಾಡು
ಇದಕೆ ನೀ ಸಂದೇಹವೇನು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೮. ರಾಗ ಹುಸೇನಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಎಲ್ಲರು ಮಾಡುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ | ಗೇಣು | ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ || ಪಲ್ಲ ||
ಶಿರಿ | ವಲ್ಲಭನ ಭಜಿಸುವದು ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ
ಹೊರುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ | ದೊಡ್ಡ | ಮಲ್ಲರೊಡನಾಡುವದು ಹೊಟ್ಟೆ
ಗಾಗಿ || ಸುಳ್ಳಾಗಿ ಪೊಗಳುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ | ಶಿರಿ | ವಲ್ಲಭನ ಧ್ಯಾನವು
ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ || ೧ || ಧೊರೆತನ ಮಾಡುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ | ಕರಿ |
ತುರಗವೇರುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ || ದುರಿತವ ಮಾಡುವದು ಹೊಟ್ಟೆ
ಗಾಗಿ | ಶಿರಿ | ಹರಿಯ ಭಜಿಸುವದು ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ || ೨ || ಬಿಟ್ಟವ
ಹೊರುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ | ಗಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಗುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ | ದಿಟ್ಟ
ವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಪುರಂದರ | ವಿಟ್ಟಲನ್ನ ಧ್ಯಾನವು ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ || ೩ ||

೫೯. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೊರೀತಿ ಹಾಗೆ ಕುಣಿದಾಡಬೇಡ | ರೀತಿವಾರ್ಗವ ಹಿಡಿಯಲೊ
ಮೂಢ || ಪಲ್ಲ || ಆತುರ ಹಚ್ಚಿ ಕೂಗಾಡಬೇಡ | ಪಾತಕ್ಕೆ ಈ ಜನ್ಮ
ಬಿಡದಿರೋ ಮೂಢ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಳ್ಳಾರು ಕೇರ್ಯಾಗೆ ಇರುವದು
ಹಂದಿ | ನಾನಾ ಜನ್ಮನ ತಿರುಗುತ ಬಂದಿ || ಇಷ್ಟು ಸಂಸಾರವ ಮರೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ | ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವಿಚಾರಗೊಂಡಿ || ೧ || ಹೆಂಡರು
ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ | ದುಡಿದು ಹಾಕಿದೊ ಮುದಿಕೋಣನಾಗಿ ||
ಮಡಿದು ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಲ್ಲೊ ಗೂಗಿ | ನಿನ್ನೊಳು ನೀನೆ ತಿಳಿದುಕೋ
ಕಾಗಿ || ೨ || ರಾಯರು ಇರುವರು ಮದಗಜದಂತೆ | ಬಾಗಿ ನಡಿತೀರೊ
ಬಿಡಿಸೂಳೆಯಂತೆ || ಇಷ್ಟು ಸಂಸಾರ ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲದಂತೆ | ಪುರಂದರವಿಠಲ
ರಾಯ ಪದಮಾಡಿದಂತೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೦. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಜ್ಞಾನವಂತಗೆ ವಿಧಿಕಾಡುವದು ಸತ್ಯ | ಅ | ಜ್ಞಾನ ಮೂಢರಿಗೆ ಹರಿ
ತನದ ಬಲವು || ಪಲ್ಲ || ಚಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಧಿಕಾಡಿ ಗ್ರಹಣ ನುಂಗುವದ್ಯಾತು |

ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಧಿಕಾಡಿ ಭಂಗಬಡಿಸಿತು । ಚಂದದಲಿ ಪಾಂಡವರ ವನವಾಸ ಮಾಡಿಸಿತು । ಅಂದು ಲಲನೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಲಂಕೇಲಿಡಿಸಿತು ॥ ೧ ॥ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನರಣ್ಯವ ಸೇರಿಸಿತು । ಮಡದ್ಯಾಗಿ ಕಾಡಿತೋ ಕಂಬಟೆಗೆ । ದುಂದದಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಸುಡುಗಾಡ ಸೇರಿಸಿತು । ಇನ್ನು ವಿಧಿಯನು ನೋಡು ನರರ ಪಾಡೇನು ॥ ೨ ॥ ವಿಧಿಕಾಡೊ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದಪವಾದ ಬಂತು । ಕಲಿಸಿತೊ ಸುಳ್ಳು ಕಳವು ಹಾದರವ । ವಿಧಿಗೊಳಗಾಗದಾ ನರರು ಮತ್ತಿಲ್ಲ । ವಿಧಿಗಿದ್ದೆನೊ ಪುರಂದರಾವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ತ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೬೧. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಶ್ರೃಂಗಾರವಾಗಿದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮಂಚ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂಗನೆ ರುಗ್ಗಿಣಿ ಅರಸನಾ ಮಂಚ । ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಬಡಿಗಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಂಚ ಮಡುವಿನೊಳಹ ಮಂಚ । ವೃಡನ ತೋಳಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಮಂಚ ॥ ಸಡಗರವುಳ್ಳ ಮಂಚ ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಹೊಸಮಂಚ । ಪೊಡವಿಗೊಡೆಯ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮಂಚ ॥ ೧ ॥ ಕಾಲಿಲ್ಲದಿಹ ಮಂಚ ಗಾಳನುಂಗುವ ಮಂಚ । ತೋಳು ಬಿಳುಪಿನ ಮಂಚ ವಿಷದ ಮಂಚ ॥ ಕಾಳಗದೊಳಜುಫನನ ಮುಕುಟ ಕೆಡಹಿದ ಮಂಚ । ಕೇಳು ಪರೀಕ್ಷಿತನ ಕೊಂದುದೀ ಮಂಚ ॥ ೨ ॥ ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಯಾದ ಮಂಚ ಬಣ್ಣ ಬಿಳುಪಿನ ಮಂಚ । ಹೊನ್ನವೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳು ಅಡಗುವ ಮಂಚ । ಹುಣ್ಣುಮೆ ಚಂದ್ರನ ಬಣ್ಣಕೆಡಗಿದ ಮಂಚ । ಕನ್ನೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಸನ ಮಂಚ ॥ ೩ ॥ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಹಗೆಮಂಚ ರೊಕ್ಕಮುಕ್ಕದ ಮಂಚ । ರಕ್ಕಸಾರಿ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮಂಚ ॥ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೀ ಮಂಚ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಮಂಚ । ಪೊಡವಿಗೊಡೆಯ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮಂಚ । ೪ ॥ ಅಂಕುಡೊಂಕಿನ ಮಂಚ ಅನಂತಕಾಲಿನ ಮಂಚ । ಶಂಕರನ ತೋಳಿಗೆ ಪದಕದ ಮಂಚ । ಶಂಕೆಯೊಳಸುರರ ಸಂಹರಿಸಿದ ಮಂಚ । ಪಂಕಜಾಕ್ಷ ಮುಕುಂದ ಪವಡಿಪ ಮಂಚ ॥ ೫ ॥ ಹುತ್ತದೊಳಹ ಮಂಚ ಧರೆಯ ಪೊತ್ತಿಹ ಮಂಚ । ಹೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಸರಿಡುವ ಮಂಚ ॥ ಹತ್ತಬಾರದ

ಮಂಚ ಹತ್ತಲೀಸದ ಮಂಚ | ಚಿತ್ತಜಪಿತ ತಾನು ಪವಡಿಸ ಮಂಚ ||
 || ೬ || ಏಳು ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಮಂಚ ಬಹಳ ವ್ಯದುವಿನ ಮಂಚ | ಧ್ಯಾನ
 ಮಾತ್ರದಿ ನಾರದಂಗೊಲಿದ ಮಂಚ || ನಾರಾಯಣನ ಮಂಚ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಪತಿ ಮಂಚ | ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮಂಚ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೨. ರಾಗ ಧನಾಸರಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯಬೇಕು | ಈ ಮನಸಿನ | ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯ
 ಬೇಕು || ಪಲ್ಲ || ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯಬೇಕು | ಗುಸುಗುಸು ಬಿಡಬೇಕು |
 ಈಶ ಪ್ರೇರಣೆಯೆಂಬೊ | ಹಸಿಯ ಹುಲ್ಲನು ಹಾಕಿ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಷ್ಟ
 ಮದದಿಂದ ಸುಟ್ಟ ಈ ಪಾತ್ರೆಯ | ವಿಷ್ಣುನಾಮವೆಂಬೊ ಕೃಷ್ಣಾನದಿ
 ಯಲ್ಲಿ || ೧ || ಕಾಮಕ್ರೋಧದಿಂದ ಬೆಂದ ಈ ಪಾತ್ರೆಯ | ರಾಮಕೃಷ್ಣ
 ರೆಂಬೊ ಹೇಮಾನದಿಯಲ್ಲಿ || ೨ || ವಿಷವೆಂಬೊ ಪಾತ್ರೆಯ ಮುಸುರೆಯ
 ತೊಳದಿಟ್ಟು | ಬಿಸಜಾಕ್ಷ ಪುರಂದರವಿಠಲಗರ್ಪಿಸೊ ನಿತ್ಯ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೩. ರಾಗ ವರಾಳಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಎಂತಾದರು ಚಿಂತೆ ಬಿಡದು | ನಿ | ಶ್ಚಿಂತನಾದವನಾನೊಬ್ಬರನು ಕಾಣೆ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಶಿರಹೋಗಿ ಭಿನ್ನವಾದಾ ಚಿಂತೆ | ರಕ್ತಸರ ಗುರುವಿಗೆ
 ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ || ಮನ್ಮಥಗೆ ಶಿರವಳಿದು ಭಸ್ಮವಾದ ಚಿಂತೆ | ಮುಕ್ಯಣ್ಣ
 ಶಿವನಿಗೆ ತಿರಿದುಂಬೊ ಚಿಂತೆ || ೧ || ಕಾಮಧೇನುವಿಗೆ ಕರಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬ
 ಚಿಂತೆ | ಕಾಮಿನಿಗೆ ಸತ್ಪುರುಷರು ಸಿಕ್ಕದ ಚಿಂತೆ || ರಾಜ್ಯವಾಳುವ
 ಧೂರಗೆ ಪರರಾಜ್ಯದ ಧೂರೆ ಚಿಂತೆ | ಶ್ಯಾನಭಾಗನಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವ ಬರೆವ
 ಚಿಂತೆ || ೨ || ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗೆ ಸುಖದೊಳಿರುವೊ ಚಿಂತೆ | ದುಷ್ಕರ್ಮಿ
 ಗಳಿಗೆ ಪರರ ಕೆಡಿಸುವೊ ಚಿಂತೆ || ತಮ್ಮ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವೈರಿಯ ಕೊಲ್ಲುವ
 ಚಿಂತೆ | ಅಣ್ಣ ಭೀಮನಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಾಲದ ಚಿಂತೆ || ೩ || ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರು
 ವಿನಲಿ ಮುಕ್ತಿಪಡುವೊ ಚಿಂತೆ | ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಹರಿಯ ದರ್ಶನದ ಚಿಂತೆ ||
 ಯುಕ್ತಿ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ವಿವೇಕವಾಡುವ ಚಿಂತೆ | ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ
 ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಲಹುವ ಚಿಂತೆ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೪. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟಿತಾಲ.

ಯಂ ಹರಿ ನಿನ್ನನು ವಲಿಸಲು ಬಹುದು | ನರಜನರೊಲಿಸೊದು ಬಲು
 ಕಷ್ಟ || ಪಲ್ಲ || ಸಂಬಂದಂತೆ ಅಡುವ ಜನರಿಗೆ | ಕಡೆತನಕಿರುವದು ಕಲಿ
 ಕಷ್ಟ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸುಮ್ಮನೆ ಯಿದ್ದರೆ ಸೇರರು ಸಖರು | ಗಮ್ಮಿನಾತ
 ನೆಂತೆಂಬೊರುನ್ಮಯದಿಂದ || ಬಹಳನ್ನವನುಂಡರೆ ಭೂತ ಪ್ರಾಣಿ ಇವ
 ನೆಂಬೊರು | ಕಮ್ಯುಂಡರೆ ಕಡು ಲೋಭಿಯೆಂಬೊರು | ಉಣದಿದ್ದರೆ
 ರೋಗ್ಯೆಂಬೊರಯ್ಯ || ೧ || ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ಗರುವಿಕೆ ಆತಗೆಂ
 ಬೊರು | ಹೊರಬಿಚ್ಯಾಡಲು ಬಾಯಿಬಡಿಕನೆಂಬೊರು || ಆಡದಿದ್ದರೆ
 ಮೂಕನೆಂಬೊರಯ್ಯ || ೨ || ಒಗದ ವಸ್ತ್ರವನು ಶುದ್ಧಾಗಿ ಹೊದ್ದರೆ |
 ಸುಳುಶೋಕಿನವನಿವನೆಂಬೊರು || ನಗೆ ಮಾಸಿದರೆ ಹೇಸಿಯೆಂಬೊರು |
 ಹೊದಿಯದಿದ್ದರೆ ಹುಚ್ಚನೆಂಬೊರಯ್ಯ || ೩ || ಸತಿಯಳ ಸಂಗದಿ ಸೌಖ್ಯ
 ವಿದ್ದರೆ | ಸಲಿಗೆಕೊಟ್ಟ ಕೋತ್ಯೆಂಬೊರು || ವ್ರತದ ನಾರೇರ ಸಂಗವ
 ಬಿಟ್ಟರೆ ನಪುಂಸಕನೆಂತೆಂಬೊರು | ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ ದಡ್ಡನೆಂಬೊರಯ್ಯ ||
 || ೪ || ದಡಬಡಿ ಇದ್ದರೆ ಲೋಣ್ಯನೆಂಬೊರು | ತೆಳುವಿದ್ದರೆ ರೋಗಿಷ್ಕನೆಂ
 ಬೊರು || ಗಳಿಸಿ ಗಳಿಸಿ ಧನವಂತನಾದರೆ | ಪರರ ಒಡನೆ ಕೈಸೇರಿತೆಂ
 ಬೊರು | ಕಡೆಹಾಯಿಸೊ ಯೆನ್ನ ಕಠಿಣ ಪಂಥರಪುರ | ದೊಡೆಯ ಶ್ರೀ
 ಪುರಂದರವಿಠಲ ಕಡೆ ತೋರೈ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೬೫. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಯುಂಪೆತಾಲ.

ನಂದಳೈಯ ಸೀತೆ | ಹನುಮ ನಿನಗೆ | ಏನುಡಿಹಳು ಪ್ರೀತೆ || ಪಲ್ಲ ||
 ಚೆನ್ನಿಗ ಚೆಲುವನೆ ಕೇಳೊ | ಜಾನಕಿಯು | ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರಳು ||
 ನಿನ್ನಿರುಳು ನೀ ನೀಲಕುಂತಳೆ ಕನಸಿನಲಿ | ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಂತಿಹಳೊ
 ರಾಮ || ೧ || ಸ್ವಾಮಿ ರಾಯರ ಪಾದವ | ಎಲೆ ಕಪಿಯೆ | ನಾನೆಂತು
 ಬಿಟ್ಟಿರಲಿ || ದಾನವನ ಶಿರವರಿದು ಲಂಕೆಯ ಪುರವನ್ನು | ದಹನವನು
 ಮಾಡೆಂದಳೊ ರಾಮ || ೨ || ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಹನುಮ | ನೀ ಯೆನ್ನ |
 ಸೊಲ್ಲ ಕೇಳೋ ಪ್ರೇಮ || ವಲ್ಲಭನ ಕಾಣದೆ ನಿಮಿಷ ಯುಗವಾಗಿದೆ |

ನಿಲ್ಲಲಾರೆ ಯೆಂದಳು ರಾಮಾ || ೩ || ಚಿಂತಿಸುತ ಬಡವಾದಳೊ | ಜಾನ
ಕಿಯು | ಕಾಂತೆ ತಾನಾಗಿಹಳೊ || ಅಂತರಂಗದಿ ಅನಂತ ಅನಂತ
ಎನುತ | ಭ್ರಾಂತಿಲಿ ಮರುಗುತಿಹಳೋ ರಾಮಾ || ೪ || ಅಂಜನೆಯ
ತನಯ ಕೇಳೊ | ನೀ ಪೋಗಿ | ಕಂಜನಾಭನಿಗೆ ಹೇಳೊ || ಕಂಜರನ
ಕಾಯ್ದು ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಪಂಜರದ ಅರಗಿಣಿ ಯೆಂದಳು
ರಾಮಾ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀನುಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬೬. ಗದ್ಯ.

(೧) ಅನಂತಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕ (೨) ರಮಾಬಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರಾ
ದಿವಂದ್ಯ (೩) ಭಕ್ತವತ್ಸಲ (೪) ಭವರೋಗವೈದ್ಯ (೫) ಶರಣಾಗತವಜ್ರ
ಪಂಜರ (೬) ಅಪದ್ಬಾಂಧನ (೭) ಅನಾಥಬಂಧೋ (೮) ಅನಿಮಿತ್ತಬಂ
ಧೋ (೯) ಪತಿತಪಾವನ (೧೦) ಮಹಾರೋಗನಿವಾರಣ (೧೧) ಮಹಾ
ದುರಿತನಿವಾರಣ (೧೨) ಮಹಾಭಯನಿವಾರಣ (೧೩) ಮಹಾಬಂಧವಿ
ನೋಚನ (೧೪) ಭಯಕೃದ್ಭಯವಿನಾಶನ (೧೫) ಕೃಪಾವಾರಿಧಿ (೧೬)
ದೇವದೇವೋತ್ತಮ (೧೭) ದೇವಶಿಖಾಮಣಿ (೧೮) ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರ
ಧಾರ (೧೯) ನಿತ್ಯರೋಳು ನಿತ್ಯ (೨೦) ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ (೨೧) ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತ
ನಿಯಾಮಕ (೨೨) ನೋಕ್ಷಧರ (೨೩) ಸುವೈಕುಂಠಪತಿ (೨೪) ವೈಕುಂಠ
ವಿಹಾರಿ (೨೫) ತ್ರಿಧಾಮಾ (೨೬) ತ್ರಿಗುಣವರ್ಜಿತ (೨೭) ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿ
ಕಾರಣ (೨೮) ಜಗತ್ಪತೇ (೨೯) ಜಗದತ್ಯಂತಭಿನ್ನ (೩೦) ಜಗದೀಶ
(೩೧) ಜಗದುದ್ಧಾರ (೩೨) ಜಗತ್ಸ್ವಾಮಿ (೩೩) ಜಗದ್ವಿಲಕ್ಷಣ (೩೪)
ಜಗನ್ನಾಥ (೩೫) ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿ (೩೬) ವಿರಾಟಮೂರ್ತಿ (೩೭) ಹೇ
ಮಂಗಳಾಂಗ (೩೮) ಹೇ ಶುಭಾಂಗ (೩೯) ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ
(೪೦) ಕೋಮಲಾಂಗ (೪೧) ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ (೪೨) ಇಂದುವದನ
(೪೩) ಬಹುಸುಂದರ (೪೪) ಇಂದಿರಾವಂದಿತಚರಣ (೪೫) ವ್ಯಕೋದರ
ವಂದ್ಯ (೪೬) ಕೇಶವಾದಿರೂಪ (೪೭) ಅಜಾದಿರೂಪ (೪೮) ವಿಶ್ವಾದಿರೂಪ

(೪೯) ಆತ್ಮಾದಿರೂಪ (೫೦) ಅನಿರುದ್ಧಾದಿರೂಪ (೫೧) ಅನ್ನಮಯಾದಿ
 ರೂಪ (೫೨) ಅನೇಕಮಂತ್ರಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ (೫೩) ಸರ್ವಸಾರಭೋಕ್ತ (೫೪)
 ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಪ್ರದಾತಾ (೫೫) ಓಂಕಾರಶಬ್ದವಾಚ್ಯ (೫೬) ವಿಶಿಷ್ಟತಾರ
 ತಮ್ಯವಾಚ್ಯ (೫೭) ಅನಂತಾನಂತಶಬ್ದವಾಚ್ಯ (೫೮) ಅಣುಮಹದ್ರೂಪ
 (೫೯) ಶಂಖಚಕ್ರಪೀತಾಂಬರಧಾರಿ (೬೦) ಕಮಲಾಕ್ಷ (೬೧) ಕಮಲ
 ನಾಭ (೬೨) ವೈಜಯಂತಿವನನಾಲಾಶೋಭಿತ (೬೩) ಕೌಸ್ತು ಭಭೂಷಿತ
 (೬೪) ಸುವರ್ಣವರ್ಣ (೬೫) ನವರತ್ನಕುಂಡಲಧಾರಿ (೬೬) ಕಸ್ತೂರಿ
 ಶ್ರೀಗಂಧಲೇಪನ (೬೭) ಗರುಡಾರೂಢಶೋಭಿತ (೬೮) ಕಾಮಧೇನು
 (೬೯) ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನ (೭೦) ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ (೭೧) ಚಿಂತಾಮಣಿ (೭೨)
 ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಶಾಯಿ (೭೩) ಶೇಷಶಾಯಿ (೭೪) ವಟಿಸತ್ತಶಾಯಿ (೭೫) ಖಗ
 ವಾಹನ (೭೬) ದೇಶಕಾಲಗುಣಾತೀತ (೭೭) ಅನಂತಬ್ರಹ್ಮ (೭೮) ಅನಂ
 ತಶಕ್ತಿ (೭೯) ಅನಂತಮೂರ್ತಿ (೮೦) ಅನಂತಕೀರ್ತಿ (೮೧) ಪುರಾಣ
 ಪುರುಷೋತ್ತಮ (೮೨) ಅಕ್ಷರವರದ (೮೩) ಅಂಬರೀಷವರದ (೮೪)
 ನಾರದವರದ (೮೫) ಪ್ರಹ್ಲಾದವರದ (೮೬) ಗಜೇಂದ್ರವರದ (೮೭)
 ಮುಚುಕುಂದವರದ (೮೮) ಧ್ರುವವರದ (೮೯) ವಿಭೀಷಣವರದ (೯೦)
 ಕುಲಾಲಭೀಮಸಂರಕ್ಷಕ (೯೧) ಪುಂಡರೀಕವರದ (೯೨) ಪರಾಶರವರದ
 (೯೩) ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ (೯೪) ಪಾಪವಿದೂರ (೯೫) ಅರಿಜನಪ್ರಚಂಡ
 (೯೬) ಚಾಣೂರಮಲ್ಲಮುಷ್ಟಿಕಾಸುರಮರ್ದನ (೯೭) ಕಾಳಿಂದೀಕೂಲ
 ವನಕಂಠೀರವ (೯೮) ಮದನಗೋಪಾಲ (೯೯) ವೇಣುಗೋಪಾಲ (೧೦೦)
 ವೇಣುನಾದಪ್ರಿಯ (೧೦೧) ಷೋಡಶಸಹಸ್ರಗೋಪಿಕಾಪ್ರಿಯರವಿಲಾಸ
 (೧೦೨) ಅಹಲ್ಯಾಶಾಪವಿವೋಚನ (೧೦೩) ದ್ರೌಪದೀಅಭಿಮಾನರಕ್ಷಕ
 (೧೦೪) ದುಷ್ಟಜನಮರ್ದನ (೧೦೫) ಶಿಷ್ಯಜನಸರಿಪಾಲನ (೧೦೬)
 ಮುಕುಂದ (೧೦೭) ಮುರಾರೀ (೧೦೮) ಕಂಸಾರೀ (೧೦೯) ಅಸುರಾರೀ
 (೧೧೦) ದೈತ್ಯಕುಲಸಂಹಾರ (೧೧೧) ಕ್ಷಾತ್ರಕುಲಾಂತಕ (೧೧೨) ಸೋಮ
 ಕಾಸುರಾಂತಕ (೧೧೩) ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಸಂಹಾರ (೧೧೪)
 ರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣಮರ್ದನ (೧೧೫) ಶಿಶುಪಾಲದಂತವಕ್ರತಿರಚ್ಛೇದನ

(೧೧೬) ರಘುಕುಲೋದ್ಭವ (೧೧೭) ದಶರಥಕೌಸಲ್ಯಾನಂದನ (೧೧೮) ಸಿಂದೂರವರದ (೧೧೯) ಸೀತಾಪತೇಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ (೧೨೦) ಯದುಕುಲೋತ್ಪನ್ನ (೧೨೧) ಯದುಕುಲೋದ್ಧಾರಿ (೧೨೨) ಯದುಕುಲತಿಲಕ (೧೨೩) ಯದುಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠ (೧೨೪) ವಸುದೇವದೇವಕೇನಂದನ (೧೨೫) ಯಶೋದಾಕಂದ (೧೨೬) ವೃಂದಾವನವಾಸಿ (೧೨೭) ಗೋಪಕುಮಾರ (೧೨೮) ಗೋಕುಲದ್ವಾರಕಾವಾಸಿ (೧೨೯) ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧಾರಿ (೧೩೦) ಕಾಲೀಯಮರ್ದನ (೧೩೧) ಪೂತನಾಪ್ರಾಣಾಸಹಾರಿ (೧೩೨) ಶಕಟಾಸುರಮರ್ದನ (೧೩೩) ಪಾಂಡವಬಂಧೋ (೧೩೪) ಪಾಂಡವಪರಿಪಾಲ (೧೩೫) ಪಾಂಡವಪ್ರಿಯ (೧೩೬) ಸುದಾಮಸಖ (೧೩೭) ರುಕ್ಮಿಣೀವಲ್ಲಭ (೧೩೮) ಸತ್ಯಭಾಮಾಪ್ರಿಯ (೧೩೯) ಗೋಪೀಜನಜಾರ (೧೪೦) ನವನೀತಜೋರ (೧೪೧) ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ (೧೪೨) ಗಂಗಾಜನಕ (೧೪೩) ಪ್ರಯಾಗಮಾಧವ (೧೪೪) ಕಾಶೀಬಿಂದುಮಾಧವ (೧೪೫) ಪಂಪಾಪತಿಗುಲುಗುಂಜಮಾಧವ (೧೪೬) ರಾಮೇಶ್ವರಸೇತುಮಾಧವ (೧೪೭) ಬದರೀನಾರಾಯಣ (೧೪೮) ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ (೧೪೯) ವಡ್ಡಿಜಗನ್ನಾಥ (೧೫೦) ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ (೧೫೧) ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಚೆಲುವರಾಯ (೧೫೨) ಬೇಲೂರ ಚನ್ನಿಗರಾಯ (೧೫೩) ಅಹೋಬಲ ನರಸಿಂಹ (೧೫೪) ಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲ (೧೫೫) ಶ್ರೀಶೈಲವಾಸಿ (೧೫೬) ಆರುಣಾಚಲನಿಲಯ (೧೫೭) ವೃಷಭಾಚಲವಿಹಾರಿ (೧೫೮) ಅನಂತಶಯನ (೧೫೯) ದರ್ಭಶಯನ (೧೬೦) ಕಪಿಲ (೧೬೧) ಹಯಗ್ರೀವ (೧೬೨) ದತ್ತಾತ್ರೇಯ (೧೬೩) ಶಿಂಶುಮಾರ (೧೬೪) ಧನ್ವಂತ್ರಿ (೧೬೫) ಮಮಸ್ವಾಮಿ (೧೬೬) ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿ (೧೬೭) ಜಗದಂತರ್ಯಾಮಿ (೧೬೮) ಜಗದೀಶ (೧೬೯) ಪ್ರಾಣೇಶ (೧೭೦) ದ್ವಿಜಘನಿಸಮೃದೇಶ (೧೭೧) ಶ್ರೀರಮಣ (೧೭೨) ಭೂರಮಣ (೧೭೩) ದುರ್ಗಾರಮಣ (೧೭೪) ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀವೆಂಕಟರಮಣಿ (೧೭೫) ಭಾರತೀಶರಮಣ (೧೭೬) ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ ಸೀತಾಪತೇಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ (೧೭೭) ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮನ್ಮಥ ಮನ್ಮಥ (೧೭೮) ಹರಿವಿಠಲ (೧೭೯) ಪುಂಡರೀಕವರದ ಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲ (೧೮೦) ಪುರಂದರವಿಠಲ ।

ಹೃದಯಕಮಲವಿವರ ಮಾನಸಪೂಜೆ.

೬೭. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ರುಂಪೆತಾಳ.

ಎಲ್ಲಿ ವಿರಾಟಪೂಜೆ ಹೃದಯಕಮಲ | ಅಷ್ಟದಳ ಹೃಷಿಕೇಶ ನಾರಾಯಣಾ ಹಂಸಗಮನ || ಸಲ್ಲ || ತುಂದಿ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಸರದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕೆ | ಕರ್ಣಕಾನಾಳದಲಿ ಕಮಲ ಮೂಲ | ನಾಭಿಗೆ ಹೃತ್ಕಮಲಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹತ್ತು ಅಂಗುಷ್ಠ || ಕಮಲ ಕೋಮಲನಾಳ ಕಮಲ ಅಧೋಮುಖ | ಕಮಲ ಕದಳಿಪುಷ್ಪದಂತೆ ಕಮಲ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಂತೆ | ಕಮಲ ವಿಶಾಲದ ದಿಕ್ಕು ಕಮಲ ಸ್ವರ್ಣದಂತಿಹುದು || ೧ || ಅಷ್ಟದಳ ಹೃತ್ಕಮಲ ಆದಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೇಸರ | ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಕಾನಾಳ ಅರಸಿ ಶ್ರೀಭೂದೇವಿಯು || ಅಷ್ಟಬಾಹು ಅಷ್ಟಾಯುಧಾ ಅಂಗುಷ್ಠ ಮಾತ್ರ ವಿಷ್ಣು | ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಇರಲು ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ || ೨ || ಶ್ವೇತವರ್ಣ ಕೃತಯುಗದಿ ತ್ರೇತಾಯುಗದಿ ರಕ್ತವರ್ಣ | ಪೀತವರ್ಣ ದ್ವಾಪರದಿ ಸ್ತುತಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ಕಲಿಯುಗದಿ || ದಾತ ಧನುರ್ಗುಣ ಬಾಣಧರ ಚಕ್ರಗದೇಸದ್ಮ | ಆತುರ್ಯ ಮುಸಲ ಖಡ್ಗ ಅಷ್ಟಬಾಹುಗಳಲಿ || ೩ || ಪೂರ್ವದಳದಿ ಪುಣ್ಯಮಯದಿ ಜೀವನಿರುವ | ಆರುಧಾಗ್ನೇಯದಳದಿ ಅಲಸ್ಯ ಆಕಳಿಕೆ ನಿದ್ರೆ || ತೋರು ತಿಸ್ಪ ಯಮದಿಕ್ಕಿನಲಿ ತುಂಬಿದ ಕ್ರೋಧ | ಮಿಗೆ ಹರಿದಡೆ ನೈಋತ್ಯದಿ ಪಾಪಕೃತ್ಯ || ೪ || ವರುಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿನೋದ ವಾಯವ್ಯದಿ ಘನಮನಸು | ಕುರು ಕುಬೇರನ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಡುವನೂ ಅತಿ ಬುದ್ಧಿಯು || ತೆರಳಿ ಬಂದು ಈಶಾನ್ಯದಿ ದ್ರವ್ಯದಾನ ಮಾಡಿಸುವನದು | ದಿಕ್ಪಾಲಕರುಗಳಿಂದ ನಿಂತು ನಿಂತು ಬರುವ || ೫ || ಜೀವಕ್ಕೆ ವೈರಾಗ್ಯವ ಜಗದೀಶನು ಮಧ್ಯ ಇದ್ದು | ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೇಸರದಿ ಮುಕುಂದ ಬರಲು ಜಾಗ್ರತೆ || ಭಾವವಿತ್ತು ಕರ್ಣಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಗಳ ತೋರಿ | ಹುಂಪಿನಲಿ ಕಂಗಳ ಹೊಂದಿ ಸೂಸಿಸಿ ಇವನು || ೬ || ಮಧ್ಯಕಮಲದಲಿ ಸೂರ್ಯ ಮಧ್ಯ ಸೂರ್ಯನಲಿ ಚಂದ್ರ | ಮಧ್ಯ ಚಂದ್ರನಲಿ ಅಗ್ನಿ ಮಧ್ಯ ತೇರು ಶೃಂಗಾರ || ಮಧ್ಯ ಜಗಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಮಧ್ಯ ಮಂಟಪ | ಸ್ವರ್ಣದಿಂದಾ ಪ್ರಭೆ ಪೀಠಸಾಸಿರ

ಫಣೀಮಧ್ಯ ಶ್ರೀಭೂನಾರಾಯಣ || ೭ || ಹವಳಸ್ಥಟಿಕಕಂಬ ನೂರು
 ಹಾಟಕನವರತ್ನದಲೀರು | ಹವಣಿ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲ ಜಗಲಿ ಹಲವು ರತ್ನ
 ದಲಿ ಹಾದು || ವಿವಿಧ ಮುತ್ತಿನಗೊಂಚಲು ವಿಚಿತ್ರ ಧ್ವಜಪತಾಕಗಳು |
 ರವಿಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶದಲಿ ರಥ ಹೊಳವುತ್ತಿರಲು || ೮ || ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕುಂದ
 ಮಂದಾರ ಮರುಗ ಕೇತಕಿ ಸಂಪಿಗೆಯಲಿ | ಮಂಟಪ ಶೃಂಗಾರ ಅನೇಕ
 ಪೂವಿಲಿ ಮಂದಿರಾಸಲುವ || ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಸ್ವರ್ಣಪಟ ಸಿಂಹಾಸನಾ
 ಪ್ರಭೆ | ಯಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಇರುವ ವಿಷ್ಣು ಚತುರ್ಭುಜದಿ ||
 || ೯ || ಅನೇಕ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಅಲ್ಲಿ ಮಕುಟಾಟೋಪ ಮಸ್ತಕ |
 ವನಜನಾಭಗೆ ಕಡಗಕಂಕಣ ವರದಾಭಯ ಹಸ್ತದಿ || ಕನಕಾಂಗ
 ಕಸ್ತೂರಿ ಪ್ರೇಮ ಕರುಣೆ ಪ್ರಸನ್ನವದನ ಶುಭ | ಮನೋಹರ ದಯಾ
 ಮೂರ್ತಿ ಮಂದಹಾಸ ಮುಖಾಂಬುಜದಿ || ೧೦ || ಅಣಿಮಾದಿ ಅಷ್ಟೈ
 ಶ್ವರ್ಯ ಅದು ಮೂರ್ತಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಲು | ಅಣಿವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದ್ಯರು
 ಅನಾರಾರಂಜುಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು || ಕಣಿಯಾಗಿ ನಾರದಾದ್ಯರು ಕೈಮುಗಿದು
 ಗಾಯನ ಮಾಡಲು | ಕುಣಿವ ಊರ್ವಶಿ ರಂಭಾ ಮೇನಕೇ ತಿಲೋತ್ತ
 ಮೆಯರು || ೧೧ || ಸನಕಾದಿ ಯೋಗಿಗಳು ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮಾಡಲು |
 ಮನುಜೇಶ್ವರರು ವಂದಿಸುತ ಮಾಗಧರು ಹೊಗಳಲು || ಅನೇಕ ದಿವ್ಯಾ
 ಭರಣದಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಕಂಕಣವುಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಿ | ಕನಕ ಕಾಮಿನಿ ಭತ್ರ
 ಚಾಮರವ ಕಾಂತೇರಿಬ್ಬರು ಧಾಳಿಸಲು || ೧೨ || ದುರ್ವಿಜ್ಞೇಯ ದುರಾ
 ರಾಧ್ಯ ದುಷ್ಟಗಮ್ಯ ಜನಾರ್ದನಾ | ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿ ಅಧೋಮುಖದಿ ರಜಾದಿ
 ನೇಲಲಷ್ಟಗಿಸ್ತನ || ಪೂರ್ವದಲಿ ಮಾನಸಪೂಜೆ ಉಪಾಸ್ತಿ ಅರ್ಜುನ
 ಕೇಳಲು | ಸರ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿ ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ ಉಪಾಯವ ಪೇಳಿದ ||
 || ೧೩ || ಭಾವ ಪ್ರಾಣ ವ್ಯಾಹೃತಿ ವಾಯು ಬದ್ಧದಲಿ ಹೃತ್ಯಮಲ |
 ನೋವಿಲ್ಲದೆ ಅಧೋಮುಖದಿ ದಿನದಿನಕು ಉನ್ನತದಿ ಅರಳುವದು || ಆವಾ
 ಹನವು ಆಸನವು ಅಂತರದಿ ಪಾದ್ಯವು | ದೇವಗರ್ಭ್ಯ ಆಚಮನಾದಿಗಳು
 ಉಪಚಾರಿಸೆ || ೧೪ || ಅತಳದಲಿ ಪಾದವಿಹುದು ಆ ಪದಾರ್ಥ ವಿತಳ
 ದಲಿ | ಸುತಳದಿಪ್ಪದು ಜಂಘೆಗಳು ಸೋಘಜಾನು ರಸಾತಳದಿ | ತತಿಲಿ

ಕೊಡೆ ಮಹಾತಳದಿ ತಳಾತಳದಿ ಗುಹ್ಯವಿವ್ವುದು | ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದಾ ಕಟಿ
ಬದಿಲಿ ಪಾತಾಳವಿವ್ವುದು || ೧೫ || ಭೂಲೋಕದಲಿ ಮಧ್ಯಮ ಭುವ
ಲೋಕದಲಿ ಕುಕ್ಷಿ | ಮೇಲೆ ಸುವಲೋಕದಲಿ ವೃದುಹೃದಯ
ಶ್ರೀವತ್ಸ || ಶ್ರೀಲೋಲರ ಕುಕ್ಷಿಗಳು ಸೇರಿವ್ವುದು ಮಹಲೋಕದಿ |
ಮ್ಯಾಲೆ ಕೌಸ್ತುಭ ಜನೋಲೋಕದಿ ಮತ್ತೆ ಕೊರಳವ್ವುದು || ೧೬ ||
ತಪೋಲೋಕದಿ ಲಲಾಟತಲೆ ಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ | ವಿಸರೇತ ವಿರಾಟರೂಪ
ವಿಶ್ವ ತೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ತುರ್ಯ || ಉಪೇಂದ್ರ ಎಸ್ವತ್ತೆರಡು ಸಾಸಿರ ಉಪನಾ
ಡಿಯಲಿಸ್ವ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಗಿ | ಕಸಟನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿ ಕಾಣು ಪುರಂದ
ರಾವಿಠಲ || ೧೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ರೀನಿವಾಸದೇವರು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದದ್ದು.

೬೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಏಕತಾಳ.

ಠೆಂಗುರವ ತೀಡಿ ವೈಯೊಳು ಗಂಧಪೂಸಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ಗಂಧಪೂಸಿದ |
|| ೧ || ಪುಣುಗು ಜವ್ವಾಜಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಹಚ್ಚಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಸ್ತೂರಿ ಹಚ್ಚಿದ ||
|| ೨ || ನೊಸಲ ಮೇಲೆ ವ್ಯಗನಾಭಿ ತಿಲಕ ಧರಿಸಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ತಿಲಕ
ಧರಿಸಿದ || ೩ || ವಾರೆ ತುರುಬು ವಾರೆ ಜಡೆಯಗೊಂಡೆ ಕಟ್ಟಿದ | ಸ್ವಾಮಿ |
ಗೊಂಡೆ ಕಟ್ಟಿದ || ೪ || ಎಂಟು ಎಂಟು ಮುತ್ತಿನ ವಂಟಿ ಇಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |
ವಂಟಿ ಇಟ್ಟನೆ || ೫ || ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಕೌಸ್ತುಭ ಆಭರಣವಿಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |
ಆಭರಣವಿಟ್ಟನೆ || ೬ || ಪಾದದಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಂದುಗೆ ನೂಪುರ ಇಟ್ಟನೆ |
ಸ್ವಾಮಿ | ಬಾವುರಿ ಇಟ್ಟನೆ || ೭ || ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ ಪಾಡಾಗವೆಂಡೆ ಕಾಲಿಲಿ
ಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಾಲಿಲಿಟ್ಟನೆ || ೮ || ಅಂಗುಲಿಗೆ ತಕ್ಕಂಥ ಉಂಗುರವಿ
ಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ ಹೊ | ನ್ನುಂಗುರವಿಟ್ಟನೆ || ೯ || ತೋಳಾರಕ್ಕೆ ಮಣ
ಹಸ್ತ ಕಡಗ ಇಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಡಗ ಇಟ್ಟನೆ || ೧೦ || ಹಾರಪದಕ
ಹುಲಿಯುಗುರು ವೈಜಯಂತಿಯು | ಕೊರಳೊಳ್ | ವೈಜಯಂತಿಯು ||
|| ೧೧ || ದುಂಡು ಮುತ್ತ ಕಟ್ಟಿ ಸರಿಗೆ ತಾಳಿ ಧರಿಸಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ತಾಳಿ
ಧರಿಸಿದ || ೧೨ || ಬಂದಿ ಕಂಕಣ ಬಾವುರಿ ವಂಕಿ ಇಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |

ವಂಕಿ ಇಟ್ಟನೆ || ೧೩ || ಶೃಂಗಾರದ ಜರತರದ ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |
 ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟನೆ || ೧೪ || ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಭಂಗಾರದ ಕವಚವಿಕ್ರಿದ | ಸ್ವಾಮಿ |
 ಕವಚವಿಕ್ರಿದ || ೧೫ || ದಿಟ್ಟ ವೆಂಕಟೇಶ ಬೇಟಿಯಾಡ ಹೊರಟನೆ |
 ಸ್ವಾಮಿ ಬೇಟಿ | ಯಾಡ ಹೊರಟನೆ || ೧೬ || ಪಟ್ಟವಾಳಿ ಶಾಮಿಯ
 ಕಸೆಯ ಬಿಗಿದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಸೆಯ ಬಿಗಿದನೆ || ೧೭ || ಹುಡಿಯ ಕಟ್ಟು
 ನಡುವಿಗೆ ಕಠ್ಮಣಿ ಹೊಗಿಸಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಠ್ಮಣಿ ಹೊಗಿಸಿದ || ೧೮ ||
 ವಾರೆ ತುರುಬಿನ ನಾಯಕ ಬಾರದ್ದೊದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಬಾರದ್ದೊದನೆ ||
 || ೧೯ || ಜೆಲುವ ಜೆನ್ನಿಗರಾಯನಾಗಿ ವನಕೆ ಹೊರಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |
 ವನಕೆ ಹೊರಟನೆ || ೨೦ || ಜಗವೆಲ್ಲ ನೋಡುತಿರಲು ತೇಜಿಯೇಂದ |
 ಸ್ವಾಮಿ | ತೇಜಿಯೇಂದ || ೨೧ || ತ್ರಿಜಗವನ್ನೆ ಪಾಲಿಸೆಂದು ತೇಜಿ ಹಿಡಿ
 ದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ವಾಜಿ ಹಿಡಿದನೆ || ೨೨ || ಗಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟವನ್ನೆ ಸುತ್ತಿ ಕಷ್ಟ
 ಬಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಷ್ಟಬಟ್ಟನೆ || ೨೩ || ವೃಕ್ಷಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತಿ
 ಹಳ ಕಂಡನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಮಿಂಚುತಿಹಳ ಕಂಡಾನೆ || ೨೪ || ಸೋಲು
 ಮುಡಿಯ ಸೋಗೆಕಣ್ಣು ವಾರೆನೋಟವ | ಅವಳ | ವಾರೆನೋಟವ || ೨೫ ||
 ನೀಲವರ್ಣದ ಕೋಮಲಾಂಗಿ ಮೇಲೆ ಛಾಯವ | ಅವಳ | ಮೇಲೆ
 ಛಾಯವ || ೨೬ || ಎರಳೆಕಂಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗುತಿಹಳು | ಅವಳು |
 ಹೊಳೆಯುತಿಹಳು || ೨೭ || ವ್ಯಗವ ಕಂಡು ಶಿರವನ್ನಿತ್ತಿ ನೋಡುತಿಹಳು |
 ಅವಳು | ನೋಡುತಿಹಳು || ೨೮ || ಕುಂಜರಗಮನೆಯಂತೆ ತಿರುಗುತಿ
 ಹಳು | ಅವಳು | ಒಲವುತಿಹಳು || ೨೯ || ವನವ ಬಿಟ್ಟು ವನಕೆ ವನಕೆ
 ಹಾರುತಿಹಳು | ಅವಳು | ಹಾರುತಿಹಳು || ೩೦ || ಅವಳ ಕಂಡು ವೆಂಕ
 ಟೇಶ ಭ್ರಾಂತಿಬಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡನೆ || ೩೧ || ಅಡ್ಡ ದಾರಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಮೋರೆ ನೋಡುತಿಹನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ನೋಡುತಿಹನೆ || ೩೨ || ದಾರಿ
 ಗಡ್ಡ ನಿಂದಿರಲಾರು ಹೀನರಾವುತ | ಎಲೊ | ಹೀನರಾವುತ || ೩೩ ||
 ಪರನಾರಿಯರ ಕಂಡು ಮೋರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡುತಿ | ಎಲೊ | ಹ್ಯಾಗೆ
 ಮಾಡುತಿ || ೩೪ || ಹೀನನಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕಬಂದೆನೆ | ನಿನ್ನ | ಹುಡುಕ
 ಬಂದೆನೆ || ೩೫ || ನಿನ್ನ ಗುರುಕುಚಗಳ ಕಂಡು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ |

ನಾನು | ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ || ೩೬ || ಲಂಡ ಪುಂಡರ ಮಾತ ಆಡದಿರೊ |
 ಎನ್ನ ಕೂ | ಡಾಡದಿರೊ || ೩೭ || ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿ ನಿನ್ನ ಸೇನೆಗಂಜೆನೊ |
 ನಾನು | ಸೇನೆಗಂಜೆನೊ || ೩೮ || ನಿನ್ನ ಬಿರುದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಾಲೆ
 ಚುಂಚುಕಿ | ಬೇಗ | ಬಾರೆ ಚುಂಚುಕಿ || ೩೯ || ಬಾರೆ ಹೋಗಿ ಯೆನ್ನ
 ಲಿಕ್ಕೆ ಭಾಮೆಯೆ ನಾನು | ಎಲೊ | ಭಾಮೆಯೆ ನಾನು || ೪೦ || ನಿನ್ನ
 ಬಿಂಕ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತಿರುಗೊ ರಾವುತ | ಅತ್ತ | ಸಾರೊ ರಾವುತ ||
 || ೪೧ || ನೀಲವೇಣಿ ಯೆನ್ನಕೂಡೆ ನಿಲ್ಲಲಾರೆಯೆ | ಯೆನ್ನೊಳ್ | ನಿಲ್ಲ
 ಲಾರೆಯೆ || ೪೨ || ನಿನ್ನ ಮುಖಪದ್ಮಗಳ ಕಂಡು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ |
 ನೀರೆ | ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ || ೪೩ || ಹೀನಮಾತನಾಡದಿರೊ ಹೀನರಾವುತ |
 ಎಲೊ | ಹೀನರಾವುತ || ೪೪ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿ ಯೆನ್ನಕೂಡೆ ವಾದ ಯಾ
 ತಕೆ | ಎಲೆ | ವಾದ ಯಾತಕೆ || ೪೫ || ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಂದು ತೊಡೆಯ
 ಮೇಲೆ ಯೇರೆ ಚುಂಚುಕಿ | ಮೇಲೆ | ಯೇರೆ ಚುಂಚುಕಿ || ೪೬ || ತೊಡೆ
 ಯಮೇಲೆ ಎರಲಿಕ್ಕೆ ಮಡದಿಯೇ ನಾನು | ಎಲೊ | ಮಡದಿಯೇ ನಾನು ||
 || ೪೭ || ಹೀನಮಾತ ಆಡದಿರೊ ಹುಡುಗ ರಾವುತ | ಎಲವೊ | ತುಡುಗ
 ರಾವುತ || ೪೮ || ರಾಜ್ಯ ಭೂಮಿಗಳನು ಅಷ್ಟು ಕೊಡುವೆನು ನಾನು |
 ನಿನಗೆ | ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವೆನು || ೪೯ || ನಿನ್ನೊಡೆಯನೆಂದು ಪಾಲಿಸೆ
 ಚುಂಚುಕಿ | ಬೇಡಿ | ಕೊಂಬೆ ನಾಯಕಿ || ೫೦ || ರಾಜ್ಯಭೂಮಿಯಾಳ
 ಲಿಕ್ಕೆ ರಾಯನೇ ನಾನು | ಎಲೊ | ರಾಯನೆ ನಾನು || ೫೧ || ದೊಡ್ಡ
 ಅಡವಿ ಬಿಟ್ಟದೊಳಗೆ ಆಹಾರವೇನೊ | ಎಲೊ | ಆಹಾರವೇನೊ || ೫೨ ||
 ಅಲದಂತಿಹ ಹಣ್ಣು ಮುಟ್ಟಬಾರದ ಹಣ್ಣು | ಮುಟ್ಟ | ಬಾರದ ಹಣ್ಣು ||
 || ೫೩ || ಮುದ್ದು ಸುರಿವ ಹೂ | ಬಹಳ | ಮುದ್ದು ಸುರಿವ ಹೂ || ೫೪ ||
 ಕರೆಯಬಾರದಾ ಹಣ್ಣು ಕೈಗೆ ನೀಕಾದ | ಹಣ್ಣು | ಕೈಗೆ ನೀಕಾದ ||
 || ೫೫ || ಎಷ್ಟು ಪೇಳ್ವರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಎನ ಮಾಡಲಿ | ಇ | ನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ || ೫೬ ||
 ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ದಾರಿಲ್ಲೆಂದು ಜುಲೈವಾಡಿದ | ಸ್ವಾಮಿ |
 ಜುಲೈವಾಡಿದ || ೫೭ || ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಪರಣಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡಿದ |
 ಸ್ವಾಮಿ | ವಾಸವಾಡಿದ || ೫೮ || ವರಹವತಾರ ತಾನೆಂದು ಅರಸ

ನಾದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಅರಸನಾದನೆ || ೫೯ || ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ
ನಾರಿಯಿಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ನಾರಿಯಿಟ್ಟನೆ || ೬೦ || ಬೆಟ್ಟ ನಡೆವರಿಲ್ಲವೆಂದು
ಕೃಷ್ಣ ನಡೆದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕೃಷ್ಣ ನಡೆದನೆ || ೬೧ || ಸ್ವಾಮಿ ವೆಂಕಟೇಶ
ತಾನು ಬೇಟಿಯಾಡಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ಬೇಟಿಯಾಡಿದ || ೬೨ || ಅಸ್ತವೆಂಕ
ಟೇಶ ತಾನು ಒಪ್ಪದಿಂದಲೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಗಿರಿಗೆ ಬಂದನೆ || ೬೩ || ಶ್ರೀಶ
ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂದು ಹಾಗೆ ನಿಂದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಹಾಗೆ ನಿಂದನೇ || ೬೪ ||

೬೯. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು ಎರವಿನ ಸಂಸಾರ | ನೀರಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆ ನಿಜ
ವಲ್ಲ ಹರಿಯೇ || ಪಲ್ಲ || ಬಾಯಾರಿತು ಯೆಂದು ಬಾವಿನೀರಿಗೆ ಪೋದೆ |
ಬಾವಿಲಿ ಜಲಬತ್ತಿ ಬರಿದಾಯ್ತು ಹರಿಯೆ || ೧ || ಬಿಸಿಲು ಗಾಳಿಗಾಗಿ
ಮರದ ನೆರಳಿಗೆ ಪೋದೆ | ಮರಬಗ್ಗೆ ಶಿರದಮೇಲೊರಗಿತು ಹರಿಯೆ ||
|| ೨ || ಆಡವಿಯೊಳ್ಳನೆ ಮಾಡಿ ಗಿಡಕೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಟ್ಟಿ | ತೊಟ್ಟಿಲಿನ
ಶಿಶು ಮಾಯವಾಯಿತು ಹರಿಯೆ || ೩ || ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ
ನಾರಾಯಣ | ನಾ ಸಾಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀ ಕಾಯೋ ಹರಿಯೆ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೦. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಮುಲಗಿ ಯೆದ್ದನು ಕಾಣೆ ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕ ರಂಗ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ ||
ಆಮ್ಮ | ಭಲಹೋರಿ ಅಳುತ್ತಾನೆ ಮೊಲೆ ಕೊಡೆ ರಂಗಗೆ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಧರೆಯೊಳು ತಮನ ಮರ್ದಿಸಲೆಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ |
ಭರದಿ ಮಂದರ ಪೊತ್ತು ಇಳಿಯೊಳು ಕೂರ್ಮನಾ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ ||
ಧರೆಯ ಕದ್ದಸುರನ್ನ ಕೊಲಲೆಂದು ವರಹನಾ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ | ತರಳ
ಕರೆಯೆ ಕಂಬದಿಂದ ನರಸಿಂಹನಾ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ || ೧ || ಚಿಕ್ಕ ವೇಷದಲಿ
ದಾನವ ಬೇಡಿ ವಾಮನ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ | ಉಕ್ಕಿನ ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದು
ಪರಶುರಾಮ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ || ರಕ್ಕಸ ರಾವಣನ ಕೊಲಲೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮ |
ಎದ್ದ ಕಾಣೆ | ಸೊಕ್ಕಿದ ಕಂಸನ್ನ ವಧಮಾಡೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ ||
|| ೨ || ಪುರದ ಸತಿಯರ ವ್ರತವನಳಿದು ಬುದ್ಧ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ | ಹರುಷದ

ತುರಗವನೇಂದ ಕಲ್ಯಾಣ ತಾ | ನೆದ್ದ ಕಾಣೆ || ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಪಾಲಿಸ
ಶ್ರೀಹರಿ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ | ನಮ್ಮ | ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ |
ಎದ್ದ ಕಾಣೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೀಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೭೦. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಏಕತಾಳ.

ಯೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾಕಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟು | ಇಂಥ | ಗಾಳಿಗಾರ
ಮಗನ ಪಡದ ಮೇಲೆ ನೀವಿಷ್ಟು || ಪಲ್ಲ || ಸಣ್ಣ ರುಮಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಚುಂ
ಗಾಬಿಟ್ಟು | ಫಣಿಗೆ | ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು || ಚಿಣ್ಣಿಕೋಲು
ಚೆಂಡು ಬೊಗರಿ ಕೈಯಲಿಟ್ಟು | ಪೊಸ | ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆಲ್ಲು ಹೋಗೆಂದು
ಕಳುಹಿಬಿಟ್ಟು || ೧ || ಕರದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿಟ್ಟಿಬೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು | ಚಿಕ್ಕ |
ಹರಳು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆ ಆರಿಸಿಕೊಟ್ಟು || ವಾರಿಗಿಯ ಪುಂಡರನ್ನು ಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟು | ಗೋಪಿ | ಊರನೆಲ್ಲ ಸುಳಿಯೆಂದು ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟು || ೨ ||
ಹೋಗೆಂದು ರಂಗನ ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟು | ಗೋಪಿ | ಆಗಭೋಗಂಗಳೆಲ್ಲ
ತುಂಬಿಕೊಟ್ಟು || ನಿಗಮಜೋರನೆಂದೆಂಬ ವೆಸರನಿಟ್ಟು | ಗೋಪಿ |
ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ ಬೆಳಸಿಬಿಟ್ಟು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೧. ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪತಾಳ.

ಎಲೆ ಎಲೆ ಮನವೆ ನೀ ತಿಳಿ || ಪಲ್ಲ || ಎಲೆ ಜಿಹ್ವೆ ನೀನು ಕೇಶವನ
ನಾಮವ ನುತಿಸು | ಎಲೆ ಮನವಸುರವೈರಿಯಂಭ್ರಗಳ ಭಜಿಸು || ಎಲೆ
ಕರಂಗಳಿರಾ ಶ್ರೀಧರನ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ | ಎಲೆ ಕರ್ಣಗಳಿರಾ ಅಚ್ಯುತನ
ಕಥೆ ಕೇಳಿ || ೧ || ಎಲೆ ನೇತ್ರಗಳಿರಾ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ನೋಡಿ |
ಎಲೆ ಕಾಲುಗಳಿರಾ ಹರಿಯಾತ್ರೆಯನೆ ಮಾಡಿ || ಎಲೆಲೆ ನಾಸಿಕವೆ
ಮುಕುಂದನ ಶ್ರೀಚರಣದ | ತುಳಸಿ ಪರಮಳವಾಘ್ರಾಣಿಸನುದಿನವು ||
|| ೨ || ಎಲೆ ಶಿರವೆ ನೀನಧೋಕ್ಷಜನ ವರ ಶಿರಚರಣ | ಜಲರುಹದೊಳಳಿ
ಯಂತೆ ಬಿಡದಲೋಲ್ವಾಡು || ಎಲೆ ತನುವೆ ನೀನು ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ |
ಭಕತಜನರುಗಳ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಬಾಳು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೩. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ತಾಳ.

ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು ನಾವು | ನಿಮ್ಮ | ಅಟಪಾಟವ ಬಿಟ್ಟು ಅಡುಗೆ
ಮಾಡಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಕತ್ತಲಿಟ್ಟವಮ್ಮ ಕಣ್ಣು | ಬಾಯಿ | ಬತ್ತಿಬರುತ
ಲಿದೆ ಕೈಕಾಲು ಝುಮ್ಮು || ಹೊತ್ತು ಹೋಗಿಸಬೇಡವಮ್ಮ | ಒಂದು |
ತುತ್ತಾದರು ಇತ್ತು ಸಲಹು ನಮ್ಮಮ್ಮ || ೧ || ಒಡಲೊಳಗೇ ಉಸಿರಿಲ್ಲ |
ಒಂದು | ಕ್ಷಣವಾದರೆ ಜೀವ ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲ || ಮಡಿದರೆ ದೋಷ ತಟ್ಟು
ವುದು | ಒಂದು | ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದಲೆ ಕೀರ್ತಿಬಾಹೋದು | ೨ ||
ಹೊನ್ನು ರಾಸಿಯ ತಂದು ಸುರಿಯೆ | ಕೋಟೆ | ಕನ್ನಿಕೆಯರ ತಂದು
ಧಾರೆಯನೆರೆಯೆ | ಅನ್ನದಾನಕ್ಕಿನ್ನು ಸರಿಯೆ | ಪ್ರ | ಸನ್ನ ಪುರಂದರ
ವಿಟ್ಟಲ ಧೊರೆಯೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೪. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಎಲ್ಲಾನು ಬಲ್ಲೆನೆಂಬುವಿರಲ್ಲ | ಅವಗುಣ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ || ಸೊಲ್ಲಿಗೆ
ಶರಣರ ಕಥೆಗಳ ಪೇಳುತ | ಅಲ್ಲದ ನುಡಿಯನು ನುಡಿಯುವಿರಲ್ಲ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಾವಿಯನುಟ್ಟು ತಿರುಗುವಿರಲ್ಲ ಕಾಮವ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ |
ನೇಮ ನಿಷ್ಠೆಗಳ ಮಾಡುವಿರಲ್ಲ ತಾಮಸ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ || ತಾವೊಂದರಿಯದೆ
ಪರರನು ತಿಳಿಯದೆ | ಶ್ವಾನನ ಕುಳಿಯಲಿ ಬೀಳುವಿರಲ್ಲ || ೧ || ಗುರುಗಳ
ಸೇನೆ ಮಾಡಿದಿರಲ್ಲ ಗುರುತಾಗಲಿಲ್ಲ | ಪರಿಪರಿ ದೇಶವ ತಿರುಗಿದಿರಲ್ಲ
ಪೊರೆಯುವನ್ನಿಲ್ಲ || ಅರಿವೊಂದರಿಯದೆ ಆಗಮ ತಿಳಿಯದೆ | ನರಕ
ಕೂಪದಲಿ ಬೀಳುವಿರಲ್ಲ || ೨ || ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎನಿಸುವಿರಲ್ಲ ಹಮ್ಮು
ಬಿಡಲಿಲ್ಲ | ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಗವ ಮಾಡುವಿರಲ್ಲ ಸುಳ್ಳನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ||
ಗಮ್ಮನೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಪಾದಕೆ | ಹೆಮ್ಮೆ ಬಿಟ್ಟು ನೀವೆರಗಲಿ
ಇಲ್ಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೫. ರಾಗ ಬೇಹಾಗ್, ಆದಿತಾಳ.

ಠೆಲಿಯುಗದೊಳು ಹರನಾಮವ ನೆನೆದರೆ | ಕುಲಕೋಟಿಗಳುದ್ಧರಿಸು
ವುದು || ಪಲ್ಲ || ಸುಲಭದ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸುಲಭನೆಂದೆನಿಸುವ | ಜಲರುಹ

ನಾಭನ ನೆನೆ ಮನವೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸ್ನಾನವನರಿಯೆನು ವೌನವನಂ
ಯೆನು | ಧ್ಯಾನವನರಿಯೆನೆಂದೆನಬೇಡ || ಜಾನಕಿವಲ್ಲಭ ದಶರಥನಂದನ |
ಗಾನವಿನೋದನ ನೆನೆ ಮನವೆ || ೧ || ಅರ್ಚಿಸಲರಿಯೆನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲಂ
ಯೆನು | ತುಚ್ಛನು ನಾನೆಂದೆನಬೇಡ || ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ
ಮುಕುಂದನ | ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನೀ ನೆನೆ ಮನವೆ || ೨ || ಜಪವೊಂದಂ
ಯೆನು ತಪವೊಂದಂಯೆನು | ಉಪದೇಶವಿಲ್ಲೆಂದೆನಬೇಡ || ಅಪಾರ
ಮಹಿಮ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಉಪಾಯದಿಂದಲಿ ನೆನೆ ಮನವೆ || ೩ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೭೬. ರಾಗ ವಸಂತ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೊಂಡು ಬೇಗ ದಿವ್ಯಮತಿ | ಸರಸ್ವತಿ | ಕೊಂಡು ಬೇಗ ದಿವ್ಯ ಮತಿ ||
|| ಪಲ್ಲ || ವೃಡಹರಿಹಯಮುಖರೊಡೆಯಳೆ ನಿನ್ನಯ | ಅಡಿಗಳಿಗಿರಗುವೆ
ಅಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನರಾಣೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಇಂದಿರಾರಮಣನ ಹಿರಿಯಸೊಸೆಯು
ನೀನು | ಬಂದೆನ್ನ ವದನದಿ ನಿಂದು ನಾಮವ ನುಡಿಸೆ || ೧ || ಅಖಿಳ
ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿ ಅಜನ ಪಟ್ಟದರಾಣೆ | ಸುಖವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸೆ ಸುಜನ
ಶಿರೋಮಣಿ || ೨ || ಪತಿತಪಾವನೆ ನೀ ಗತಿಯೆಂದು ನಂಬಿದೆ | ವಿತತ
ಪುರಂದರವಿಠಲನ ತೋರೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೭. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಸಂಸಾರವೆಂಬಂಥ ಭಾಗ್ಯವಿರಲಿ || ಪಲ್ಲ || ಕಂಸಾರಿ ನೆನೆವೆಂಬ ಸೌಭಾ
ಗ್ಯವಿರಲಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತಂದೆ ನೀನೇ ಕೃಷ್ಣ ತಾಯಿ ಇಂದಿರೆದೇವಿ |
ಪೊಂದಿದ ಅಣ್ಣನು ವನಜಸಂಭವನು || ಇಂದುಮುಖಿ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯೆ
ಅತ್ತಿಗೆಯು | ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಾಯುದೇವರೆ ಗುರುವು || ೧ || ಭಾರತೀ
ದೇವಿಯೇ ಗುರುಪತ್ನಿಯು ಎನಗೆ | ಗರುಡ ಶೇಷಾದಿಗಳೆ ಗುರುಪುತ್ರರು ||
ಹರಿದಾಸರೆಂಬುವರೆ ಇಷ್ಟಬಾಂಧವರೆನಗೆ | ಹರಿಭಜನೆ ನಡೆಯುತಿಹ
ಸ್ಥಳವೆ ಮಂದಿರವು || ೨ || ಸರುವಾಭಿಮಾನವನು ತ್ಯಜಿಸುವುದೆ ಸುಸ್ನಾನ |

ಹರಿಯ ನಾಮವೆ ಇನ್ನು ಅವ್ಯತಪಾನ || ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲ ನಿನ್ನು
ಸಾಧಧ್ಯಾನ | ಕರುಣಿಸಿ ಅನವರತ ಕರಪಿಡಿದು ಕಾಯೊ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಬಿಬ್ಬಹೆಂಡಿರ ಸುಖವನಿಂದು ಕಂಡೆ | ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಕು
ಸಾಕಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಒಬ್ಬಳಲಿ ಪೋಗಿ ಓಗರವ ಮಾಡೆನ್ನಲು | ಬೊಬ್ಬೆ
ಯೇನಿದು ಕೊಬ್ಬೆ ನಡೆಯೆಂದಳು || ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳನು
ಮಾಡೆನಲು | ಅಬ್ಬ ಬಿಸಿ ಮುಟ್ಟಲಾಪೆನೆ ಎಂದಳು || ೧ || ಹಿರಿಯವಳ
ಕೂಡೆ ನಾ ಸರಸವಾಡುವೆನೆಂದು | ಇರುಳುಪ್ಪರಿಗೆಯನು ಏರುತಿರಲು ||
ಚರಣವೊಬ್ಬಳು ಪಿಡಿದು ಶಿರವನೊಬ್ಬಳು ಪಿಡಿದು | ಸರಸರನೆಂದೆನ್ನ
ಎಳೆಯುತಿಹರಯ್ಯೊ || ೨ || ಅವಳ ಮಗ್ಗಲೊಳಿರಲು ಇವಳ ಮಗ್ಗಲ
ಕಾಟೆ | ಇವಳ ಮಗ್ಗಲೊಳಿರಲು ಅವಳ ಕಾಟೆ | ಅವಳಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ
ಇವಳಿಂದ ಫಲವಿಲ್ಲ | ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಂಗ ಅಭಿಮಾನಭಂಗ || ೩ || ಎರೆದು
ಕೊಂಬುವೆನೆಂದು ಎಣ್ಣೆಯನು ಬಿಸಿಮಾಡಿ | ಹಿರಿಯವಳ ಕೈಯಿಂದ ವರಿ
ಸಿಕೊಳಲು || ಕಿರಿಯವಳು ತಾ ಬಂದು ದುರುಳತನದಿಂದಲಿ | ಎರಗಿ
ಪಾತ್ರೆಯನೊಡೆದು ಹೈರಾಣ ಮಾಡಿದಳು || ೪ || ಅಂಗವರ್ಧವಾಗಿ
ಎರಡು ಭಾಗವನು ನಾ | ಹಿಂಗದೆ ಈರ್ವರಿಗೆ ಸಮಮಾಡಿ ಕೊಡಲು ||
ಮಂಗಳಾಂಗನೆ ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಟ್ಟೆಲನೆ | ಅಂಗವನು ಮುರಿದು ಮೂಲಿ
ಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೯. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಎಳೇಳು ಶರಧಿಯು ಏಕವಾಗಿದೆ ಕಂಡ್ಯೆ | ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂದೆ ಹೇಳೋ
ಕೋತಿ || ಪಲ್ಲ || ಏಳು ಶರಧಿಯು ಎನಗೆ ಏಳು ಕಾಲುವೆಯು | ತೂಳ
ಲಂಘಿಸಿ ಬಂದೆ ಭೂತ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಏಳು ಸಮುದ್ರದೊಳಿರುವ ಮಕರಿ
ಮತ್ಸ್ಯ | ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಟ್ಟರು ಹೇಳೋ ಕೋತಿ || ಏಳು ಸಮುದ್ರದ ಮಕರಿ
ಮತ್ಸ್ಯದ ಕೂಡೆ | ಮಾತಾಡಿ ಬಂದೆನೊ ಭೂತ || ೧ || ಲಂಕಾ ದ್ವಾರ

ದೊಳೊಬ್ಬ ಲಂಕಿಣಿ ಇರುವಳು । ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಳು ಹೇಳೊ ಕೋತಿ ॥
 ಲಂಕಿಣಿಯನು ಕೊಂದು ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನು । ಬಿಂಕದಿಂದಲಿ ಬಂದೆ
 ಭೂತ ॥ ೨ ॥ ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಕೋಟಿಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರೆ । ಹ್ಯಾಗೆ
 ಬಿಟ್ಟರು ಪೇಳೊ ಕೋತಿ ॥ ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಕೋಟಿಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸ
 ರನ್ನು । ಕೊಂದ್ದಾಕೆ ಬಂದೆನೊ ಭೂತ ॥ ೩ ॥ ಯಾವೂರೊ ಎಲೊ
 ನೀನು ಯಾವ ಭೂಮಿಯೊ ನಿಂದು । ಯಾಕೆ ಬಂದೆ ಹೇಳೊ ಕೋತಿ ॥
 ಯಾವ ವನದೊಳಗೆ ಜಾನಕಿದೇವಿ ಇದ್ದಾಳೊ । ಅವಳ ನೋಡ ಬಂದೆ
 ಭೂತ ॥ ೪ ॥ ದಕ್ಷಿಣವುರಿ ಲಂಕಾ ದಾನವರಿಗಲ್ಲದೆ । ತ್ರ್ಯಕ್ಷಾಪ್ಯರಿಗಳ
 ವಲ್ಲ ಕೋತಿ ॥ ಪಕ್ಷಿಧ್ವಜ ರಾಮನ ಅಪ್ಪಣೆ ಎನಗಿಲ್ಲ । ಈಕ್ಷಣ ತಪ್ಪಿಸಿ
 ಕೊಂಡೆ ಭೂತ ॥ ೫ ॥ ದೂತನಾಗಿಹೆ ಎನ್ನು ಕೈಯೊಳು ಸಿಕ್ಕಿಹೆ । ಕೋಪ
 ವಿನ್ಯಾತಕ್ಕೊ ಕೋತಿ ॥ ನಾ ತಾಳಿಕೊಂಡಿಹೆನೋ ಈ ಕ್ಷಣದಿ ಲಂಕೆ ।
 ನಿರ್ಧೂಮವನು ಮಾಳ್ಗೆ ಭೂತ ॥ ೬ ॥ ನಿಮ್ಮಂಥಾ ದಾಸರು ನಿಮ್ಮರಸನ
 ಬಳಿ । ಎಷ್ಟು ಮಂದಿದ್ದಾರೊ ಕೋತಿ ॥ ನನ್ನಂಥಾ ದಾಸರು ನಿನ್ನಂಥಾ
 ಹೇಡಿಗಳು । ಕೋಟ್ಯಾನು ಕೋಟಿಯೊ ಭೂತ ॥ ೭ ॥ ಎಲ್ಲಿಂದ ನೀ
 ಬಂದೆ ಏತಕ್ಕೆಲ್ಲರ ಕೊಂದೆ । ಯಾವರಸಿನ ಬಂಟೆ ಕೋತಿ ॥ ಚಲ್ವಯೋ
 ಧ್ಯಾಪುರದರಸು ಜಾನಕೀಪತಿ । ರಾಮಚಂದ್ರನ ಬಂಟೆ ಭೂತ ॥ ೮ ॥
 ಸಿರಿರಾಮಚಂದ್ರನು ನಿನ್ನರಸನಾದರೆ । ಆತ ಮುನ್ನಾರ್ಹೀಳೊ ಕೋತಿ ॥
 ಹಿರಣ್ಯಕನನು ಸೀಳಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೊಲಿದ ಶ್ರೀ । ಪುರಂದರವಿಠಲನೊ
 ಭೂತ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೮೦. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎನಾಯಿತೊ ಈ ಜನಕೆ । ಮೌನವನು ಹಿಡಿದು ಮರೆತರು ಹರಿಯು ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಾಲಿಗೆ ಮುಂದಿತೊ ನೆಗ್ಗಿಲ ಕೊನೆಮುಳ್ಳು । ಬಾಲಕತನದಲಿ
 ಭೂತ ಹಿಡಿಯಿತೋ । ಮೇಲೆ ಕೆಳಗಿನ ತುಟೆ ಎರಡು ಒಂದಾಯಿತೋ ।
 ಕಾಲಮೃತ್ಯುವು ಬಂದು ಕಂಗೆಡಿಸಿತೋ ॥ ೧ ॥ ಘಟಸರ್ಪ ಕಚ್ಚಿ ವಿಷ
 ಘನವಾಗಿ ಏರಿತೋ । ಕಟಕರಿಸಿ ನಾಲಿಗೆ ಕಡಿದೊಡ್ಡಿಯತೋ ॥ ಹಟದಲ್ಲಿ
 ಹರಿಯನ್ನು ನೆನೆಯದೆ ಇರುವಂಥ । ಕುಟಿಲ ಚಂಚಲ ಮನಸು ಕೂಡಿ

ಬಾಧಿಸಿತೊ || ೨ || ಹರಿಯೆಂದರಿವರ ಶಿರ ಹಂದು ಬೀಳುವುದೇ | ಹರಿ
ನಾಮ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಲ್ಲವೆ || ವರದ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನನು |
ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ಸಿಡಿಲೆರಗ ಕೊಲ್ಲುವುದೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೮೧. ರಾಗ ಕಾಂಜೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಎನು ವ್ರತವೇನು ಸಾಧನಗಳೇನೊ || ಪಲ್ಲ || ಸ್ವಾನುಭವದಜ್ಞಾನ
ಹೀನ ಮಾನವನೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಶಾಕವ್ರತವೆನುತ ಫಲ ಶಾಕಗಳ ಬಿಡು
ವಂತೆ | ಬೇಕಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಬಿಡಬಾರದೆ || ಸಾಕೆನಿಸದೆ ರತಿಗೆ ಸತತ
ಮನ ಕೊಡುವಂತೆ | ಶ್ರೀಕಾಂತನೊಳು ಮನವನಿಡಬಾರದೆ || ೧ ||
ನೇಮಗಳ ಮಾಡಿ ಪರಪಾಕವನು ಬಿಡುವಂತೆ | ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಂಗಳನು
ಬಿಡಬಾರದೆ || ತಾಮಸರ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡೆನೆಂಬುವ ನಿಸ್ಸೆ | ನೇಮ
ವನು ಪರಸತಿಯೊಳಿಡಬಾರದೆ || ೨ || ಹೇಸಿ ದುರ್ಗಂಧಗಳಿಗೋಸರಿಸು
ವಂದದಲಿ | ಆಶಪಾಶಾದಿಗಳ ಬಿಡಬಾರದೆ || ಈಶ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ
ಸೇವೆಯೇ | ಲೇಸೆನುತ ಸಂತೋಷಿಸಲು ಬಾರದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೨. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಕೈಳಿ ಕೋಪಿಸಬೇಡ ವೇಳಲಂಜುವೆ ನಾನು | ಬಾಳು ಹೀನವಲ್ಲವೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಪೇಳಲೊಶವಲ್ಲ ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಈ ಭವಣೆ | ಶ್ರೀಲೋಲ ಮಹ
ಮಹಿಮನೇ ಸ್ವಾಮಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಶಿರವೊಡಕ ಹಿರಿಯಮಗ ಧರೆಯೊಳ್
ಪೂಜಿತನಲ್ಲ | ಕಿರಿಯವನು ಭಂಡುಕೋರ || ಸಿರಿಯು ತಾ ಸೇರುವಳು
ಕಡುಲೋಭಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ | ಸೇರುವಳು ಸೊಸೆಯು ತಾ ಹೊಲೆಕುಲಗ
ಳಲ್ಲಿ || ೧ || ಮಗಳ ಮಾರ್ಗವೆ ಡೊಂಕು ಮೈದುನನು ಗುರುದ್ರೋಹಿ |
ನೊಮ್ಮಗನು ಜಾಡಿಕೋರ || ಹಗರಣಕೆ ನೀ ಜಾರ ಹೆಣ್ಣು ಕಡ್ಡೂ
ಮೂರು | ಜಗದೊಡೆಯನೆಂದೆನಿಸಿದೆ || ೨ || ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಭಿಕ್ಷೆ
ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ | ಪಕ್ಷಿಯ ಹೆಗಲೇರಿ ರಾಜನೆನಿಸಿ || ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀಪುರಂ
ದರವಿಟ್ಟಲ ಇದ ತಿಳಿದು | ತಕ್ಷಣದಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಿ ಪವಡಿಸಿದೆ || ೩ ||

೮೩. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ. ✓

ಕೇಳನೋ ಹರಿ ತಾಳನೊ || ಪಲ್ಲ || ತಾಳಮೇಳಗಳಿದ್ದು ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದ
ಗಾನ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತಂಬೂರಿ ನೊದಲಾದ ಅಖಿಳ ವಾದ್ಯಗಳಿದ್ದು |
ಕೊಂಬು ಕೊಳಲು ಧ್ವನಿ ಸ್ವರಗಳಿದ್ದು || ತುಂಬುರು ನಾರದರ ಗಾನ
ಕೇಳುವ ಹರಿ | ನಂಬಲಾರ ಈ ಡಂಭಕದ ಕೂಗಾಟೆ || ೧ || ನಾನಾ
ಬಗೆಯ ರಾಗ ಭಾವ ತಿಳಿದು ಸ್ವರ | ಜ್ಞಾನ ಮನೋಧರ್ಮ ಜಾತಿ
ಯಿದ್ದು || ದಾನವಾರಿಯ ದಿವ್ಯನಾಮ ರಹಿತವಾದ | ಹೀನ ಸಂಗೀತ
ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮನವಿತ್ತು || ೨ || ಅಡಿಗಡಿಗಾನಂದಬಾಷ್ಪ ಪುಳಕದಿಂದ |
ನುಡಿನುಡಿಗೇ ಶ್ರೀಹರಿಯೆನ್ನತ || ದೃಢಭಕ್ತರನು ಕೂಡಿ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ
ಪಾಡಿ | ಕಡೆಗೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂದರೆ ಕೇಳು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೪. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸತ್ಯವೆಂಬುದೆ ಸ್ನಾನ ಉಪವಾಸ ಜಪನೇಮ | ಅ | ಸತ್ಯದಲಿ ಮಾಡುವ
ಕರ್ಮ ವೃಥಾ || ಪಲ್ಲ || ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಪರರ ಒಡವೆಗಳ ತಂದುಂಡು ತಾ |
ಒಪ್ಪದಿಂದುಪವಾಸ ವ್ರತವ ಮಾಡಿ || ತಪ್ಪದಲೆ ಸ್ವರ್ಗವನು ಸೂರೆ
ಗೊಂಬುವೆನೆಂಬೆ | ಸರ್ಪಗಳು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನಯ್ಯ || ೧ ||
ಬಿಡದೆ ಮದ ಮತ್ಸರಾಹಂಕಾರದಲಿ ಮುಳುಗಿ | ಒಡನೆ ಬೆರಳುಗಳೆಣಿಸಿ
ಮೌನದಿಂದ || ತಡೆಯದಲೆ ಪರಲೋಕ ಸೂರೆಗೊಂಬುವೆನೆಂಬೆ | ಬಡ
ಬಕನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನಯ್ಯ || ೨ || ಪರಸತಿಯು ಪರಧನವು
ಪರನಿಂದೆ ಪರಹಿಸೆ | ಪರಮ ಪಾತಕದ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿದು || ಧರೆ
ಗಧಿಕ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ ಚರಣವನು | ನೆರೆ ಭಜಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ
ಬಾಳೆಲವೊ ಮನುಜ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೫. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟತಾಳ.

ಮಾ ಮಯ್ಯು ಭಾಪುರೇ ಭಳರೆ ಹನುಮಂತ || ಪಲ್ಲ || ರಾಮಪದ
ಸೇವಿಸ ವೀರ ಹನುಮಂತ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹುಟ್ಟುತಲೆ ಹೊನ್ನ ಕಚ್ಚುಟವ

ಕುಂಡಲವೆರಸಿ | ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ರಘುಪತಿಯ ಪಾದವನೆ ಕಂಡು | ದಿಟ್ಟ
ಹರಿದಾಡಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಲಜನ | ಪಟ್ಟಕನುವಾದ ಸಿರಿವಂತ
ಹನುಮಂತ || ೧ || ಅಂಬರಕೆ ಪುಟನೆಗೆದು ಅಂಬುಧಿಯ ನೆವೆದಾಟಿ
ಕುಂಭಿನಿಯ ಮಗಳಿಗುಂಗುರವನಿತ್ತೆ || ಬೆಂಬಿಡದೆ ಲಂಕೆಯನು ಸಂಭ್ರ
ಮದಿ ಸಖಗಿತ್ತೆ | ಗಂಭೀರ ವೀರಾದಿವೀರ ಹನುಮಂತ || ೨ || ಅತಿ
ದುರುಳ ರಕ್ತಸನು ರಥದಮೇಲಿರಲು ರಘು | ಪತಿಯು ಪದಚರಿಯಾಗಿ
ನಿಂತಿರಲು ನೋಡಿ | ಸೃಧಿವಿ ಗಗನಕೆ ಬೆಳದು ರಥವಾದೆ ಒಡೆಯನಿಗೆ |
ಅತಿಭಯಂಕರ ಸತ್ಯವಂತ ಹನುಮಂತ || ೩ || ಒಡೆಯ ಉಣಕರೆಯ
ಲಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು | ದೃಢಭಕುತಿಯಿಂದ ಮೌನದಲಿ ಕುಳಿತು ||
ಎಡೆಯ ಕೊಂಡೆದ್ದೋಡಿ ಗಗನದಲಿ ಸುರರಿಗೆ | ಕೊಡುತ ಸವಿದುಂಡ
ಗುಣವಂತ ಹನುಮಂತ || ೪ || ಪ್ರಥಮದಲಿ ಹನುಮಂತ ದ್ವಿತಿಯದಲಿ
ಕಲಿಭೀಮ | ತೃತಿಯದಲಿ ಗುರುಮಧ್ಯಮುನಿಯು ಎನಿಸಿ || ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲ
ದಲಿ ಮೆರೆದೆ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ | ಭಕ್ತ ನಿನಗಾರು ಸರಿ ವಿಜಯ ಹನು
ಮಂತ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೮೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ವರುಷ ಕಾರಣವಲ್ಲ ಹರಿಭಜನೆಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಅರಿತು ತತ್ಪಜ್ಞರು ಕೇಳಿ
ಸನ್ನುದದಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತರಳತನದಲಿ ಕಂಡ ಹರಿಯ ಧ್ರುವರಾಯನು |
ಹಿರಿಯ ತಾನವನಪ್ಪ ಕಂಡನೇನೋ || ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ನರಹರಿಯ
ತಾ ಕಂಡ | ಹಿರಿಯನವನಪ್ಪ ತಾ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲೇನೋ || ೧ || ಹಿರಿದಾಗಿ
ಬಹುಕಾಲ ಮರದ ಮೇಲ್ಪಾಳುವ | ಇರುಳುಗಣ್ಣಿನ ಗೂಬೆ ತಾ ದೊಡ್ಡ
ದೇ || ಮರಿಯಾದ ಅರಗಣೆಯು ಹಂಕೃಷ್ಟ ಎಂದೊದರೆ | ಮರಿ ದೊಡ್ಡ
ದೆಂತೆಂದು ಪೇಳುವರು ಜನರು || ೨ || ಸರುವದಾ ಒದರುವರು ಅರಣ್ಯ
ವಾಸಿಗಳು | ಮರದಡಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಎಲೆಗಳ ತಿನ್ನುತ || ಪರಮಪಾತಕಿ
ಅಜಾಮಿಳನು ನಾರಗ ಎನಲು | ಭರದಿಂದ ಸಲಹಿದನು ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೮೭. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಲಿಂಡಿಗಲ್ಲದೆ ಮನದ ಪರಿತಾಪವಡಗದೊ ಮು । ಕುಂದ ಮಾಧವ
ಮುರಾರೇ ಶೌರೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗ ಸೌಖ್ಯಗಳೊ ।
ಎಂದಿಗಭಯವ ಪಡೆವೆನೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಎಂದಿಗೀ ಜನನ
ಮರಣಾದಿಗಳು ಪಂಹರವು । ಎಂದಿಗೆ ಏಕಾಂತ ಭಕ್ತಿಯೊ ಕೃಷ್ಣ ।
ಎಂದಿಗೀ ಮಾನಾವಮಾನ ಸುಖ ದುಃಖ । ನಿಂದೆ ವಂದನೆಗಳಲಿ ಸಮ
ತೆಯೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಎಂದಿಗೇ ಈ ಹೀನಜನ ಸಂಗ ಪರಿಹರವೊ । ಎಂದಿಗೆ
ಸುಜ್ಞಾನ ಪಡೆವೆನೊ ಕೃಷ್ಣ । ಎಂದಿಗೆನ್ನದು ತನ್ನದೆಂಬ ದುರ್ವೋಹ ।
ವೃಂದಗಳ ಕಡೆಗಣೆವೆನೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೧ ॥ ಎಂದಿಗೇ ಈ ಕರ್ಮಕಾನನವ
ತರಿವುದೊ । ಎಂದಿಗಪರೋಕ್ಷಸುಖವೋ ಕೃಷ್ಣ । ಎಂದಿಗೇ ಶಮ ದಮ
ಗಳನ್ನು ನಾ ಪಡೆವುದೊ । ಎಂದಿಗಾಸೆ ನಿರಾಸೆಯೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಎಂದಿಗೀ
ಕಾಮ ಸಂಕಲ್ಪಾದಿ ದೋಷಗಳ । ದ್ವಂದ್ವಗಳ ಕಡೆಗಣೆವೆನೋ ಕೃಷ್ಣ ।
ಎಂದಿಗೀ ಕಾಯ ಕರಣಾದಿಗಳು ನಾನಲ್ಲ । ವೆಂದೆಂಬ ನಿಜದ ನೆಲೆಯೋ
ಕೃಷ್ಣ ॥ ೨ ॥ ದುರಿತ ಕೋಟೆಗಳನಳವಡಿಸಿಪ್ಪ ಸಂಸಾರ । ಸೆರೆಮನೆಯ
ಕಳೆವುದೆಂದೋ ಕೃಷ್ಣ । ಕರಣಗಳ ಕಾದಾಟವನು ಬಿಡಿಸುವಭ್ಯಾಸ ।
ವನು ನಾನು ಪಡೆವುದೆಂದೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ತೆರೆತೆರದ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು
ನೀಗಿಸಿ । ಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತ ಪಡೆವುದೆಂದೋ ಕೃಷ್ಣ । ಸಿಂಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯ
ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ । ಚರಣದೊಲುಮೆಯು ಎಂದಿಗೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೮೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಎಷ್ಟಾದರು ಮುನ್ನ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲದಿಲ್ಲ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪಡ । ದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
ಬಯಸಿದರಿಲ್ಲ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಯಾರಾರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರು
ಇಲ್ಲ । ಊರನಾಳುವ ಧೂರಿಯ ಸೇರಿದರಿಲ್ಲ ॥ ನೀರೊಳಗೆ ತಾ ಮುಳುಗಿ
ಜಪವ ಮಾಡಿದರಿಲ್ಲ । ಹೇರಳ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಕಲಿತರಿಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ತನ್ನೊಡನೆ
ಪುಟ್ಟಹರ ಭಾಗ್ಯವು ತನಗಿಲ್ಲ । ಹೆಣ್ಣಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಾಹೊದಿಲ್ಲ ॥
ಅನ್ಯರನು ನೋಡಿ ತಾ ಕರಗಿ ಕೊರಗಿದರಿಲ್ಲ । ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಪಡೆದ

ಪುಣ್ಯ ತನಗಲ್ಲ || ೨ || ಬಿಟ್ಟು ದುಡಿದು ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಡಿದರಲ್ಲ |
ಕಟ್ಟಾಳು ತಾನಾದರೇನು ಫಲವಿಲ್ಲ || ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನ | ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಿದರುಣಲುಂಟು ಉಡಲುಂಟು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೯. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ದುರಿತವೆತ್ತಣದೊ ದುರ್ಗತಿಯೆಲ್ಲಿಹುದೊ | ಹರಿ ಹರಿ ಹರಿಯೆಂದು
ಸ್ಮರಿಸುವ ಜನರಿಗೆ || ಸಲ್ಲ || ಸ್ನಾನವೇತಕೆ ಸಂಧ್ಯಾ ಜಪತಪವೇತಕೆ |
ಮಾನವೇತಕೆ ಮಾಸ ವ್ರತವೇತಕೆ || ಮಾನಸದಲಿ ವಿಷ್ಣುಪಾದ ಧ್ಯಾನಿ
ಸುವಂಥ | ಜ್ಞಾನವಂತರ ಸಂಗ ಸುಖದೊಳಪ್ಪವರಿಗೆ || ೧ || ತೀರ್ಥವೇ
ತಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಯು ಏತಕೆ | ಗೋತ್ರ ಧರ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ಬಯಸ
ಲೇಕೆ || ಸೂತ್ರದಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ನೋಹಿಸುವಾತನ | ಸ್ತೋತ್ರದಿಂ ಪಾಡಿ
ಹಿಗ್ಗುವ ಭಾಗವತರಿಗೆ || ೨ || ಅಂಗದಂಡನೆಯೇಕೆ ಆತ್ಮಘಾತವೇಕೆ |
ತಿಂಗಳ ಚಾಂದ್ರಾಯಣವೇತಕೆ || ಮಂಗಳಮಹಿಮ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠ
ಲನ | ಹಿಂಗದರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೦. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ರಿಯೆ, ಏಕತಾಳ.

ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದ ಸಭೆಯೊಳಗಲ್ಲಿ | ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತಿಹುದೇನಯ್ಯೆ ||
|| ಸಲ್ಲ || ಮೂಡದು ಉಣ್ಣುದು ಕೂಡದು ಮಾಣದು | ಕಾಡದು ಬೇಡದು
ಕಂಗೆಡದು || ನಾಡಮಾತುಗಳ ಬಲ್ಲುದು ಆಡದು | ರೂಢಿಯೊಳಿರುತಿಹು
ದೇನಯ್ಯೆ || ೧ || ಪೊಡವಿಗಧಿಕನೆಂಬುವರಿಗೆ ಬಲ್ಲುದು | ಕಡೆ ನೊದಲಿಲ್ಲದ
ಒಡಲಿಹುದು || ಬೆಡಗನರಿವೆನೆಂಬವರಿಗೋಚರ | ಪೊಡವಿಯೊಳಗಣ
ಭಕ್ತರ ಬಲ್ಲುದು || ೨ || ನಿಲ್ಲದು ನಿಲುಕದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗದು | ಬಲ್ಲೆ
ನೆಂಬುವರಿಗಳವಡದು || ಬಲ್ಲಿದ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ | ಗಲ್ಲದೆ ತಿಳ
ಯದು ಜಗದೊಳಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೯೧. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯಾಕೆ ಕಕುಲಾತಿ ಪಡುವೆ ಎಲೆ ಮರುಳೆ || ಪಲ್ಲ || ಲೋಕ ಮೂರನು
ಆಳ್ವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನಮ್ಮ | ಸಾಕಲಾರದೆ ಬಿಡುವನೆ ಮರುಳೆ || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಕಲ್ಲು ಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮಂಡೂಕಕೆ | ಅಲ್ಲಿ ತಂದಿಡುವ
ರಾರೊ || ಎಲ್ಲವನು ತೊರೆದಿರುವ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಯ | ಅಲ್ಲಿ ಸಲಹದೆ
ಬಿಡುವನೇ ಮರುಳೆ || ೧ || ಅಡವಿಯೊಳು ಹುಟ್ಟುವ ಮೃಗಜಾತಿಗಳ
ಗೆಲ್ಲ | ಬಿಡದೆ ತಂದಿಡುವರಾರೊ || ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾರುವ
ಪಕ್ಷಿಗೆ | ಪಡಿಯನಳೆಯದೆ ಬಿಡುವನೇ ಮರುಳೆ || ೨ || ಎಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕು
ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು | ಇಂಬಾಗಿ ಸಲಹುತಿಹನು || ನಂಬು ಶ್ರೀಪುರಂ
ದರವಿಟ್ಟಲನ ಚರಣವನು | ನಂಬಿದರೆ ಸಲಹದಿಹನೇ ಮರುಳೆ || ೩ ||

೯೨. ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸ್ತ್ರೀಸುವ ಜನಕೆಲ್ಲ ಭವಭಯ ಪರಿತಾಪಗಳಿಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ || ಶರಣಾಗತಜನ
ವತ್ಸಲನೆನಿಸಿದ | ಕರಿಗಿರಿ ದುರ್ಗದ ನರಹರಿ ನಿನ್ನನು || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಪೂರ್ವ ಸುಕೃತದಿಂದ | ಸುಜನಕೆ | ತೋರ್ವೆ ನೀ ಮುದದಿಂದ || ಸಾರ್ವ
ಕಾಲದೊಳು ಮಹದಾನಂದದಿ | ದೂರ್ವಾಸರು ಪೂಜಿಸ ಮೂರುತಿ
ನಿನ್ನ || ೧ || ಕಾಶಿ ತೀರ್ಥದಿಂದ | ಚಕ್ರ ಸ | ರಾಶರ ತೀರ್ಥದಿಂದ ||
ಲೇಸಾದ ಮಾರುತಪಾದತೀರ್ಥ ನರ | ಕೇಸರಿ ತೀರ್ಥದಿಂದೊಪ್ಪುವ
ನಿನ್ನನು || ೨ || ನೀನಿಹ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು | ಸೇರಿಹ | ವಾನರ ಪಕ್ಷಿಗಳು ||
ಮಾನವಾದಿ ಬಹು ಪ್ರಾಣಿಸಮೂಹಕೆ | ಏನು ಪುಣ್ಯ ಫಲವಿರುವುದೊ
ತಿಳಿಯದು || ೩ || ಅತ್ತಿಯ ಮರದಲ್ಲಿ | ಕಾಯ್ಗಳು | ಹತ್ತಿರುವಂದದಲಿ ||
ನೊತ್ತನೊತ್ತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಿನ್ನೊಳು | ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದನಂತ
ಕೋಟಿ ಯೆಂದು || ೪ || ಅಡವಿಯ ಮೃಗಗಳಿಗೆ | ಬಹುಬಗೆ | ಗಿಡಲತೆ
ಮರಗಳಿಗೆ || ಒಡೆಯ ನೀನಲ್ಲದೆ ಅನ್ನೋದಕಗಳ | ಕೊಡುವರೆ ಮನು
ಜರು ನೀ ಗತಿ ಸಲಹೆಂದು || ೫ || ಕ್ಷುದ್ರ ದೈತ್ಯರ ಗಂಡ | ಕರುಣಸ |
ಮುದ್ರ ತಿಮಿರ ಚಂಡ || ರೌದ್ರದಿ ಅಸುರರ ಮರ್ದಿಸಿ ಲೋಕೋ |

ಪದ್ರವ ಬಿಡಿಸಿದ ರುದ್ರಾಂತರ್ಗತ ನಿನ್ನ ॥ ೬ ॥ ಭೂತ ಗ್ರಹಾದಿಗಳು ।
 ಸೋಕಿದ । ಭೀತಿ ಜ್ವರಾದಿಗಳು ॥ ಜೇತೋಮುಖ ನಿನ್ನ ನೋಡಲು
 ಇನ್ನಾ । ಪಾತಕವಳಿದು ಯಾತನೆ ಕಳೆವುದು ॥ ೭ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸಹಿತವಾಗಿ ।
 ಭಕ್ತರ । ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಯುಕ್ತದಿ ಬಂದು ನಿಂದೆ ಶ್ರೀ ।
 ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಿಂಹ ನಿನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯ ॥ ೮ ॥ ಕರಿಗಿರಿ ನರಸಿಂಹ । ಭಕ್ತರ ।
 ದುರಿತದಂತಿ ಸಿಂಹ ॥ ಪರಿಪಾಲಿಸು ನಾ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕೆನು ನಿನ್ನ । ಗುರು
 ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ನಿನ್ನನು ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೯೩. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟಿತಾಳ.

ಠೊಕಥಾವ್ಯುತ ಸೇನೆ ಹರಿದಾಸರಲ್ಲದಲೆ । ದುರುಳ ಮೂಢರು ಬಲ್ಲರೆ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ತನ್ಯಪಾನದ ಸವಿಯ ಚಿಣ್ಣರಿಯುವಂತೆ । ಮಣ್ಣು ಬೊಂಬೆ
 ಯು ಬಲ್ಲದೆ ॥ ಅನ್ನಪಾನದ ಸವಿಯ ಕೊನೆನಾಲಿಗಿವಂತೆ । ಅಣಿಮಾಡಿ
 ಕೊಡುವಂಥ ಕರ ಬಲ್ಲದೆ ॥ ೧ ॥ ನವನೀರದಾರ್ಭಟಿಕೆ ನವಿಲುಗಳು
 ನಲಿವಂತೆ । ಕಾವುಕಾವೆಂಬ ಕಾಕವು ನಲಿವುದೆ ॥ ದಿವಸಾಧಿಪತಿಯುದಿಸ
 ಲರಳುವಬ್ಜಗಳಂತೆ । ದಿವಸಾಂಧ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹರುಷಿಸುವುವೆ ॥ ೨ ॥
 ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಯಬಲ್ಲ ಮಾನವರಂತೆ । ಭಲ್ಲೂಕಗಳು ಅದರ
 ಬಗೆ ಬಲ್ಲುವೆ ॥ ಪುಲ್ಲಾಕ್ಷ ರಘುಪತಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ । ಬಲ್ಲ ಸಜ್ಜನ
 ರಂತೆ ಖುಲ್ಲರಿಯುವರೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೯೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಲೈರು ಬದುಕಿದರಯ್ಯ ಹರಿ ನಿನ್ನ ನಂಬಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತೋರು ಈ ಜಗದೊ
 ಳಗೆ ಒಬ್ಬರನು ಕಾಣೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕರಪತ್ರದಿಂದ ತಾಮ್ರಧ್ವಜನ
 ತಂದೆಯ । ಕೊರಳ ಕೊಯಿಸಿದೆ ನೀನು ಕುಂದಿಲ್ಲದೆ ॥ ಮರುಳನಂದದಿ
 ಪೋಗಿ ಭೃಗುಮುನಿಯ ಕಣ್ಣೊಡಿದೆ । ಅಂತು ತ್ರಿಪುರಾಸುರನ ಹೆಂಡಿ
 ರನು ಬೆರೆದೆ ॥ ೧ ॥ ಕಲಹ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಕರ್ಣನನು ನೀ ಕೊಂದೆ ।
 ಸುಲಭದಲಿ ಕೌರವರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ॥ ನೆಲನ ಬೇಡುತ ಪೋಗಿ

ಬಲಿಯು ತನುವನು ತುಳಿದೆ । ಮೊಲೆಯನುಣಿಸಲು ಬಂದ ಪೂತನಿಯ
ಕೊಂದೆ ॥ ೨ ॥ ತಿರುದುಂಬ ದಾಸರ ಕೈಲಿ ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಬೆ । ಗರುಡವಾ
ಹನ ನಿನ್ನ ಚರಿಯವರಿಯೆ ॥ ಧೊರೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದರೆ ।
ತಿರುಪೆಯೂ ಹುಟ್ಟಲೊಲ್ಲದು ಕೇಳೊ ಹರಿಯೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೯೫. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ಲಂಗೆೋಟಿ ಬಲುಮೊಳೈದಣ್ಣು । ಒಬ್ಬು । ಹಫಂಗಿಲ್ಲದೆ ಮಡಿಗೆ ಒದಗುವ
ದಣ್ಣು ॥ ಸಲ್ಲ ॥ ಬಡವರಿಗಾಧಾರವಣ್ಣು । ಈ ಲಂಗೆೋಟಿ । ಬೈರಾಗಿಗಳ
ಭಾಗ್ಯವಣ್ಣು ॥ ಕಡುಕಳ್ಳರಿಗೆ ಗಂಡ ಮಡಿಧೋತ್ರಗಳ ಮಿಂಡ । ನಡು
ಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಡಿಗೆ ಒದಗುವಂಥ ॥ ೧ ॥ ಜಿತಮನ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ
ಗಿದೆ ಕೌಪೀನ । ವ್ರತವುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವು ॥ ಅತಿಶಯವಿದೆ
ಆಂಜನೇಯ ನಾರದರಿಗೆ । ಗತಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮಿತವಾಗಿ ಇರುವಂಥ ॥
॥ ೨ ॥ ದುಡ್ಡು ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ದೊರಕುವ ವಸ್ತುವು । ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯದಿ
ಭಯವಿಲ್ಲವು ॥ ಹೆಡ್ಡರೆಂಬುವರೇನೊ ಲಂಗೆೋಟಿ ಜನರನ್ನು । ದೊಡ್ಡವ
ರೆಂದು ವಂದಿಸುವರು ಯತಿಗಳ ॥ ೩ ॥ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಕೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೀ
ಲಂಗೆೋಟಿ । ಭಿಕ್ಷುಗಾರರಿಗೆಲ್ಲ ಅನುಕೂಲವು ॥ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರೊಡಲಗೆ
ಕಾರ್ಯಗಳ ತೂಗಿಸಿ ಮಾನ । ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಹು ರಮ್ಯವಾಗಿರುವಂಥ ॥
॥ ೪ ॥ ಮಡಿವಾಳರಿಗೆ ಶತ್ರು ಮಠದಯ್ಯಗಳ ಮಿತ್ರ । ಪೊಡವಿಯೊಳ್
ಯಾಚಕರಿಗೆ ನೆರವು ॥ ದೃಢಭಕ್ತ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ।
ಒಡೆಯ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ಧರಿಸಿದಂಥ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೯೬. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ (ಕಾನಡ), ಅಟಿತಾಳ.

ಛ್ರಿತನ ಪಾಡುವೆ ಅನವರತ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಭಕುತರ ಸಲ
ಹುವ ॥ ಸಲ್ಲ ॥ ಅವಾತನ ಕೀರ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷಿತ ಕೇಳಿ । ಪಾವನವಾದನು
ಮುಜ್ಜಗವರಿಯೆ ॥ ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಶುಕನಾರ ಪೊಗಳುನ । ಅವಾಗ

ప్రహ్లాద ఆర నేనేవనయ్య || ౧ || శిలీయ బాలీయ వాడిద పాద
వారదు । నళినసంభవన పేత్తవరారు || కలియుగ జనరిగి ఆర
నామవే గతి । ఇళీయ భారవనిళుఱి సలఱిదరారయ్య || ౨ ||
ద్రుపదన సుతే అభివనాన రక్షకరారు । నృప ధర్మజగి రక్షక
నారు || కృపేయింద విదురన మనేయలుండవనారు । ఆపత్కాలది
గజన సలఱిదరారయ్య || ౩ || అతిశయదింద అర్జునగి సారథి
యగాగి । రథవనేరి నడేయిసిదవరారు || పృథివియేల్లవ బలియాఱి
గొప్పిసిదను । మతివంత ధ్రువన రక్షకరారు పేళయ్య || ౪ ||
సాగరన మగళిగు ఆర నామవే గతి । యోగది నారదనార భజి
పను || రాగరఱిత ఱనుమంతనోడేయనారు । భాగవతర ప్రియ
పురందరవిఠల || ౫ ||

శ్రీః ||

౯౭. రాగ మలఱి, త్రిపుటితాళ.

నెదుమనాభ పరమపురుష పరంజ్యోతిస్పరూప । విదురవంద్య
విమలఱిఱిత విఱంగాధిరోఱణ || ఁదధివాస ఁరగతయన
ఁన్నతొన్నత మఱిమ । యదుకులొత్తమ యజ్ఞరక్షక అజ్ఞ
శిక్షక రామనామ || విభిషణపాలక నవోఱ నవోఱ । ఇభవర
దాయక నవోఱ నవోఱ || శుభప్రద సుమనోఱఱిత (సుజనమ
నోఱఱంజన) । అభినవ పురందరవిఠల ||

శ్రీః ||

౯౮. రాగ పూర్వి, ఆదితాళ.

ఠ్రుడు నాయి తా సంతేగి బంతంతే । అదు ఁతకే బంతోఱ ||
|| పల్ల || ఁండ సక్కరే ఱితవిల్లవంతే । ఁండ ఎలుబు కడిదితంతే ||
ఱేఱిర మక్కళ నేఱ్ఱితంతే । ఠోండుఱోగువాగ యారిల్లవంతే ||
|| ౧ || భరది అంగడి ఱోక్కీతంతే । తిరువి దొణ్ణేయలి ఇక్కీదరంతే ।
మఱేతరిన్న వృధ్ధవంతే । నరకదొళగి బిద్దితంతే || ౨ || వేదవాద
గళనోఱిదితంతే । గాదే వాడి బిట్టితంతే || ఱాది తప్పి నడేదు

ಯಮನ | ಬಾಧೆಗೆ ತಾ ಗುರಿಯಾಯಿತಂತೆ || ೩ || ನಾನಾ ಜನ್ಮವನೆತ್ತಿ
ತಂತೆ | ಮಾನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತಂತೆ || ಕಾನನ ಕಾನನ ತಿರುಗಿತಂತೆ |
ತಾನು ತನ್ನನೆ ಮರೆಯಿತಂತೆ || ೪ || ಮಂಗನ ಕೈಯ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ |
ಹಾಂಗೂ ಹೀಗೂ ಕಳೆದೀತಂತೆ || ರಂಗ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮರೆದು |
ಭಂಗ ಬಹಳ ಪಟ್ಟಿತಂತೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೯. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮಂದಮತಿಯೋ ನಾನು ಮದನಜನಕನು ನೀನು | ಕುಂದುಗಳನೆಣೆ
ಸದೆ ದಯಮಾಡಿ ಸಲಹೊ || ಪಲ್ಲ || ಪಾಪಕರ್ತನು ನಾನು ಪಾಪನಾಶನ
ನೀನು | ಕೋಪ ಮದ ಮತ್ಸರದಿ ಸುಳಿವೆ ನಾನು || ತಾಪವನು ತರಿದು
ಸಿರ್ಭಯವ ಮಾಡುವೆ ನೀನು | ರೂಪ ಭಾಯಕೆ ಮರುಳುಗೊಂಬೆನೋ
ನಾನು || ೧ || ಶರಣರಕ್ಷಕ ನೀನು ಪರಮಪಾತಕಿ ನಾನು | ದುರಿತ
ಪರ್ವತವ ಪರಿಹರಿಸೆ ನೀನು | ಮರುಳುಗೊಂಬೆನು ನಾನು ಅರಿತು
ರಕ್ಷಿಸೆ ನೀನು | ಗರುವಾಹಂಕಾರಿ ನಾನು ಅಗಮ್ಯ ನೀನು || ೨ || ಮಂದ
ಭಾಗ್ಯನು ನಾನು ಇಂದಿರಾಪತಿ ನೀನು | ಹಿಂದು ಮುಂದಿನ ಸುದ್ದಿ ಅರಿ
ಯದವ ನಾನು || ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲರಾಯನೆ | ಎಂದೆಂದು
ಭಕ್ತರನು ಸಲಹುವೆಯೊ ನೀನು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮೌನಭಂಗವ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಉಪಚಾರಗಳ | ನೇನ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಿ
ಇರಬಾರದಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಕುಂದುಗಳನೆತ್ತಿ ಕುಚೋದ್ಯ ಕುಮಂತ್ರಗಳ |
ನೊಂದೊಂದು ವರ್ಣಗಳನೆತ್ತಿ ಜರೆದು || ಮುಂದೆ ಭಂಗಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಉಂಬ
ಳಿಯ ನೀಡುವುದು | ಮುಂದಲೆಯ ಕೊಯ್ದು ಮುಡಿಗ್ಗುವ್ವು ಮುಡಿಸಿ
ದಂತೆ || ೧ || ನಗೆಗೇಡು ಮಾಡಿ ನಾಲ್ವರ ಮುಂದೆ ಮೊಗಗಡೆಸಿ |
ಮಗುಳೆ ಬಾರೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ಲಾಲಿಸಿ || ಮಿಗಿಲಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಭೂಷ
ಣಗಳನೀಯೆ | ತೊಗಲ ಮೂಗ್ಗರಿದು ಚಿನ್ನದ ಮೂಗನಿತ್ತಂತೆ || ೨ ||

ಅರ್ಥಹೋದರೆ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣಹೋದರೆ ಮಾನ । ವ್ಯರ್ಥವಾಗದಹಾಗೆ
ಕಾಯಬೇಕು ॥ ಕರ್ತ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನ । ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆನೆ
ನೆನೆದು ಸುಖಿಯಾಗಬೇಕು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೦೧. ರಾಗ ಅನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮುಪ್ಪಿನ ಗಂಡನ ಒಲ್ಲೆನು ನಾನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತಪ್ಪದೆ ಪಡಿಪಾಟಿ ಪಡ
ಲಾರೆನಕ್ಕು ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಉದಯದಲ್ಲೇಳಬೇಕು ಉದಕ ಕಾಸಲುಬೇಕು ।
ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದು ಬಜೆ ಅರಿಯಬೇಕು ॥ ಹದನಾಗಿ ಎಲೆ ಸುಣ್ಣ ಅಡಕೆ
ಕುಟ್ಟಲುಬೇಕು । ಬಿದಿರುಕೋಲನು ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಕ್ಕು ॥ ೧ ॥ ಮತ್ತನೆ
ರೊಟ್ಟಿ ಮುದ್ದೆಯ ಮಾಡಬೇಕು । ಒತ್ತಿ ಒದರಿ ಕೂಗಿ ಕರೆಯಲುಬೇಕು ॥
ಸಿತ್ತ ವಾಕರಿಕೆಯು ಮೂಗಿನ ಸಿಂಬಳ । ಮತ್ತೆ ವ್ಯಾಳ್ಯಕೆ ಎದ್ದು ತೊಳೆ
ಯಬೇಕಕ್ಕು ॥ ೨ ॥ ಗೋಣಿ ಹಾಸಲುಬೇಕು ಬೆನ್ನು ಗುದ್ದಲುಬೇಕು ।
ಗೋಣು ಹಡಿದು ಮೇಲಕೆತ್ತಬೇಕು ॥ ಶ್ರೀನಿಧಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನು ನೆನೆ
ಯುತ್ತ । ನಾನೊಂದು ಮೂಲೇಲಿ ವರಗಬೇಕಕ್ಕು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೦೨. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಯುವತಾಳ.

ಯಾಕೆ ನಿರ್ದಯನಾದೆ ಎಲೊ ದೇವನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಎನ
ಮೇಲೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ದಯವಿಲ್ಲ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಂಭದಲಿ ಒಡೆದು
ಬಳಲಿ ಬಂದು । ಹಿಂಗದೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ॥ ಮಂಗಳ ಪದವಿತ್ತು
ಮನ್ನಿಸಿದೆ ಅವ ನಿನಗೆ । ಭಂಗಾರವೆಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟನು ಪೇಳೊ ಹರಿಯೆ ॥
॥ ೧ ॥ ಸಿರದೇವಿಗ್ಗೇಳದೆ ಸೆರಗು ಸಂವರಿಸದೆ । ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಗಮನ
ವಾಗದೆ । ಭರದಿಂದ ನೀ ಬಂದು ಕರಿಯನುದ್ದರಿಸಿದೆ । ಕರರಾಜ ಎಷ್ಟು
ಕನಕವ ಕೊಟ್ಟ ಹರಿಯೆ ॥ ೨ ॥ ಅಜಮಿಳನು ಅಣ್ಣನೆ ವಿಭೀಷಣನು
ತಮ್ಮನೆ । ನಿಜದಿ ರುಕ್ಮಾಂಗದನು ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನೆ ॥ ಭಜನೆಗವರೇ
ಹಿತರೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಅನ್ಯನೆ । ತ್ರಿಜಗಪತಿ ಸಲಹೆನ್ನು ಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ೩ ॥

೧೦೩. ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿಕಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನೌಠಾಸಜ್ಜನರ ಸಂಗವ ಸೇರಿ ಹಾದರನಾದರೆ ಕಲ್ತೇನೊ || ಪಲ್ಲ ||
 ಅಸಾಧುಜನರ ಸಂಗವ ಮಾಡಿ ಅಜ್ಞಾನ ಪತಿಯ ಕೂಡಿದ್ದೆನೊ || ಅನು
 ಪಲ್ಲ || ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ ಎಂಬುವ ಪತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುವುದು ಮಾಡಿದೆನೊ |
 ಸ್ವಾರ್ಥವೆಂಬೊ ಅತ್ತೆಯ ಕಣ್ಣು ಮತ್ತೆ ನಾನು ಕಳೆದೆನೊ || ೧ || ಆಸೆ
 ಯೆಂಬೊ ಮಾವಗೆ ನಾನು ಗ್ರಾಸ ಹಾಕದೆ ಕೊಂದೆನೊ | ಮೋಸದ
 ಆರು ಮೈದಂದಿರನು ದೇಶಾಂತರಕೆ ಓಡಿಸಿದೆನೊ || ೨ || ತತ್ತ್ವ ದ್ವೇಷ
 ಎಂಬುವ ಕೂಸಿಗೆ ಕುತ್ತಿಗೆಗುರ್ಲು ಹಾಕಿದೆನೊ | ಕರ್ತೃ ಪುರಂದರ
 ವಿಟ್ಟಲನೆಂಬ ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಿಂಡನ ಕೂಡಿದೆನೊ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹೊರನಾಮದರಗಿಣಿಯು ಹಾರುತಿದೆ ಜಗದಿ | ಪರಮ ಭಾಗವತರು
 ಬಲೆಯ ಬೀಸುವರು || ಪಲ್ಲ || ಕೋಪವೆಂಬ ಮಾರ್ಜಾಲ ಕಂಡರೆ
 ನುಂಗುವುದು | ತಾಪವೆಂಬುವ ಹುಲಿಯು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುದು || ಕಾಪಾ
 ಡಲದನೊಯ್ದು ಹೃದಯದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟು | ಆಪತ್ತಿಗೊದಗುವುದು ಆ
 ಮುದ್ದು ಅರಗಿಣಿಯು || ೧ || ದಾರಿಯೊಳು ನಡೆವಾಗ ಜೋರರುಪಟಳ
 ವಿಲ್ಲ | ಮಾರಿ ಬಂದರೆ ಅದನು ಹೊಡೆದು ನೂಕುವುದು || ಕ್ರೂರ ಯಮ
 ಭಟರನ್ನು ಮೂಗು ರೆಕ್ಕೆಲಿ ಬಡಿದು | ದಾರಿ ತೋರುವುದು ಮುರಾರಿ
 ಪಟ್ಟಣಕೆ || ೨ || ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಸಲಿ ನಾ ಈ ಮುದ್ದು ಅರಗಿಣಿಯ |
 ಹೊಟ್ಟಿಯೊಳಗೀರೇಳು ಜಗವನಿಂಬಿಟ್ಟು || ಸೃಷ್ಟೀಶ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ
 ನೆನೆನೆನೆದು | ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸುವುದು ಈ ಮುದ್ದು ಅರಗಿಣಿಯು || ೩ ||

೧೦೫. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ. ✓

ಹೊಂಚಿತ್ತ ಸತ್ಯ ಹರಿಚಿತ್ತ || ಪಲ್ಲ || ನರಚಿತ್ತಕೆ ಬಂದದ್ದು ಲವಲೇಶ
 ನಡೆಯದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸುದತಿಮಕ್ಕಳ ಭಾಗ್ಯ ಬಯಸೋದು ನರ
 ಚಿತ್ತ | ಮದುವ್ಯಾಗದಿರುವುದು ಹರಿಚಿತ್ತವು || ಕುದುರೆ ಅಂದಣ ಆನೆ

ಬಯಸೋದು ನರಚಿತ್ತ । ಸದಚಾರಿಯಾಗೋದು ಹರಿಚಿತ್ತವಯ್ಯ ॥
 ॥ ೧ ॥ ವಿಧವಿಧ ಯಾತ್ರೆಯ ಬಯಸೋದು ನರಚಿತ್ತ । ಒದಗಿ ಬರುವ
 ರೋಗ ಹರಿಚಿತ್ತವು ॥ ಸದಾ ಅನ್ನದಾನವ ಬಯಸೋದು ನರಚಿತ್ತ ।
 ಉದರಕ್ಕೆ ಅಳುವುದು ಹರಿಚಿತ್ತವಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ಧರಣಿಯನಾಳಬೀಕೆಂ
 ಬುದು ನರಚಿತ್ತ । ಪರರ ಸೇವಿಸುವುದು ಹರಿಚಿತ್ತವು ॥ ಪುರಂದರವಿಠಲನ
 ಬಯಸೋದು ನರಚಿತ್ತ । ದುರಿತವ ಕಳೆವದೆ ಹರಿಚಿತ್ತವಯ್ಯ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ರೀನುಭ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೦೬. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಇದೇ ಸಮಯ ರಂಗ ಬಾರೆಲೊ । ಇದೇ ಸಮಯ ಕೃಷ್ಣ ಜಾರೆಲೊ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅತ್ತಿಗೆ ಲಕ್ಷ ಬತ್ತಿ ಶೀಲಳೋ । ಅಷ್ಟು ಆಗದೆ ಅವಳೇಳಳೋ ॥
 ಅತ್ತಿ ಪುರಾಣದಿ ಲೋಲಳೋ ಸಂ । ಹೊತ್ತಿನ ವೇಳೆಗೆ ಬರುವಳೋ ॥
 ॥ ೧ ॥ ಮಾವ ಎನ್ನಲಿ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯೋ ಮ । ದುವೆಯಾದ ಗಂಡ
 ಉದಾಸಿಯೋ ॥ ಭಾವನು ಎನ್ನ ಸೇರ ಹೇಸಿಯೋ ನೀ । ನೀವ್ಯಾಳ್ಯಕೆ
 ಬಂದರೆ ವಾಸಿಯೋ ॥ ೨ ॥ ತಂದೆ ತಾಯ ಆಸೆ ಮಾಡೆನೊ ಎನ್ನ । ಕಂದನ
 ಮೇಲೆ ಮನಸಿಡೆನೊ ॥ ಮಂದರಧರ ಪುರಂದರವಿಠಲ ನೀ । ಬಂದರೆ
 ಚರಣಸೇವೆ ಮಾಡೆನೊ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೦೭. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಏನ ವೇಳಲೆ ಗೋಪಿ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಜಾಲ । ಮಾನ ತಪ್ಪಿ ಬಂದ ಮನೆ
 ಯೊಳಗೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೊಡ ಹಾಲು ಕುಡಿದನೆ ಗಡಿಗಿಯ ಒಡೆದನೆ । ಅಡ
 ಗಿದ್ದನೆ ದೊಡ್ಡ ಕೊಡದೊಳಗೆ । ಹುಡುಗ ಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದು ಹೊಡೆಯಲಿ ಹೋ
 ದರೆ । ಬಡವರ ಮಗನೇನೆ ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ॥ ೧ ॥ ಅಳಿಯನ ವೇಷದಿ ಮಗಳ
 ಕರೆಯ ಬಂದ । ಕಲಹಮಾಡಿ ತಾ ಕಳಿಸೆಂದ ॥ ಒಲುಮೆಯಿಂದಲಿ
 ತಿಂಗಳೆರಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ । ಗಿಳಿಯಂಥ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೆಡಿಸಿದನೆ ಗೋಪಿ ॥
 ॥ ೨ ॥ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಿಟ್ಟೀಕೆ ಚಿಣ್ಣು ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ । ಪುಟ್ಟಿಸಬೇಡಿರೆ

ಅನ್ಯಾಯವು || ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ದೃಷ್ಟಿಸಿ
ನೋಡಿರೆ ತೊಟ್ಟಿಲಿನೊಳಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೮. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಣಿರೇ | ಎಂದಿನ ಕಡು | ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಣಿರೇ || ಪಲ್ಲ ||
ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಣಿ ಇನ್ನಿವನ ಬಿಡಿಸಲ್ಲ | ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕದಂಥ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಡೆದ ಬೆಣ್ಣೆಯ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಬಳಕ ತನ್ನ |
ಉಡಿಯೊಳಿಯದಂತೆ ಬೆಕ್ಕು ತಂದು || ಕಡಗೋಲ ತೆಗೆದು ಬಚ್ಚಿಡೆ
ನಾ ಪೋದರೆ | ಪಿಡಿದು ತೋರುತ ಬೆಣ್ಣೆಯನಿತ್ತು ಮೆದ್ದಂಥ || ೧ ||
ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮಲಗುತ್ತೆಚ್ಚರದಲಿ | ಕಂದಗೆ ಮೊಲೆಯೊಡಲು
ಬಂದು || ಒಂದು ಕೈಯಲಿ ಕೂಸಿನ ಕೈಯ ಪಿಡಿದು ಮ | ತೊಂದು
ಕೈಯಲಿ ಎನ್ನ ಕುಚಗಳ ಪಿಡಿದಂಥ || ೨ || ಹೆರರ ಮನೆಯೊಳುಂಡು
ಹೆರರ ಮನೆಯೊಳಿದ್ದು | ಹೆರರ ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೊಳಿಯಂತೆ || ಇರುಳು
ಹಗಲು ಎನ್ನದೆ ಮನೆಮನೆಗಳ | ತಿರುಗುತಲಿಹ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲ
ನೆಂಬ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೯. ಉದಯರಾಗ.

ಗೋಪಿಯರು ಕೃಷ್ಣನ ವಿರಹಪ್ರಳಾಪದಿಂದ | ಮಧುರಾಪುರದ ಬಿಲ್ಲ
ಹಬ್ಬವ ಜರದರು || ಪಲ್ಲ || ಅಕ್ರೂರನೆಂಬ ಕಲಿಹೃದಯ ಬಂದು ನಮ್ಮನ |
ತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪುರಕೆ ನಡೆಸಿದ || ವಕ್ರವಾದನು ನಮ್ಮ ಕ್ರೀಡೆಗಳಿಗೆ
ಅಕಟ | ಈ ಕ್ರೂರಗಕ್ರೂರ ವೆಸರೇತಕೆನುತ || ೧ || ರಥವ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ
ಮೋಸಹೋದೆವಲ್ಲ ಮನೋ | ರಥಸಿದ್ಧಿ ಕೊನೆಸಾಗಲಿಲ್ಲ || ರತಿಪತಿಯ
ಪಿತನಗಲಿ ಕೆಟ್ಟಿವಲ್ಲ ಇನ್ನು | ಗತಿಯಾರು ನಮ್ಮ ಸಂತೈಸಾರೆನುತ ||
|| ೨ || ಈ ಪಳ್ಳಿಯೊಳು ನಮಗೆ ಬಂದಂಥ ಪ್ರಳಯದ | ಆಪತ್ತುಗಳನೆಲ್ಲ
ಪರಿಹರಿಸುವ || ಗೋಪಾಲನಿಂದ ಬಂದ ಈ ಪ್ರಳಯ | ತಾಪ ಹರಿಸಲಾ
ಪರುಂಟಿ ವೇಳಿರೆನುತ || ೩ || ಯುಗವೊಂದು ನಿಮಿಷವಾಗಿದ್ದೆವಲ್ಲ ಅವನ |
ನಗೆನೋಟ ಕೂಟಬೇಟೆಗಳಿಂದ || ಅಗಲಿ ಪೋದನು ಕೃಷ್ಣ ಇಂದು

ನಮಗೆ ನಿಮಿಷ | ಯುಗವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿನ್ನೇನುಪಾಯವೆನುತ || ೪ ||
ಯಾಕೆಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಿಸಿದೆ ವಿಧಿಯೇ ನಮಗಿನ್ನೇಕೆ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲದ ಸಡಗರ
ಭ್ರಮರ || ಕೋಕಿಲಾರವದಿ ಕೋಳುಹೋದೆವಲ್ಲ | ಕಾಕುವಾಡಿತ್ತು
ಕಂದರ್ಪನಸ್ತ್ರವು ಎನುತ || ೫ || ಕಂಗಳ ಬಿಟ್ಟಗಲಿ ದೂರದಿ ನಮ್ಮಮ |
ನಂಗಳಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಇರಲೇತಕೆ || ಭಂಗಪಡಿಸುವ ನಾನಾ ಪರಿಯಲಿ
ಗೋವಳ | ಹೆಂಗೊಲೆಗೆಳೆವುದನು ನಾವರಿತುದಿಲ್ಲವೆನುತ || ೬ || ಕೊಂಬು
ಕೊಂಕಳಲಿ (ಶಲ್ಯಗೋಳ?) ಪಿಡಿದು ಹೆಗಲ | ಕಂಬಳಿಯ ಪೂದಳರಲತೆ
ಯನುಟ್ಟು || ತುಂಬೆಗುರುಳಲಿ ಎಸೆವ ಕೆಂದೂಳ ನೀರ | ಜಾಂಬಕನ
ಕಾಣದಿನ್ನೆಂತುಳಯುವೆವೆನುತ || ೭ || ಅವನ ಲಾವಣ್ಯಮೂರುತಿ ನೋಡಿ
ಕಂಗಳು | ಅವನ ಜಾಣವಿ ನುಡಿಗೇಳ ಕಿವಿಯು || ಅವನ ಅಧರಾವ್ಯತವ
ಸವಿಸವದು ಜಿಹ್ವೆ | ದಿವಸಗಳ ಕಳೆಯಲಿನ್ನೆಂತುಪಾಯವೆನುತ || ೮ ||
ಕೊಳಲ ಧ್ವನಿಯ ಕೇಳಿ ದೂರದಿಂದ ಕೈಯ | ಕೆಲಸಗಳನು ಬಿಟ್ಟು
ಬರುವೆವಲ್ಲ || ಕೊಳಲೂದಿ ಸೋಲಿಸುವರಿನ್ನಾರು ಮನದ | ಅಳವರಿತು
ನಮ್ಮ ಸಂತ್ಯೆಪರಾರೆನುತ || ೯ || ಮೌನ ಗೌರಿಯ ನೋನೆ ಯಮುನೆ
ಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ | ಮಾನಗಳ ಬಯಲು ಮಾಡಿದ ಮೂರ್ತಿಯ | ಧ್ಯಾನಿ
ಸಲು ಕಣ್ಣ ಮುಂದಿದ್ದಂತಿರೆ ನಾವಿ | ನ್ನೇನ ನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸುವೆ
ವೆನುತ || ೧೦ || ಕಾರ ಮುಗಿಲೊಳು ಹೊಳೆವ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮಕುಟ |
ಹಾರ ಹೀರಾವಳಿಯ ಪದಕೊಪ್ಪುವ || ವಾರಿಗೆ ಗೋಪಾಲರೊಡನಾಡೊ
ನಂದಕು | ಮಾರನ ಕಾಣದಿನ್ನೆಂತುಳವೆವೆನುತ || ೧೧ || ಜ್ಯೋತಿಲ್ಲದಿರು
ಳನ ಗೃಹದಂತಿರೆ ಪರಂ | ಜ್ಯೋತಿಯನಗಲಿದ ಈ ತನುಗಳ || ಯಾತಕ್ಕೆ
ಸುಡಲೆನುತ ಕಡುನೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಾಥ ನಮ್ಮಯ ಮನಕೆ ಗೋಚ
ರಿಸು ಎನುತ || ೧೨ || ಹಿಮಕರನ ಕಿರಣ ಒಸರುತಿವೆ ಏಕೊ ಅವನ |
ಕಮನೀಯ ಪೇರುರವನಾಲಂಗಿಸಿ || ಯಮುನೆ ಮಳಲತಟದಲೊಪ್ಪುವ
ಕೃಷ್ಣನ | ರಮಿಸುವಾನಂದ ಸುಖವೆಂತಪ್ಪುದೆನುತ || ೧೩ || ಮಧುರೆ
ಯಲಿ ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಕುಟ | ಲದಲಿ ಎಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಸತಿಯ ಕರೆಸಿದ ||
ಸುದತಿಯರ ಮನದಳಲು ತಟ್ಟದಿಹುದೆ ನಮ್ಮ | ಎದೆಗಿಚ್ಚು ಕಂಸನ

ತಲೆಗೆ ಮೂಡಲಿ ಎನುತ || ೧೪ || ಈ ಪರಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ನಮ್ಮನತಿದ |
ಯಾಪರ ಮೂರ್ತಿ ಉದ್ಧವನ ಕಳುಹಿಸಿ || ರೂಪಿಸಿದ ಕುರುಹಿಂದಲೆಮ್ಮ
ಪೊರೆವಭಿನವ | ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂದಿಗು ಬಿಡನೆನುತ || ೧೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೦. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಏಕತಾಳ.

ಬಿೞಿಚಿ ಬಂದಿದೆ | ರಂಗ | ಬೂಚಿ ಬಂದಿದೆ || ಪಲ್ಲ || ಚಾಚಿ ಕುಡಿದು
ಸುಮ್ಮನೆ ನೀ | ಪಾಚಿಕೊಳ್ಳೊ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಾಲ್ಕು ಮುಖದ
ಬೂಚಿಯೊಂದು | ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದು || ಲೋಕರನ್ನು ಎಳೆದು
ಕೊಂಡು | ಕಾಕುಮಾಡಿ ಒಯ್ಯುವುದಕೆ || ೧ || ಮೂರು ಕಣ್ಣಿನ ಬೂಚಿ
ಯೊಂದು | ಊರೂರ ಸುತ್ತಿಬಂದು || ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಂದಿದೆ ನೋಡೊ |
ಪೋರರನ್ನು ಒಯ್ಯುವುದಕೆ || ೨ || ಅಂಗವೆಲ್ಲ ಕಂಗಳುಳ್ಳ | ಶೃಂಗಾರ
ಮುಖದ ಬೂಚಿ || ಬಂಗಾರದಂಥ ಮಕ್ಕಳನೆಲ್ಲ | ಕಂಗಡಿಸಿ ಒಯ್ಯುವು
ದಕೆ || ೩ || ಆರು ಮುಖದ ಬೂಚಿಯೊಂದು | ಈರಾರು ಕಂಗಳದಕೆ ||
ವಾರು ವಾರು ಅಳುವ ಮಕ್ಕಳ | ದೂರ ಸೆಳೆದು ಒಯ್ಯುವುದಕ್ಕೆ || ೪ ||
ಮರದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದೊಂದು | ಕರಾಳಮುಖದ ಬೂಚಿ || ತರಳರನ್ನು
ಎಳೆದುಕೊಂಡು | ಪುರಂದರವಿಠಲಗೊಪ್ಪಿ ಸಲಿಕೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಸುಧೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೧೧. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮುರುಳುವಾಡಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಯಾದೇವಿಯೆ || ಪಲ್ಲ || ಇರುಳು
ಹಗಲೂ ಏಕವಾಗಿ ಹರಿಯು ನಿನ್ನ ಬಿಡದಿಪ್ಪಂತೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಜ್ಞಾನಿ
ಗಳು ನಿತ್ಯ ಅನ್ನ ಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು | ನಾನಾ ವಿಧ ತಪವಿದ್ದರು
ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದವನ || ೧ || ಸರ್ವ ಸಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದ
ಕಾಲಕ್ಕು | ಸರ್ವದ ತನ್ನೆದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡದೆ ಧರಿಸಿಪ್ಪಂತೆ || ೨ ||
ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ | ಹಲವು ಆಭರ
ಣಂಗಳು ಜಲವು ಆಗಿ ಜಾಣತನದಿ || ೩ || ರಂಗನು ಭೂಲೋಕದಿ

ಭುಜಂಗ ಗಿರಿಯೊಳಲಮೇಲು । ಮಂಗ ಪತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅಂಗೀಕರಿಸು
ವಂತೆ ॥ ೪ ॥ ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದರೆ ನಿನ್ನ ಜೊಕ್ಕತನವು ಪೋಪುದೆಂದು ।
ಪೊಕ್ಕುಳೊಳು ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದು ಕಕ್ಕುಲಾತಿ ಪಡುವಂತೆ ॥ ೫ ॥ ಎಡಕೆ
ಭೂಮಿ ಬಲಕೆ ಶ್ರೀಯು ಎದುರಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾದೇವಿ । ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ
ಲಕುಮಿಯಾಗಿ ಬಿಡದೆ ಮುದ್ದಾಡಿಸುವಂತೆ ॥ ೬ ॥ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯೆ
ನಿನ್ನಾನಂದದಿ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ । ತಂದು ತೋರೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಪುರಂದರವಿಠಲ
ರಾಯನ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೨. ರಾಗ ತೋಡಿ (ಕಾಂಬೋಧಿ), ಅಟತಾಳ.

ಓದೆ ಮನದಲಿ ಭಜಿಸು ವಾಗ್ಧೇವಿಯ । ಇಂದು ಮತಿಕೊಡುವಳು
ಶ್ರೀಹರಿಯ ಧ್ಯಾನದೊಳು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಕಮಲಜನ
ಸತಿಗೆರಗಿ । ಬಂದು ಆರಂಭಿಸಲು ಹರಿ ವಿಶ್ವಮಯನೆಂದು ॥ ಬಂದ
ವಿಘ್ನವ ಕಳೆದು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯನಿತ್ತು । ಹೊಂದಿಸಿದಳಾ ಶ್ರೀಹರಿಯ
ಚರಣವನು ॥ ೧ ॥ ಅಂದು ದಶಮುಖನನುಜ ವಂದಿಸದೆ ವಾಣಿಯನು ।
ಬಂದು ತಪವನು ಗಯ್ಯೆ ಬಹು ಕಾಲಕೆ ॥ ಅಂದದಿಂದಜ ಮೆಚ್ಚಿ ವರ
ವಧಿಕ ಬೇಡೆನಲು । ಬಂದು ಜಿಹ್ವೆಯಲಿ ನಿದ್ರೆಯನು ಬೇಡಿಸಿದಳು ॥ ೨ ॥
ಅರಿತು ಭಜಿಸಲು ಬಿಡದೆ ಅಜನರಸಿಯ ನಿತ್ಯ । ಉರುತರವಾದ ವಾಗ್ಬ್ವ
ದ್ಧಿಯನಿತ್ತು ॥ ನಿರುತ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಸೇನೆಯೊಳು । ಪರತತ್ವ
ಕಥಾವ್ಯತನುಣಿಸುವಳು ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೩. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ಮುಗನೆಂದಾಡಿಸುವಳು ಜಗದುವರನ್ನ । ಆನಂದದಿ ಗೋಪಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳೆರೇಳು ಜಗವನೆಲ್ಲವ ತಾಳ । ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ಬಲವಂತನ ॥
ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ದೇವ ಅಂಜಿದಂಜಿದ ಯೆಂದು । ರಕ್ಷೆಯಿಡುವ ಪುಣ್ಯನೆಲ್ಲಿ
ಪಡೆದಳೊ ॥ ೧ ॥ ಸಾಗರಪತಿಯಾಗಿ ಭೋಗಶಯನದಲಿ । ಯೋಗ
ನಿದ್ರೆಯೊಳಿಪ್ಪ ಆ ಕಂದನ ॥ ಆಗಮ ಶ್ರುತಿಗಳು ಅರಸಿ ಕಾಣದ ವಸ್ತು ।
ತೂಗಿ ನೋಡುವ ಪುಣ್ಯನೆಲ್ಲಿ ಪಡೆದಳೋ ॥ ೨ ॥ ನೇದ ತತಿಗಳಿಂದ

ಬೋಧ ತಪಗಳಿಂದ । ಹೋದ ಹೊಲಬನರಿಯದಾತನ ॥ ಬೀದಿಯಲಾ
ಡುವ ಮಗನನರಸಿ ವಿ । ನೋದವಾಡುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಸಡೆದಳೋ ॥ ೩ ॥
ಹೊನ್ನಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿಣ್ಣನ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ । ಎನ್ನ ಮೋಹದ ಮುದ್ದು
ಮಗನೆನುತ ॥ ಹೊನ್ನ ತಾ ಗುಬ್ಬಿ ತಾ ಹೊನ್ನ ಗುಬ್ಬಿಯೆಂದು । ಚಿಣ್ಣ
ನಾಡಿಸ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಸಡೆದಳೋ ॥ ೪ ॥ ಬಲಿಯಿತ್ತ ಧಾರೆಯ ಜಲವ ಕರ
ದೊಳಿಟ್ಟು । ನೆಲನ ಈರಡಿ ಮಾಡಿದ ದೇವನ ॥ ಲಲನೆ ತೊಡೆಯೊಳಿಟ್ಟು
ತಲೆಯ ನೇವರಿಸುತ್ತ । ಮೊಲೆಯ ಕೊಡುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಸಡೆದಳೋ ॥
ಮಡದಿ ಬಾಲಕನ ನಿಲ್ಲೋ ನಿಲ್ಲೋ ಎಂದು । ಬಿಡದೆ ಕೊನೆಬೆರಳಲ್ಲಿ ಕರ
ಪಿಡಿದು ॥ ಅಡಿಯಿಡು ಮಗನೆ ದಟ್ಟಡಿಯಿಡು ಇಡು ಎಂದು । ನಡೆಯ
ಕಲಿಸುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಸಡೆದಳೋ ॥ ೬ ॥ ಒಣಗಿದ ತನು ತಲೆಜಡೆ ಹಣೆ
ಯಲಿ ನಾಮ । ಪ್ರಣವ ಜಸದಿ ಮಣಿಮಾಲೆಯನೆಣಿಸಿ ॥ ಮುನಿಜನಗ
ಳೆಂದು ಆರಸಿ ಕಾಣದವನೊಳ್ । ಅಣಕವಾಡುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಸಡೆ
ದಳೋ ॥ ೭ ॥ ಪಶುಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮರು ಸುರಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯರು । ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ
ಬಂದು ಕಾದಿರಲು ॥ ಶಶಿಮುಖಿ ಸಾಸಿರ ಪೆಸರುಳ್ಳ ದೇವನ । ಪೆಸಂಡುವ
ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಸಡೆದಳೋ ॥ ೮ ॥ ಮಂದಗಮನೆ ಆನಂದದಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ । ಕುಂದದೆ
ಜಯ ಜಯವೆನುತಿರಲು ॥ ಮಂದರಧರ ಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಬಂದ
ಪ್ಪುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಸಡೆದಳೋ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೪. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಶ್ರೋಭನವೇ ಇದು ಶೋಭನವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವೈಭವವೇ ನಮ್ಮ ವಾಮ
ನಮೂರ್ತಿಗೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಸಾಲಗಡಲು ಮನೆಯಾಗರಲೂ । ಆಲ
ದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವರೆ ॥ ಮೂರ್ಲೋಕವ ನಿನ್ನದರದೊಳಿಂಚಿಟ್ಟು
ಮುದ್ದು । ಬಾಲಕನಾಗಿ ಎತ್ತಿಸಿಕೊಂಬರೆ ॥ ೧ ॥ ಸಿರಿ ನಿನ್ನ ಕೈವಶವಾ
ಗರಲೂ । ತಿರಿವರೆ ಬಲಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ ॥ ಸರಸಿಜಭವ ನಿಮ್ಮ ಪೂಜೆ
ಮಾಡುತಲಿರೆ । ನರನ ಬಂಡಿಯ ಬೋವನಾಗುವರೆ ॥ ೨ ॥ ಕಮ್ಮುಗೋ
ಲನ ಪಿತನಾಗರಲೂ । ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಬುಜೆಗೆ ಸೋಲುವರೆ । ಬೊಮ್ಮ

ಮೂರುತಿ ನಿನಗೆಣೆಯುಂಟೆ ತ್ರಿಜಗದಿ । ಹಮ್ಮಿನ ದೇವ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೫. ರಾಗ ಆರಭಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಲಾಲಿಸಿದಳು ಮಗನ । ಯಶೋದೆ । ಲಾಲಿಸಿದಳು ಮಗನ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಆರಳೆಲೆ ಮಾಗಾಯಿ ಬೆರಳಿಗುಂಗುರವಿಟ್ಟು । ತರಳನ ವೈಸಿ ತರುಣಿ
ನೋಡುತ ಹಿಗ್ಗಿ ॥ ೧ ॥ ಬಾಲಕನೆ ಕೆನೆಹಾಲು ಮೊಸರನೀನೆ । ಲೀಲೆ
ಯಿಂದಲಿ ಎನ್ನ ತೋಳ ಮೇಲ್ಮಲಗಿಂದು ॥ ೨ ॥ ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ
ಮುದ್ದು ತಾ ತಾರೆಂದು । ಜಗದೊಡೆಯನ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೧೬. ರಾಗ ಪೀಲು, ಆದಿತಾಳ.

ಹೊಂ ಕುಣಿದ ನಮ್ಮ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಕಳಂಕಚರಿತ ಮಕರ
ಕುಂಡಲಧರ । ಸಕಲರ ಪಾಲಿಸ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ೧ ॥ ಆರಳೆಲೆ ಮಾಗಾಯಿ
ಕೊರಳ ಮುತ್ತಿನ ಸರ । ತರಳೇರ ಒಡಗೂಡಿ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ೨ ॥
ಅಂದಿಗೆ ಪಾಗಡ (ಪಾಡಗ) ಬಿಂದಲಿ ಬಾಪುರಿ । ಚಂದದಿ ನಲಿವುತ್ತ ಹರಿ
ಕುಣಿದ ॥ ೩ ॥ ಉಟ್ಟು ಪಟ್ಟು ದಟ್ಟು ಇಟ್ಟು ಕಾಂಚಿಧಾಮ । ದಿಟ್ಟು ಮಲ್ಲರ
ಗಂಡ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ೪ ॥ ಪರಮ ಭಾಗವತರ ಪುರದೋಳಾಡುವ ।
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೭. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಅನುಭವದಡುಗೆಯ ಮಾಡಿ । ಆದ । ಕೃನುಭವಿಗಳು ಬಂದು ನೀವೆಲ್ಲ
ಕೂಡಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತನುವೆಂಬ ಭಾಂಡವ ತೊಳೆದು । ಕೆಟ್ಟು । ಮನದ
ಚಂಚಲನೆಂಬ ಮುಸುಕಿಯ ಕಳೆದು ॥ ಘನವಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಬಳಿದು ।
ಅಲ್ಲಿ । ಮಿನುಗುವ ತ್ರಿಗುಣದ ಒಲೆ ಗುಂಡ ನೆಡೆದು ॥ ೧ ॥ ವಿರಕ್ತಿಯೆಂ
ಬುವ ಮಡಿಯುಟ್ಟು । ಪೂರ್ಣ । ಹರಿಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ನೀರನ್ನೆಸರಿಟ್ಟು ॥
ಅರಿವೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಟ್ಟು । ಮಾಯಾ । ಮರೆನೆಂಬ ಕಾಷ್ಠವ

ಮುದದಿಂದ ಸುಟ್ಟು || ೨ || ಕರುಣೆಂಬೊ ಸಾಮಗ್ರಿ ಹೂಡಿ | ಮೋಕ್ಷ |
ಪರಿಕರವಾದಂಥ ಪಾಕವ ಮಾಡಿ | ಗುರು ಶರಣರು ಸವಿದಾಡಿ | ನಮ್ಮ |
ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಬಿಡದೆ ಕೊಂಡಾಡಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೮. ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಆದಿತಾಳ.

ವಾಸಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ | ಗೋಕುಲವಿನ್ನು | ಬೇಸರವಾಯಿತಲ್ಲ ||
|| ಪಲ್ಲ || ದೋಷರಹಿತ ಸೋಳಸಾಸಿರ ಹೆಂಗಳ | ಶೇಷಶಯನ ಕೃಷ್ಣ
ಮೋಸಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ರಂಗ ಮಧುರೆಗೆಂದು | ಅಕ್ರೂ
ರನ | ಸಂಗಡ ಪೋದನಂತೆ || ಅಂಗಜನಯ್ಯನ ಸಂಗವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ |
ಹೆಂಗಳ ಜನ್ಮವಿನ್ನೇತಕೆ ಸುಡಲಿ || ೧ || ನಳಿನಾಕ್ಷ ಮಧುರೆಗೆಂದು |
ಪೋಗುವಂಥ | ಸುಳವು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವು || ಅಳಿಗಳ ಕೋಗಲೆಗಳ ರವ
ವನು ಕೇಳಿ | ಘಳಿಗೆ ಕಳೆವುದೊಂದು ಯುಗವಾದ ಬಳಕಿನ್ನು || ೨ ||
ಪತಿಸುತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು | ಶ್ರೀಪತಿ ನೀನೆ | ಗತಿಯೆಂದು ನಂಬಿರಲು || ಮತಿ
ವಂತಕ್ರೂರನ ಜೊತೆಯೊಳು ಶ್ರೀಹಂ | ರಥವೇರಿ ತಾನು ಮಧುರೆಗೆ
ಪೋದ ಮೇಲೆ || ೩ || ಮಡದಿಯರಂತೆ ನಾವು | ಒಡೆಯನೆಂದು | ವೃಥದಿ
ನಂಬಿದ್ದೆವಮ್ಮ || ಕಡುಚೆಲ್ವ ಕೃಷ್ಣನು ನಡುನೀರಿಲಿ ಕೈಯ | ಪಿಡಿಯದೆ
ಬಿಟ್ಟು ತಾ ಕಡೆಗೆ ಸಾರಿದ ಮೇಲೆ || ೪ || ಅಚ್ಯುತಾನಂತನನ್ನು | ನಮ್ಮ
ವನೆಂದು | ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವಮ್ಮ || ಮೆಚ್ಚಿದ ಬಾಲೆಯರಿಗ್ಗುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿ
ಕ್ರೂರ | ಹೆಚ್ಚಿದ ಮಾತನು ಕೊಚ್ಚಿ ಪೋದ ಮೇಲೆ || ೫ || ಮುರಳಿ
ನಾದವ ಕೇಳಿ | ತರಳಾಕ್ಷಿಯರು | ಮರುಳಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವೆ | ದುರುಳ
ಮನ್ಮಥನ ಪೂಸರಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ | ಇರುಳೇ ಮಧುರೆಗೆ ತೆರಳಿ ಪೋದ
ಮೇಲೆ || ೬ || ಸುರತಸುಖಗಳೆಂಬ | ಶರಧಿಯೊಳು | ಹರುಷಪಡುತ್ತಲಿ
ದ್ದೆವೆ || ನಿರುತ ಅವನ ಗುಣ ಚರಿತೆಯ ತೋರದೆ | ತ್ವರಿತದಿ ನಮ್ಮನು
ತೊರೆದು ಪೋದ ಮೇಲೆ || ೭ || ಕಂತುಪಿತನ ಕಾಣದೆ | ಈ ಪ್ರಾಣವು |
ಎಂತು ನಿಲ್ಲುವದಮ್ಮ || ಅಂತರಂಗದ ಕಾಮ ಶಾಂತಮಾಡದೆ ಪೋದ |
ಕಾಂತನ ಕಾಣದೆ ಭ್ರಾಂತರಾದ ಮೇಲೆ || ೮ || ಇಂದಿರಾಪತಿ ನಮ್ಮ |

ಮಂದಿರದೊಳು | ಬಂದು ಪೋಗುತಲಿರಲು | ಸಂದೇಹದಿ ಇವನ ಹೊಂ
ದಿದರವರೆಂದು | ಮಂದಿಯೊಳಗೆ ಅಪನಿಂದೆ ಪೊತ್ತೆವಮ್ಮ || ೯ || ಜಾರಿ
ಯರಾದರೆಂದು | ನಮ್ಮವರೆಲ್ಲ | ಸಾರಿ ಕೈಬಿಟ್ಟರಮ್ಮ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷನು
ಬರಿ ದೂರಿಗೆ ಗುರಿವಾಡಿ | ದಾರಿ ತೋರದೆ ಪೋದನಾರ ಸೇರುವೆವಮ್ಮ ||
|| ೧೦ || ಬೆರೆವುದಿನ್ನೆಂತು ನಾವು | ಶ್ರೀಹರಿ ಸಂಗ | ದೊರೆವುದಿನ್ನೆಂದಿ
ಗಮ್ಮ || ಕರುಣಾಕರ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನು | ಕರೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಮ್ಮ
ತೊರೆದು ಪೋದ ಮೇಲೆ || ೧೧ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೯. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಯಶೋದೆ ನಿನ್ನ ಕಂದಗೆ ಏಸು ರೂಪವೆ | ಪಲ್ಲ || ಶಿಶುವಲ್ಲ ನಿನ್ನ
ಮಗ ಕೃಷ್ಣ ಜಗತ್ಪತಿಯೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಸುಗಳ ಕರೆವಲ್ಲಿ ಹಲವು
ರೂಪ ತೋರುವ | ಬಿಸಿಯ ಹಾಲಿಡುವಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ||
ಮೊಸರ ಕಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ತಾ ನಂದಿರುವ | ಹಸನಾಗಿ ಮೋಸ
ವಾಡಿ ಬಿಣ್ಣೆಯ ಮೆಲುವ || ೧ || ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ತಾನಿ
ರುವ | ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಣ್ಣೆ ಕದ್ದು ಮೆಲುವ || ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲಿ
ರತೀಶ್ರೇಡೆಯಾಡುತಿರುವ | ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲಿ ಪುಟ ಚಂಡನಾಡುವ ||
|| ೨ || ಹಿಂದೆ ತಾ ನಂದಿರುವ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ | ಇಂದುಮುಖಿ
ಯರ ಕೂಡೆ ಸರಸವಾಡುವ || ಬಂದು ನೋಡೆ ಯಶೋದೆ ಬಣ್ಣದ
ಮಾತಲ್ಲ | ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೦. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗುಮ್ಮನೆಲ್ಲಿಹ ತೋರವ್ಯಾ | ಸುಮ್ಮನಂಜಿಪಬೇಡವ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಪಂಚಾಶತ್ಕೋಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಭೂಮಿಯ | ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗಿ
ಬಂದೆನೆ ನಾನು || ಹಂಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆನೆ ಅವರವರಿಗೆ ನಾ | ಹಾಂಗು ನೋ
ಡಿವರು ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗೆ ಆನಂದದಿ
ಮಲಗಿದೆ | ಒಂದು ಸಾಭಿಕಮಲದಿ ಬೊಮ್ಮನ ಪುಟ್ಟಿಸಿದೆ || ಅಂಧಕಾರದಿ

ಪೋಗಿ ಒಬ್ಬನೆ ಮಲಗಿದೆ. ಹಾಂಗು ನೋಡಿದರು ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ೧ ||
 ಈರೇಳು ಲೋಕವ ಉದರದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು | ತೋರಿದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ
 ಬಾಯಲಿ ನಾನು | ಘೋರ ರೂಪದಿ ಬಂದ ಗಾಳಿ ಅಸುರನ ಕೊಂದೆ |
 ಹಾಂಗು ನೋಡಿದರು ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ೨ || ಕಾಳಿಯ ಮಡು
 ಧುಮುಕಿ ಕಾಳಿಂಗನೆಡೆ ತುಳಿದು | ಮೇಲೆ ನಾನಾ ವಿಧ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ
 ಲಿದ್ದೆ || ಒಲಿದು ಭಾಗ್ಯವನಿತ್ತೆ ನಾಗಪತ್ನಿಯರಿಗೆ | ಹಾಂಗು ನೋಡಿದರು
 ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ೩ || ಅಕ್ಕೂರಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿದೆ | ಘಕ್ಕನೆ
 ರಥವೇರಿ ಮಧುರೆಗೆ ಪೋದೆ | ಸೊಕ್ಕಿದ ರಜಕನ ಕೊಂದು ಮಡಿಯ
 ನುಟ್ಟಿ | ಹಾಂಗು ನೋಡಿದರು ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ೪ || ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬಕೆ
 ಪೋಗಿ ಮಲ್ಲರ ಮಡುಹಿದೆ | ಅಲ್ಲಿ ಮಾವನ ಕೊಂದು ಮುತ್ಯಗೆ ವಲಿದೆ ||
 ಜಿಲ್ಲ ಗೋಪಾಲ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ನೀ ಬೆದರಿಸ
 ಬೇಡಮ್ಮ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೨೦. ರಾಗ ಜಂಜೂಟಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಯಾರ ಮಗನಮ್ಮ ರಂಗಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಯಾರ ಮಗನಮ್ಮ ದಾರಿಯ
 ಕಟ್ಟುವ | ಯಾರಿಗೂ ಇವನ ದಾರಿಯು ತಿಳಿಯದೆ || ೧ || ಕಾಂತೆ ಕೇಳು
 ಏಕಾಂತದಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ | ಕಾಂತನಂತೆ ಏಕಾಂತಕೆ ಕರೆದನೆ | ೨ || ಅರ
 ವಿಂದಾನನೆ ಕೇಳು ಅರೆನೊರೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಅರೆಕಟ್ಟಿ ಎನ್ನ ಅಧರ ಮುದ್ದಿ
 ಕೈದ || ೩ || ಸರಸಿಜಾನನೆ ಕೇಳಿ ಸರಿಸಾತ್ರಿ ವೇಳಿಯಲಿ | ಹರುಷದಿಂದಲಿ
 ಎನ್ನ ಸರಸಕ್ಕೆ ಎಳೆದನೆ || ೪ || ಗಾಡಿಕಾರ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ | ಗಾಢಾ
 ಲಿಂಗನ ಮಾಡಿ ಓಡಿಪೋದನಮ್ಮ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೧. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಇಷ್ಟು ಪಾಪವ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಾಕು || ಪಲ್ಲ || ಸೃಷ್ಟೀಶನೆ ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸ
 ಬೇಕು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಒಡಲ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಪರರ ಕಡು ನೋಯಿಸಿದೆ ಕೃಷ್ಣ |
 ಕೊಡದೆ ಅನ್ಯರ ಋಣವನಪಹರಿಸಿದೆ | ಮಡದಿಯ ನುಡಿಗೇಳಿ ಒಡ

ಹುಟ್ಟಿದವರೊಡನೆ | ಹಡೆದ ತಾಯಿಯ ಕೂಡೆ ಹಗೆ ಮಾಡಿದೆ || ೧ ||
 ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ಮಾಡದಲೆ ಮೈಗೆಟ್ಟಿ | ಜ್ಞಾನತಾರ್ಗವನಂತು
 ನೊದಲೆ ಬಿಟ್ಟಿ | ಏನ ಪೇಳಲಿ ಪರರ ಮಾನಿನಿಗೆ ಮನಸಿಟ್ಟಿ | ಶ್ವಾನ
 ಸೂಕರನಂತೆ ಹೊರೆದೆ ಹೊಟ್ಟಿ || ೨ || ವ್ರತ ನೇಮ ಉಪವಾಸ ಒಂದು
 ದಿನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಅತಿಥಿಗಳಿಗನ್ನವನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ | ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪೌರಾಣ
 ಕಥೆಗಳನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ | ವೃಥವಾಗಿ ಬಹು ಕಾಲ ಗತವಾಯಿತಲ್ಲ || ೩ ||
 ಶುದ್ಧ ವೈಷ್ಣವ ಕುಲದಲ್ಲುಂಟೆ ನಾನು | ಮಧ್ವಮತ ಸಿದ್ಧಾಂತ
 ಪದ್ಧತಿಗಳ | ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ತಿಳಿಯದುದ್ದಂಡ ಕಾಯವನು | ವೃದ್ಧಿ
 ಮಾಡಿದನಯ್ಯ ಉದ್ಧರಿಸು ಹರಿಯೆ | ೪ | ತಂದೆತಾಯಿಯ ಸೇನೆ
 ಯೊಂದುದಿನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಮಂದಭಾಗ್ಯಗೆ ಭವಣೆ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ | ಹಿಂದೆ
 ಮಾಡಿದ ದೋಷ ಒಂದುಳಿಯದರುಹಿದೆನೊ | ತಂದೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ
 ಬಂದೆನ್ನ ಸಲಹೊ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೩. ರಾಗ ಧನಶ್ಯಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಓಡೆಯ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬ | ದೃಢ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆ ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲದೆ |
 ಇಂಥ | ತುಡುಗ ಮುಂಡೇಗಂಡರಿಗನ್ನು ವೈಷ್ಣವ ಸಲ್ಲುವುದೆ | ಪಲ್ಲ ||
 ಗಡ್ಡ ವಿಸಾಸೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಗೊಡ್ಡ ನಾಮ ತೀಡಿಕೊಂಡು | ಅಡ್ಡ
 ದಿಡ್ಡಿ ಮುದ್ರೆಗಳ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿನ್ನು || ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳಾಡಿ
 ದೊಡ್ಡ ವರೆಂದ್ವೇಳಿಕೊಂಬ | ಬಡ್ಡೀಧಗಡೀ ಮಕ್ಕಳಿಗನ್ನು ವೈಷ್ಣವ ಸಲ್ಲು
 ವುದೇ || ೧ || ಭಾಗವತರನ್ನೆ ಕಂಡು ಕಂಡ್ವಾಂಗೆ ನಿಂದೆಮಾಡುತ |
 ಸೋಗೀಲಿರುವ ಜೋಗೀ ತೊತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳಾದವರು || ಈಗ ನಾವು
 ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವಂಥ | ಗೂಗೆ ನೋರೆ ನೀಚರಿ
 ಗನ್ನು ವೈಷ್ಣವ ಸಲ್ಲುವುದೆ || ೨ || ಗುರು ಮಧ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ
 ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮಹಿಮೆ | ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಂಬದೆ ಇರುವ ಗರುವಿನ
 ಮನುಜರು || ಗುರು ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಂಥ |
 ಪರಮ ಚಾಂಡಾಲರಿಗನ್ನು ವೈಷ್ಣವ ಸಲ್ಲುವುದೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೪. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ದುಗ್ಗಾಣೆ ಎಂಬುದು ದುರ್ಜನ ಸಂಗ || ಪಲ್ಲ || ದುಗ್ಗಾಣೆ ಬಲು ಕೆಟ್ಟ
 ದಣ್ಣ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಆಚಾರ ಹೇಳೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ | ಬಹು | ನೀಚರ
 ಮಾಡೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ || ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಮನೆ ತಿರುಗಿಸಿ |
 ಛೇಛೇ ಎನಿಸೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ ಅಣ್ಣ || ೧ || ನಂಟತನ ಹೇಳೋದು
 ದುಗ್ಗಾಣೆ | ಬಹು | ನಂಟರನೊಲಿಸೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ || ಒಂಟಿ ಹಾಂಗೆ
 ನೋರೆ ಮೇಲೆಕ್ಕೆ ಸೆಳಕೊಂಡು | ಕುಂಟನೆನಿಸುವುದು ದುಗ್ಗಾಣೆ ಅಣ್ಣ ||
 || ೨ || ಮಾನವಾಗಿಸೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ | ಮಾನ ಹಸಗೆಡಿಸೋದು
 ದುಗ್ಗಾಣೆ || ಬಹು | ಮಾನನಿಧಿ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಕಾಣಿಸದಿರು
 ವುದು ದುಗ್ಗಾಣೆ ಅಣ್ಣ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೫. ರಾಗ ಕಮಾಚ್, ಅಟಿತಾಳ.

ನಂದತನಯ ಗೋವಿಂದನ ಭಜಿಪುದಾನಂದವಾದ ಮಿತಾಯಿ || ಪಲ್ಲ ||
 ಬಂಧಗಳನು ಭವರೋಗಗಳೆಲ್ಲನು ನಿಂದಿಪುದೀ ಮಿತಾಯಿ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
 ದಧಿ ಘೃತ ಕ್ಷೀರಕೃಂತಲು ಇದು ಬಹು ಅಧಿಕವಾದ ಮಿತಾಯಿ | ಕದಳಿ
 ದ್ರಾಕ್ಷ ಖರ್ಜೂರ ರಸಗಳನು ಮೀರುವುದೀ ಮಿತಾಯಿ || ೧ || ಪಂಚ
 ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಷಡ್ರಸಾನ್ನಗಳ ಮಿಂಚಿದಂಥ ಮಿತಾಯಿ | ಕಂಚೀಶನೆ ರಕ್ಷಿಸು
 ಎಂದುಸುರುವರಂಜಿಕೆ ಬಿಡಿಸ ಮಿತಾಯಿ || ೨ || ಜಪತಪ ಸಾಧನಗಳ
 ಗಿಂತಲು ಬಹು ಅಪುರೂಪದ ಮಿತಾಯಿ | ಜಿಪುಣ ಮತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ
 ವಲ್ಲದಿಹ ಪುರಂದರವಿಠಲ ಮಿತಾಯಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೨೬. ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮೌಲಿಸೆ ಎನ್ನ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪಾಲಿಸೆ ಎನ್ನನು ಪಾಲಾಬ್ಧಿ
 ಸಂಜಾತೆ || ಪಲ್ಲ || ಲಲಿತಾಂಗಿ ಶುಭೆ ದೇವಿ ಮಂಗಳೆ ದೇವಿ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
 ವೇದಾಭಿಮಾನಿ | ಸಾರಸಾಕ್ಷಿ | ಶ್ರೀಧರ ರಮಣೆ || ಕಾದುಕೊ ನಿನ್ನಯ

ವಾದಸೇವಕರನ್ನು । ಆದಿಶಕ್ತಿ ಸರ್ವಾಧಾರೆ ಗುಣಪೂರ್ಣೆ ॥ ೧ ॥ ದಯ
ದಿಂದ ನೋಡೆ । ಭಜಿಸ ಭಕ್ತ । ಭಯ ದೂರ ಮಾಡೆ ॥ ದಯಪಾಲಿಸೆ
ವಾತೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಿಖ್ಯಾತೆ । ಜಯದೇವಿ ಸುವ್ರತೆ ಹಯವದನನ ಪ್ರೀತೆ ॥
॥ ೨ ॥ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯ । ರಕ್ಷಿಸರನು । ಕಾಣೆ ನಾ ಮುನ್ನ ॥ ದಾನವಾಂತಕ
ಸಿರಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಧ್ಯಾನಿಸ ಭಕುತರ ಮಾನ ನಿನ್ನದು ತಾಯೆ ॥ ೩ ॥

೧೨೭. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಯಾರೆತ್ತ ಪೋದರೇನು ಊರೆತ್ತ ಬೆಂದರೇನು । ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ತನಗಲ್ಲದುಂಟೆ ಮನವೆ । ಪಲ್ಲ ॥ ಹಗಲೆ ತಾರಕೆಗಳು ಹಾರಿ ಆಡಿದ
ರೇನು । ಬೈಗು (ಇರುಳೆ) ಭಾಸ್ಯರ ಮೂಡಿ ಬೆಳಗಾದರೇನು । ಹಗೆಯ
ವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಗರಣಾದರೆ ಏನು । ನಿಗಮಗೋಚರನಂಭಿ ನೆನೆ
ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ ॥ ೧ ॥ ಬೆಂಡು ಮುಳುಗಿದರೇನು ಗುಂಡು ತೇಲಿದರೇನು ।
ಭಂಡ ನಾಲಿಗೆ ಎರಡು ತುಂಡಾದರೇನು ॥ ಉಂಡ ಮನೆಗೆರಡೆಣಪ
ನುರಿದು ಬಿದ್ದರೆ ಏನು । ಪುಂಡರಿಕಾಕ್ಷನ್ನ ನೆನೆ ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ ॥ ೨ ॥
ವೆಚ್ಚಕಿಲ್ಲದ ಹಣವು ವ್ಯರ್ಥವಾದರೆ ಏನು । ಮಚ್ಚರಿಸುವರೆಲ್ಲ ಮಡಿದ
ರೇನು ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ । ನಿಶ್ಚಲ ಭಕುತಿಯಿಂದ
ನೆನೆ ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨೮. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಹೊರಗೋಗಿ ಆಡದಿರ್ದೆಯೆ ಎನ್ನ ಘೋರೆಯೇ । ನೆರೆ । ಹೊರೆಯ
ವರು ಕಂಡರೆ ದೂರುವುದರಿಯೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮನೆಯೊಳಗಾಡೊದೆ ಜೆಂದ ।
ನೆರೆ । ಮನೆಗಳೆಲ್ಲ ಪೋಗುವರೆ ಮುಕುಂದ । ಮಾನಿನಿಯರು ಮೋಹ
ದಿಂದ । ನಿನ್ನ । ಮನವನಪಹರಿಸಿಕೊಂಬುವರೊ ಗೋವಿಂದ ॥ ೧ ॥
ಏನೇನು ಬೇಕಾದ್ಡು ಕೊಡುವೆ । ಕೆನೆ । ಬೆಣ್ಣೆ ಸಕ್ಕರೆ ತಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಕೊಡುವೆ ॥ ಅನುದಿನ ಗುಣಗಳ ಪಾಡುವೆ । ನೀನು । ಗನುವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ
ಮಾಡಿ ನಾ ನೋಡುವೆ ॥ ೨ ॥ ಹೊಲಸು ಮೈಯವನೆಂಬುವರೊ ।

ದೊಡ್ಡ | ಕುಲಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದವನೆಂಬುವರೊ || ಬಲುಕೇಶದವನೆಂ
ಬುವರೊ | ಕರುಳ | ಮಾಲಿಯ ಹಾಕಿದ ಘೋರನೆಂಬುವರೊ || ೩ ||
ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದವನೆಂಬುವರೊ | ಭುವಿ | ರಕ್ಷಿಸ ರಾಯರ ಕಡಿದನೆಂಬು
ವರೊ || ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಕಳೆದನೆಂಬುವರೊ | ವೈ | ಲಕ್ಷಣ್ಯದವ ಬೆಣ್ಣೆಗಳ್ಳ
ನೆಂಬುವರೊ || ೪ || ಮಾನ ಬಿಟ್ಟವನೆಂಬುವರೊ | ಮಹಾ | ಹೀನರ
ಹಿಂದಟ್ಟಿ ಹೋದನೆಂಬುವರೊ || ದಾನವ ವೈರಿಯೆಂಬುವರೊ | ಸಿರಿ |
ವನಜಾಕ್ಷ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂಬುವರೊ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೯. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಹೆಯೇ ಗತಿ ಸಿರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಶಿವರಿಗೆ | ಹೆಯೇ ಗತಿ ಸುರಪ ಸುರಾದಿ
ಗಳಿಗೆ || ಪಲ್ಲ || ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಯ ಶಿಶುಪಾಲಗೀವೆನೆಂದು | ರುಕ್ಮ ಸಂಭ್ರ
ಮಿಸಲು ಕೃಷ್ಣ ಬಂದು || ಸಕಲ ರಾಯರುಗಳು ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರೆ | ರುಕ್ಮ
ಮಿಣಿಯನು ತಂದು ವರಿಸಿ ಆಳಿದನಾಗಿ || ೧ || ಹಯಾಸ್ಯನೆಂಬುವ
ವೇದವ ಕದ್ದೊಯ್ಯೆ | ಹಯಗ್ರೀವನಾಗಿ ಹರಿಯವನ || ಕಾಯವ ಬುಂಡಿಸಿ
ಅಜಗೆ ವೇದವನಿತ್ತು | ಕಾಯ್ದು ಕಮಲಾಕ್ಷನೆ ದೈವವೆಂದು || ೨ || ಭಸು
ಮಾಸುರನಿಗೊಂದಸದಳ ವರವಿತ್ತು | ತ್ರಿಶೂಲಧರ ಓಡಿ ಬಳಲುತಿರೆ ||
ಬಿಸರುಹನಯನನು ಭಸುಮಾಸುರನನು | ಭಸುಮವ ಮಾಡಿ ಶಿವನ
ಪೊರೆದನಾಗಿ || ೩ || ಸುರಪನ ರಾಜ್ಯವ ಬಲಿಯಾಕ್ರಮಿಸಲು | ಹರಿ
ದಾನವ ಬೇಡಿ ಯಜ್ಞ ದಲಿ || ಚರಣದಿಂದಿಳೆಯ ಸ್ವರ್ಗವ ಈರಡಿವಾಡಿ |
ಸುರಪಗೆ ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ಪೊರೆದನಾಗಿ || ೪ || ಸುರಭೂಸುರರನ್ನು ಅಸು
ರರು ಬಾಧಿಸೆ | ಹರಿಯವತರಿಸಿ ಅಸುರರನೆಲ್ಲ || ಶಿರಗಳ ತರಿದು ಸುರ
ಭೂಸುರರನು | ಪೊರೆವುತ್ತಲಿಹನಾಗಿ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೦. ರಾಗ ಧನಾಸರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹಂ ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು ನೆರೆ ನಂಬಿದವರನು | ಮರೆತಿರುವುದು
ನ್ಯಾಯವೆ || ಪಲ್ಲ || ಗರುಡಗಮನ ನೀ ಸಿರಿಲೋಲನಾಗಿರೆ | ಅರಸಿ

ಎನ್ನನು ಕಾಯ್ದು ದೊರೆಗಳನ್ನಾರಯ್ಯೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಿ
 ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟವ ಬೇಡುವ | ದೃಷ್ಟಿ ಎನ್ನೊಳಗಿದೆಯೆ || ಕಷ್ಟವ ಪಡಲಾರೆ
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಎನ್ನ | ದುಷ್ಟ ಕರ್ಮವ ಬಿಡಿಸಿ ದಿಟ್ಟನೆಂದೆನಿಸೊ || ೧ ||
 ಭುಜಗಶಯನ ನಿನ್ನ ಭಜಕರ ಹೃದಯದಿ | ನಿಜವಾಗಿ ನೀನಿಲ್ಲವೆ ||
 ಅಜನ ಪಿತನೆ ಕೇಳು ತ್ರಿಜಗವೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ | ಸುಜನ ಪಾಲಕನೆಂದು
 ಭಜನೆ ಮಾಳ್ವದು ಕಂಡು || ೨ || ಭಾಗವತರಸನೆ ಯೋಗಿಗಳೊಡೆ
 ಯನೆ | ಬಾಗಿ ಬಿನ್ನೈವೆ ನಿನ್ನ || ಸಾಗರಶಯನನೆ ನೀಗಿಸಿ ಶ್ರಮವನು |
 ಜಾಗುಮಾಡದೆ ಎನ್ನ ಬೇಗದಿ ಕಾಯಯ್ಯೆ || ೩ || ತುಂಟರೈವರ ತುಳಿದು
 ಕಂಟಕೊಬ್ಬನ ಕಳೆದು | ಎಂಟು ಮಂದಿಯ ಗರ್ವವನಳಿದು || ನಂಟಿ
 ನೀ ಬಂದೆನ್ನ ಕಂಟಕವನೆ ಬಿಡಿಸಿ | ಉಂಟಾದ ವೈಕುಂಠ ಬಂಟನೆಂದೆ
 ನಿಸೊ || ೪ || ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ನೀ ಸುಜನರ ಸಲಹುವ | ಬಿರುದು ಪಡೆ
 ದವನಲ್ಲವೆ || ಸಿರಮಾಣನೆ ಎನ್ನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಕಾಯೊ | ಪರಮ
 ಪುರುಷ ಸಿರಿ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೩೧. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ಉಪೋಸು ಹೋದುವಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಅಪಾರ ದಿನಗ
 ಳಿಂದ ಅರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಉರಗಾದ್ರಿಯಲಿ ಸ್ವಾಮಿವುಷ್ಟ
 ರಣೆ ನೊದಲಾದ | ಪರಪರಿ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನಗಳ ಮಾಡಿ | ಹರಿದಾಸರ
 ಕೂಡಿ ಗಿರಿಯಾನ ಮೂರ್ತಿ | ದರುಶನದಲಿ ಮೈಮರೆತಿರಲು ಎನ್ನ ||
 || ೧ || ಪರಮ ಭಾಗವತರು ಹರಿಕಥೆ ವೇಳಲು | ಪರಮ ಭಕುತಿ
 ಯಿಂದ ಕೇಳುತಿರೆ || ಪರಮ ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಲಾಗಿ ಪೋದುವು | ಪರಮ
 ಪುರುಷನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದೀಗ || ೨ || ಮಾಯಾದೇವಿ ಎನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
 ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು | ದಾಯಾದಿಗಳು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ || ಮಾಯಾರಮಣ
 ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಮಾಯದಿಂದಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಯವಾದವು
 ಎನ್ನ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೨. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತಾಳ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಾರೋ ಶುಭ ಲಕ್ಷಣವಂತ ಬಾರೋ | ಪಕ್ಷಿವಾಹನ
ವೇರದವನೆ ಬಾರೋ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಬಾರೋ || ಪಲ್ಲ || ಆದಿಮೂಲ
ವಿಗ್ರಹವಿನೋದಿ ನೀನೆ ಬಾರೋ | ಸಾಧುಸಜ್ಜನ ಸತ್ಯಯೋನಿ ದಾನಿ
ನೀನೆ ಬಾರೋ || ೧ || ಗಾಡಿಗಾರ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ಬಾರೋ |
ರೂಢ ಮಾತನಾಡಿ ಸರ್ವ ರೂಢಿಗೊಡೆಯ ಬಾರೋ || ೨ || ನಿನ್ನ ಪಾದಂ
ಗಳ ನಾನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕರೆವೆ ಬಾರೋ | ಪನ್ನಂಗಶಯನ ಪುರಂದರವಿಠಲ
ಬಾರೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೩. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಸುಲಭವಲ್ಲವೊ ಮಹಾನಂದ | ಅದ | ರೊಳಹು ತಿಳಿಯಬೇಕೊ ಗುರು
ದಯದಿಂದ || ಪಲ್ಲ || ಬೆಕ್ಕಿನ ಇಲಿ ನುಂಗೋತನಕ | ಕಾಳ | ರಕ್ಕು
ಯನು ಕಂಡು ಗಿಣಿ ನುಂಗೋತನಕ || ಮಕ್ಕಳ ಭಕ್ಷಿಸೊತನಕ | ಮದ |
ಸೊಕ್ಕಿದ ಳರಿಯನು ನರಿ ನುಂಗೋತನಕ || ೧ || ಇಬ್ಬರು ಒಂದಾಗೋ
ತನಕ | ನೂರು | ಹಬ್ಬಿದ ಬೆಟ್ಟವ ನೋಣ ನುಂಗೋತನಕ || ಒಬ್ಬಳ
ಕೂಡೊತನಕ | ಕೆಟ್ಟ | ಗುಬ್ಬಿಯು ರಾಜಹಂಸನಾಗೋತನಕ ||
|| ೨ || ಒಳಹೊರಗೊಂದಾಗೊತನಕ | ತಾನು | ತಿಳಿದೆನೆಂಬ ಭಾವ
ಬಯಲಾಗೊತನಕ || ಬೆಳಕಿನೊಳಗೆ ಕಾಣೊತನಕ | ನಮ್ಮ | ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನ ದಯವಾಗೊತನಕ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಈ ಸಿರಿಯ ನಂಬಿ ಹಿಗ್ಗಲು ಬೇಡ ಮನವೇ || ಪಲ್ಲ || ವಾಸುದೇವನ
ಭಜಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗು ಮನವೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು
ವಡವೆ ವಸ್ತುಗಳೆಂದು | ಸಡಗರದಿ ತಾ ಕೊಂಡು ಭ್ರಮಿಸಲೇಕೆ | ಬಿಡದೆ
ಯಮನಾಳುಗಳು ಬಾ ಎಂದು ಎಳೆವಾಗ | ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಡೆಗೆ
ತೊಲಗುವರೊ ಮರುಳೆ || ೧ || ನಂಟರೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಲ್ಕು ದಿನವಿ

ದ್ದರೆ । ಎಂಟು ದಿನದಾಯಾಸ ಹೋಗುವಂತೆ । ಉಂಟು ಸೌಭಾಗ್ಯ
ವೆಂತೆಂಬ ಧೈರ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ವೈ । ಕುಂಠನ ಭಜಿಸು ಭ್ರಷ್ಟ ಮನವೆ ॥
॥ ೨ ॥ ಉಂಟು ಆಶ್ರಯವೆಂದು ಬಡವನ ಕರೆತಂದು । ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿದ
ಧರ್ಮ ಫಲ ತನ್ನದು ॥ ಇಷ್ಟಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ । ನಿಷ್ಠೆ
ಯಿಂದಲಿ ಭಜಿಸು ದುಷ್ಟ ಮನವೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೫. ರಾಗ ಪೂರ್ವಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೊಟ್ಟವರು ಸರಿಯೆ । ಕೊಡದೆ । ಬಿಟ್ಟವರು ಸರಿಯೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಇಕ್ಕಿ
ದವರಿಗುಂಟು । ಮದದಲಿ । ಸೊಕ್ಕಿದರೇನುಂಟು ॥ ರಕ್ತಸಾಂತಕ ನಮ್ಮ
ಲಕುಮಿಪತಿಯ ನೊರೆ । ಹೊಕ್ಕವರಾದ ಭಜಕರಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಅರಸನಾದರು
ಸರಿಯೆ । ನಮಗೆ । ತಿರುಕನಾದರು ಸರಿಯೆ ॥ ಸರಸವಿರಸದಿಂ ನುಡಿದ
ರೇನು ನರ । ಹರಿಪದಕಮಲವ ನಿರುತ ಭಜಕರಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಪುಟ್ಟಿಸಿದ
ಧೂರಿಯು । ನಮಗೆ । ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡದಿಹನೆ ॥ ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯ ನಮ್ಮ
ಪುಂದರವಿಠಲನ । ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿದ ದಾಸರಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೩೬. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ನಿಂದಕರಿರಬೇಕಿರಬೇಕು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಂದಿಯಿದ್ದರೆ ಕೇರಿ ಹ್ಯಾಂಗಿ
ಶುದ್ಧಿಯೊ ಹಾಂಗೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಅಂದಂದು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೆಂಬ
ಮಲ । ತಿಂದು ಹೋಗುವರಯ್ಯ ನಿಂದಕರು ॥ ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವ ಜನ
ರೆಲ್ಲರು ನಮ್ಮ । ಪೊಂದಿದ ಪುಣ್ಯವನೊಯ್ಯುವರಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ದುಷ್ಟ
ಜನರು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಿದ್ದರೆ । ಶಿಷ್ಟಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿಗಳು ॥ ಇಷ್ಟಪ್ರದ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನೊಳು । ಇಷ್ಟೇ ವರವನು ಬೇಡುವೆನಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ದುರುಳ
ಜನಗಳು ಚಿರಕಾಲವಿರುವಂತೆ । ಕರವ ಮುಗಿದು ವರ ಬೇಡುವೆನು ॥
ಪರಿಪರಿ ತಮಗಿಗೆ ಗುರಿಯಹರಲ್ಲದೆ । ಪರಮ ದಯಾನಿಧಿ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೭. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮಾಯದ ಸಂಸಾರ ಮಮಕಾರ ಹಿಂಗಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು || ಪಲ್ಲ ||
 ತೋಯಜಾಕ್ಷನ ದಯ ನಮಗೀಗ ದೊರಕಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ಭಾವಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲವು ಭಾವಿಪಾಲಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು | ತೇವಿ
 ಸಿದ ಗಣಪ ಮಂಗನಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು | ೧ || ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಕಂಭ
 ವೃರ್ಥವಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು | ಜತ್ತಾದ ಜನರೆಲ್ಲ ಜರಿದು ಪೋದ
 ಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು || ೨ || ತೋಡಲು ಭಾವಿ ಭೇತಾಳ ಹೊರಟಿತು
 ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು | ನಾಡಜನಕೆ ನಾಲ್ಕುನಾಲಿಗುಂಟಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿ
 ನ್ನೇನು || ೩ || ಬರಹೋಗುವರ ಮುಂದೆ ಮರಿಯಾದೆ ಹೋಯಿತು
 ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು | ಸರಸ ಸಂಸಾರದ ಸವಿ ಹಾರಿಹೋಯಿತು ಇನ್ನೇನಿ
 ನ್ನೇನು || ೪ || ಕಯ್ಯಿಗೆ ಬಂದಪರಂಜಿ ಕಬ್ಬಿಣವಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿ
 ನ್ನೇನು | ಬಯಸಲೇತಕೆ ಪಡದ ಭಾಗ್ಯ ಬಯಲಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿ
 ನ್ನೇನು || ೫ || ಅರ್ಥಿಯ ಸಂಸಾರ ಅಡವಿಪಾಲಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು |
 ಮಿತ್ರರಾದವರೆಲ್ಲ ಶತ್ರುಗಳಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು || ೬ || ಗಂಡ (ಗಂಡು)
 ಮಕ್ಕಳು ಯಮಗಂಡರಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು | ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀಪುರಂದರ
 ವಿಟ್ಟಲರಾಯ ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೮. ರಾಗ ಪೂರ್ವಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಯಾತಕೆ ನೋಡುತಿ ಯಮನ ಪಾಶಕೆ ಬೀಳುತಿ || ಪಲ್ಲ || ನಾಥ
 ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬುವ | ಕೇರ್ತನೆಯನು ಕೇಳಿ ದೂಷಿಸಿ
 ನಗುತಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮೂಢತನದಿ ಮಲಮೂತ್ರದ ಭಾಂಡಕೆ ಬಹು
 ಶೃಂಗಾರವ ಮಾಡುತಿ | ಗಾಢಾಂಧಕಾರದ ಮದ ಉನ್ಮತ್ತದಿ ಕವಿದು
 ಮುಗ್ಗುಂಡಿಗೆ ಬೀಳುತಿ || ಪಾಡಿ ಪೊಗಳಿ ನಿನ್ನ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವರು ಕಾದು
 ಕೊಂಡಿಹರೆಂದು ನೋಡುತಿ | ಪೀಡಿಸಿ ಕಾಲನ ದೂತರು ಎಳೆವಾಗ
 ಬೇಡಿ ನೀ ಭಯದಲಿ ಕೂಗುತಿ || ೧ || ಖಂಡ ಮಾಂಸಗಳು ತುಂಬಿದ
 ದೇಹವ ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿ ಉಬ್ಬುತಿ | ಕಂಡಕಂಡದಾಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಮನ

ದಲಿ ಉಂಡೇನೆನ್ನುತ ಹಿಗ್ಗುತಿ || ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದೆ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗವ
 ಪುಂಡಾಟಗಳನು ಆಡುತಿ | ಕಂಡ್ಯವುದೂತರು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನಿನ್ನನು
 ದಂಡಿಸುವಾಗ ಕಣ್ಣುಕಣ್ಣೆಡುತಿ || ೨ || ದುಷ್ಯಮದೂತರು ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆ
 ಯಲು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪುದೀ ಪ್ರಾಣವು | ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಯನು ಬಿಟ್ಟು
 ಹೋಗುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪುದೀ ಜೀವವು || ಒಟ್ಟಿದ ಕಸವು ಸುಟ್ಟು
 ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಸುಟ್ಟು ಪೋಪುದೀ ದೇಹವು | ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು
 ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಪಶುಗಳು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ನಗ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಾರವು || ೩ || ಇರುಳು
 ಹಗಲು ನರಹರಿಯನು ತುತಿಸದೆ ನರಪಶುಗಳ ಕೊಂಡಾಡುತಿ | ಸುರ
 ಧೇನುವು ತಾನಿರುತಿರೆ ನೆರೆಮನೆ ಹುಳಿಮಜ್ಜಿಗೆಯನು ಬೇಡುತಿ || ಹರಿವ
 ಭಾಗೀರಥಿ ಎದುರಲ್ಲಿರೆ ನೀ ಒರತೆಯ ಜಲಪಾನ ಮಾಡುತಿ | ಮುರಹರ
 ನಗಧರ ಮುಕುಂದ ಎನ್ನದೆ ನರಕಬಾಧೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತಿ || ೪ || ಸಿಟ್ಟಿಲಿ
 ನೀ ಹರಿದಾಸರ ಮುಖವನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡದೆ ಹೋಗುತಿ | ಮುಷ್ಟಿ
 ಯೊಳಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಡದೆ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದೆ ನೋಡುತಿ ||
 ಬಟ್ಟಬಯಲ ಸಂಸಾರದಲನುದಿನ ದಿಟ್ಟತನದಲೋಲ್ಕಾಡುತಿ | ನೆಟ್ಟನೆ
 ಪುರಂದರವಿಠಲನೆನದೆ ಮುಕ್ತಿ ಬಟ್ಟಿಯ ಕಾಣದೆ ಹೋಗುತಿ || ೫ ||

೧೩೯. ರಾಗ ಕಾನಡ, ಅಟತಾಳ.

ಶ್ರೀಕಾಂತ ಎನಗಿಷ್ಟು ದಯವಾಡೊ ತಂದೆ | ಏಕಾಂತದಲಿ ನಿನ್ನ
 ಭಜಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಧನದಾಸೆಗಾಗಿ ನಾ ಧನಿಕರ ಮನೆಗಳ |
 ಕೊನೆಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂದು ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದೆನೊ || ೧ || ದೇಹಾಭಿಮಾನ
 ದಿಂದ ವಿಹಿತ ಧರ್ಮವ ತೊರೆದು | ಸ್ನೇಹಾನುಬದ್ಧನಾಗಿ ಸತಿಸುತರ
 ಪೊರೆದೆನೊ || ೨ || ಏನಾದರೇನೆನ್ನ ಹೀನಗುಣಗಳೆಲ್ಲ | ಮನ್ನಿಸಿ ಸಲಹೊ
 ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಏನು ಮೆಚ್ಚಿದೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ ಏನು ಮರುಳಾದೆ || ಪಲ್ಲ || ನೋಟದಿ ಚಲುವ
 ಏನನೆಂಬೆನೆ ಚಂಚಲ | ಮಾಟದಿ ಚಲುವನೆಂಬೆನೆ ಬೆನ್ನು ಗುಪ್ತು ||

ಗೂಟದಂಥ ಹಲ್ಲು ಮೊಳದುದ್ದದ ಮೋರೆ | ಬೂಟಕತನದಿ ಬಾಯ್ತೆರೆದು
ಅಂಜಿಸಗೆ || ೧ || ಅಣುರೂಪದವನಿವ ನಿಲುವುಳ್ಳ ನರನಲ್ಲ | ಬನವ
ತರಿವನಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿ || ಮನುಜರನು ತಾ ಬಿಟ್ಟು ಕಪಿಗಳನು
ಕೂಡುವ | ಮನೆಮನೆಯನು ಪೊಕ್ಕು ಕಡ್ಡು ತಿಂಬುವಗೆ || ೨ || ಗಂಭೀರ
ಪುರುಷನಿವನೆಂಬೆನೆ ದಿಗಂಬರ | ಅಂಬರದೊಳಗೆ ಕುದುರೆಯ ಕುಣಿ
ಸುವ || ಅಂಬುಜಾಕ್ಷ ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲಗೆ | ಸಂಭ್ರಮದಿ ನೀ ಮೆಚ್ಚಿ
ಮದುವ್ಯಾದೆಯಲ್ಲೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೪೧. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ, ಲಾವಣಿಧಾಟಿ.

ಶೃಷ್ಟನ ಭಜಿಸಗೆ ಮುಕುತಿಲ್ಲೆಂಬೊ | ಭ್ರಷ್ಟನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದು
ಕೆರ | ಪಲ್ಲ || ನಿಷ್ಪೆಯೊಳ್ಳರಿದಾಸರ ಸೇವಿಸದ ಕ | ನಿಷ್ಪನ ಬಾಯೊಳ
ಗೊಂದುಕೆರ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನರಹರಿ ಮಹಿಮೆಯ ಸುಳ್ಳೆಂತೆಂಬುವ
ನರನ ಬಾಯಿಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ | ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ಕುಹಕವನಾಡುವ
ದುರುಳನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಯ
ದಹಂಕಾರಿಯ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ | ದುರುಳನಾಗಿ ಹರಿಶರಣರ
ಸೇರದೆ ಮೆರೆವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ೧ || ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸುಳ್ಳೆಂ
ತೆಂಬುವ ಶುನಕನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ | ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮದನ
ನಯ್ಯಗೆ ದ್ರೋಹವ ಮಾಳ್ವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ಗತಿ ನೀನೇ
ಹರಿಯೆಂತಿರುವರ ಕಂಡು ಕಾಡುವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ | ಅತಿ
ಹರುಷದಿ ಹರಿಕಥೆ ಪೇಳ್ವಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಪೇಳ್ವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ೨ ||
ನಾನೇ ದೇವರು ಎಂದು ಕುಣಿವ ಬಲು ಹೀನನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ |
ಮಾನಿತರಾದರ ಹಿಂದುಮುಂದಾಡುವ ಕೋಣನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದು
ಕೆರ || ನಾನಾ ಪರಿಯಲಿ ನಡತೆಹೀನನಾಗಿ ನಡೆವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದು
ಕೆರ | ಗಾನಲೋಲ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ನೆನೆಯದ (ಕಾಣದನ)
ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೨. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ತಾಳ.

ಘಟಿಕಾಚಲದಿ ನಿಂತ | ಶ್ರೀಹನುಮಂತ || ಪಲ್ಲ || ಘಟಿಕಾಚಲದಿ
ನಿಂತ ಪಟು ಹನುಮಂತನ | ಪಠನೆಯ ಮಾಡಲುತ್ಪಟದಿ ಪೊರೆವೆ
ನೆಂದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಚತುರಯುಗದಿ ತಾನು | ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನು |
ಚತುರಮುಖನಯ್ಯನ || ಚತುರಮೂರುತಿಗಳನು ಚತುರತನದಿ ಭಜಿಸಿ |
ಚತುರ್ಮುಖನಾಗಿ ಜಗಕೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಫಲ ಕೊಡುತ || ೧ || ಸರಸಿಜ
ಭವಗೋಸ್ಥರ | ಕಲ್ಮಷದೂರ | ವರ ಚಕ್ರ ತೀರ್ಥ ಸರ || ಮೆರೆವಾಚಲದಿ
ನಿತ್ಯ ನರಹರಿಗೆದುರಾಗಿ | ಸ್ಥಿರಯೋಗಾಸನದಿ ಕರೆದು ವರಗಳ ಕೊಡುತ ||
|| ೨ || ಶಂಖ ಚಕ್ರವ ಧರಿಸಿ | ಭಕ್ತರ ಮನಃ | ಸಂಕವ ಪರಿಹರಿಸಿ |
ಸಂಕಜನಾಭ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಬಿಂಕದ ಸೇವಕ ಸಂಕಟ ಕಳೆ
ಯುತ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೩. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ತಾಳ.

ನೋಡಿದಿರು ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ || ಪಲ್ಲ || ನೋಡಿದರೆ ಕೇಡಹುದು ತಪ್ಪದಿ
ದಕೊ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೋಡಿದರೆ ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯವು | ನುಡಿಸಿ ವಾ | ತಾಡಿ
ದರೆ ಗೋಹತ್ಯವು || ಕಾಡಿದರೆ ಶಿಶುಹತ್ಯವು | ಮೈ | ಗೂಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ
ತ್ಯವು || ೧ || ಎರಳೆಗಂಗಳರೊಲುಮೆಗೆ | ಮರುಳಾಗಿ | ಬಂದೆ ನೀ ಕೆಡ
ಬೇಡವೊ || ದುರುಳ ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಿ | ಕರೆದೊಯ್ದು | ಉರಿಗಂಬವ
ಪ್ಪಿಸುವರೊ || ೨ || ಮರುಳು ಮಾನವನೆ ಕೇಳೊ | ಪರಸತಿಯ | ಉರಿ
ಯೆಂದು ನೋಡು ನಿತ್ಯ || ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ನೆನೆದರೆ | ಸ್ಥಿರ
ವಾದ ಮುಕುತಿಯಹುದು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೪. ರಾಗ ಬೇಹಾಗ್, ತಾಳ.

ನಮ್ಮ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ದೇವ ತಮ್ಮ ದೇವನೆನಬೇಡಿ | ಬೊಮ್ಮನ ಪಡೆದ
ದೇವನೊಬ್ಬನೆ ಕಾಣರೊ | ಪಲ್ಲ || ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿ ಮಕರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಾಧೆ
ಯಿಂದ | ಆದಿದೇವ ಕಾಯೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡಲು || ಆ ದೇವ ಈ ದೇವ

ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ | ಮಾಧವ ತಾ ಬಂದು ಸಲಹಿದ ಕಾರಣ || ೧ ||
ಹರಿ ಹರ ಬ್ರಹ್ಮರೊಳು ಹಿರಿಯವರಾರಿಂದು | ಪರಿಕೆಸಿ ಸುರಾಸುರರೊಲ್ಲ
ರನು || ವರ ಭೃಗುಮುನಿ ಬಂದು ಕರವೆತ್ತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ | ಹರಿಯೇ ಪರ
ದೈವನೆಂದು ಅರುಹಿದ ಕಾರಣ || ೨ || ಏಕೋ ವಿಷ್ಣು ಎಂತೆಂದು ವೇದ
ಗಳು ಅ | ನೇಕ ಮುಖಗಳಿಂದ ಸಾರುವೆವೆ || ಕಾಕುಮತಿಯ ನೀಗಿ
ಜೋಕೆಯಿಂದ ಭಜಿಸಿರೊ | ಶ್ರೀಕಾಂತ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನ || ೩ ||

೧೪೫. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತಾಳ.

ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳಬೇಕಮ್ಮ | ಮಗಳೆ ಮನ | ಶುದ್ಧಳಾಗಿ
ಗಂಡನೊಡನೆ ಬಾಳಬೇಕಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಅತ್ತೆ ಮಾವಗಂಜಿಕೊಂಡು
ನಡೆಯಬೇಕಮ್ಮ | ಮಗಳೆ | ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭನಕ್ಕರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇ
ಕಮ್ಮ || ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಮ್ಮ | ಮಗಳೆ |
ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಗೆ ನುಡಿಯಬೇಕಮ್ಮ || ೧ || ಕೊಟ್ಟು
ಕೊಂಬುವ ನೆಂಟರೊಡನೆ ದ್ವೇಷ ಬೇಡಮ್ಮ | ಮಗಳೆ | ಅಟ್ಟು ಉಂಬುವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಟ ಬೇಡಮ್ಮ || ಹಟ್ಟಿಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಬೇಡಮ್ಮ |
ಮಗಳೆ | ಕಟ್ಟಿ ಆಳುವ ಗಂಡನೊಡನೆ ಸಿಟ್ಟು ಬೇಡಮ್ಮ || ೨ || ನೆರೆ
ಹೊರೆಯವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಡಮ್ಮ | ಮಗಳೆ | ಗರುವ
ಕೋಪ ಮತ್ತರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಮ್ಮ || ಪರರ ನಿಂದಿಸ ಹೆಂಗಳೊಡನೆ
ಸೇರಬೇಡಮ್ಮ | ಮಗಳೆ | ಗುರು ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಸ್ಮರಣೆ ಮರೆಯ
ಬೇಡಮ್ಮ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀನುಭೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೪೬. ರಾಗ ಸೀಲಾ, ತಾಳ.

ಮತಿಗಿಟ್ಟು ಕಾಲವ ಕಳೆಯಬೇಡ | ಸ | ದ್ಗತಿ ಕೊಡುವ ಹರಿಯ
ನಂಬಿಲೊ ಮೂಢ || ಪಲ್ಲ || ಕೋತಿಯಂತೆ ಕುಣಿದಾಡಬೇಡ | ಸು |
ನೀತಿವಾಗ್ಯವ ಪಿಡಿಯಲೊ ಗಾಢ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಾಳು ಕೇರಿಯೊಳು
ತಿರುಗುವ ಹಂದಿ | ಯಂತೆ | ಬಳಲುತ್ತೆ ನಾನಾ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ ಬಂದಿ ||

ಬಾಳುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮದವೇರಿ ನಿಂದಿ | ಮುಂದೆ | ಮೂಳ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ
 ವಿಚಾರ ವೋಂದಿ || ೧ || ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ | ದುಡಿ |
 ದುಡಿದು ಹಾಕಿದೊ ಮುದಿಕೋಣನಾಗಿ || ಮಡಿದು ಪೋಸಾಗ ಯಾರಿ
 ಲ್ಲವಾಗಿ | ಇನ್ನು | ದೃಢದಿ ನಿನ್ನೊಳು ನೀನು ತಿಳಿಯೊ ಗೂಗಿ (ಗೂಬೆ) ||
 || ೨ || ರಾಯರೇರೋದು ಮದಗಜವಂತೆ | ಮತ್ತೆ | ಆಯದಿ (ಬಾಗಿ)
 ನಡೆಯೋದು ಬಾಳೆ ಸುಳಿಯಂತೆ || ಹೇಯ ಸಂಸಾರ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವಂತೆ |
 ನಮ್ಮ | ಜೀಯ ಪುರಂದರವಿಠಲ ದಯಮಾಡನಂತೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೭. ರಾಗ ಅಹೇರಿ, ತಾಳ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ತೋರಿಸೆ ಮಾತನಾಡಿಸೆ || ಪಲ್ಲ ||

ಶ್ಲೋಕ:— ಧೀರಾ ರಂಗನು ಬಾರದೆ ಇಹನೇನೆ | ಮಾರಾನ
 ಯ್ಯಗೆ ಮಾಡಿದ ತೆಪ್ಪು ಯೇನೆ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿ ನೀ ವೊಂದು ಮಾತಾಡಿ
 ಬಾವೆ | ನೀರಾಜಾಕ್ಷನ ನಿಮಿಷದಿ ಕರೆದು ತಾರೆ || ೧ ||

ಪದ:— ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ತಾರೆಂದೆನೆ | ಪೂಸೆಂದೆನೆ ಘಳಿಗೆ ತಾಳೆಂ
 ದೆನೆ || ಅಂದ ಮಾತಿಗೆ ತಾ ಮುನಿದನೆ | ಅರವಿಂದನೆ ಪೂರ್ಣೆಂದು
 ವದನೆ || ೧ ||

ಶ್ಲೋಕ:— ವೇಣುನಾದದಿ ಮರುಳುಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ | ಕಾಣಾ
 ದೆಂತಿಹೆ ಕಸ್ತೂರಿ ನೆಂಕಟ್ಟೆನ್ನ || ಪ್ರಾಣಾನಾಥನು ಮುನಿದು ಮತ್ಯಾಕೆ
 ಬಾರ | ಜಾಣೇ ಹೋಗಿ ನೀ ವೇಣುನಾದನ್ನ ತಾರೆ || ೨ ||

ಪದ:— ವಾಸುದೇವನ ಕರೆದು ತಾರೆ | ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೀರೆ ಬೇಸರದೆ
 ನೀ ಸಾರೆ || ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ರಂಗನು | ದಯಾಸಾಂಗನು ಕರು
 ಣಾಂತರಂಗನು || ೨ ||

ಶ್ಲೋಕ:— ಬಿಟ್ಟು ಕಂಗಳು ಭಾವೆ ನೀ ಕೇಳಿದೇನೆ | ಸಿಟ್ಟಿ
 ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ || ಇಷ್ಟೂ ದಿವಸವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೆ
 ನಮ್ಮ | ಕಷ್ಟ ಹೆಂಗಸು ಕೃಷ್ಣನ ಕರೆದು ತಾರೆ || ೩ ||

ಪದ:— ಬಿನ್ನಾಣ ಮಾತಲ್ಲ ಜಾಣೆ | ಕೇಳೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ತನ್ನಳವಲ್ಲ
ವೇನೆ || ಮುನ್ನಿನ ಹಂಬಲು ಮರೆತನೆ | ಜಗತ್ಕರ್ತನೆ ಎನ್ನನಗಲುವ
ನೇನೆ || ೩ ||

ಶ್ಲೋಕ:— ಮಂಗಾಳಾಂಗನು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವರೇನೆ | ಭಂಗಾ
ಬಡುತಿಹೆನಂಗಜಾನಯ್ಯಗಾಗಿ || ರಂಗೂಮಾಣಿಕದುಂಗುರ ಕೊಡುವೆ
ನಿನಗೆ | ತಂಗೀ ಹೋಗಿ ನೀ ರಂಗನ ಕರೆದು ತಾರೆ || ೪ ||

ಪದ:— ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಂಟಪದೊಳಗೆಲ್ಲ | ಇದ್ದೆವು ಎಲ್ಲ ನಲ್ಲನು
ಬರಲಿಲ್ಲ || ಕಲ್ಲು ಮನಸು ಮಾಡಿದನಲ್ಲ | ನೋಡಿದನಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಮಾ
ಡೋರೆಸಲ್ಲ || ೪ ||

ಶ್ಲೋಕ:— ಮಂದಾಯಾನೆ ಮೂಕುಂದನಾ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ |
ಇಂದೂ ಹೋಗಿ ನೀ ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಸಾರೆ || ಒಂದೇ ಮಾತಿಲಿ ಹೊಳೆವು
ತಿಳಿದು ಬಾರೆ | ವೃಂದಾವನದಿ ಗೋವಿಂದನ ಕರೆದು ತಾರೆ || ೫ ||

ಪದ:— ಧರೆಯೊಳು ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ | ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆ ದೊರೆ
ಮುದ್ದು ವೆಂಕಟನೆ || ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಬಂದು ನೆರೆವಂತೆ | ಮಾಡೆಲೆ
ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆ ಸದ್ಗುಣವಂತೆ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೮. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಠಿಂದದಿಂದ ನಾ ನಿನ್ನ ನೆರೆನಂಬಿದೆನೊ ಕೃಷ್ಣ || ಸಲ್ಲ || ತಂದೆ ಗೋವಿಂದ
ಮುಕುಂದ ನಂದನ ಕಂದ || ಅನುಸಲ್ಲ || ಬಲವಂತನುತ್ತಾನುಪಾದ
ರಾಯನ ಕಂದ | ಮಲತಾಯಿ ನೂಕಲು ಅಡವಿಯೊಳು || ಜಲಜಾಕ್ಷ
ನಿನ್ನ ಕುರಿತು ತಪವಿರಲಾಗಿ | ಒಲಿದು ಧ್ರುವಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದ್ದು ಕೇಳಿ ||
|| ೧ || ನಕ್ರಂಗೆ ಗಜರಾಜ ಸಿಕ್ಕಿ ಸರಸಿಯೊಳು | ದುಃಖದಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಸಲ
ಹೆನ್ನಲು || ಚಕ್ರದಿ ನೆಗಳ ಕಂಠವ ತಂದು ಭಕ್ತನ | ವಕ್ರವ ಪಂದಾದಿ
ಮೂಲನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ || ೨ || ದ್ರುಪದನ ಸುತಿಯ ದುಶ್ಯಾಸನ ಸಭೆ
ಯೊಳು | ಕಪಟದಿ ಸೀರೆಯ ಸೆಳೆಯುತಿರೆ || ಸುಪರ್ಣವಾಹನ ಕೃಷ್ಣ

ಸಲಹೆಂದರಬಲೆಯು | ಅಪಮಾನದಿಂ ಕಾಯ್ದು ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ||
 || ೩ || ಹರಿನಾರಾಯಣ ಯೆಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಒರೆಯಲು | ದುರುಳ
 ದಾನವನವನೊಳು ಮುನಿದು || ಕರೆ ನಿನ್ನ ಒಡೆಯನ ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸೆ
 ನರ | ಹರಿ ಬಂದು ಒಡನೆಯೆ ಕಾಯ್ದನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ || ೪ || ಅಂಬರೀ
 ಷಗೆ ದೂರ್ವಾಸ ಶಾಪವ ಕೊಡೆ | ಅಂಬುಜಲೋಚನ ಚಕ್ರದಿಂದ ||
 ಬೆಂಬತ್ತಿ ಮುನಿಯ ಶಾಪವ ಪರಿಹರಿಸಿದ | ಕಂಬು ಚಕ್ರಧರ ಹರಿಯೆಂ
 ಬುದ ಕೇಳಿ || ೫ || ಛಲ ಬೇಡ ರಾಮನ ಲಲನೆಯ ಬಿಡು ಯೆಂದು |
 ತಲೆಹತ್ತರವಗೆ ವೇಳಲು ತಮ್ಮನ || ಬಳಲಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಲವ ನಿನ್ನ
 ಮೊರೆಹೋಗೆ | ಸಲೆ ವಿಭೀಷಣಗೆ ಲಂಕೆಯನಿತ್ತುದ ಕೇಳಿ || ೬ || ಸುರ
 ನರ ನಾಗಲೋಕದ ಭಕ್ತಜನರನ್ನು | ಪೊರೆಯಲೋಸುಗ ವೈಕುಂಠ
 ದಿಂದ || ಸಿರಿಸಹಿತಲೆ ಬಂದು ಶೇಷಾಚಲದಿ ನಿಂದ | ಪುರಂದರವಿಠಲ
 ನಿನ್ನಯ ಚರಣವ ಕಂಡು || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೯. ರಾಗ ಕಾಂಜೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಿಚ್ಚದಿರು ಬೆಕ್ಕು ನೆವ ನೋಡುತ್ತಿದೆ | ಎಚ್ಚತ್ತಿರೆಚ್ಚತ್ತಿರೆಲೊ ರಾಮುಗ |
 || ಪಲ್ಲ || ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಪಂಜರವನೈದಿದೆ | ಕಂಭವಿಲ್ಲ ಕದವು
 ಮೊದಲೆ ಇಲ್ಲ || ಎಂಭತ್ತುಸಾವಿರ ಸಂದುಗಂಟಿನ ಗೂಡ | ನಂಬಿ ನೀ
 ಕೆಡದಿರೊ ಎಲೊ ರಾಮುಗ || ೧ || ಮುನಿವರು ಐವರು ಮೋಹಿಸುವ
 ರಾರು ಮಂದಿ | ಮನ ಕಾಕುಗೊಳಿಸುವರೆಂಟು ಮಂದಿ || ಇನಿತು ತಿಳಿದು
 ಹಿಂದು ಮುಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ | ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಡದಿರೊ ಎಲೊ ರಾಮುಗ || ೨ ||
 ಸತಿಸುತರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹಿತರಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬ | ಅತಿ ಲೋಭತನ ಬೇಡ ಎಲೊ
 ರಾಮುಗ || ಕ್ಷಿತಿಪುರರೆಂಬ ಭೂಮಿಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಮುಂದಣ | ಪಥಕೆ ಸಾಧನ
 (ಗಂಟಿನು) ಮಾಡಿಕೋ ರಾಮುಗ || ೩ || ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು
 ಎಂಬ ಮೋಹದೊಳಿದ್ದು | ಬಣ್ಣಗೆಡಲಿಬೇಡ ಎಲೊ ರಾಮುಗ || ಸುಣ್ಣವ
 ಸುಡುವಂತೆ ಸುಡುತಿದೆ ಬೆಕ್ಕು ನಿನ್ನ | ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೆಚ್ಚತ್ತಿರೆಲೊ ರಾಮುಗ ||
 || ೪ || ಸ್ಥಿರವೆಂದು ನೆಚ್ಚದಿರು ಈ ಪಂಜರವನು ನೀ | ಉರವಣಿಸುತ

ಬೆಕ್ಕು ನೋರೆಯುತ್ತಲಿದೆ || ಪರಮ ಕೃಪಾಳು ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲನ |
ನೆರೆನಂಬಿ ಸುಖಿಯಾಗರೆಲೊ ರಾಮುಗ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ತಾಳ.

ಛ್ರಿಂಗನೆಯರೆಲ್ಲ ನೆರೆದು ಚವ್ವಾಳಕ್ಕುತ ದಿವ್ಯ | ಮಂಗಳ ನಾಮವ
ಪಾಡಿ ರಂಗನ ಕುಣಿಸುವರು || ಪಲ್ಲ || ಪಾಡಿ ಮಲ್ಲೂರಿ ಭೈರವಿ ಸಾರಂಗಿ
ದೇಶಿ | ಗುಂಡಕ್ರಿಯ ಗುಜ್ಜರಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ರಾಗದಿ || ತಂಡತಂಡದಲಿ
ನೆರೆದು ರಂಗನ ಉಡಿಯ ಘಂಟೆ | ಘಣ್ಣುಣ್ಣುಣ್ಣ ಘಣಿರೆಂದು ಹಿಡಿದು
ಕುಣಿಸುವರು || ೧ || ತಿತ್ತಿರಿ ಮೌಳ ತಾಳದಂಡಿಗೆ ಮದ್ದಲೆ | ಉತ್ತಮದ
ಶಂಖ ಶಬ್ದ ನಾದಗಳಿಂದ || ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿ ನಾರಿಯರು ತಥೈತಥೈಥಾ
ಯೆಂದು | ಅರ್ಘಿಯಿಂದ ಕುಣಿಸುವರು ಪರವಸ್ತುವ ಹಿಡಿದು || ೨ ||
ಕಾಮಿನಿಯರೆಲ್ಲ ನೆರೆದು ಕಂದನಾಟಗಳನಾಡಿ | ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಿಗಿಬಿಗಿ
ದಸ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಿ || ಕಾಮಿತ ಫಲವೀವ ಭಕುತ ಜನರೊಡೆಯ | ಸ್ವಾಮಿ
ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲರಾಯನ್ನ | ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೧. ರಾಗ ನಾದನಾನುಕ್ರಿಯೆ, ತಾಳ.

ಛ್ರಿಸಲಾರೆನೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲಿ, ಲೇಸುಕಾಣೆನೆ ಇದರಲ್ಲಿ, ಹೇ ಸಖಿಯೆ
ಕೇಳೆ || ಪಲ್ಲ || ಅತ್ತಿಗೇಯರು ಅತಿ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯರಮ್ಮ, ಎಡಿಬಿಡದೆ
ಯೆನ್ನ | ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕಾದಿಹರೆ ನೋಡಮ್ಮ, ಅವರಂತೆ ಯೆನ್ನ |
ಚಿತ್ತದಲಿ ತಿಳಿದಿಹರೆ ಕೇಳಮ್ಮ, ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಮ್ಮು, ಒತ್ತಿ ಆಳುವರಲ್ಲೇ
ದುಷ್ಯಮ್ | ಜೊತೆ ಹಾಕಿದ ಬ್ರಹ್ಮ || ೧ || ದುರುಳರಾರ್ವರು ಭಾವ
ವೈದುನರೆ | ಇನ್ನೆಂಟು ಮಂದಿ | ಕೊರಳ ಕೊಯ್ವ ಮಲಮಕ್ಕಳು
ಇರುತಾರೆ | ಇನ್ನತ್ತು ಮಂದಿ | ನೆರೆದು ಕೂಡಿ ಕರೆಕರೆಯ ಮಾಡುವರೆ |
ನಾ ಏವರಿಸಲಾರೆ | ಸರಿಬಾರದ ವಗತನ ಹಗರಣವೆ | ಹೇ ಸಖಿಯೆ
ಕೇಳೆ || ೨ || ಮಾವನೆಂಬುವನು ಮಾಡಿಗನಂತಿಹನೆ | ನಾ ಮಾಡಲಿ

ನ್ನೇನೆ | ರೂವಾಯುವಕೆ ನೋವನು ನುಡಿಯುವನೆ | ಬಹು ತಾಮಸಿ
ಕಾಣೆ | ತಾವು ಕದಲದೆ ಕುಳಿತಿಪ್ಪನು ಜಾಣೆ | ಬೈದರೆ ಫಲವೇನೆ | ಅವ
ಬಗೆಯಲಿ ಎನಗೆ ಸುಖ ಕಾಣೆ | ಹೇ ಸಖಿಯೆ ಕೇಳೆ || ೩ || ಪತಿಯಾದರೆ
ಪರದೇಶಿಯಂತಿಹನೆ | ಒಂದರೆಘಳಿಗಾದರು | ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮಾತಾ
ಡುವ ಸುಖ ಕಾಣೆ | ಇವರೆಲ್ಲರ ತಪ್ಪಿಸಿ | ಸುತರ ಪಡೆವ ಸುಖವಿಲ್ಲೆ
ನಿನ್ನಾಣೆ | ಪುತಿದೋರದೆ ಎನಗೆ | ನುತಿಸುವೆ ಬೇಗದಿ ಪತಿಯೊಳು ನೀ
ಪೇಳೆ | ಹೇ ಸಖಿಯೆ ಕೇಳೆ || ೪ || ಕೋಪವು ಬಹಳ ಕುಲಗೇಡಿ ಅತ್ತಿಗೆ |
ನಾ ಮಾಡಲಿನ್ನೇನೆ | ಪಾಪಕ್ಕಂಜಳು ಪೂರೈಸಳು ಕೊನೆಗೆ | ಬಹು
ಪಾಪಿ ಕಾಣೆ | ತಾಪಸರೆಂದರೆ ಆಗದು ಇವಳಿಗೆ | ಅವಿವೇಕಿ ಈಕೆ |
ಶ್ರೀಪತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ನೀ ಪೇಳೆ | ಹೇ ಸಖಿಯೆ ಕೇಳೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೨. ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟತಾಳ.

ಎರಡೂ ಒಂದಾಗದು ರಂಗ || ಪಲ್ಲ || ಎರಡು ಒಂದಾಗದು ಎಂದೆಂದಿಗು
ರಂಗ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಒಂದು ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳು | ಒಂದೆ ಗೂಡಿ
ನಲ್ಲಿ ಇರ.ತಿಹುವು || ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಫಲಗಳನುಂಬುದು ಮ | ತೊಂದು
ಫಲಗಳನುಣ್ಣುದು ರಂಗ || ೧ || ಹಲವು ಕೊಂಬೆಗೆ ಒಂದು ಹಾರಿತು
ಒಂದು | ಹಲವು ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾರಲಿಯದು || ಹಲವನೆಲ್ಲ ಒಂದು
ಬಲ್ಲುದು ಒಂದು | ಹಲವನೆಲ್ಲವ ಅರಿಯದು ರಂಗ || ೨ || ನೂರೆಂಟು
ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾರಿತು ಅದು | ಹಾರಿ ಮೇಲಕ್ಕೇ ವಾರಿತು || ವಾರಿ
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ನಿಮ್ಮನು | ಸೇರಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿತು ರಂಗ || ೩ ||

೧೫೩. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಏಕತಾಳ.

ಜಿಂಗಮರು ನಾವು ಜಗದೊಳು || ಪಲ್ಲ || ಜಿಂಗಮರು ನಾವು ಲಿಂಗಾಂಗಿ
ಗಳು | ಮಂಗಳವಂತರು ಭವಿಗಳೆಂತೆಂಬಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹರಗುರು
ದೈವ ಕೇಶವ ನಮ್ಮ ನನೆದೈವ | ವರದ ಮೋಹನ ಗುರು ಶಾಂತೇಶ ||
ಹರಗುರು ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದ ಪರವಾದಿಯು | ರೌರವ ನರಕದಿ ಮುಳು

ಗುವುದೆ ಸಿದ್ಧ || ೧ || ವಿಭೂತಿ ನಮಗುಂಟು ವಿಶ್ವೇಶ ನಮಗುಂಟು | ಶೋಭನ ನಾಮ ಮುದ್ರೆಗಳುಂಟು || ಶ್ರೀಭಾಗಿರಧಿಯಗಣಿತ ಮಜ್ಜನ ವುಂಟು | ಸೌಭಾಗ್ಯವೀವ ಮಹಂತನ ಮಠದವರು || ೨ || ವಿರಕ್ತರು ನಾವು ಶೀಲವಂತರು ನಾವು | ವೀರಭದ್ರ ಪ್ರಿಯಭಕ್ತರು ನಾವು || ಕಾರಣ ಕರ್ತ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಕಾರುಣ್ಯಕೆ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರರು ನಾವು || ೩ ||

೧೫೪. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಿಣ್ಣೆಸಲಳವೆ ನಿನ್ನ ವೆಂಕಟರನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಬಿಣ್ಣೆಸಲಳವೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ದೇವ | ಪನ್ನಂಗಶಯನ ಪಾಲ್ಕಡಲೊಡೆಯನೆ ದೇವ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಸಮ ಸಾಹಸಿ ಸೋಮಕನೆಂಬ ದನುಜನು | ಶಶಿಧರನ್ನರದಿ ಶಕ್ರಾದ್ಯರಿ ಗಳುಕದೆ | ಬಿಸಜಸಂಭವನ ತಕ್ಕಿಸಿ ನಿಗಮವ ಕಡ್ಡು | ವಿಷಧಿಯೊಳಡ ಗಿರಲಾಗ ಬಂದಮರರು || ವಸುಧೇಶ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆನಲವನ ಮ | ದಿ೯ಸಿ ವೇದಾವಳಿಯ ತಂದು | ಮೆರೆದೆ ದಶ | ದಿಸೆಯೊಳು ಬ್ರಹ್ಮಗಂದು | ವೇದವ ಕರು | ಣಿಸಿದೆ ಕಂಜಾಕ್ಷ ಕೇಶವ ದಯಾಸಿಂಧು || ೧ || ಇಂದ್ರಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳು ದೈತ್ಯ | ವೃಂದಮೊಂದಾಗಿ ಮತ್ಸರವ ಮರೆದು ಕೂಡಿ | ಬಂದು ನೆರೆದು ಮುರಹರ ನಿನ್ನ ಮತದಿಂದ | ಮಂದ ರಾದ್ರಿಯ ಕಡಗೋಲ ಗೈದತುಳ ಫ || ಣೇಂದ್ರನ ತನು ನೇಣಿನಂದದಿ ಬಂಧಿಸಿ | ಸಿಂಧು ಮಧಿಸುತಿರಲು | ಘನಾಚಲ | ವಂದು ಮುಳುಗಿ ಪೋಗಲು | ಬೆನ್ನಂತು ಮು | ಕುಂದನೆ ಸಲಹಿದೆ ಸುರರು ಪೋಗಳಲು || || ೨ || ಖಳಶಿರೋಮಣಿ ಕನಕಾಕ್ಷನೆಂಬಸುರ ನಿ | ಮೊಳು ಸೆಣೆಸುವೆ ನೆಂದು ತವಕದಿಂದಲಿ ಬಂದು | ಬಲದ ಕಡುಹಿನಿಂದಲಿ ಚೋರತನ ದಿಂದ | ಇಳೆಯ ಕಡ್ಡು ರಸಾತಳದೊಳಗಿರೆ ನಿನ್ನ || ಪೊಳೆವ ಕೋರೆಗ ಳಿಂದ ತಿವಿದು ಕೊಂದವನ | ಪುಳಿಸಿ ದಿಂಡುಗೆಡಹಿ | ಬೇಗದಿ ಅವನ | ಬಲವ ಕೆಡಿಸಿ ಮಡುಹಿ | ಈ ಮಹೀ | ಲಲನೆಯ ಕೈಕೊಂಡೆ ಸುರರನ್ನು ಸಲಹೀ || ೩ || ಹಗಲಿರುಳಳಿವಿಲ್ಲ ಕನಕಕಶಿಪು ತನ್ನ | ಮಗನ ಹರಿಯ ತೋರೆಂದವನ ಬಾಧಿಸುತಿರೆ | ಚಿಗಿದು ಕಂಭವನೊಡೆದಧಿಕ ರೋಷಾಗ್ನಿ

ಕಾ | ಬೋಗಿ ಸೂಸಿ ಗಗನಮಂಡಲ ಧಗಧಗಧಗ || ಧಗಿಸೆ ಪ್ರಜ್ವಾಲೆ
 ಯುಗುಳಿ ಹಿರಣ್ಯಕನ ಕೂ | ರುಗುರಂದೊಡಲ ಸೀಳಿ | ರಕ್ತವ ಚಿಲ್ಲಿ |
 ಬಗೆದು ಕರುಳವಾಲೆ | ಧರಿಸಲು ನರ | ವ್ಯಗರೂಪ ತ್ರಾಹಿಯೆಂದನು
 ಶಶಿವೌಳಿ || ೪ || ಕುಲಿಶಧರನ ಗೆದ್ದು ಕುವಲಯದಲಿ ಭುಜ | ಬಲ
 ವಿಕ್ರಮನು ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳುನ್ನತಿಯಿಂದ | ಬಲು ವಾಜಿಮೇಧ ಗೈಯಲು
 ವಟುವೇಷವ | ತಳೆದು ತ್ರಿಪಾವ ಭೂಮಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ | ಬಲಿಯು
 ಹಮ್ಮನು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂದವನು ಕೊಟ್ಟ | ನೆಲನ ಈರಡಿ ಮಾಡಿದೆ |
 ಚರಣವನೆತ್ತಿ | ಜಲಜಜಾಂಡವನೊಡೆದೆ | ಉಂಗುಷ್ಟದಿ | ಸುಲಲಿತ
 ಸುಮನಸನದಿಯನ್ನು ಕಡೆದೆ || ೫ || ಪೊಡವಿಪರೋಳಗ್ಗಲೆಯ ಕಾರ್ತ
 ವೀರ್ಯ | ಕಡುಧೀರ ದೇವ ದೈತ್ಯರಿಗಂಜದವನ ಬೆಂ | ಬಿಡದೆ ಸಂಗ್ರಾ
 ಮದೊಳಧಿಕ ಸಮರ್ಥನ | ಹೊಡೆದು ತೋಳ್ಳ ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿದಾಗಸ
 ದಳ || ವೃಡ ಮುಖ್ಯ ದೇವಸಂತತಿ ನೋಡಿ ಕ್ಷತ್ರೇಶ | ಕಡೆಯ ನೆಲಕೆ
 ಸವರಿ | ಮಾತೆಯ ತಲೆ | ಕಡಿದು ತಪ್ಪತಿಗೆ ತೋರಿ | ಪಿಡಿದೆ ಗಂಡು |
 ಗೊಡಲಿಯ ಕರದಲಿ ಬಿರುದ ಘನ ಶೌರಿ || ೬ || ದಶಂಧರಾಜ ಕೌಸಲ್ಯರ
 ಮಗನಾಗಿ | ಋಷಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಧ್ವರವ ರಕ್ಷಿಸಿ ಘನ | ವಿಷಕಂಠ
 ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿ ಜಾನಕಿಯ ತಂದು | ತ್ರಿಶಿರ ದೂಷಣ ಖರರಳಿದು
 ವಾಲಿಯನೊಂದು || ನಿಶಿತ ಶಸ್ತ್ರದಿ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಾಗರವ ಬಂ | ಧಿಸಿ
 ಲಂಕೆಯ ದಹಿಸಿ | ರಾವಣ ರಕ್ತಸನನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ | ವಿಭೀಷಣ | ಗೊಸೆದು
 ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ಮೆರೆದೆಯೊ ಸಾಹಸಿ || ೭ || ದೇವಕಿ ವಸುದೇವರಲಿ ಜನಿಸಿ
 ಲೋಕ | ಪಾವನಗೈದು ಪನ್ನಗನ ಹೆಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ | ಗೋವಳರ ಸಲಹೆ
 ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯೆತ್ತಿ | ಮಾವ ಕಂಸನ ಕೊಂದು ಮಲ್ಲರ ಮರ್ದಿಸಿ
 ಸತ್ಯ || ಭಾಮೆಗೆ ಸುರತರುವನು ಕಿತ್ತು ತಂದಿತ್ತ | ತಾವರೆದಳ ಸುನೇತ್ರ |
 ತ್ರಿಭುವನ | ಪಾವನ ಚರಿತ್ರ | ಶ್ರೀರುಗ್ಮಿಣಿ | ದೇವಿ ಮನೋಹರ ಸುಲ
 ಲಿತ ಗಾತ್ರ || ೮ || ದುರುಳ ದಾನವರುಗಳಂದು ಖೇಚರದೊಳು | ಹರಿ
 ಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಳವಡದೆ ಮು | ಪುರವ ರಚಿಸಿ ಮೂರು ಜಗಕುಪ
 ಹತಿ ಮಾಡು | ತಿರೆ ಅನುಪಮ ರೂಪದಿ ನಿಂದು ದೈತ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ || ಯರ

ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವ ಭಂಗವ ಮಾಡಿ ಮು । ಪುರವನಳದ ನಿಸ್ಸೀಮು । ಅಖಿಳ ಶ್ರುತಿ । ಯರಸಿ ಕಾಣದ ಮಹಿಮು । ಸಾಮಜರಾಜ । ವರದ ಸುಪರ್ಣ ವಾಹನ ಸಾರ್ವಭೌಮು ॥ ೯ ॥ ಮಣಿಮಯ ಖಚಿತಾಭರಣದಿಂದೆಸೆವ ಲ । ಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ದಿವ್ಯ ವಾಜಿಯನೇರಿ ರಣದೊಳು । ಕುಣಿವ ವಿಸಾಸೆ ಕೋರೆ ದಾಡಿ ಭೀಕರ ಘೋರ । ಬಣಗು ದೈತ್ಯರ ತಲೆ ಕಡಿದು ಎಸೆವ ಭೂತ ॥ ಗಣಕಾಹುತಿಯಿತ್ತು ಭೂಭಾರವಿಳುಹಿದೆ । ರಣಭಯಂಕರ ಪ್ರಚಂಡ । ಮೂರ್ಛಗದೊಳ । ಗೆಣೆಗಾಣೆ ನಿನಗುದ್ಧಂಡ । ಕಲ್ಪಿ ದಿನ । ಮಣಿ ಕೋಟಿತೇಜ ದುಷ್ಕೃತ ಕುಲಖಂಡ ॥ ೧೦ ॥ ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನೆ ಚಿನುಮಯರೂಪ ದೇ । ಪೋತ್ತಮ ವರ ಶಂಖಚಕ್ರ ಗದಾಂಬುಜ । ಉತ್ತಮಾಂಗದ ಮಣಿ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲ ಪ್ರಭೆ । ವ್ಯಕ್ತ ಕೌಸ್ತುಭ ಪೀತಾಂಬರ ಕಟಿಸೂತ್ರ ಶ್ರೀ ॥ ವತ್ಸಲಾಂಭನ ಕೇಯೂರ ಕಂಕಣಭೂಷ । ನಿತ್ಯ ವೈಕುಂಠವಾಸ । ನಾಗಿಹ ಪುರು । ಪೋತ್ತಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸ । ಪುರಂದರವಿಠಲ ತಿರುಮಲೇಶ ಪಾಹಿ ಸರ್ವೇಶಾ ॥ ೧೧ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೫೫. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ತಾಳ.

ಮನವೆ ಚಂಚಲಮತಿಯ ಬಿಡು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಮ್ಮ । ವನಜನಾಭನ ಭಜನೆಯ ಮಾಡು ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಬಡಮನುಜಗೆ ಬಾಯಬಿಡುತ ದೈನ್ಯ ದಲವನ । ಅಡಿಗಳೆರಗಲು ಏಡೆವುದೇನೊ ॥ ಕಡಲಶಯನ ಜಗದೊಡೆ ಯನ ನೆನೆಯೆ ಕೈ । ಪಿಡಿದು ಸಲಹುವನು ಬಿಡದಲೆ ಅನುಗಾಲ ॥ ೧ ॥ ಬಲ್ಲಿದ ಭಜಕರ ಬಲ್ಲವ ಬಲುಸಿರಿ । ಉಳ್ಳನು ಕರುಣಿಯು ನಲ್ಲನಿರೆ ॥ ಕ್ವಲ್ಲಕರನು ಕಾಯೆ ಸಲ್ಲದೆಂದೆಂದಿಗು । ನಿಲ್ಲು ಹರಿಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲ ಣಿಸದೆ ॥ ೨ ॥ ಮುಗಿಲು ಮೇಲೆಗೆಡೆ ಅಗಣಿತ ಆಪ । ತ್ತುಗಳು ಬಂದಡ ರಲು ನಗುತಲಿರು ॥ ಜಗದುದರನ ಮಹಿಮೆಗೆ ನನೊ ನನೋ ಎಂದು । ಪೊಗಳುತ್ತ ಬಾಳಘಗಳನು ಗಣಿಸದಲೆ ॥ ೩ ॥ ಆವಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇವ ನಿಚ್ಚೆಯಿಂದ । ಆವಾವದು ಬರೆ ಸುಖವೆ ಎನ್ನು ॥ ಶ್ರೀವರ ಅನಾದಿ ಜೀವರ ಕ್ಲುಪ್ತದಂತೆ । ಈವನು ನಿಜಸ್ವಭಾವ ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯ ॥ ೪ ॥ ಕೇಶ ವಾಚ್ಯತ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುರಾರಿ । ದೋಷರಹಿತ ಕ್ಲೇಶನಾಶನನೆಂದು ॥

ನೋಸಗೊಳಪ ಭವಪಾಶವ ಖಂಡಿಸ | ಶ್ರೀಶ ಪುರಂದರವಿಠಲನು
ಜಗಕಿರೆ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೬. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಅಟತಾಳ.

ಯಾಕೆ ಕಡಿಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುವೆ | ಕೃಷ್ಣ | ನೀ ಕರುಣಾಕರನಲ್ಲವೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ನೀನಲ್ಲವೆ | ಕೃಷ್ಣ | ಚಿತ್ಸುಖದಾತ ನೀನಲ್ಲವೆ ||
ಅತ್ಯಂತ ಅಪರಾಧಿ ನಾನಾದಡೇನಯ್ಯ | ಇತ್ತಿತ್ತ ಬಾಯೆನ್ನಬಾರದೆ
ರಂಗ || ೧ || ಇಂದಿರೆಯರಸ ನೀನಲ್ಲವೆ | ಬಹು | ಸೌಂದರ್ಯನಿಧಿ
ನೀನಲ್ಲವೆ || ಮಂದಮತಿ ನಾನಾದಡೇನು ಕೃಪಾ | ಸಿಂಧು ನೀ ರಕ್ಷಿಸ
ಬಾರದೆ ರಂಗ || ೨ || ದೋಷಿಯು ನಾನಾದಡೇನಯ್ಯ | ಸರ್ವ | ದೋಷ
ರಹಿತ ನೀನಲ್ಲವೆ | ಘಾಸಿ ಯಾತಕೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ಸಲಹಯ್ಯ | ಶೇಷ
ಶಾಯಿ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೭. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸ್ವಲ್ಪದೊ ಕೃಷ್ಣ ಸಲ್ಲದೋ || ಪಲ್ಲ || ಸಿರಿ | ವಲ್ಲಭ ಇದ ನೋಡಿ ಪಾಲಿಸ
ಬೇಕೋ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ ಪೈರನ್ನು | ಮತ್ತೆ
ತುರುವಿಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲಿಸುವುದು || ೧ || ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನಿಕ್ಕಿ ಸದನವ
ಸಾಧಿಸಿ | ಪಾವಕನುರಿಗೆ ನೀನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವುದು || ೨ || ಕುಶಲದಿ
ಬಣ್ಣಿಸಿ ಬರೆದು ಚಿತ್ತಾರವ | ಮಸಿ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿ ನೀ ಕೆಡಿಸುವುದು ||
|| ೩ || ಬಲು ಕಾಲ ಮುದ್ದಿಸಿ ಕಲಿಸಿ ಮಾತುಗಳ | ಗಿಳಿಯ ಸಾಕಿ ಬಾವು
ಗಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು || ೪ || ಕರುಣಿಸು ಗುರು ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ನಮ್ಮ |
ಹಿರಿದು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕಿರಿದು ಮಾಡುವುದು || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೮. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಲಗ್ನಿಯೋ ವೈಕುಂಠ ಲಗ್ನಿಯೋ || ಪಲ್ಲ || ಒಗ್ಗಿಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯೊಡನಾಡೊ
ಸುಜನರ್ಗಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸುಸಾರವೆಂಬೋದು ಸದರವಲ್ಲವೆಂದು | ಸಂಶ

ಯವೆಂಬೋದು ಇನಿತಲ್ಲದೆ || ಹಂಸನ ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳು ನೇಮಿಸಿ |
 ಕಂಸಾರಿಯೆಡೆಯೊಳು ಕಡುಸ್ನೇಹಮಾಳ್ವಗೆ || ೧ || ಮಾಯಾಪಾಶವ
 ಕಳೆದು ಮದಮತ್ಸರವಳಿದು | ಕಾಯವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ||
 ನ್ಯಾಯ ವಿಾರದೆ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರದೆ | ಕಾಯಜಪಿತನೊಳು ಕಡು
 ಸ್ನೇಹಮಾಳ್ವಗೆ || ೨ || ಭ್ರೂಮಧ್ಯದೆಡೆಯೊಳು ನಾಸಿಕಾಗ್ರದೊಳು |
 ನೇಮದಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿ || ಪ್ರೇಮದಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಭಜಿಸುತ |
 ಭೂಮಿಯೊಳಹ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮನುಜರಿಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೯. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ರಂಗ ಬಂದ ಮನೆಗೆ ಶೃಂಗಾರ ನೋಡಿರೊ | ಹಿಂಗದಂಥ ಬಡತನ
 ಭಂಗವಾಗಿ ಹೋಯಿತೊ || ಪಲ್ಲ || ಹೊತ್ತಾರೆದ್ದು ಹೋಗಿ ಪರರ ಭೃತ್ಯ
 ನಾಗಿ ದುಡಿದರೆ | ತುತ್ತು ಅನ್ನ ಕಾಣದೆ ನಾ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದೆನೊ ||
 ಇತ್ತಲಾಗಿ ರಂಗ ಬರಲು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ ಬಡತನ | ಎತ್ತಲೆಡ್ಡೆಯಿತೊ
 ಏನಾಯಿತೊ ಕಾಣಬಾರದು || ೧ || ಮಾನಾಭಿಮಾನವ ಬಿಟ್ಟು ನಾನಾ
 ರಣ್ಯ ತಿರುಗಿದರೆ | ಗೇಣು ಅರಿವೆ ಉಟ್ಟೇನೆನಲು ಹುಟ್ಟು ದೊರೆಯದು ||
 ದಾನವಾಂತಕ ರಂಗ ಬರಲು ನಾನಾ ಪರಿ ಪಟವಾಳಿ | ತಾನೆ ಬಂದು
 ಮನೆಯೊಳು ನಿಧಾನವಾಯಿತೊ || ೨ || ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮೊದಲು ನಾನು
 ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿದೆ ದೇಶವೆಲ್ಲ | ಇಟ್ಟೇನೆಂದರೆ ಸೊಟ್ಟೆಕಿವಿಗೆ ಘಟ್ಟಮುರುವು
 ಕಾಣೆನೊ || ಎಟ್ಟಲ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಲ್ಲದಂಥ | ಅಷ್ಟ
 ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿದೆನೊ || ೩ || ಹಿಂಡು ಬಂಧು ಬಳಗದೊಳು
 ಖಂಡ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿದರೆ | ದಿಂಡೆಯಳೊಬ್ಬಳ ತಂದು ದಂಡೆ ಕಟ್ಟಿರೊ ||
 ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನು ಬರಲು ಭೂಮಂಡಲದೊಳಿಲ್ಲದಂಥ | ಹೆಂಡರ ಭೋ
 ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಂಡನಾದೆನೊ || ೪ || ಹಿಂದೆ ರಂಗನ ಭಜಿಸದೆ ಅನೇಕ ಭಂಗವ
 ಪಟ್ಟಿ | ಮುಂದೆ ರಂಗನ ಭಜಿಸಲು ಸುಕೃತ ಫಲವು || ತಂದೆ ಪುರಂದರ
 ಎಟ್ಟಲನ್ನ ಹೊಂದಿ ಭಜಿಸಲಾಗಿ | ಬಂದನು ಭಾಗ್ಯದ ಸಿರಿ ಲಕುಮಿಯ
 ನೊಡಗೂಡಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಯುಂಸೆತಾಳ.

ಸುಮ್ಮನಿರು ಸುಮ್ಮನಿರು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ | ಪಲ್ಲ || ಈ ಮಹಿಯೊಳತಿ
ಶಯದ ಗುಮ್ಮ ಬಂದಿದಕೋ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಐದು ಮುಖ ಮತ್ತೆ ಮೂ
ರೈದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ | ಐದು ಮುಖದೊಳಗ್ನಿ ಕಿಡಿ ಉದುರಿಸಿ || ಐದೆ
ರಡು ತೋಳುಗಳ ನೀಡಿ ಒಲಿದಾಡಿಸುತ | ಐದುಬಾಣನ ಗೆದ್ದ ಗುಮ್ಮ
ಬಂದಿದಕೋ || ೧ || ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡು ತ್ರಿಶೂಲದ |
ಮೇಲೆ ಹೆಣಗಳ ಚುಚ್ಚಿ ಒಲಿದಾಡುತ || ಕಾಲಭೈರವನ ಕಾವಲನಿರಿಸಿ
ಮರುಳುಗಳ | ಓಲಗದಿ ತಲೆಬಾಗಲಲಿ ಬಂದನಿದಕೋ || ೨ || ಮುದಿ
ಎತ್ತನೇರಿ ಮೈಯೊಳು ಬೂದಿಯನು ಪೂಸಿ | ಮದನಾರಿಯೆಂಬಂಥ
ಬಲು ಭೂತವು | ಹೃದಯದಲಿ ನಿನ್ನ ನೋಡುವೆನೆಂಬ ಧ್ಯಾನದಲಿ |
ಒದಗಿ ಬಂದೈದಾನೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬೧. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಠಂಪಾದವಿರಲಿಕ್ಕೆ ಪರದೈವಂಗಳ | ಗೆರಗಲೇಕೆ | ಪಲ್ಲ || ವರಮಾಣಿಕ
ವಿದ್ದು ಎರವಿನ ಒಡವೆಯ | ಬಯಸಲೇಕೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪೆತ್ತ ಪಿತನ
ಮಾತು ಕಿವಿಯಲಿ ಕೇಳದ | ಪುತ್ರನೇಕೆ | ಚಿತ್ತ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ತಿರುಗುವ
ಸತಿಯಳ | ಸಂಗವೇಕೆ | ಉತ್ತಮ ಗುರುವನು ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವ | ಶಿಷ್ಯ
ನೇಕೆ | ಶಕ್ತಿಹೀನನಾಗಿ ಸರ್ವಜನರ ಕೂಡಿ | ಕ್ರೋಧವೇಕೆ || ೧ ||
ಭಾಷೆಯ ಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪುವ ಪ್ರಭುವಿನೊ | ಳಾಸೆಯೇಕೆ | ಕಾಸಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾ
ಡುವ ಲೋಭಿಯ | ಗೆಳೆತನವೇಕೆ || ವೇಶ್ಯೆಯ ನೆಚ್ಚಿ ತನ ನಾರಿಯ ಬಿಡು
ವಂಥ | ಪುರುಷನೇಕೆ | ಹಾಸಿಕೆ ಅರಿತು ಕಾಲನೀಡಲರಿಯದ | ಮನುಜ
ನೇಕೆ || ೨ || ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳ್ವು ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡದ | ಮನುಜನೇಕೆ |
ಸನ್ನುತ ವಿದ್ಯವ ಮೆಚ್ಚಲರಿಯದ | ಅರಸನೇಕೆ || ಅನ್ನವನಿಟ್ಟು ಹಂಗಿಸು
ತಿರುವರ | ಬಾಳದೇಕೆ | ಉನ್ನಂತ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ನೆನೆಯದ | ಜನು
ಮವೇಕೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೨. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಆದಿತಾಳ.

ಅದಿರಂದೇನು ಫಲ ಇದಿರಂದೇನು ಫಲ | ನಮ್ಮ, ಪುರಂದರವಿಠಲನ
 ನಾಮವ ನೆನೆಯದೆ | ಸಲ್ಲ || ಹೃದಯಕಮಲವನು ತೊಳೆಯಲಾರದೆ
 ವ್ಯರ್ಥ | ಉದಯಸ್ತಮಾನ ನೀರೊಳು ಮುಳುಗುವರು || ಅದಕಿಂತ
 ಸರ್ವದ ನೀರೊಳಗಿರುತಿಪ್ಪ | ಮುದಿಕಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನಯ್ಯ || ೧ ||
 ಹಲವು ಕಾಲ ಕಲ್ಲು ನೀರೊಳಗಿದ್ದರೇನು | ಬಲು ನೆನೆಯದವ್ಯತ ಶಿಲೆಯಾ
 ಗುವುದೆ || ಕರದಲಿ ಜಪವಾಲೆ ಮಣಿಗಳನೆಡೆಸುತ | ಪರನಿಂದೆ ಬಾಯಲಿ
 ಮಾಡುವರಯ್ಯ || ೨ || ಸ್ನಾನವ ಮಾಡುವರು ಆಸನ ಹಾಕುವರು |
 ಮೌನದಿ ಚಪ್ಪಾಳಟ್ಟು ಹಕ್ಕಿ ಬೆದರುವಂತೆ || ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚುವರು
 ಮೂಗನ್ನೆ ಹಿಡಿದರು | ಜಿನ್ನಾಗಿ ಮನವ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಯರು ವ್ಯರ್ಥ || ೩ ||
 ನೇಮವನು ತಾಳುವರು ದಾನವ ಮಾಡುವರು | ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮದ
 ಮತ್ಸರ ಬಿಡದೆ ಇಂಥಾ ನಾಯಿಕುನ್ನಿಗಳ ಕಂಡೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ |
 ಕಾಶಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಫಲವೇನಯ್ಯ || ೪ || ಮೂರು ಜೋಡಿ ವನ
 ಮಾಲೆಯು ಕೊರಳೊಳು | ಜೋಗಿಣಿಯ ಕವಡೆಯ ಸರದಂತೆ ||
 ಮೂರಾರು ಪುರಾಣ ತಿರುವಿ ಹಾಕುವರು | ಮಾರಸಿತನ ಮನಮುಟ್ಟಿ
 ಭಜಿಸದೆ ವ್ಯರ್ಥ || ೫ || ಹಸಿವಾಯಿತೇಳು ದೇವರ ತೊಳೆಯೆಂಬರು |
 ಹಸನಾಗಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸರು || ಹೊಸ ಹಾವಿನಬುಟ್ಟಿಯಂತೆ
 ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು | ವಸುಧೆಯೊಳ್ಳಾರುತಿ ಅಟವಾಡುವರು || ೬ ||
 ಸರಧನ ಪರಸತಿ ಪರನಿಂದೆಗಳುಕುತ | ತೊರೆಯೊಳು ಮಿಂದರೆ ದುರಿತ
 ಪೋಗುವುದೆ || ಸರುವವ ತೊರೆದು ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನಮಾಡಲು | ವರವ
 ಕೊಡುವ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೩. ರಾಗ ನಾಟಕುರಂಜಿ (ಕಮಾಚು), ಅಟಿತಾಳ.

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮ | ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ
 ರಾಮ || ಸಲ್ಲ || ರಾವಣನ ಮೂಲಬಲ ಕಂಡು ಕಪಿಸೇನೆ | ಆವಾಗಲೆ
 ಬೆದರಿ ಓಡಿದವು || ಈವೇಳೆ ನರನಾಗಿ ಇರಬಾರದೆಂದೆಣಿಸಿ | ದೇವ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಜಗವೆಲ್ಲ ತಾನಾದ || ೧ || ಅವನಿಗೆ ಇವ ರಾಮ ಇವನಿಗೆ
 ಅವ ರಾಮ | ಅವನಿಯೊಳೆಪರಿ ರೂಪವುಂಟೆ || ಲವಮಾತ್ರದಿ ಅಸುರ
 ದುರುಳರೆಲ್ಲರು | ಅವರವಹೋಡೆದಾಡಿ ಹತರಾಗಿ ಪ್ರೋದರು || ೨ ||
 ಹನುಮದಾದಿ ಸಾಧುಜನರು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು | ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿದರು
 ಹರುಷದಿಂದ || ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನು | ಕೊನೆಗೊಡೆ
 ಯನು ತಾನೊಬ್ಬನಾಗಿ ನಿಂತ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಠಿವನಾವನಿಗಾದ ಅವನಿಯೊಳಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಸರ್ವಜೀವರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಯಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅವ ತಂದೆಯು ಸಲಹಿದನು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ |
 ಅವ ತಾಯಿಯು ಸಲಹಿದಳು ಧೃವನ || ಅವ ಸಹೋದರನು ಈಡೇರಿ
 ಸಿದ ವಿಭೀಷಣನ | ಸರ್ವಜೀವರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ || ೧ || ಅವ
 ಬಾಂಧವ ಕಾಯ್ದನಂದು ಕರರಾಜನ | ಅವ ಪತಿ ಕಾಯ್ದ ದ್ರೌಪದಿ
 ಮಾನವ || ಅವ ಸಖನಾದ ಪಾಂಡವರ ಆಪತ್ತಿಗೆ | ಸರ್ವಜೀವರಿಗೆ
 ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ || ೨ || ಅವನಾಧಾರ ಆಡವಿಯೊಳಿರುವ ವ್ಯುಗ
 ಗಳಿಗೆ | ಅವನಾಶ್ರಯ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳಿಗೆ || ಅವ ಪೋಷಕನು ಗರ್ಭದ
 ಲಿದ್ದ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ | ದೇವ ಗುರುಪುರಂದರವಿಠಲನಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ || ೩ ||

೧೬೫. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಕೊಡಿ ಆಡಲೊಲ್ಲರೇ | ಅಮ್ಮಯ್ಯ ಎನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಕೇಡಿಗನಿವ
 ಕೊಲ್ಲುವನೆಂತೆಂದೆನ್ನ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಸಿದಳುತಿರೆ ಮೊಲೆಯೊಡಬಂ
 ದಸುರಿಯ | ಅಸುವ ಹೀರಿದ ಮಾರಿ ಶಿಶುವೆಂತೆಂದೆನ್ನ || ೧ || ತನ್ನ
 ತಾಯಿಯ ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ಅಣ್ಣನ | ಕೊಂದನಿವನನ್ಯರ ಬಿಡುವನೆ ಎಂ
 ದೆನ್ನ || ೨ || ಮಕ್ಕಳೊಳಗೆ ಬಲು ಹೆಚ್ಚಿದ ಬಲವಂತ | ಸಿಕ್ಕಿದ ಪುರಂದರ
 ವಿಠಲನೆಂತೆಂದೆನ್ನ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬೬. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟತಾಳ.

ತ್ರೋಳಲದಿರು ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ | ಪರವಾತ್ಮ | ನೊಳ ಕಂಡು ಸುಖಿಸೊ
ಮನವೆ || ಪಲ್ಲ || ಲಿಪಿಯೊಳಖಿಳವ ಚಿಂತಿಸಿ ಕಡೆಕಡೆಗೆ | ಕಪಿಯಂತೆ
ಎಡೆಯಾಡದೆ ಮನವೆ | ಗುಪಿತದೊಳಗಿದ್ದಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾನಿಸಲು | ಅಪರಿ
ಮಿತ ಸುಖಸುಖಿಸುವೆ ಮನವೆ || ೧ || ನಾಗ ನರ ಸುರಲೋಕವ ತಿರು
ತಿರುಗಿ | ಕಾಗೆಯಂತೆಡೆಯಾಡದೆ || ರಾಗದ್ವೇಷವ ತೊಲಗಿಸಿ ಮನದಿ
ಮಧು | ಸೂದನನ ಕಾಣು ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ || ೨ || ಪರರಿಗದ ಸೂಚಿಸ
ದಿರೊ ಸಿದ್ಧಾಂತ | ಪರಮ ತತ್ವವನು ತಿಳಿದು ಮನವೆ || ಗುರುಪುರಂದರ
ವಿಠಲನ ಸ್ಮರಿಸಲು | ಸ್ಥಿರವುಳ್ಳ ಮುಕುತಿಯಹುದೊ ಮನವೆ || ೩ ||

೧೬೭. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ನಿನ್ನ ನಾಮವಿದ್ದರೆ ಸಾಕೊ || ಪಲ್ಲ || ಮುನಿದರೆ ಮುನಿ ನಿನ್ನಾಣೆ
ಶ್ರೀರಾಮಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹೊದ್ದಿದ ಪಾಪವನೆಲ್ಲ | ಭಿನ್ನ | ಭಿದ್ರವ ಮಾಡಿ
ಖಂಡಿಸಿ ಬಿಡುವ || ಎದ್ದರೆ ಸಂಗಡ ಬರುವ | ಎನ್ನ | ಮುಡ್ಡಿಸಿ ಮುಂದಕೆ
ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಡುವ || ೧ || ಸಾರೆ ಸಂಗಡ ಬರುವ | ಎನ್ನ | ಸೇರಿದ
ಪಾಪವ ಕೋಪದಿ ತರಿವ || ರ್ಕೂಡಿಸಿ ಕರ್ಮವ ಕಳೆವ | ಎನ್ನ | ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ನಡೆವ || ೨ || ಪರಮಾನಂದವನೀವ | ನಿನ್ನ |
ಸ್ಮರಣೆಯೆಂಬುದು ಎನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವ || ವರಕೊಡುವುದೊಂದು ಭಾವ |
ಈ | ಪರಿ ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೮. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನೆನೆಬೇಕು ನೆನೆಬೇಕು ನೆನೆಯಬೇಕಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಮನದ ಚಪಲ
ಬುದ್ಧಿ ಇನ್ನೂ ಬಿಡದಮ್ಮ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಎಡೆಬಿಡದಲೆ ನಿನ್ನ ಒಡಲ
ಚಿಂತಿಸುವಿ | ಕಡಲಶಯನನ ನಾಮ ಬಿಡದೇ ಹಗಲಿರುಳು || ೧ ||
ಹೊತ್ತುಹೋಯಿತು ಇನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು | ಹತ್ತಿಲೆ ಇಹುದು
ಕಣ್ಣತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ || ೨ || ಇಂದಿರಾರಮಣ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ |
ಮಂದರೋದ್ಧರನ ಆನಂದ ಯೆಂದೆಣಿಸಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೯. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ಬಿಡವ ನಿನಗೊಬ್ಬರ ಗೊಡವೆ ಯಾತಕ್ಕೊ | ಒಡವೆ ವಸ್ತು ತಾಯಿ
ತಂದೆ | ಒಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ || ಪಲ್ಲ || ಮಡದಿಮಕ್ಕಳು ಎದುರಿಸಿ
ದರೆ | ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಕೈದುಡಕೀ ಕಂಡ್ಯ || ಅಡಿಕೆಹೋಳಗೆ ಹೋದ
ಮಾನ | ಆನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಾರದೊ || ೧ || ಒಪ್ಪತ್ತು ಭಿಕ್ಷವ ಬೇಡು |
ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ನೀಡು || ಅಪ್ಪನಾದಚ್ಯುತನ ವಾಡು | ಆನಂದ
ದಿಂದೋಲಾಡು || ೨ || ಭೋಗ್ಯ (ಯೋಗಕೆ) ಕರ್ಮಗಳು ಎಲ್ಲ |
ನೀಗಿ ಕಳೆದು ಪ್ರೋಗುವ ತನಕ || ಮಾಗಿ ಕೋಗಲೆಯಂದದಿ ನೀ |
ಮುದುರಿಕೊಂಡಿರು ಒದರಬೇಡ || ೩ || ಓದು ತರ್ಕವೆಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತಿ | ಅದಿ
ದೇವನ ಕಾಣದನಕ || ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ | ಬುದ್ಧಿಲಿರು ನಾ
ಹೇಳೇನಂತೆ || ೪ || ದೊರೆತನವಿದ್ದೇನು ಹೆಚ್ಚು | ಸಿರಿತನವಿದ್ದೇನು ಮೆಚ್ಚು ||
ವರದ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ್ನು | ನರದೇಹದಲಿ ನೋಡದನಕ || ೫ || ಶ್ರೀಃ :

೧೭೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಓರು ಬದುಕಿದರೇನು ಆರು ಬಾಳಿದರೇನು | ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮವಿಧಿ
ತೀರದನಕ || ಪಲ್ಲ || ಸತಿಭಕುತಿಯಿಲ್ಲದಿಹ ಸತಿಯಿದ್ದು ಫಲವೇನು |
ಮತಿಯಿಲ್ಲದವಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರೇನು || ಸತಿಯಿಲ್ಲದವಳಿಗೆ ಬಹು ಭೋಗ
ವಿದ್ದರೇನು | ಮತಿಹೀನನಾದಂಥ ಮಗನ ಗೊಡವೇನು || ೧ || ಜ್ಞಾನ
ವಿಲ್ಲದವ ನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಫಲವೇನು | ದಾನಧರ್ಮವಿಲ್ಲದವನ ದಯ
ವಾದರೇನು || ಮಾನಾಭಿಮಾನಗಳ ಮರೆದವನ ಸಂಗವೇನು | ದೀನನಾ
ದವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೇನು || ೨ || ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದಗೆ ಚಂದ್ರನುದಯದಾ
ಭ್ರಮೆಯೇನು | ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲದಿಹ ಅಷ್ಟ ಭೋಗಂಗಳೇನು || ಬಣ್ಣ ಬಂಗಾರ
ವನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಫಲವೇನು | ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರನು ಆಗಲಿ ಸುಖವೇನು ||
|| ೩ || ಗುರು ದೈವವರಿಯದವ ಹಿರಿಯನಾದರೆಯೇನು | ಜರಿದು ಕೆಟ್ಟು
ಡುವನ ಸರಸವೇನು || ಮೊರೆಹೊಕ್ಕವರ ಕಾಯದವನ ಧೊರೆತನವೇನು |
ಪರರಿಗುಪಕರಿಸದವ ಬಾಳಿ ಫಲವೇನು || ೪ || ವೇದಗಳ ಓದಿ ತಾ ವಾದಿ

ಸಲು ಫಲವೇನು । ಭೇದವೇಣಿಸುತಿಹನ ನೆಂಟತನವೇನು ॥ ಮೋದದಿಂ
 ದ್ವರಿಗರ್ಪಿಸದ ಕವಿತೆಯಿಂದೇನು । ಓದಿಸದೆ ಕಡಿಮವ ತಂದೆಯಿದ್ದೇನು ॥
 ॥ ೫ ॥ ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವನ ದೇವತಾರ್ಚನೆಯೇನು । ಅವ ವರಗಳ
 ಕೊಡದ ದೇವರೇನು ॥ ದೇವ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ ಚರಣವನು ।
 ಅವಾಗ ನೆನೆಯದಿಹ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದೇನು ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀನುಭ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೭೧. ರಾಗ ಪೀಲು, ಆದಿತಾಳ.

ಬಿವ್ವು ಬಂದಿತಲ್ಲ । ರಂಗಯ್ಯ । ಬವ್ವು ಬಂದಿತಲ್ಲ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬವ್ವು
 ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಕಚ್ಚಿತೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಶರಗು ಪಿಡಿದು ನೀ ಹೇಳದೆ
 ಮಲಗೊ । ತಿರುಗಿದರೆ ನೋಡು ಮತ್ತಿಲ್ಲೆ ॥ ಬೂದಿಯ ಹಚ್ಚಿದೆ ಕೂದಲು
 ಬಿಚ್ಚಿದೆ । ಸ್ವಾದವ ಕಂಡು ಬಂದಿತಿಲ್ಲೆ ॥ ೧ ॥ ಹಿಡಿದ ತ್ರಿಶೂಲ ಪಿಡಿದ
 ಕಪಾಲ । ಮುಕ್ಕಣ್ಣಲಿ ಕಿಡಿ ಉದರಿಸುತ ॥ ಹಾವು ಕೊರಳಲಿಟ್ಟು
 ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವ ಹೊದ್ದು । ಸುತ್ತಲಿ ಬರುತಿದೆ ಬವ್ವುತನದಂಡು ।
 ॥ ೨ ॥ ಕಪ್ಪುಗೊರಳ ಬವ್ವು ಒಪ್ಪುವ ಎತ್ತನೇರಿ ॥ ತಪ್ಪದೆ ಬಂದೀತು
 ಬಿಡು ಮುನ್ನೆ ॥ ಅಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡು
 ವೆನು ಈಗಲೆ ನಿನ್ನ । ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೭೨. ರಾಗ ಬೇಹಾಗ್ (ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಕಾವಿ), ಆದಿತಾಳ.

ರೂಗಸನ್ನೋಹನನೆ ಕೃಷ್ಣ ಜಗವಂ ಪಾಲಿಸನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಒಬ್ಬಳ ಬಸು
 ರಿಂದಲಿ ಬಂದೆ ಮ । ತೊಬ್ಬಳ ಕೈಯಲಿ ನೀ ಬಿಳಿದೆ ॥ ಕೊಬ್ಬಿದ ದೈತ್ಯರ
 ಒಡಲ ಸೀಳಿದೆ ಇಂಥ । ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಟವನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೋ ರಂಗ ॥ ೧ ॥
 ಲೋಕದೊಳಗೆ ನೀ ಶಿಶುವಾಗಿ ಮೂ । ಲೋಕವನೆಲ್ಲ ಬಾಯಲಿ ತೋ
 ರಿದೆ ॥ ಆಕಳು ಕಾಯುವ ಚಿಣ್ಣನೆಂದೆನಿಸಿದೆ । ಈಕುಟಲವನೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ
 ಕಲಿತೋ ರಂಗ ॥ ೨ ॥ ಮಗುವಾಗಿ ಪೂತನಿಯ ನೊಲೆಯನುಂಡೆ ।
 ಜಗದಗಲಕೆ ಬೀಳಲುಕೆಡಹಿ ॥ ನಗುತ ನಗುತ ಗೋಪಿನೊಲೆಯುಂಡೆ

ಇಂಥ | ತಗಿಬಿಗಿಯಾಟಗಳೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೩ || ಮಡುವ ಧುಮುಕಿ
 ಕಾಳಿಂಗನ ಶಿರದಲಿ | ವ್ಯಡ ಸುರಪಾಡ್ಯರು ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ || ಹೆಡೆಯ
 ಮೇಲೆ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಆಡುತ್ತ | ಕಡೆಸಾರೆಂಬುದನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ ||
 || ೪ || ಒಂದು ಪಾದವ ಭೂಮಿಯಲೂರಿ ಮ | ತೊಂದು ಪಾದದಿ ಗಗ
 ನವನಳೆದು || ಒಂದು ಪಾದ ಬಲಿ ಶಿರದಲಿಟ್ಟಿ ಇಂಥ | ಚಂದದ ವಿದ್ಯವ
 ನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೫ || ನಂಬಿದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಸ್ತುತಿಸೆ ನೀ | ಕಂಭವ
 ನೊಡೆದು ಬಂದಾಕ್ಷಣದಿ || ದೊಂಬಲಿ ದೈತ್ಯನ ಒಡಲ ಸೀಳದೆ ಇಂಥ
 ಆ | ಡಂಬರದಾಟವನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೬ || ಅಂಬರೀಷ ದ್ವಾದಶಿ
 ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರೆ | ಬಂದು ದೂರ್ವಾಸರು ಶಾಪವ ಕೊಡಲು | ಮುಂದಕೆ
 ಸಾಧನವಹುದೆಂದು ಚಕ್ರವ | ಹಿಂದಟ್ಟಿಸುವುದನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ ||
 || ೭ || ವರಬಲದಿಂದಲಿ ಭಸ್ಮಾಸುರನು | ಹರನ ಶಿರದಿ ಕರವಿಡೆ ಬರಲು ||
 ತರುಣಿಯ ರೂಪವ ತಾಳಿ ಆ ದೈತ್ಯನ | ಹರಣವನಳುದನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ
 ರಂಗ || ೮ || ವೇದಗಳರಸಿ ಕಾಣದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನೀ | ಮೋದದಿಂದ
 ವಿದುರನ ಮನೆಯೈದಿ || ಅದರದಿ ಪಾಲ ಕುಡಿಮಳಿದುದ ನೀ | ಮೇದಿನಿ
 ಗಿಳಿಸಿದುದೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೯ || ದುರ್ಯೋಧನ ತನ್ನೊಡ್ಡೋಲಗ
 ದೊಳು | ಹರಿಯನು ಕರೆಸೆಂದರುಹಲು ಬಂದು | ಧರಣಿಯುಂಗುಷ್ಟದ
 ಲೊತ್ತುತ ಅವನನು | ಉರುಳಿಸಿದಾಟವನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೧೦ ||
 ಆ ಸಭೆಯಲಿ ಖಳ ದುರ್ಯೋಧನನಾಗ | ಮೋಸದಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕಟ್ಟಿನಲು ||
 ಸಾಸಿರರೂಪಿನ ಕೃಷ್ಣನೆಂದೆನಿಸಿದ | ವೇಷವನೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ ||
 || ೧೧ || ಸರ್ಪಬಾಣ ಮೊರೆಯುತ್ತ ಬರಲು ಕಂ | ದರ್ಪಪಿತನೆ ಕರುಣದಿ
 ನೀನು || ಒಪ್ಪುವ ಪಾರ್ಥನ ರಥವ ನೆಲಕೆ ಒತ್ತಿ | ತಪ್ಪಿಸಿದಾಟವನೆಲ್ಲಿ
 ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೧೨ || ದ್ರೋಣನ ಸಂಗ್ರಾಮದಿ ಹರಿಚಕ್ರವ | ಮಾಣದೆ
 ಸೂರ್ಯಗೆ ಮರೆಮಾಡಿ | ಕಾಣಿಸಿ ಸೈಂಧವನನು ಕೊಲಿಸಲಾದೆ ಇಂಥ |
 ಜಾಣತನವ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೧೩ || ಆ ಶಿರವಾತನ ತಂದೆಯ
 ಕರದಲಿ | ಸೂಸುತ ರಕುತವ ಬೀಳಲು ಅದನು || ಬೀಸಿಬಿಸಾಡಲು
 ಅವನ ಶಿರವನಾಗ | ಸಾಸಿರ ಮಾಡಿದುದೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೧೪ ||

ಆದಿಮೂಲನೆ ಎಂದು ಕರಿರಾಜ ಕರೆಯಲು | ಯಾದವರಾಯ ನೀ ನಗು
ತಲಿ ಬಂದು || ಆದರದಿಂದ ಗಜೇಂದ್ರನ ಸಲಹೆದೆ | ಆ ದಿವ್ಯಾಟಗಳೆಲ್ಲಿ
ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೧೫ || ಎಂದೆಂದಿಗು ನಿಮ್ಮ ಗುಣಗಳ ಪೊಗಳಲು |
ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಳವಲ್ಲ || ಮಂದರಧರ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೆ |
ಒಂದೊಂದಾಟವನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ ರಂಗ || ೧೬ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೩. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಆದಿತಾಳ.

ಬ್ರೂರೋ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮನಮಂದಿರಕ್ಕೆ | ತಡಮಾಡುವುದೇಕೆ | ಮಾರ
ಜನಕ ಹರಿ ನಿನ್ನಗ್ಗಲಿಕೆ | ಸ್ಮರಿಸುವೆ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ || ಪಲ್ಲ || ಬಾರೋ
ಬಾರೋ ಮಧುರಾವುರಿ ಬಿಟ್ಟು | ಸೇರಿಕೊಳ್ಳದಿರೋ ವರಕರಿಪುರವ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಕುಂತೀಮಕ್ಕಳ ಮನೆಗೊಡೇನೆಂದಿ | ಅವರೈದುಮಂದಿ |
ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವರೆಂದು ತಿಳಿದಿ | ಎಂಜಲ ಬಳಿದಿ | ಕಂತುಪಿತ ಕೇಳೋ
ಮುಂದೆ ನೀ ಮುದದಿ | ಬಂಡಿಯ ಹೊಡೆದಿ || ಇಂತು ಪರಿಯ ನಾ
ನೆಂತು ವೇಳಲೊ | ಕಾಂತ ಎನ್ನ ಮನದಂತರ್ಯಾಮಿ || ೧ || ಗೋಕುಲ
ದಲ್ಲರೆ ನಂದಗೋಪ | ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ | ಆಕಳ ಕಾಯಿಸುವನು ಅವ
ಪಾಪ | ಅದು ಅಲ್ಲದಲೆ | ನೀ ಕೇಳೋ ಗೋಪಿಯರ ಅಪಲಾಪ |
ಲಾಲಿಸು ನೀ ಭೂಪ || ಈ ಕರೆಕರೆಯೊಳು ನೀ ಕೂಡಿರುವುದು |
ಯಾಕೆಲೊ ಕಾಂತನೆ ಮಮಹೃತ್ಯಮಲಕೆ || ೨ || ದುಷ್ಟವಾವನ ಮನೆ
ಗೊಡಗಲಿಬೇಡ | ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳಿಂದ | ಘಟ್ಯಾಗಿ ಮೇಲ್ತುಳಿಸುವನವ
ಮೂಢ | ಮಲ್ಲರ ಕೈಯಿಂದ | ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿಸುವನವನು ಪ್ರಚಂಡ |
ತಿಳುಹದೆನುದ್ದಂಡ || ಇಷ್ಟುಪರಿಯ ಬಹು ಕಷ್ಟವೇತಕೆಲೊ | ಧಿಟ್ಟ
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ಕೃಷ್ಣ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಭ್ರಷ್ಟರಾದರು ಮನುಜರು || ಪಲ್ಲ || ಅಷ್ಟಮದ ಗರ್ವದಲಿ ಹರಿಸ್ಮರಣೆ
ಯನು ಮರೆತು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಡದಿವಾತನು ಕೇಳಿ ನಡೆದುಕೊಂಬನು

ಭ್ರಷ್ಟ | ಪಡೆದ ಜನನಿಯನು ಬೈಯುವನು ಭ್ರಷ್ಟ || ಕಡನ ಕೊಟ್ಟವ
 ರೊಡನೆ ಧಡಿತನ (?) ಮಾಡುವ ಭ್ರಷ್ಟ | ಬಡವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನುಡಿ
 ನಡೆಸದವ ಭ್ರಷ್ಟ || ೧ || ಬಾರದೊಡವೆಗಳನ್ನು ಬಯಸುವನು ತಾ ಭ್ರಷ್ಟ |
 ಸೇರದವರೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಿಸುವ ಭ್ರಷ್ಟ || ಶೌರದಿನ ವ್ರತವನಾಚರಿಸದವ
 ನತಿಭ್ರಷ್ಟ | ನಾರಿಯರ ನೆಚ್ಚಿದಾ ನರನು ಕಡುಭ್ರಷ್ಟ || ೨ || ತಂತ್ರವನು
 ಅರಿಯದೆ ಮಂತ್ರ ಮಾಡುವ ಭ್ರಷ್ಟ | ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲದ ವಿಪ್ರನತಿ ಭ್ರಷ್ಟನು ||
 ಅಂತರವನೆಯದೆ ನುಡಿವವನು ಭ್ರಷ್ಟ | ಸ್ವ | ತಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯ
 ನಡೆಸುವನು ಭ್ರಷ್ಟ || ೩ || ಹರಿ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಜರಿದಾಡುವವ ಭ್ರಷ್ಟ |
 ಹರಿಯ ಶರಣರ ನೋಡಿ ನಿಂದಿಸುವ ಭ್ರಷ್ಟ || ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಪಾದ
 ಕೈರಗದವನವ ಭ್ರಷ್ಟ | ನೆರೆಹೊರೆಯರನು ನೋಡಿ ಕರುಬುವನು ಭ್ರಷ್ಟ ||
 || ೪ || ಹರಿನಾಮವನುದಿನದಿ ಸ್ಮರಿಸದಾತನು ಭ್ರಷ್ಟ | ಕರುಣವಿಲ್ಲದ
 ವಿಪ್ರನವ ಭ್ರಷ್ಟನು || ಕರುಣಾಳು ನಮ್ಮ ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಠಲನು | ಚರಣ
 ಕಮಲವ ಸ್ಮರಿಸದವ ಭ್ರಷ್ಟನಯ್ಯ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೫. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮಂಜಾನೆ ಯೆಡ್ಡು ಗೋವಿಂದನೆನ್ನಿ || ಪಲ್ಲ || ನಮ್ಮ | ನಂಜಿಪ
 ದುರಿತವು ದೂರವೆನ್ನಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಸುರಸಂಹಾರಿಯೆನ್ನಿ ದಶಶಿರವೈರಿ
 ಯೆನ್ನಿ | ಶಿಶುವು ನೋರೆಯಿಡಲು ರಕ್ಷಿಸಿದನೆನ್ನಿ || ಅಸುರನರಣ್ಯದೊಳ್
 ಭಸ್ಮವ ಮಾಡಲು | ವಸುಧೆಯೊಳ್ ನಾಟ್ಯವನಾಡಿದನೆನ್ನಿ || ೧ ||
 ಬಲಿಯು ಬೇಡಿದನೆನ್ನಿ ಜಿಲುವ ವಾಮನನೆನ್ನಿ | ಲಲನೆಯ ಅಭಿಮಾನ
 ಕಾಯ್ದನೆನ್ನಿ || ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಬಂದ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರನೆನ್ನಿ | ಸಲೆ ಪಾಂಡು
 ಸುತರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದನೆನ್ನಿ || ೨ || ಕರುಣಾಕರನೆನ್ನಿ ಕಪಟನಾಟಕನೆನ್ನಿ |
 ಕರೀಜನನು ಕಾಯ್ದ ಕೃಷ್ಣನೆನ್ನಿ || ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ಭಕ್ತರ ಸಲ
 ಹುವ | ವರದ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನೆನ್ನಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀನುಧೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೭೬. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ಛಿಚ್ಚುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ । ಹರಿ । ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ
ಮುಕುಂದ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೇಶವ ಕೃಷ್ಣ ಮುಕುಂದ । ಹರಿ । ವಾಸುದೇವ
ಗುರು ಜಗದಾದಿ ವಂದ್ಯ ॥ ಯಶೋದೆಯ ಸುಕೃತದ ಕಂದ । ಸ್ವಾಮಿ ।
ಶೇಷಶಯನ ಭಕ್ತಹೃದಯಾನಂದ ॥ ೧ ॥ ನಾರಾಯಣ ನಿಮ್ಮ ನಾಮ ।
ಯೆನ್ನ । ನಾಲಿಗೆ ಮೇಲಿರಬೇಕೆಂಬ ನೇಮ ॥ ನಾನು ಬೇಡುವೆ ನಿಮ್ಮ
ನಾಮ । ಪ್ರಾಣ । ಪಯಣ ಸಮಯಕೊಡಗಲಿ ಗುಣಧಾಮ ॥ ೨ ॥
ವಾಧವ ಮಂಗಳಗಾತ್ರ । ಸ್ವಾಮಿ । ಯಾದವ ಕೈಲಾಸವಾಸನ ಮಿತ್ರ ॥
ಮಹಿಮೆ ಕೇಳಿದರೆ ವಿಚಿತ್ರ । ನಿನ್ನ । ಮನವೆಚ್ಚಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮಾ
ಕಳತ್ರ ॥ ೩ ॥ ಗೋವಿಂದ ಗೋಪಾಲ ಬಾಲ । ಸೋಳ । ಸಾಸಿರ
ಗೋಪೇರ ಆನಂದಲೀಲ ॥ ನೀಲಮಣಿ ಮುಕ್ತಾವಾಲ । ನಿಮ್ಮ ।
ನೇನೆಂದು ಕರೆಯಲಿ ಸುಗ್ರೀವ ಪಾಲ ॥ ೪ ॥ ವಿಷ್ಣುಚಕ್ರವು ಬಂದು
ಸುತ್ತಿ । ಮೂರು । ಸೃಷ್ಟಿಯನೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಬಿನ್ನಟ್ಟಿ ॥ ಕೃಷ್ಣ ಸಲಹೆಂದು
ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು । ಮುನಿ । ಶ್ರೇಷ್ಠಗಿಷ್ಠರ ಮೇಲೆ ಅಭಯವ ಕೊಟ್ಟಿ ॥ ೫ ॥
ಮಧುಸೂದನ ಮಾರಜನಕ । ಮದ । ಗಜ ಸೀಳಿ ಮಲ್ಲರ ಗೆಲಿದೆ ತವಕ ॥
ಒದಗಿ ಕಂಸನ ಕೊಂದ ಬಳಿಕ । ನೀ । ಮುದುಕಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದ್ಯೊ
ಧನಿಕ ॥ ೬ ॥ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ತ್ರಿಲೋಕೈನಾಥ । ದೇವ । ತ್ರಿಪುರದ ಸತಿಯರ
ವ್ರತಕೆ ವಿಘಾತ ॥ ಯದುವಂಶ ಪಾಂಡವಪ್ರೀತ । ಯೆನ್ನ । ಹೃದಯ
ದೊಳಡಗಿರೊ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ ॥ ೭ ॥ ವಾಮನ ರೂಪಿಲಿ ಬಂದು । ಬಲಿಯ ।
ದಾನವ ಬೇಡಲು ಉಚಿತವು ಎಂದು ॥ ಧಾರೆಯನೆರೆಯಲು ಅಂದು ।
ಬೆಳೆದು । ಧಾರುಣಿಯೆಲ್ಲವನಳದ್ಯೊ ನೀನಂದು ॥ ೮ ॥ ಶ್ರೀಧರ ಶೃಂಗಾರ
ಹಾರ । ದಿವ್ಯ । ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನ ಶ್ರೀರಘುವೀರ ॥ ವಾರಿಧಿಸಮಗಂಭೀರ
ಧೀರ । ಕ್ರೂರ ರಕ್ಕಸರನೆಲ್ಲರ ಸಂಹಾರ ॥ ೯ ॥ ಹೃಷಿಕೇಶ ವೃಂದಾವನ
ದಲಿ । ನೀ । ಹರುಷದಿ ಕೊಳಲನೂದುತ ಯಮುನೆಯಲಿ । ಸತಿಯರ
ಸಮ್ಮೇಳದಲಿ । ನೀ । ಧರಿಸಿದ್ಯೊ ಮಂದಾರಮಾಲೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ॥ ೧೦ ॥
ಪದ್ಮನಾಭ ಕೇಳೊ ಘನ್ನ । ಪಾದ । ಪದ್ಮವ ತೋರಿಸೊ ಬೇಗನೆ ನಿನ್ನ ॥

ಮುಡ್ಡು ಮುಖವ ತೋರಿ ಯೆನ್ನ | ಬೇಗ | ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡೆಂದು
 ಬೇಡುವೆ ನಿನ್ನ || ೧೧ || ದಾನೋದರ ಗುಣಧಾಮ | ಸ್ವಾಮಿ | ದಾನ
 ವಾಂತಕ ಯದುಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮ || ನೀಲಮೇಘನಿಭಶ್ಯಾಮ |
 ಕೃಷ್ಣ | ನೀಳಾಕಶಿಯೆಂಬ ಬಹು ಪುಣ್ಯನಾಮ || ೧೨ || ಸಂಕರ್ಷಣ
 ದನುಜಹರಣ | ದೇವ | ಸಂಕಜಮುಖಿ ದ್ರೌಪದಿ ಮೇಲೆ ಕರುಣ ||
 ಕುಂಕುವಾಂಕಿತ ರೇಖಾಚರಣ | ನಿಜ | ಕಂಕಣ ಕೇಯೂರ ಕೌಸ್ತು
 ಭಾಭರಣ || ೧೩ || ವಾಸುದೇವ ಕೇಳೊ ನಿನ್ನ | ದಿವ್ಯ | ಸಾಸಿರನಾಮವ
 ನೆನೆವನೆ ಧನ್ಯ || ಬೇಸರದೆ ಸಲಹಬೇಕೆನ್ನ | ತುಸ | ಘಾಸಿಯ ಮಾಡದೆ
 ಕರುಣಾಸಂಪನ್ನ || ೧೪ || ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂದು ನಾ ಕರೆದೆ | ಎನ್ನ | ಬದ್ಧ
 ವಾದ ದುಷ್ಕರ್ಮವ ಕಳೆದೆ || ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ದುರ್ವಾಕ್ಯ ಮರೆದೆ | ಸಾಧು |
 ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ನಿನ್ನಿಂದ ಬೆರೆದೆ || ೧೫ || ಅನಿರದ್ಧ ಅನುದಿನದಲ್ಲಿ |
 ನೀ | ವಿನಯದಿಂದಿದ್ದಿ ಗೋಪಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ || ಸನಕಾದಿ ವಂದ್ಯ
 ನಿನ್ನಗಲಿ | ಒಂದು | ಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರೆ ನಿಲ್ಲೊ ಮನದಲ್ಲಿ || ೧೬ ||
 ಪುರುಷೋತ್ತಮಗಾರು ಸಾಟಿ | ಪರ | ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಯೆ ನಿನ
 ಗಾರೊಪೋಟಿ || ಮಹಿಮೆ ಕೇಳಿದರೊಂದು ಕೇಟಿ | ನಿನ್ನ | ಹೃದಯದಿ
 ಕಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಿರೀಟಿ || ೧೭ || ಅಧೋಕ್ಷಜ ಅಸುರಸಂಹಾರಿ |
 ಕೃಷ್ಣ | ಅದ್ಭುತರೂಪ ಶಿಶುಪಾಲನ ವೈರಿ || ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಸ ಶೌರಿ |
 ಅಜಾ | ಮಿಳ | ನಾರಿಗನೆನ್ನೆ ಕಾಯ್ದೆ ಮುರಾರಿ || ೧೮ || ನರಸಿಂಹರೂಪವ
 ತಾಳಿದಿ | ಕಂದ | ಕರೆಯೆ ಕಂಭದಿ ಬಂದು ಕರುಣದಿ ಕಾಯಿದಿ ||
 ದುರುಳ ಹಿರಣ್ಯಕನ ಸೀಳಿದಿ | ಅವನ | ಕರುಳ ಬಗೆದು ವನಮಾಲೆ
 ಹಾಕಿದಿ || ೧೯ || ಅಚ್ಯುತ ನೀನತಿಮುಡ್ಡು | ಗೋಪಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿ ಹಾಲು
 ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆ ಮೆಡ್ಡು || ತುಚ್ಛ ಶಕಟನ ಕಾಲಿಲೊಡ್ಡು | ಕಾಡು | ಕೆಚ್ಚು
 ನುಂಗಿ ಪಾಲಿಸಿದೆಯೊ ಗೆಡ್ಡು || ೨೦ || ಜನಾರ್ದನರೂಪ ನೀನಾಗಿ | ಎನ್ನ |
 ಮನದ ಕರ್ಮವ ತೊಲಗಿಸೊ ಮುಂದಾಗಿ | ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರು ಒಂದಾಗಿ |
 ಈ | ತನು ನಿನ್ನದೆಂಬರೊ ಕೇಳೊ ನಿಜವಾಗಿ || ೨೧ || ಉಪೇಂದ್ರರೂಪದಿ
 ಬಂದಿ | ಅಪ್ಪ | ಮೇಯ ಕಾಳಿಂಗನ ಮಡುವ ಧುಮುಕಿದಿ | ನಾಗನ

ಹೆಡೆಗಳ ತುಳಿದಿ | ನಾಗ | ಪತ್ತಿಯರು ಬೇಡೆ ಪತಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ || ೨೨ ||
 ಹರಿ ಹರಿ ಯೆಂದರೆ ಪಾಪ | ರಾಸಿ | ಹರಿದು ಹೋಯಿತು ಎನ್ನು ಮನದ
 ಸಂತಾಪ | ಸರ್ವರೋಳಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪ | ನಿನ್ನು | ನೆರೆ ನಂಬಿದವರನ್ನು
 ಸಲಹುವ ಭೂಪ || ೨೩ || ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಸೊಲ್ಲ | ಕೇಳಿ | ನಷ್ಟವಾ
 ಯಿತು ಎನ್ನು ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ || ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸಿರೊ ನೀವೆಲ್ಲ | ಪುರಂದರ |
 ವಿಠಲನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರೊಲ್ಲ || ೨೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೨. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಇದಕೊಳ್ಳಿ ಭವರೋಗಕಾಷಧವನು || ಪಲ್ಲ || ಇಂದ್ರಿಯವ ಜೈಸುವುದೆ
 ಇದಕೆ ಇಚ್ಛಾಪಥ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವಾಸುದೇವನ ನಾಮ ವಾತವಿ
 ಧ್ವಂಸಿನಿ | ಜನಾರ್ದನನ ನಾಮ ಜ್ವರಾಂಕುಶ || ಮಾಧವನ ನಾಮವೇ
 ಮನಗಂಡ ಮಂಡೂರ | ಮಂಗಳಾತ್ಮನ ನಾಮ ಮಾಲ್ಯವಸಂತ || ೧ ||
 ಚಿಂತಾಯಕನ ನಾಮ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ | ಭುಜಗಶಯನನ
 ನಾಮ ಭೂಪತಿ-ಮಾತೃ || ರಾಜೀವಲೋಚನನ ನಾಮ ರಸಕರ್ಪೂರ |
 ಸೀತಾಪತಿಯ ನಾಮ ದಿವ್ಯ ಸಿಂಧೂರ || ೨ || ನಾರಾಯಣನ ನಾಮ
 ದಿವ್ಯ ತಾಮ್ರಭಸ್ಮ | ಲೋಕದೊಡೆಯನ ನಾಮ ಲೋಹಭಸ್ಮ || ವೈಕುಂಠ
 ಪತಿಯೆಂಬ ವಂಗಭಸ್ಮನ ಕೊಳ್ಳಿ | ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಾಮ ಸ್ವರ್ಣಭಸ್ಮ ||
 || ೩ || ರಾಮಚಂದ್ರನೆಂಬ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರೋದಯವು | ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ
 ನೆಂಬ ಶ್ಲೇಷ್ಮಕುಠಾರ || ನಾರಿಜಾಂಬಕನೆಂಬ ವಸಂತಕುಸುಮಾಕರ |
 ಕಮಲನಾಭನೆಂಬ ಕರ್ಣಚೂರ್ಣವಿದಕೋ || ೪ || ಇದನು ಕೊಂಡವರ
 ಪೆಸರನು ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ | ಮುದದಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಮುಚುಕುಂದ
 ಧ್ರುವನು || ಸದಮಲೆ ದ್ರೌಪದಿಯು ಅಜಮಿಳನು ಬದುಕಿದರು | ಪದು
 ಮಾಕ್ಷ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂಬಾಷಧವ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೩. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಯ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿ ಈ ಮಗುವಿಗೇನಾಯಿತೋ ಇದ | ರಾಗಮ ಬಲ್ಲ
 ವರು ತಿಳಿದು ಹೇಳಿ || ಪಲ್ಲ || ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚನು ಯಾರು ದೃಷ್ಟಿಗೊಂಡರೊ

ಮೊಲೆಯು | ನುಣ್ಣುನು ಇನ್ನಿರುಳು ಎರೆದ ನೀರು || ತಣ್ಣಗಾದುದೊ
 ಏನೊ ಘುರುಘುರೆನುತಲಿದೆ | ಚಿಣ್ಣುನು ಆಯೆಂದ ಬಾಯ್ಕುಚ್ಚನಮ್ಮ ||
 | ೧ || ಖಂಡ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟರೊಲ್ಲದೆ ಮಣ್ಣು | ಹೆಂಡೆ ಬೇಡುವ
 ನಮ್ಮ ಕೈಲೇನ ಕೊಡಲಿ || ಮಂಡೆ ಜಡೆಗಟ್ಟಿದೆ ಮೂಡಲಿದಕಿನ್ನೇನು |
 ಹಿಂಡು ಸತಿಯರ ದೃಷ್ಟಿ ಘನವಾಯಿತಮ್ಮ || ೨ || ಮೊಲೆಯುಂಬುವಾಗ
 ಮೈಮರೆವಾಗುತಿದೆಯೆಂದು | ಕಲಿಕಿತನದಲೆನ್ನ ಕಾಡುತಾನೆ || ನೆಲೆಯ
 ಬಲ್ಲವರನ್ನು ಇಳೆಯೊಳೊಬ್ಬರ ಕಾಣೆ | ಜೆಲುವ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ
 ಬಲ್ಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೯. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಯುಂಪೆತಾಳ.

ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದರುಂಟೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ || ಸಲ್ಲ || ಕೊಟ್ಟು ಹುಟ್ಟಿದೆ
 ಮುನ್ನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ || ಅನುಸಲ್ಲ || ನೆಲವ ತೋಡಿದರಲ್ಲ ಛಲದಿ
 ಹೋರಿದರಲ್ಲ | ಕುಲಗೆಟ್ಟರಲ್ಲ ಕುಸ್ಪರಿಸಿದರು ಇಲ್ಲ || ಬಲವ ತೋರಿದ
 ರಲ್ಲ ಕೆಲಕೆ ಸಾರಿದರಲ್ಲ | ತಲೆಯ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಯ್ದು ಒಡಕೊಂಡರಲ್ಲ ||
 | ೧ || ಧರಣಿಯಾಳುವ ಧೋರೆಯ ಓಲೈಸಿದರು ಇಲ್ಲ | ಉರಗನ ಬಿಲ
 ದೊಳಗೆ ಹೋದರು ಇಲ್ಲ || ಗಿರಿಗರ್ವರಂಗಳು ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದರಲ್ಲ |
 ಬರಿದೆ ಹಲವರಿಗೆ ಬಾಯ್ದರೆದರಲ್ಲ || ೨ || ದೊಂಬಲಾಗವ ಹಾಕಿ ಡಿಂಬ
 (ಡಿಂಡು) ತಿರುಗಿದರಲ್ಲ | ತುಂಬಿರುವ ಊರೊಳಗೆ ತಿರಿತಂದರಲ್ಲ ||
 ಅಂಬುಜಾಕ್ಷ ಪುರಂದರಾವಿಠಲನ್ನು ಪಾ | ದಾಂಬುಜವ ನೆನೆನೆನೆದು
 ಸುಖಿಯಾಗು ಮನವೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೦. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಯೆನಗೆಲೋ ಹರಿಯೆ || ಸಲ್ಲ || ನಿನ್ನವನೆನ್ನದೆ ಮೋಸ
 ಹೋದೆನೊ ರಂಗ || ಅನುಸಲ್ಲ || ಅಂಕದೊಳಾಡುವ ಶಿಶುಗಳ ಮುದ್ದಿನ |
 ಬಿಂಕದ ಸವಿನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತ || ಕಿಂಕಿಣಿ ಧ್ವನಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ |
 ಮಂಕಾದ ಹರಿಣದಂತಾದೆನಲ್ಲೋ ರಂಗ || ೧ || ಸಲೆ ನಿಜವೃತ್ತಿಯ
 ನುಳಿದು ದುರಾನ್ನವ | ನಲಿದುಂಡು ಹೊಟ್ಟಿಯ ಹೊರೆಯುತಲಿ || ಗಳೆಯ

ತುದಿಯ ಮಾಂಸಕೆ ಬಂದೆರಗುತ್ತ | ಸಿಲುಕಿದ ವಿನಾನಂತಾದೆನಲ್ಲೋ
 ರಂಗ || ೨ || ಪರವನಿತೆಯರ ಲಾವಣ್ಯಕೆ ಲೋಚನ || ಚರಿಸುತ್ತಲವರ
 ಕೂಟವ ಬಯಸಿ || ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚು ತನಗೆ ಹಿತವೆಂದು ಅದರೊಳು | ಎರ
 ಗಿದ ಪತಂಗನಂತಾದೆನಲ್ಲೋ ರಂಗ || ೩ || ಲಂಪಟನಾಗಿ ನಾರೇರ
 ಮುಖಾಬ್ಬದ | ಸೊಂಪಿನ ಕಂಪನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ || ಸಂಹಿಗೆಯೆಸಳಿನ
 ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದುರ್ | ಸೊಂಪಳದಳಿಯಂತೆ ಆದೆನಲ್ಲೋ ಕೃಷ್ಣ || ೪ ||
 ತಡೆಯಲಾರದೆ ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ಚಪಲವ | ಮಡದಿಯರಂಗ ಸಂಗವ
 ಬಯಸಿ || ಒಡಲ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಡಿಗಲ್ಲು ಕೆಡಹಿಕೊಂ | ಡಡಿಬಿದ್ದ
 ಮೂಷಕನಂತಾದೆನಲ್ಲೋ ಕೃಷ್ಣ || ೫ || ನೊಂದೆನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ
 ಕೇಳದೆ | ಮಂದನಾದೆನು ವಿಷಯವ ಬಯಸಿ || ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರ
 ಎಠಲ ನೀನೆ ದಯ | ದಿಂದೆಂದಿಗು ಭವ ಮೂರಮಾಡೆಲೋ ಹಂ || ೫ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೮೧. ರಾಗ ಆರಭಿ, ಏಕತಾಳ.

ರಂಗ ಕೊಳಲನೂದಲಾಗಿ | ಮಂಗಳಮಯವಾಯ್ತು ಧರೆ ಜ | ಗಂಗಳು
 ಜೈತನ್ಯ ಮರೆದು | ಅಂಗ ಪರವಶವಾದುವು || ಪಲ್ಲ || ತೀಡಿದ ಮಾರುತ
 ಮಂದಗತಿಗೈಯೆ | ಬಾಡಿದ ಬರಲು ಫಲಗೊಂಚಲು ಬಿಡೆ | ಪಾಡಲೊಲ್ಲ
 ವಳಕುಲಗಳು | ಬಾಡಿದ ಮಾಮರ ಚಿಗುರೊಡೆಯೆ || ಹೇಡಿಗೊಂಡವು
 ಜಾಣ್ಣುಕ್ಕಿ ಗಳಿ ಮಾ | ತಾಡದೆ ಕಳೆಗುಂದಿದುವು ಕೋಗಿಲೆ | ಓಡ್ಯಾಟ
 ವೈರಾಟ ಬಿಟ್ಟು ಖಗಮೃಗ | ಗಾಢನಿದ್ರಾವಶವಾದುವು || ೧ || ತಳದು
 ದಕ ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಂದವು | ತುಳುಕಿ ಚೆಲ್ಲಾಡಿ ನಿಂದಳು ಯಮುನೆ |
 ಮೇಲೆ ಮೇಲೋಡಿ ಮೇಘಾಳಿ ಧಾರಿಟ್ಟುವು | ಕಲ್ಲು ಕರಗಿ ನೀರಾದುವು ||
 ನಳಿನ ಚಂಪಕ ನಾಗ ಪುನ್ನಾಗ ಪಾ | ಟಲ ಶಾವಂತಿಗೆ ಕುಂದ ಬಕು
 ಳವು | ಮಾಲತಿ ಜಾಜಿ ಪರಿಮಳ ಗೂಡಿತ್ತು | ನೀಲಾಂಗನಂಘ್ರಿಗೈರಗಿ
 ದವು || ೨ || ಮುದ್ದು ಮೋಹನನ ಮಂಜುಳ ಸಂಗೀತ | ಸದ್ದನಾಲ್ಕೈಸಿ
 ಗೋಪಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲ | ಬುದ್ಧಿ ಸೂರ್ಯಾಡಿ ಆನಂದವಾರಿಧಿಯಲ್ಲಿ | ಬಿದ್ದು

ಪರವಶರಾದರು || ಸಿದ್ಧಮುನಿಜನರಿದ್ದ ಸಮಾಧಿಯೊ | ಳೆದ್ದು ಕುಣಿದರು
 ಎದುರಿದುರಾಗಿ | ಗದ್ದುಗೆಯರಸನೋಲೈಸಿಕೊಂಡರು | ಗೆದ್ದರು ಭವ
 ಸಮುದ್ರವ || ೩ || ಕೆಚ್ಚಲು ಬಿಗಿದು ತೊರೆಯಲು ಮೊಲೆಯು | ವತ್ಸಗ
 ಳೊಡಲಾಸೆಯ ತೊರೆದೆಳೆಹುಲ್ಲ | ಕಚ್ಚಿರಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂದವು ಗೋವ್ನಳು |
 ಪುಚ್ಚವನೆಗಹಿ ನೀಂಟಿಸಿ || ಅಚ್ಚುತನಾಕೃತಿ ನೋಡಲು ಸುರಂಗಿ |
 ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ನಾವು ಕಂಡೆವೆಂದು | ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಕುಂದನ ಲೀಲಾ
 ವಿನೋದಕೆ | ಹೆಚ್ಚಿನ ಕುಸುಮವ ಸುರಿದರು || ೪ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ
 ಗೋಪಾಲಮೂರುತಿ | ಆ ಮಧುಕುಂಜವನದಿ ತ್ರಿಭಂಗಿಲಿ | ಹೇಮಾಂಬ
 ರವುಟ್ಟು ಗೀರ್ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ | ನಾಮ ಮಕುಟದ ಬೆಳಕಿನಲಿ || ಧಾಮ
 ವನಮಾಲೆ ಬರ್ಹಿಭೂಷಿತ | ಸ್ವಾಮಿ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನು |
 ನಾಮಕ್ರಿಯ ಮೇಘರಂಜನಿ ಪಾಡೆ | ಸಾಮವೇದ ನಮೋ ನಮೋ
 ಎನ್ನೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೨. ರಾಗ ಪೂರ್ವಕಲ್ಯಾಣಿ, ಭಾವುತಾಳ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗೆ ಅರಸಿ ನೋಡಲು | ನಮ್ಮೂರೇ ವಾಸಿ || ಪಲ್ಲ ||
 ರಮ್ಯೆಯರಸನು ಸರ್ವದ ವಾಸಿಸ | ಸುಮ್ಮಾನದಿ ತಾನು || ಅನುಪಲ್ಲ ||
 ಜನನ ಮರಣವಿಲ್ಲ | ಅಲ್ಲಿ | ಉಣುವ ದುಃಖವಿಲ್ಲ || ಅನುಜ ತನುಜರು
 ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ | ಅನುಮಾನದ ಸೊಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ || ೧ || ನಿದ್ರೆಯು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ |
 ರೋಗೋ | ಪದ್ರಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ || ಕ್ಷುದ್ರ ಜನಂಗಳು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ | ಸ | ಮುದ್ರ
 ಶಯನ ಬಲ್ಲ ಎಲ್ಲ || ೨ || ಸಾಧುಜನರ ಕೂಡೆ | ಮೋಕ್ಷಕೆ | ಸಾಧನೆಗಳ
 ಮಾಡೆ || ವಾಧವ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನು | ಆದರಿಸುವನಲ್ಲೆ
 ಬಲ್ಲೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೩. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ದಾಸನೆಂತಾಗುವೆನು ಧರಿಯೊಳಗೆ ನಾನು || ಪಲ್ಲ || ವಾಸುದೇವನಲ್ಲಿ
 ಲೇಶ ಭಕುತಿಯ ಕಾಣೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗೂಟನಾಮವ ಹೊಡೆದು
 ಗುಂಡು ತಂಬಿಗೆ ಹಿಡಿದು | ಗೋಟಂಚು ದೋತರ ಮಡಿಯನುಟ್ಟು ||

ದಾಟುಕಾಲಿಡುತ ನಾ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬರಲೆನ್ನೆ । ಬೂಟಕತನ ನೋಡಿ
ಭ್ರಮಿಸದಿರಿ ಜನರೆ ॥ ೧ ॥ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ಮನಸು ಅಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದು । ವ್ಯರ್ಥ
ವಾಯಿತು ಜನ್ಮ ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ॥ ಅರ್ಥಿಯಿಂದಲಿ ಹರಿಯ ಅರ್ಚಿಸಿ
ದಿಲ್ಲ ನಾ । ಸತ್ಯ ಶೌಚಗಳರಿಯೆ ಸಜ್ಜನರು ಕೇಳಿ ॥ ೨ ॥ ಇಂದಿರೇಶನ
ಪೂಜೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ । ಸಂಧ್ಯಾನ ಜಪತಪಗಳೊಂದನರಿಯೆ ॥
ಒಂದು ಸಾಧನ ಕಾಣೆ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ । ದ್ವಂದ್ವ ಪಾದವ ನಂಬಿ
ಆರಿತು ಭಜಿಸದಲೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೮೪. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಔಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವಾನರೇಂದ್ರನ ರೂಪವ
ತಾಳಿದ । ವನಧಿಯ ದಾಟಿ ಜಾನಕಿಗುಂಗುರವಿತ್ತ ॥ ದಾನವೇಂದ್ರನ
ವನವನೆಲ್ಲವ ಕಿತ್ತು ಪಟ್ಟಣವನೆ ಸುಟ್ಟು । ಇನಕುಲಜ ರಾಮಗೆರಗಿದ್ದನು
ಮಂತಗೆ ॥ ೧ ॥ ದುಷ್ಟದುರ್ಯೋಧನನ ಮಡುಹಿ । ಜ್ಯೇಷ್ಠಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ
ಅವನಿಯೊಳು ಮೆರೆದವನಿಗೆ ॥ ದುಷ್ಟರಾಯರನೆಲ್ಲ ಮಡುಹಿದಖಿಳೇಶ್ವರ ।
ಕೃಷ್ಣಗತಿ ಪ್ರಿಯನಾದ ಭೀಮಸೇನಗೇ ॥ ೨ ॥ ಯತಿರೂಪವ ತಾಳಿ ಶ್ರುತಿ
ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಶ್ರೀ । ಪತಿಯು ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದೆನಿಸಿದವಗೆ ॥ ಯತಿ ವೇದ
ವ್ಯಾಸನಾದ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನೆ । ಗತಿವಾರ್ಗವ ತೋರಿದ ಮಧ್ವ
ಮುನಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೮೫. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಛಾಪುತಾಳ. ✓

ಮಂಗಳ ಶ್ರೀತುಳಸಿದೇವಿಗೆ । ಜಯ । ಮಂಗಳ ವೃಂದಾವನದೇವಿಗೆ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದೋಷಸಂಹಾರಿಗೆ । ಬೇಡಿದ ವರಗಳ
ಕೊಡುವಳಿಗೆ ॥ ಮಾಡಿ ವಂದನೆಯನು ಮನುಜರ ಪಾಪದ । ಗೂಡ
ನೀಡ್ಯಾಡುವ ಗುಣವಂತೆಗೆ ॥ ೧ ॥ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತರ
ಮಾಡುವ । ಮುದದಿಂದುದ್ಧರಿಸುವ ಮುನಿವಂದ್ಯೆಗೆ ॥ ಕೊಟ್ಟರೆ ನೀರನು
ಬೇರಿಗೆ ಕಾಲನ ಮುಟ್ಟಲೀಸದ ಹಾಗೆ ಮಾಳ್ವಳಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿ
ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದವರಿಗೆ । ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭ ಕೃಷ್ಣನ್ನರುಪದಲಿ ॥ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ

ತಾ ತೋರಿ ಭವದ ಬೇರ | ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡುವ ಕೋಮಲಿಗೆ || ೩ ||
 ಕೋಮಲವಾಗಿದ್ದ ದಳ ಮಂಜರಿಗಳ | ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ತಂದು ಶ್ರೀ
 ಹರಿಗೆ || ನೇಮದಿಂದರ್ಚಿಸೆ ಪರಮಾತ್ಮನೊಳು ಜೀವ | ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ
 ನೀವ ಸದ್ಗುಣಿಗೆ || ೪ || ಕಾಷ್ಠವ ತಂದು ಗಂಧವ ಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣಗೆ |
 ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ಲೇಪನ ಮಾಡ್ವರ || ಜ್ಯೇಷ್ಠರೆನಿಸಿ ವೈಕುಂಠದಿ ನಿಲಿಸಿ
 ಸಂ | ತುಷ್ಕರ ಮಾಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯಿಗೆ || ೫ || ಅನ್ನವನುಂಡರು ನೀಚರ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ | ಉನ್ನಂತ ಪಾಪವ ಮಾಡಿದ್ದರು || ತನ್ನ ದಳವನೊಂದ
 ಕರ್ಣದಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ | ಧನ್ಯರ ಮಾಡುವ ದಯವಂತೆಗೆ || ೬ || ಸರಸಜನಾಭನ
 ಸಲುಗೆಯ ರಾಣಿಗೆ | ಶರಣಜನರ ಪೊರೆವ ಸದ್ಗುಣಿಗೆ || ತಿರುಪತಿ
 ನಿಲಯ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಚರಣಸೇವಕಳಾದ ಚಿನ್ಮಯಿಗೆ || ೭ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೮೬. ರಾಗ ಜೋಗುಳ, ಅಟತಾಳ.

ದೇವಕಿಯುದರ ಸಂಜಾತನೆ ತ್ತುವ್ವಿ | ಕಾಮನ ಪಿತ ಕಮಲಾಕ್ಷನೆ
 ತ್ತುವ್ವಿ || ಶ್ರೀವೈಭವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ತ್ತುವ್ವಿ | ಭಾವಕಿ ಗೋಪಿಯ ಕಂದನೆ
 ತ್ತುವ್ವಿ | ೧ || ಮಧುರೆಯೊಳುದಿಸಿದ ಮಹಿಮನೆ ಜೋಜೋ | ಯದು
 ಕುಲತೀಲಕ ಯಾದವರಾಯ ಜೋಜೋ | ಮಧುಕೈಟಭ ಮುರಮರ್ದನ
 ಜೋಜೋ | ಚದುರನೆನಿಸಿ ತುರುಗಳ ಕಾಯ್ಗೆ ಜೋಜೋ || ೨ ||
 ಗೋಕುಲಪಾಲಕ ಗೋವಿಂದ ತ್ತುವ್ವಿ | ಶ್ರೀಕುಚ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ
 ಕೃಷ್ಣ ತ್ತುವ್ವಿ || ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯ ಸುರವಂದ್ಯ ತ್ತುವ್ವಿ | ಲೋಕವೀ
 ರೇಳ ಪೆತ್ತಾತನೆ ತ್ತುವ್ವಿ || ೩ || ಶ್ರುತಿಜೋರಸಂಹಾರಕ ದೇವ ಜೋಜೋ |
 ಜತನದಿ ಸುರರಿಗವೃತವಿತ್ತೆ ಜೋಜೋ || ಸತಿಯ ಕದ್ದೊಯ್ದನ ಶೀಲೈ
 ನೀ ಜೋಜೋ | ಮತಿಯುತ ಬಾಲಕನತಿರಕ್ಷ ಜೋಜೋ || ೪ ||
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಈರಡಿವಾಡ್ಡ ವಾಮನ ತ್ತುವ್ವಿ | ಯತಿವಂಶ ಜನನ ಭಾರ್ಗವ
 ರೂಪ ತ್ತುವ್ವಿ || ಕ್ರತುವ ರಕ್ಷಕ ಕಾಕುಸ್ಥನೆ ತ್ತುವ್ವಿ | ರತಿಪತಿಪಿತ ಸುರ
 ನುತ ಕೃಷ್ಣ ತ್ತುವ್ವಿ || ೫ || ಗೋಪಿಕಾನಂದ ಮುಕುಂದನೆ ಜೋಜೋ |

ಭೂಸರೋಳ್ಯಾದಿ ಬಳಲಿದನೆ ಜೋಜೋ || ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮ ನರ
 ಸಿಂಹ ಜೋಜೋ | ಅಪಾರ ಮಹಿಮಾರ್ಣವ ತ್ತುವ್ವಿ ಜೋಜೋ || ೬ ||
 ಮಣ್ಣೊಳಗಾಡಿ ನೀ ಬಂದೆಯ ತ್ತುವ್ವಿ | ಬೆಣ್ಣೆಯ ಬೇಡೆ ಬಯ್ದರೆ ಕಂದ
 ತ್ತುವ್ವಿ || ಕಣ್ಣದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕರಗದ ಕಂದ ತ್ತುವ್ವಿ | ಚಿಣ್ಣ ಸುಮ್ಮನೆಯಿರು
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತ್ತುವ್ವಿ || ೭ || ತಾರಕಸತಿವ್ರತಹಾರಕ ಜೋಜೋ | ವಾರಣ
 ಹಯವೇರಿ ಮೆರೆದನೆ ಜೋಜೋ || ಸಾರದವರ ಸಂತೈಸುವೆ ಜೋಜೋ |
 ಶ್ರೀರಮಾಕಾಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ ಜೋಜೋ || ೮ || ಶರಣಾಗತ ವಜ್ರಪಂಜರ
 ತ್ತುವ್ವಿ | ಕರುಣಾಕರ ಕಮಲಾಕ್ಷನೆ ತ್ತುವ್ವಿ || ಧರಣೀಧರಶಾಯಿ ಶ್ರೀವರ
 ತ್ತುವ್ವಿ | ವರದ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೆ ತ್ತುವ್ವಿ || ೯ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೭. ರಾಗ ಪೀಲು, ಆದಿತಾಳ. ✓

ಲಾಲಿ ಲಾಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿಯೆ ಲಾಲಿ || ಪಲ್ಲ || ಸುರನರಂಗಿ ಒಲಿದು
 ಕರುಣವ ಬೀರುವ ಧೋರೆಯೆ ಲಾಲಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ರಾಮ ಲಾಲಿ ವೇಘ
 ಶ್ಯಾಮ ಲಾಲಿ | ರವಾಮನೋಹರ ಅಮಿತ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ ಲಾಲಿ ||
 || ೧ || ಕೃಷ್ಣ ಲಾಲಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಲಾಲಿ | ದುಷ್ಟರ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರ
 ಪ್ರೇರವ ಸಂತುಷ್ಟ ಲಾಲಿ || ೨ || ರಂಗ ಲಾಲಿ ಮಂಗಳಾಂಗ ಲಾಲಿ |
 ಗಂಗೆಯ ಪಡೆದ ತುಂಗಮಹಿಮ ನರಸಿಂಗ ಲಾಲಿ || ೩ || ನಂದ ಲಾಲಿ
 ಗೋಪಿ ಕಂದ ಲಾಲಿ | ಮಂದರಗಿರಿಧರ ಮಧುಸೂದನ ಮುಕುಂದ
 ಲಾಲಿ || ೪ || ಶೂರ ಲಾಲಿ ರಣಧೀರ ಲಾಲಿ | ಮಾರನಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಗುರು
 ಪುರಂದರವಿಠಲ ಲಾಲಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೮. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ. ✓

ನೌಕಜಮುಖಿಯರೆಲ್ಲರು ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿ | ವೆಂಕಟರಮಣಗಾರತಿ
 ಯೆತ್ತಿರೆ || ಪಲ್ಲ || ಮತ್ಸ್ಯವತಾರಗೆ ಮಂದರೋದ್ಧಾರಗೆ | ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ
 ಭೂಮಿ ತಂದವಗೆ || ಹೆಚ್ಚಾದ ಉಕ್ಕಿನ ಕಂಭದಿಂದಲಿ ಬಂದ | ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ನರಸಿಂಹಗಾರತಿಯೆತ್ತಿರೆ || ೧ || ವಾಮನರೂಪಿಲಿ ದಾನ ಬೇಡಿದವಗೆ |
 ಪ್ರೇಮದಿ ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದವಗೆ || ರಾಮಚಂದ್ರನಾಗಿ ದಶಶಿರನನು

ಕೊಂದ । ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಗಾರತಿಯೆತ್ತಿರೆ ॥ ೨ ॥ ಬತ್ತಲೆ ನಿಂತಗೆ
ಬೊಡ್ಡಾವತಾರಗೆ । ಉತ್ತಮ ಅಶ್ವವನೇರಿದಗೆ ॥ ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ
ಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ । ಮುತ್ತೈದೆಯರಾರತಿಯೆತ್ತಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೮೯. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ । ಮಂಗಳಂ ಶುಭ ಮಂಗಳಂ ॥ ಸಲ್ಲ ॥
ಅಕ್ರೂರಗೊಲಿದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಗೆ । ನಕ್ರನ ಗೆಲಿದ ಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ ॥ ಶಕ್ರನ
ಗರ್ವಪಹಾರವ ಮಾಡಿದ । ಶಕ್ರನ ಶಿಷ್ಯನ ಗೆಲಿದವಗೆ ॥ ೧ ॥ ಗಂಗೆಯ
ಪಡದ ಶ್ರೀರಂಗನಿಗೆ । ರಂಗಮಾಣಿಕದುಂಗುರದವಗೆ ॥ ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ
ಯರ ವ್ರತವನೆ ಕೆಡಿಸಿದ । ಅಂಗಜನೈಯ ಶುಭಾಂಗನಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಧರೆ
ಯೊಳಧಿಕ ವೆಂಕಟಾಚಲಗೆ । ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪುಷ್ಕರಿಣಿಲಿ ನೆಲಿಸಹಗೆ ॥ ಪರ
ತರತತ್ವ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ । ವರವೆಂಕಟೇಶ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೯೦. ಶ್ರೀರಾಗ, ಆದಿತಾಳ.

ಜಯ ಜಯ ಮಂಗಳ ಹರಿಗೆ । ಜಯ ಜಯ ಮಂಗಳ ತಿರಿಗೆ । ಜಯ
ಜಯ ಮಂಗಳ ವರದಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೧ ॥ ಶುಭ ಇದು ಶೋಭನ
ಹರಿಗೆ । ಶುಭ ಇದು ಶೋಭನ ಸಿರಿಗೆ । ಶುಭ ಇದು ಶೋಭನ ವರದ ಪುರಂ
ದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೨ ॥ ಪರಮಾನಂದವು ಹರಿಗೆ । ಪರಮಾನಂದವು ಸಿರಿಗೆ ।
ಪರಮಾನಂದವು ವರದಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೩ ॥ ಜಯ ಜಯ ಪಂಕಜ
ಹರಿಗೆ । ಜಯ ಜಯ ಪಂಕಜ ಸಿರಿಗೆ । ಜಯ ಜಯ ಪಂಕಜ ವರದಪುರಂ
ದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೪ ॥ ಜಯ ಜಯ ನಂದನ ಸುತಗೆ । ಜಯ ಜಯ ಭೀಷ್ಮಕ
ಸುತಗೆ । ಜಯ ಜಯ ದಂಕುತಿ ವರದಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ನಾಲ್ಕನೇ ಭಾಗವು

ಸಂಪೂರ್ಣವು.

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

